CĂLĂTORII ŞI OBSERVAŢII Miracolul iubirii

Iubirea pură e un creator fascinant
pentru întreaga creaţie ce supraveghează forma,
modificând versiunile pentru a o desăvârşi.

Phoenix, Arizona, martie 2001: circul continuă. După ce am petrecut luna februarie în India, S.U.A. este prima noastră oprire din cel de-al treilea turneu al noului mileniu. Este o zi minunată de primăvară şi mă plimb pe stradă, conectată la walkman şi ascultând muzica mea preferată - modul meu obişnuit de a rămâne acordată şi centrată.

Bucurându-mă de soarele dimineţii pe drumul spre conferinţa yoga, mă trezesc gândindu-mă la magia şi haosul Indiei şi la natura efemeră a vieţii, la faptul că putem conta întotdeauna pe schimbare.

Mă gândesc la ciclurile naşterii şi morţii şi, între timp, la căutarea unei vieţi de calitate.

Mă gândesc la familie, la cei pe care îi iubim şi la cei pe care continuăm să-i iubim chiar dacă ne-au părăsit. Gândurile mi se scurgeau prin minte, eliberând amintiri de mult uitate, cum ar fi imaginea mamei mele, care mi-a trezit, din nou, sentimente de nostalgie.

îmi este dor de ea.

în iulie 1994, în primele ore ale dimineţii, această femeie blândă şi generoasă a suferit un puternic atac de cord. Am primit un telefon de care mi-a fost *groază,* pentru că, în urmă cu câteva luni, amândoi părinţii mei erau internaţi în spital, din cauză că suferiseră câte un infarct. După ce s-au simţit mai bine, le-am vândut casa de pe coastă şi i-am mutat într-un frumos sat de pensionari în care puteau trăi pe cont propriu, însă unde li se oferea şi ajutor, dacă era necesar. Purtând răni emoţionale din cel de-al doilea război mondial şi mai târziu de la moartea copiilor, amândoi au ajuns la o vârstă înaintată, pe cât de graţios au ştiut. Cred că amândoi erau pregătiţi acum să meargă mai departe. „Mama ta a murit." Era vocea tatălui meu, îndurerat şi în stare de şoc. Liniştea de pe linia telefonică era paralizantă. „Cum?", am şoptit. „Cred că a fost inima." „Unde se află?", am reuşit să întreb. „Ambulanţa tocmai a plecat; au luat-o la spital. Au încercat să o resusciteze, dar eu cred că a murit." „Tu unde eşti?"

„Sunt încă acasă. Trebuie să merg la spital." Masivul, curajosul meu tată vorbea ca un băieţel părăsit.

„Vin imediat. Aşteaptă-mă să mergem împreună." Mi-am trezit din somn copiii, pe vremea aceea adolescenţi, pentru a-i anunţa unde plec, întrucât, a le lăsa un bilet părea mult prea crud din partea mea. Au rămas împreună în pat plângând şi încercând să adoarmă. Despărţirea de cei dragi este grea. Era al treilea bunic al lor care a murit în mai puţin de doi ani. Nu este niciodată uşor să înfrunţi moartea, deşi dorul şi dorinţa de a şti cum şi unde sunt se micşorează cu timpul.

Privind trupul ei lipsit de viaţă întins pe un pat de spital, aşteptând să meargă la morgă, arăta ca şi cum ar fi dormit. Am îmbrăţişat-o şi am sărutat-o şi i-am mângâiat uşor părul, îndepărtându-1 de pe faţa sa, încă frumoasă. în timp ce lacrimile curgeau, inima mea începuse deja să sufere de pe urma pierderii şi simţeam o nuanţă de supărare.

„Nu poţi pleca." M-am trezit şoptind în mod egoist. „Mai am încă nevoie de tine. Avem atât de multe lucruri de făcut împreună."

într-un fel, ştiam că mă putea auzi, deşi nu se mai afla în forma fizică. Timpul se oprise, apoi m-am întors la realitate şi mi-am luat rămas bun de la ea, oferindu-i binecuvântările şi rugăciunile mele, desemnându-i o echipă de îngeri pentru a-i face călătoria mai uşoară.

„Poţi lua legătura cu ea, în locul meu?", a fost rugămintea din inimă a tatălui meu, în timp ce stăteam, mai târziu, în uşa dormitorului lor.

„Nu ştiu, tată. Sunt destul de emoţionată. E posibil să blochez linia de comunicare." Comunicarea telepatică bună are nevoie de canale limpezi.

„încearcă ...", mi-a spus cu o voce stinsă, „te rog ... pentru mine."

„Bine", am răspuns blând şi, închizând uşa dormitorului, m-am aşezat lângă somiera în care şi-a trăit ultimele clipe.

„Doamne, dă-mi voie să comunic cu ea, să o văd şi să o simt. Permite să se întâmple acestea. Mamă, mamă, vino la mine."

Am început să plâng din nou, fiindu-mi deja dor de ea; incapabilă să cred că murise. Pe măsură ce respiram profund şî mă concentram, lumina mi-a inundat uşor mintea, până când fascicule mai strălucitoare au apărut în viziunea mea periferică. S-a deschis un tunel de lumină şi au început să prindă formă trei fiinţe.

Mama se afla în mijloc, ţinând-o de mână pe nepoata mea care murise cu câţiva ani în urmă, la frageda vârstă de douăzeci şi cinci de ani. Amândouă arătau bine, fericite, fără vârstă. Cred că în dreapta ei era fratele meu. Era greu de zis, pentru că trecuseră două decenii şi jumătate de când şoseaua îi luase tânăra viaţă. O cursă de automobile, băieţi beţi, fete frumoase, farmecul senzualităţii i-au condus spre un destin complet inimaginabil.

încă îmi mai este dor de el şi mă gândesc cum ar arăta mai în vârstă, cu o familie a sa, pentru că întotdeauna am fost apropiaţi.

„Arăţi extraordinar", i-am spus zâmbind, ignorând tristeţea şi durerea, fiind bucuroasă că intrasem în legătură.

„E minunat!" Radia. „Aici nu există durere, mă simt din nou ca o tânără." Arăta ca la treizeci de ani. Lumina radia din întreaga sa fiinţă, orbindu-mă. I-am spus cât de mult o iubeam şi că eram bucuroasă că era fericită să fie liberă.

„Spune-i tatălui tău...", zise ea, ştiind de ce am chemat-o. „Spune-i că îl iubesc. Spune-i că voi fi aici şi îl voi aştepta. Aici nu există timp - o zi, un an, sau zece, nu are nici o importanţă. Spune-i să vină când este pregătit. Vom fi din nou împreună. Spune-i că sunt tot timpul cu el, să nu se grăbească."

A alunecat uşor din mintea mea.

„Te iubesc. Te iubim", am zis. „Ne este dor de tine."

„Voi veni de câte ori mă chemi", au fost cuvintele ei de despărţire.

Declaraţiile noastre de dragoste păreau să fie un ecou în timp.

Am stat în linişte, plângând încet, până când am putut să mă adun suficient pentru a reveni la tatăl meu şi pentru a sta de vorbă.

„Ştii", mi-a spus mai târziu printre lacrimi, bărbia sa tremurând din cauza durerii, „noi aveam o

înțelegere."

„Tu şi mama?"

„Da", zâmbi el blând. „Am stabilit că oricine va pleca primul, va lua legătura cu cel pe care 1-a părăsit. De-abia aştept să văd cum va face aceasta."

„îți mulțumesc", zise el după ce a făcut o pauză pentru a-şi redobândească liniştea.

„Ieri am avut o zi minunată", a început din nou, simțind nevoia să-mi împărtăşească.

„Ne-am petrecut ziua în pat, făcând dragoste şi stând de vorbă. A spus de mai multe ori cât de mândră era de voi toți. Nu ar fi putut să aibă copii mai buni. Cum fiecare dintre voi sunteți diferiți şi totuşi extraordinari." Am zâmbit şi am stat în linişte, ținând în mâini ceştile fierbinți de cafea.

„A zis că ar fi fost mai bine pentru ea să moară prima. Că eu m-aş descurca mai bine fără ea, decât ea fără mine." Şi-a aplecat capul, lăsând lacrimile să curgă.

„Nu cred că are dreptate. Deja îmi este dor de ea. Nu e drept."

Câteva nopți mai târziu s-a trezit brusc, valuri de iubire şi lumină îl inundaseră, pulsând prin corpul lui. Entuziasmat, a sărit din pat.

„Mama ta este aici! Ia legătura cu mine!", a zis, trezidu-le pe surorile mele, care au venit să fie împreună cu el înainte de înmormântare.

„Priveşte!", spuse entuziasmat. „Pot să-mi mişc mâna. Sunt vindecat, efectele infarctului au dispărut."

A luat un stilou şi a scris uşor cu mâna dreaptă, care înainte era paralizată şi pe care nu o putea folosi.

„Priviți, pot să scriu! E un miracol! Puteți să-1 simțiți?"

Sora mea spunea că arăta ca un om animat de o forță îngerească. Deşi efuziunea şi vindecarea au fost temporare, efectul vizitei mamei i-a întărit credința şi i-au îndepărtat ultimele rămăşițe ale incertitudinii.

***

înțelegerea faptului că puterea iubirii străbate lumile în acest fel, îi imprimă observatorului nu doar respect, ci şi venerație pentru ceea ce reprezintă iubirea - o legătură atât de profundă între suflete, încât se regăsesc în afara formei -şi venerație pentru forța adusă de iubire.

Acest lucru mi s-a confirmat profund câțiva ani mai târziu, la un seminar de metafizică pe care l-am susținut în sudul Franței.

„Aş vrea să-ți împărtăşesc ceva", zise o femeie firavă, după ce am fost ghidată să le povestesc despre oameni care îşi pot părăsi corpul prin propria voință; cum anumiți oameni pot chiar să-i viziteze pe cei iubiți, să facă dragoste cu

ei, şi felul în care lipsa formei sau distanța nu reprezintă o piedică pentru aceştia.

„Nu am mai povestit acest lucru nimănui până acum", zise ea cu ochii de un albastru deschis scânteind de viață. Părul său alb era prins într-o coadă de cal care îi întindea uşor pielea feței sale în vârstă de 84 de ani, făcând-o să arate din nou tânără.

„împreună cu soțul meu am fost teozofi timp de zeci de ani, am avut o relație foarte apropiată, iubitoare şi spirituală, timp de peste cincizeci de ani", spuse ea zâmbind nostalgic, pe măsură ce rememora trecutul. „Atunci când a murit, îi simțeam lipsa foarte intens, iar, într-o noapte, am avut un vis în care el a venit la mine şi uşor, cu bucurie, am făcut dragoste. A fost atât de minunat, de real, de plin de împlinire şi...", a făcut o pauză ca şi cum era puțin jenată, „surprinzător, când m-am trezit, aveam toate simptomele că aş fi făcut fizic dragoste. La început am crezut că este imposibil. Cum poate stabili el un contact fizic atât de real?"

S-a oprit din nou, aşteptând reacția mea.

„Cum te-ai simțit?", am întrebat-o.

„încântată! Bucuroasă! Uluită să trăiesc faptul că iubirea noastră era suficient de puternică pentru a-1 aduce la mine. După aceea, a venit în fiecare săptămână. Au trecut peste cincisprezece ani! Am comunicat într-un mod dincolo de telepatie, totuşi la un moment dat, i-am spus că eram îngrijorată că relația noastră ar putea să-1 tragă înapoi, ştii tu, să-1 împiedice să treacă în planul următor."

„Ce ți-a răspuns el?"

„Mi-a spus că va veni să mă vadă atâta timp cât eu aveam nevoie, că putea să fie şi acolo şi aici, între cele două lumi. După câțiva ani am hotărât împreună să vină doar o dată pe lună, pentru că amândoi ştiam că avea altă lucrare de îndeplinit. încă mai vine, mi se pare atât de corect, însă nu am simțit niciodată că aş putea împărtăşi aceasta cu altcineva - majoritatea oamenilor ar putea să creadă că sunt sminti-

tă, o femeie bătrână căreia îi este dor de partenerul ei. Dar, după ceea ce ne-ai spus astăzi, am ştiut că mă vei înțelege. Este atât de bine să pot, în sfârşit, să îmi împărtăşesc secretul după toți aceşti ani!"

Am fost onorată că mi-a spus, pentru că este minunat să auzi astfel de poveşti. Practicând meditația de aproape şaizeci de ani, această femeie energică, vioaie vine să mă vadă de fiecare dată când sunt în Franța şi călătoreşte în jurul lumii pentru a fi cu fiul şi nepoții săi. Plină de iubire şi vitalitate, devoțiunea sa pentru Dumnezeu şi stilul ei de a trăi sănătos îi insuflă o puternică pasiune pentru viață.

***

Sentimentul de iubire pe care l-am simțit împreună cu tatăl meu, în prezența mamei, după trecerea sa, va rămâne cu noi pentru totdeauna, fixat cu fermitate în sufletele noastre, împreună cu înțelegerea faptului că iubirea străbate întreg spațiul, unindu-ne pe toți până la sfârşitul timpului. Pentru mine a fost acelaşi sentiment pe care l-am trăit când am început pentru prima dată să comunic conştient cu Maeştrii planului interior, întrucât acceptarea realității şi a Prezenței lor mi-au deschis multe porți ascunse, în timp ce, simultan, mi-au dăruit capacitatea de a fi cufundată în adâncurile unei iubiri nemărginite. Era un sentiment care îl lăsa pe beneficiarul său împlinit, sătul şi totuşi, paradoxal, dorindu-şi mai mult.

La doi ani de la moartea mamei mele, a început perioada mea de călătorii.

Ştiința pe care ne bazăm:

Aş fi putut spune că Gratia Divină a fost cea care le-a a-dus Prezența în lumea mea, alții ar putea

spune că a fost un destin divin - o chemare vizionară, totuşi, fiind copleşită de noutatea acestor întâmplări, pregătirea mea m-a înzestrat cu detaşare şi discernământ, pentru a le testa canalele de comunicare. Fiind o persoană care nu se impresionează uşor, mi-am

menținut perspectiva ştiințifică, lăsând explicațiile să iasă la suprafață prin aplicarea Legilor Universale. în cele din urmă, am înțeles că legile ştiinței pământeşti erau doar un microcosmos dintr-o perspectivă mult mai amplă, oglindită de lumea cuantică, pe care ştiința de abia a început să o exploreze.

Max Plank, părintele mecanicii cuantice, scria: „Omul de ştiință, deschizător de drumuri, trebuie sa aibâ o imaginație intuitiva vie, pentru ca ideile noi nu sunt generate prin deducție, ci prin imaginație creativa artistica."

Din nefericire pentru clarvăzători şi perspectiva lor în lumile superioare, legăturile vor rămâne de neînțeles pentru cei blocați într-o lume a emisferei stângi a creierului. Aşa a fost întotdeauna şi este destinat să rămână, deoarece secretele universului pot fi percepute şi înțelese de cei care au dorința de a-şi deschide ochii pentru a vedea şi inimile pentru a simți. Pentru cei cu o sensibilitate profundă, lumile se pot uni şi, când acest lucru se întâmplă, darurile revelate aduc, într-un final, răspunsurile la toate întrebările noastre. înțelepții din India vorbesc despre iubirea şi cunoaşterea adusă de Tantra, un cuvânt care înseamnă metodă sau tehnică. în timp ce filozofii creează dogme şi promovează gândirea idealistă, doar experiența prin intermediul instrumentelor ne a-duce cunoaşterea concretă a domeniului Celor Sfinți şi al Zeilor. A fi în Prezența lor, sau a fi capabil să te afli în prezența celor dragi care au murit şi să păstrezi legătura reprezintă, într-adevăr, o bucurie. însă ambele sunt doar o parte a acordării noastre astfel încât secretele Biocâmpului Dimensional să poată fi revelate.

Călătorind, am descoperit foarte mulți oameni aflați într-o stare de admirație pentru aceia care au avut experiența legăturii şi revelației divine. Totuşi, Divinul ne vorbeşte fiecăruia dintre noi în multe moduri. A fi capabil să faci legătura dintre lumi, fie să intri în contact cu cei dragi care ne-au părăsit, fie să primeşti călăuzire interioară, este pur şi simplu o chestiune de a fi deschis şi suficient de sensibil pentru a re-

cunoaşte şi accepta acest câmp. Ghidul cel mai potrivit şi puntea de legătură pe care noi toți o avem este Maestrul nostru interior, Divinitatea Lăuntrică, pe care eu îl numesc DOW* - cea mai pură scânteie a iubirii şi înțelepciunii Divine care există în toți atomii şi în întreg spațiul, Cel care ne respiră şi ne dă viață. Primul pas în acordarea la canalul Său de comunicare este o chestiune de dorință.

Acțiunea Perfectă:

„îmi abandonez acum fiecare celulă a ființei mele Divinului Lăuntric. îi dau DOW-ului meu permisiunea de a mă alinia

perfect, pe toate nivelurile, cu Esența mea Divină, acum. Aşa să fie! Aşa să fie! Aşa să fie!"

Acesta este primul pas pentru accesarea şi alinierea la DOW-ul nostru.

A INTRA ÎN JOC Blavatski şi Sfântul Francisc

Experienţa dobândită in şcoala vieţii
va prezenta bunăvoinţa, atunci când acţiunile vor crea excelenţă.

San Francisco, California 2001: încă un avion, încă un aeroport, o întâmpinare călduroasă din partea fiicei mele care mă îmbrăţişează puternic. Este întotdeauna minunat să o întâlnesc şi, atunci când stăm de vorbă şi râdem pare ca şi cum nu am fost niciodată despărţite. Ea este hotărâtă să vadă lumea şi de cinci ani călătoreşte.

Cinci ani. Parcă ar fi fost ieri. Totuşi, şi pentru mine au trecut cinci ani.

Cinci ani de călătorie fără sfârşit, trecând prin tot felul de oraşe, cu popasuri prin aeroporturi sau cafenele boeme, scriind din abundenţă în jurnal, adunând povestiri pe care să le împărtăşesc pe drum. Cinci ani de camere de hotel şi întâlniri sporadice cu familia şi bucurie de fiecare dată când ajungeam acasă. Cinci ani de paparazzi şi gazetari nerăbdători să născocească ceva nou. Ani de încredere că seminţele plantate îşi vor găsi pământul fertil - nenumărate întâlniri cu spectatori, cititori, discutând şi simţind puterea DOW-ului lor, a Divinităţii lor Lăuntrice care cunoaşte totul, esenţa întregii forţe şi viziuni, esenţă cu adevărat sublimă. Timp petrecut inspi-rându-i pe unii oameni să-şi cunoască această forţă lăuntrică şi alături de alţii care n-au ezitat să-şi arate suspiciunea sau confuzia; timp petrecut cu sceptici mânioşi şi agitaţi care, presupunând că sunt doar un trup cu o minte şi emoţii, nu pot înţelege posibilitatea existenţei unei forţe radiante Divine.

Faţa senină a lui Anjie şi bucuria de a mă vedea mă umple de căldură. întotdeauna uit cât de mult îmi este dor de ea până când ne reîntâlnim. Uneori, absenţa ne face să uităm valoarea de nepreţuit a acelora pe care îi iubim.

Am urmărit-o în timp ce vorbea, punându-mă la curent cu ultimele veşti. Străfulgerări ale imaginilor cu momentul în care am născut-o au început să-mi treacă prin minte - o faţă de o inocenţă blândă, dulce, ochi larg deschişi şi pătrunzători, degeţele mici strângându-le pe ale mele în timp ce sugea cu lăcomie de la pieptul meu. îmi amintesc cum sentimentele iubirii materne mă copleşeau, la fel cum o fac şi în prezent. Am născut acasă, iar ea a venit pe lume la ora 8.30, duminica dimineaţă, în timp ce clopotele bisericii băteau pentru a-i ura bun venit. Şi iat-o acum, la douăzeci şi cinci de ani, o tânără femeie frumoasă şi independentă. „Parcă a fost ieri", îmi spun încet, ca pentru mine, fericită de această nouă întâlnire. Copii se nasc, cresc şi merg mai departe pentru a explora lumea, devenind între timp, aproape fără să ne dăm seama, independenţi.

„Un ciclu natural al vieţii", îi aud pe Maeştrii spunând. După ani de comunicare în planul interior, sunt obişnuită să îi aud în acest fel, prezenţa lor învăluindu-mă adeseori atunci când mă aştept mai puţin. Din nou, primirea călduroasă şi zâmbetele luminoase mă înconjoară în timp ce ne desfăşurăm programul în Mill Valley, comunicând cu oameni entuziaşti şi responsabili, care au o viaţă intensă.

Câteva zile mai târziu ne-am întâlnit cu o echipă admirabilă de cercetători de la un Institut care îşi propune să testeze şi să confirme descoperirile noastre legate de Radianţa Divină care, atunci când este emisă în interiorul nostru, are puterea de a ne hrăni celulele, nu doar sufletele. Totul merge bine şi fixăm

o întâlnire, deşi mintea mea se întoarce la India şi la echipa de cercetare care a avansat atât de mult acolo. India este un tărâm al extremelor, condusă de filozofiile străvechi care se luptă să fie auzite, în timp ce nebunia prezen-

tului năvăleşte cu atracția materialului, tăinuind, încă o dată, ceea ce este adevărat.

în timp ce părăsesc centrul de cercetări, nu mă pot abține să mă întreb dacă vom putea folosi vreodată ştiința noastră actuală pentru a dovedi existența lui Dumnezeu, sau dacă nu este mai bine să avem încredere că, pe măsură ce din ce în ce mai mulți oameni experimentează puterea DOW, dovada va apărea pentru ei atunci când vor observa transformarea din propriile lor vieți. Experiența personală va eclipsa întotdeauna căutările mentale, iar pentru a înțelege intuitiv canalul Radianței Divine, trebuie să ne lăsăm absorbiți de el.

în timp ce mă plimb împreună cu fiica mea, într-o tăcere plăcută, prin Redwood Valley, mă gândesc mai mult la jocul vieții, al legăturii cu Dumnezeu şi la eterna căutare a omenirii a lucrurilor înalte. Un dans ezoteric care i-a captivat pe mulți, de mult timp, un dans al răbdării, dincolo de minte, care necesită trăire şi pasiune - un dans al încrederii, abandonării, sensibilității şi credinței. Aceasta a fost paradigma metafizicii; viața înseamnă a învăța să reuşeşti să trăieşti într-un mod care aduce beneficii întregului. Şi mă gândesc la iluminare, acel spațiu ce aduce o cunoaştere care face ca întrebările noastre să dispară.

Mă gândesc la munca mea şi la cât de lung a fost drumul de a readuce atenția din nou asupra ştiinței, felul în care trecerea prin încercările dogmelor religioase poate reprezenta atât o călătorie prețioasă, cât şi una tulburătoare. încep să mă gândesc la toți aceia care s-au născut pentru a spune o poveste, mesageri pre-programați să-i impresioneze pe cei deschişi la Prezența şi la cuvintele lor.

Mă gândesc la amintirile mele cele mai timpurii şi la sentimentul pe care mi-l inspira mama. Căldură, iubire, apreciere şi bună primire, siguranță, îngrijire, preocupare, atenție. încă

mai aud vocea tatălui meu răsunând prin eter, glasuri ale unor tineri râzând sau certându-se - câteodată ambele. Muzică. Multă muzică umplea camera - jazz, clasică şi mai târziu rock.

A fost o binecuvântare să mă nasc şi să fiu crescută într-un orăşel mic care reprezenta, în esență, un experiment social uriaş. Mii de emigranți de după război veniseră împreună cu familiile lor, pentru a-şi începe viața în „țara cu noroc", aşa cum era denumită Australia în anii '50. Uniți printr-un țel comun, ei au venit să îndeplinească viziunea şi construcția unor uzine hidroelectrice gigantice care să furnizeze oamenilor din Australia mai multă energie.

Interesant simbolism. Din punct de vedere metafizic, apa reprezintă corpul nostru emoțional şi totuşi, ea înseamnă mai mult.

O insulă enormă înconjurată de oceane, Australia a fost de mult timp recunoscută ca o comunitate multicultura-lă reuşită, datorită integrării culturale armonioase. Este adevărat că au început pe un teren şubred - decimarea culturii aborigene nu a fost un început bun, iar mulți îl regretă. Totuşi, în ultimele câteva zeci de ani, integrarea noastră culturală şi armonia au fost, în general, un succes. îmi

amintesc sentimentul de unitate din momentul în care emigranții se adunaseră pe acest nou pământ şi cât de rapid au trecut anii în timp ce au încercat să se mulțumească cu viața lor. Mersul la biserică. Şcoala de duminică. încep să apară întrebările.

„întreabă şi vei primi răspunsul", mi se spune. Deci încerc. Rezultatele mi s-au clarificat doar mai târziu în viață.

„Dumnezeu este pretutindeni, atotputernic, atotştiutor", mi se spune. Devin entuziasmată gândindu-mă la Dumnezeu, care poate fi atât înăuntrul meu, cât şi peste tot împrejur. Decid să-L caut şi să-L simt pe Dumnezeu. La şapte ani am prima criză de maturizare - devin obsedată de întrebările vieții: „cine" şi „de ce". Cine a făcut luna şi ce produce fluxul şi refluxul? Cine s-a gândit să creeze nisipul şi soarele? Cum s-au născut? Cum am venit noi pe lume şi de ce? Cos-

mologia mă exaltă. îmi încep ucenicia metafizică, iar Şamanul din interior începe să se re-trezească, pe măsură ce învăț să apreciez tăcerea şi timpul.

Petrecându-mi toate orele şi zilele libere în natură, mă cațăr în cei mai înalți copaci, pretinzând că sunt un explorator îndrăzneț ce păşeşte pe tărâmuri netrecute pe hartă. Descopăr pârâiaşe şi iazuri şi viața păsărilor care mă face să zâmbesc cu admirație. Simt Prezența iubirii în jurul meu şi, fără ca mintea mea conştientă să ştie, în câmpul meu pătrunsese Sfântul Francisc din Assisi.

în timp ce explorez peşteri şi escaladez stânci, îi simt pe cei invizibili alături de mine, iar apoi, stând culcată în iarba înaltă, privesc cum vântul împrăştie semințele prin aer. Deşi nu îi văd niciodată pe Maeştri, Prezența lor se instalează asupra mea ca o haină veche preferată, ceva deosebit de prețios.

Printre toate aceste visări cu ochii deschişi aduse de această perioadă magică, am crescut, puțin mai înțeleaptă, atrasă fiind apoi de lumea afacerilor. în casa noastră radioul era zilnic deschis şi găseam întotdeauna lumina vie a focului şi mirosul de cafea proaspătă. Televiziunea lipsea cu desăvârşire, iar muzica rock era mereu prezentă. Nu aveam musafiri, însă aceştia erau bineveniți chiar dacă eu eram rareori acasă. Simțeam nevoia să fiu în aer liber, să stau în copaci, să simt forța şi puritatea pranei care însoțeşte atât de blând
aerul de munte.

***

îmi amintesc discuțiile despre prietenii de joacă invizibili ai Doamnei Blavatsky, cum maestrul El Morya a fost împreună cu ea tot timpul, călăuzind-o uşor prin viață. Maestrul El Morya a fost un prinț indian din secolul al XlX-lea, care i-a instruit pe maeştrii Kuthumi şi Djwal Khul. Prima oară când s-a apropiat de tânăra Helena Blavatsky era într-o vizită la Londra, când i-a dezvăluit calea vieții ei. I-a călăuzit activitatea şi i-a atribuit lui Kuthumi crearea cărților pe care ea le-a primit telepatic.

Am început să privesc acest gen de „iluminare transcendentă" de la Maeştri ca pe ceva ce ne-a fost dat dintotdea-una, iar poveştile despre legătura Doamnei Blavatsky cu planurile astrale sunt numeroase. „Doctrina Secretă" a Doamnei Blavatsky a ridicat-o până la nivelul de a fi considerată unul dintre cele mai clare canale de legătură pentru Maeştrii Alchimiei - MA - cu toate că viața sa personală a fost la fel de nuanțată ca şi a numeroşilor mesageri de-a lungul timpului, pentru că aceia care vin ca aducători ai schimbării, adesea au capacități neobişnuite şi personalități foarte puternice.

***

în Ştiinţa Biocâmpului Dimensional, un iniţiat continuă din aceeaşi stare a conştiinţei pe care a obţinut-o în viaţa anterioară şi, prin urmare, poate avea obiceiuri foarte exacte. De exemplu, o persoană care fost un vegetarian practicant, de obicei va adopta acelaşi tip de alimentaţie şi în viaţa următoare.

îmi amintesc când au început discuţiile.

„Trebuie să-ţi mănânci carnea", zicea mama mea.

„Dar nu vreau."

„Te vei îmbolnăvi, toată lumea trebuie să mănânce puţină carne", insista ea.

„Nu-mi place", am răspuns, respingând intuitiv modul în care animalele erau omorâte, ca şi cum aş fi simţit otrava adrenalinei din carne.

Discuţia părea să aibă loc tot timpul, ţesând un fir al discordiei în mijlocul casei haotice, dar fundamental fericite, a familiei mele. Prima dată am respins carnea la doi ani. Sensibilitatea mea înflorea, împreună cu o dorinţă profundă de a-mi aminti ceva care ştiam că era deja cunoscut.

***

De la vârsta de zece ani am devenit fanatică în legătură cu controlul armelor de foc, urmărind vânătorii prin pădure. La vremea aceea, adolescenţii primeau în dar puşti la aniversări şi de Crăciun.

Stând la înălţime într-un copac, urmăream stolurile de păsări cum se dispersează şi se formează la fiecare răsărit şi asfinţit, văzând mii de zburătoare adunându-se emoţionate să-şi împărtăşească noutăţile, ca şi cum nu s-ar mai fi întâlnit de mult timp. Le puteam asculta ore întregi, privind norii trecând deasupra lor şi simţind adierea cu care Dumnezeu fremăta prin copacii mei iubiţi.

Bang! Păsările au început să ţipe, iar una dintre ele a căzut la pământ.

Bang! Altă împuşcătură, încă o pasăre la pământ.

Eram îngrozită. Vânătorul a mers mai departe ignorând prada, satisfăcut că a nimerit ţinta. Denumeau aceasta „exerciţiu de ochire", iar pentru ei viaţa era fără valoare. Am început să-i urmăresc, aruncând cu pietre pentru a le atrage atenţia. Apoi, am ţipat la ei să tragă mai degrabă în cutii de conserve, să nu mai fie atât de lipsiţi de milă.

Au râs şi au tras împuşcături în aer, chiar deasupra mea. Am prins curaj în confruntarea directă, dar, de cele mai multe ori, aceasta nu avea nici un efect. Pentru ei era doar un joc, vânătorul şi prada, unul care se juca de mii de ani; supravieţuirea celui mai bine adaptat. Pentru ei eram doar o fetiţă - o mică pacoste.

întâmplările m-au făcut să mă gândesc la adaptare. Ce anume determina dacă o fiinţă este bine adaptată? Musculatura? Praful de puşcă? Chiar şi atunci îmi era clar că ambele trebuiau dirijate de o mentalitate pozitivă.

„Cum rămâne cu oamenii înclinaţi spre cruzime?", am întrebat o forţă invizibilă care mi-a răspuns:

„Mecanismul uman trebuie şi el condus de valori, suflet, morală, coduri de onoare."

în acea perioadă, natura mea idealistă s-a dezvoltat rapid şi mi-a atras atenţia cu privire la starea celorlalţi oameni din lume. Am devenit conştientă de măcelărirea continuă şi fără sens a animalelor, moartea inutilă a copiilor subnutriţi, preţul războiului plătit de spiritul uman. Acesta a fost începutui căutării mele cu scopul de a găsi soluţii pentru a restabili din nou armonia în lumea omului.

Doream să observ nesfârşitul fluviu al vieţii, cu care să mă joc şi asupra căruia să meditez. Totul

defila prin fața mea, iar câteodată, intram în scenarii care, la acea vreme, păreau a fi cufere de comori pline cu speranță inocentă.

La treisprezece ani m-am trezit zicând:

„Trebuie să existe şi altceva. Orice ar fi, vreau să cunosc această forță, să o cunosc şi să-mi dedic viața ei. Nu pot doar să cresc, poate să mă căsătoresc şi doar să mă rezum la a avea o carieră."

îmi mai amintesc încă primul dans, prima mea dragoste. Amândoi eram timizi, dorind să ne invităm unul pe celălalt, dar eram invitați de alții în schimb. Prea târziu, privirile îndrăgostite pluteau prin noapte de la o margine la alta a mesei, unde am învățat despre devotamentul față de prieteni.

Apoi a început serios jocul întâlnirilor. Prima întâlnire adevărată, primul sărut adevărat, băiatul nepotrivit. Apoi bucuria, băiatul potrivit, sentimente puternice, conversații care se prelungeau toată noaptea, sărutările de la cinematograf, cine la lumina lumânărilor, plimbări cu automobilul în după-amiezele de vară, angajamente, încredere, inocența iubirii. Naivi şi deschişi, făceam lungi plimbări pe jos, împreună cu Sfântul Francisc din lumea mea, simțindu-ne acceptați şi apreciați; apoi a urmat despărțirea, schimbarea, ne-am luat rămas bun cu tristețe, urmând o nouă viață, noi începuturi şi apariția unei stări de nelinişte.

Avea să urmeze acel „mai mult". Simțeam aceasta ca pe o certitudine că, într-un fel sau altul, rugăciunile copilăriei erau pe punctul de a se îndeplini. îmi doream mereu să găsesc un înțeles şi răspunsuri mulțumitoare la întrebările vieții, ca şi cum aş fi fost imperfectă şi întotdeauna însetată. Studiam, cercetam, citeam mult. Profesorul meu de engleză, înțelegând ce se afla în sufletul meu în permanentă căutare,

mi i-a recomandat pe Dostoievski şi marii autori ruşi, iar Tolkien mă acaparează şi lumea fantastică a hobbiților devine reală. încep să simt că trăiesc în două lumi. Aveam şaptesprezece ani.

Ştiința pe care ne bazăm:

Deseori oamenii mă întreabă: „Cum pot face diferența dintre propriile gânduri şi călăuzirea Divină?" Este o întrebare interesantă, deoarece, din punct de vedere metafizic, totul este Unul şi totul vine de la Dumnezeu, chiar şi capacitatea noastră de a gândi. Prin urmare, testul ar trebui să fie: oare simțim intuitiv că îndrumarea pe care o primim este corectă. A învăța să avem încredere în călăuzirea noastră intuitivă reprezintă cerința de bază pentru o viață fericită, iar aceasta apare atunci când deschidem porțile propriului DOW.

Sunt atât de mulți copii care par să aibă de toate - familii bune, înfățişare plăcută, inteligență, fericire, însă simt că toate acestea, într-un fel, nu reprezintă destul. Ei sunt aceia care şi-au propus să aducă schimbarea, să respingă superficialitatea vieții materiale şi să descopere acel ceva „mai mult". Aparent nemulțumiți, ei sunt conduşi de un alt ritm, o chemare interioară, un impuls de a-şi pune întrebări şi de a cerceta, de a explora, de a nu se mulțumi niciodată cu mai puțin decât ceva „mai mult". Ceea ce caută mulți dintre ei este să trăiască îii lumea feerică a DOW-ului lor, o lume pe care călătoria vieții ne cere, ne imploră să ne-o reamintim şi să o cercetăm, o lume în care avem sentimentul că suntem cu toții Una.

Acțiunea Perfectă:

Dați ftău liber imaginației voastre, îndrăzniți să visați,

întrucât acest lucru deschide ușa către o existență nelimitată

si către lumea DOW-ului vostru.

VIAȚA DE DINCOLO DE VIAȚA Djwa! Khul

Formele oând creează ceea ce e preconceput. Iar realitatea din imaginație poate sâwrşi mici miracole.

Croația, 2001. Am lăsat în urma mea amintirile copilăriei. Pe aeroportul din Zagreb sunt întâmpinată de un mic grup de oameni cu figuri zâmbitoare. îmi iau bagajele şi, în timpul prezentării, îmi oferă buchete splendide de flori. Parcurgem un scurt drum cu maşina până la hotel, pentru a face un duş şi pentru a mă pregăti pentru seara pe care aveam să o petrec în Ljubljana, acum capitala Sloveniei.

îmi amintesc de prima mea călătorie la Zagreb şi de urmele zidului morții. într-o acțiune de sfidare tăcută, în timpul războiului, localnicii au aşezat cărămizi de-a lungul unei alei de trecere, lângă o bază militară O.N.U. Câte o cărămidă pentru fiecare viață pierdută. Cu lumânări şi flori între cărămizi, zidul ardea de lumină. înalt de aproape patru metri, era suficient de lung pentru a avea un impact, o amprentă vizuală puternică, destinată să impresioneze sufletele mai sensibile. Nu voi uita niciodată imaginea, sau mesajul repetat despre adevăratul preț al libertății.

în timpul următoarei mele vizite, Kosovo era în flăcări, pe când aliații lansau bombe şi şiruri nesfârşite de soldați traversau aeroporturile oraşelor prin care am trecut. Aerul era plin de suferință şi tot ceea ce am putut să fac a fost să privesc şi să păstrez loc unor vise mai luminoase.

Iată-mă din nou aici, în sfârşit, pe timp de pace.

După trei zile fără lichide şi hrană, hrănindu-mă doar

cu Puterea DOW, îmi vine greu să vorbesc perioade lungi de timp, având gâtul, ca de obicei, uscat. M-am întors la antrenament şi trebuie să recunosc că îmi place să-mi extind limitele. Călătoresc mereu şi respir aerul poluat care abundă în majoritatea oraşelor; vorbesc câte opt ore la rând, toată ziua, adresându-mă unor spectatori care caută un mod de viață mai bun. La un moment dat, toate acestea îşi pot spune cuvântul.

Munca îmi aduce o satisfacție atât de mare deoarece, în timp ce unii vin să audă povestiri despre potențialul uman şi despre Sursa creatoare, alții vin pentru a învăța instrumente care le pot vindeca rănile, conform zicalei „Vindecate pe tine însuți, iar apoi vindecă lumea" care a devenit deviza lor conducătoare. Alții vin pentru inspirație sau confirmare, sau pentru a ajuta la întărirea fluxului de

lumină. Acționând ca bio-conductoare, fixăm împreună frecvența câmpului la o rezonanță în care se pot naşte miracole.

Duminică dimineața hotărăsc că este momentul să beau puțin lichid, chiar dacă, în mod bizar, nu m-am simțit niciodată atât de bine; este ca şi cum trupul mă aşteaptă răbdător să renunț cu adevărat la lichid. Mă gândesc la femeia din Paris care nu a mâncat şi nu a băut nimic timp de peste douăzeci de ani, la dorința ei de a-şi păstra intimitatea, ştiind că lumea exterioară nu era pregătită pentru astfel de lucruri - şi descopăr că sunt de acord cu alegerea ei.

Dimineața următoare, în meditație, am simțit cum, prin chakra coroanei, a intrat o mână uriaşă şi puternică, cu o forță incredibilă. Părea apoi să pătrundă profund în inimă şi să-mi înalțe sufletul din ce în ce mai sus, până când am fost înconjurată de lumină şi inundată de cunoaştere şi fericire.

Mă găseam încă o dată în Prezența Splendorii, acea energie a înțelepciunii iubitoare care pare să mă învăluiască ca un cocon în îmbrățişarea Sa caldă. Pentru yoghini şi şamani, această stare în care Radianța Divină te inundă reprezintă un apogeu. O stare de a fi în care nu există timp şi spațiu,

doar un sentiment de împlinire care lasă observatorul fără cuvinte, o stare care ne impregnează cu un sentiment profund, în care toate întrebările dispar şi răspunsurile mult dorite reapar, amintindu-ne de perfecțiunea din spatele vieții.

Aşadar am început să beau, savurând fiecare picătură şi iubind darul pe care îl aduce apa - apă rece, impregnată cu iubire, armonizată şi asupra căreia s-au spus rugăciuni, un alt element care-i întregeşte expresia, subestimat în forța sa vindecătoare. Două luni mai târziu au apărut cercetările din Japonia, care au testat influențarea apei prin cuvinte. Cercetarea lui Masuro Emoto venea în sprijinul direcției mele curente, întrucât cartea sa, *Mesajele Apei,* oferea încă o legătură cu lumea ştiinței.

***

Şirul de evenimente din Ljubljana şi Zagreb a fost urmat de o zi împreună cu Pan, Zeul Naturii, în timp ce mă plimbam cu prietenul meu, Damir, prin Parcul Național Plit-vicka Jezera. Aici conducea forța pranei, care se rotea deasupra copacilor, şuiera printre trestiile de pe malurile râurilor şi plutea peste iazurile întinse. Cascadele agitate aruncau milioane de galoane de apă printre rocile care străluceau ca diamantele în lumina semiobscură dinaintea amurgului.

Locul era încântător - ne-am simțit ca şi cum ne-am fi plimbat într-un loc sfânt, o trecătoare divină prin care Zeii Devici puteau fi zăriți, pentru că, prin acest portal magic, Divinitatea strălucea prin Pan al păcii, un loc în care se putea dansa fără restricții, un loc unde puteai să simți cum zâmbeşte Mama Natură. Călătoriile dezvăluie locuri ca acesta, răspândite pe tot cuprinsul globului pământesc.

întrucât călătoresc atât de mult timp pe drum, echipa noastră TWA* ne însoțeşte pretutindeni pentru a face ca timpul petrecut în mişcare să treacă mai uşor şi să ne asigure că toate legăturile sunt făcute. Tocmai în aceste lucruri simple

de zi cu zi ajung să observ fapte miraculoase care se petrec fără efort, cu Gratie şi eleganță. Este uşor de dovedit că ne aflăm cu adevărat în serviciul unei forțe divine superioare, atunci când suntem întotdeauna sprijiniți de Grația Divină ce izvorăşte din magia care se țese prin viață.

Trenurile sau avioanele par amânate în mod miraculos din cauza vremii, oferind şansa de a ne

respecta programul întâlnirilor. Au loc întâlniri sincronizate şi neprevăzute cu oameni necunoscuţi, care se încadrează perfect în Planul Paradisului - matricea fundamentală a creaţiei, care dă naştere posibilităţilor prestabilite, ca nişte cântece care sunt cântate de-a lungul timpului.

în timp ce mă plimbam cu Damir prin împărăţia fermecată a tăcerii din parc, respiram în acelaşi ritm cu DOW-ul meu. într-un fel, timpul s-a accelerat şi secvenţele au trecut prin faţa mea până când am simţit că zbor, fără greutate, printr-un tunel de lumină. în Prezenţa acestei Puteri Divine cuvintele păreau inadecvate, incapabile să surprindă sentimentul care se află în spatele ritmului real al vieţii.

***

în acea tăcere m-am gândit la modul în care moartea şi dezastrul au un mod surprinzător de a ne atrage atenţia şi, în timp ce străbăteam potecile în tăcerea văilor înverzite de stropii şuvoaielor de apă, mi-am amintit de cea de-a paisprezecea zi de naştere. într-o după-amiază furtunoasă, poliţistul a reuşit să ne localizeze printre norii de ploaie, tunetele şi fulgerele care brăzdau cerul. Tabloul terenului de camping era haotic, în timp ce Zeii vântului domneau liberi, amintindu-ne tuturor de adevărata forţă de dincolo de viaţă.

Scoţându-şi şapca, tânărul poliţist a intrat în cortul aflat în bătaia vântului şi a zis: „îmi pare rău că eu sunt cel care trebuie să vă anunţe, dar fiul dumneavoastră, Paul..."

Mama a suspinat adânc, ochii ei s-au închis cu teamă şi a început să plângă. Tunetul a bubuit tare de-a lungul cerului, adăugând momentului un dramatism suprarealist.

Polițistul a continuat cu blândețe: „A murit în dimineața aceasta la spital, din cauza rănilor suferite în urma unui accident de maşină. Credem că el era la volan, însă nu suntem siguri. Vehiculul a sărit de pe drum la o curbă şi el a fost aruncat prin parbriz." Cu toții am fost cuprinşi de sentimente de negare şi furie, iar lacrimile ne-au însoțit în timpul călătoriei de optsprezece ore spre casă. Fratele nostru zăcea acum la o mie de mile depărtare, lipsit viață, într-una din morgile oraşului de la malul mării.

Şedeam împreună cu sora mea pe bancheta din spate, încercând să înțeleg, gândindu-mă la toate lucrurile pe care aş fi dorit să i le spun. Când a fost ultima dată când i-am spus că îl iubeam? De ce ne-am certat în urmă cu o săptămână? Dacă aş fi ştiut.

Eram cu toții cuprinşi de regrete, dar am ales, totodată, să mă eliberez de ele şi să-i tratez pe toți cei pe care îi iubeam ca pe nişte persoane dragi aflate doar în trecere, comori pe care le prețuiesc. Experiența morții a fost un mod de deschidere a porților sincerității.

Nu cred că am mai văzut pe cineva atât de rănit, descoperit şi vulnerabil, cum era tatăl meu în acel lung drum cu automobilul. Părea că ne duce în zbor spre casă, pe aripile Grației Divine, pentru că a refuzat să oprească pentru somn, adrenalina secretată din cauza şocului circulându-i prin sânge.

Mai târziu, atunci când tata s-a întors acasă, alb ca o fantomă, după ce a trebuit să identifice cadavrul lui Paul, şocul celor întâmplate ne-a făcut să ne simțim ca şi cum am fi fost spectatorii unei comedii negre. O farsă din care aşteptam cu toții să ne trezim şi să spunem „ce vis înfricoşător!"

înmormântarea a venit şi a trecut, iar după aceea, mama a început să simtă prezența lui Paul. Era ca o fantomă care ne însoțea, o forță invizibilă de lumină uşoară, delicată şi aproape insesizabilă. Cred că a fost prima mea experiență reală a vieții de dincolo, deşi au trecut ani până când am reuşit să înțeleg ce se afla în spatele jocului. Un înțelept spunea

demult că somnul este moartea dintre zile, iar moartea este
somnul dintre vieți.

***

în timp ce rememorez momentul, măreția văii îmi poartă gândurile spre Maeştrii Magiei şi prima lor apariție. Cum poate cineva să descrie măreția, încântarea, binecuvântarea şi privilegiul de a trăi într-o lume în care Sfinții sunt reali? Cum de pare atât de firesc, de obişnuit să îi simți sau să-i auzi, sau doar să asculți? De ce, uneori, existența în două lumi este o luptă, un test permanent de credință, care cere toată forța şi tot curajul atunci când furtuna suspiciunii celorlalți se dezlănțuie peste tot în jurul tău? însă toate acestea vor fi descoperite ulterior. Sfântul Francisc a fost cel care m-a însoțit pe parcursul întregii copilării şi m-a ajutat să simt Grația Divină. Prin ochii lui am putut să văd frumusețea creației, care era atât de limpede în pădurice. Veri fierbinți şi uscate se transformau în ierni reci, cu zăpadă, care apoi făceau loc unei primăveri pline de veselie. Până la moartea lui Paul, viața era atât de interesantă şi de captivantă, iar eu simțeam o inocență pe care, într-un fel, ştiam că nu o voi păstra pentru mult timp.

Chiar şi după dispariția fratelui meu, sentimentul de uimire a rămas. De fapt, el a devenit din ce în ce mai puternic de când am descoperit că existau straturi în interiorul straturilor şi lumi în interiorul lumilor care aşteptau doar să fie explorate. Şi astfel, la vârsta fragedă a adolescenței, am început o poveste de dragoste cu calea revelației şi cu extazul care mi-a depăşit până şi visele mele cele mai îndrăznețe.

Mutarea într-un oraş de pe malul mării mi-a adus o nouă perspectivă. Nopți petrecute la lumina lunii în

jurul focurilor de tabără, chitare care cântau cântecele noastre de protest pentru războiul din Vietnam care de-abia trecuse. Eram noua blondă cu picioare lungi a oraşului - însă, pentru mine, chiar şi această popularitate imediată nu era suficientă. în timpul anilor adolescenței, căutarea şi neliniştea deveniseră însoțitorii mei permanenți, până când destinul s-a limpezit.

îmi amintesc cum, după ani de zile de comunicare telepatică cu îngerii, i-am întrebat dacă îi pot vedea fizic în acele lumi. Ştiam că ar fi necesitat un efort mai mare din partea lor, însă nu mi-a păsat. îmi doream doar să îi văd, în sfârşit, în casa mea, nu prin vederea interioară, ci cu adevărat. Astfel m-am acordat la lumile lor prin respiraţie, schimbân-du-mi frecvenţa, sensibilizându-mă la ritmul lor, iar apoi am cerut, m-am rugat şi am aşteptat, menţinând tiparul de unde alfa în spatele ritmului respiraţiei mele.

Uşor, în timp ce aşteptam, cinci filamente de lumină aurie au apărut în faţa mea ca nişte câmpuri sclipitoare din care s-au conturat siluetele unor fiinţe, chiar înainte de a lua o formă materială consistentă. împreună cu imaginile au sosit şi sentimentele, care mă purtau la graniţa extazului, întrucât Prezenţa lor insufla o mare bucurie.

Entuziasmată, am întrebat: „Voi sunteţi cu adevărat?"

Imediat mi-au răspuns: „Dacă tu aşa crezi, aşa este."

Cât este de corect, m-am gândit.

„Vrei să continuăm?", m-au întrebat, oprind transmisiunea vizuală şi formându-se în lumea virtuală.

„Nu mulţumesc, e bine", a fost tot ce am putut răspunde.

Sentimentul nu a dispărut niciodată. îmi amintesc şi simt - ceea ce este suficient.

Viaţa mea e plină de poveşti cu îngeri; cu frumuseţea, forţa, simplitatea, magia lor şi Graţia lor, iar îngerii aparţin lumii Maeştrilor Magiei, pentru că ei sunt de asemenea, mesageri ai Maeştrilor Alchimiei.

La scurt timp după vizita descrisă mai sus, le-am dat îngerilor sarcina să-mi găsească locuinţa perfectă şi să-mi atragă atenţia la momentul potrivit. Le-a luat trei luni şi fiecare detaliu, fiecare moment vor fi întipărite în mintea mea pentru totdeauna, pentru că ziua în care ne-au prezentat Camelotul a fost o experienţă foarte profundă.

în acea vreme nu citeam niciodată ziarele, totuşi, într-o sâmbătă dimineaţa devreme, soţul meu m-a îndemnat să mă uit peste anunţurile cu „Case de vânzare". Am făcut aceasta şi ochii mei erau în permanenţă atraşi de un anumit anunţ cu o fotografie neinteresantă. De îndată ce am început să citesc anunţul, îngerii mi-au transmis telepatic: „Am făcut tot ce a fost posibil, sperăm să-ţi placă!"

Bineînţeles că era tot ceea ce am cerut şi chiar mai mult decât atât. A fost minunat că nu a trebuit să dăm telefoane, să vizităm mai multe locuinţe pentru a găsi casa potrivită. Experienţa miracolului care s-a săvârşit în jurul nostru când am vizitat casa pentru prima dată a fost de neuitat, deoarece ne simţeam ca şi cum trăiam într-un moment viitor, în care fiecare încăpere era impregnată de prezenţa noastră. Prin această metodă de căutare a unei case, am primit numeroase lecţii.

în primul rând, mi-am dat seama că sunt milioane de îngeri şomeri, bucuroşi să-i ajute pe aceia care s-au angajat să manifeste binele cel mai înalt. în al doilea rând, comunicarea telepatică prin C.N.N. este reală şi eficientă; în al treilea rând, am învăţat să nu-mi mai limitez niciodată visurile. îngerii ne-au arătat o casă la care nu ne-am fi uitat niciodată, fiind peste mijloacele noastre financiare. Dar, a fost suficient să angajăm o echipă de îngeri financiari şi, într-o săptămână, am avut tot ceea ce era necesar.

***

Oamenilor le place ideea de a intra în legătură cu Maeştrii şi înţeleg că nu numai trupurile sunt temple prin care să strălucească Divinul, ci şi casele noastre. în timp, devine uşor să deschidem porţile câmpurilor noastre pentru a fi vizitaţi de Cei Sfinţi, întrucât la fel cum corpurile fizice reprezintă Sfântul Graal, şi casele sunt locuri sfinte în care fiinţe spirituale au o experienţă omenească şi ştim cu toţii că porţile dintre lumi sunt doar acoperite de un simplu un văl. Modificarea percepţiei şi extinderea conştiinţei ne sensibilizează pentru a vedea dincolo de acesta.

Cu câţiva ani în urmă, Maeştrii m-au călăuzit să încep să folosesc icoanele ca portaluri şi porţi dimensionale şi, astfel, am creat ceea ce eu numesc Peretele Maeştrilor. După ce am aplicat principiile de bază Feng Shui în apartamentul în care locuiam, am ales un perete mare şi am început să îl decorez cu imagini, fotografii sau desene mari, înrămate, ale Celor Sfinţi.

După ce am terminat, m-am aşezat pentru a medita şi am început, cu umilinţă, să-i vorbesc fiecărei imagini a Maeştrilor, să-i invit oficial să-mi lumineze casa cu înţelepciunea lor. In momentul în care ochii mei s-au conectat cu portretul lui Djwal Khul, imaginea sa luminoasă a început să iasă din pictură, ca şi cum ar fi păşit în afara peretelui, iar faţa lui a început să se mişte înaintea ochilor mei, ca o viziune apărută miraculos, din apa unui vas.

De mai multe ori a repetat ca un într-un cântec: „Te iubesc, te iubesc, te iubesc, te iubesc, te iubesc..." şi, în acelaşi timp, unde de iubire pură erau emise de imaginea sa şi pulsau prin tot corpul meu. Experienţa a fost sublimă, deoarece schimbul de energie era extrem de puternic şi neaşteptat. Aşa cum se întâmplă în astfel de clipe magice, timpul părea să se fi oprit, energia iubirii trecea prin mine şi lacrimile îmi curgeau, iar sentimente de smerenie şi de recunoştinţă mă copleşeau.

Fiind numit şi „Tibetanul", Djwal Khul este o fiinţă minunată, care a dobândit eliberarea sub călăuzirea maestrului Kuthumi. Se spune că este un mare învăţat şi cunoaşte cele mai multe lucruri despre cele şapte raze şi despre ierarhia spirituală. Djwal Khul făcea parte din Frăţia Transhimalaiană şi, împreună cu El Morya şi Kuthumi, au fost principalii instructori ai Doamnei Blavatski. Chiar dacă ia legătura cu mulţi oameni ce slujesc în cadrul celei de a doua raze a iubirii şi înţelepciunii, el nu este unul dintre maeştrii pe care i-am recepţionat conştient în această viaţă, deşi din interacţiunea noastră reiese clar că am petrecut ceva timp împreună, cândva.

Maeştrii încurajează întotdeauna folosirea recunoştinţei în programele, mantrele şi rugăciunile noastre, datorită

faptului că acestea ne acordează perfect Biocâmpurile. Pentru toţi cei care merg pe calea Maeştrilor Magiei, stăpânirea minţii devine obligatorie şi meditaţia este cheia pentru înţelegerea şi experimentarea dansului Divinităţii; totuşi, stăpânirea „minţii de maimuţă", aşa cum o denumesc yoghinii, necesită fineţe şi dăruire şi predarea vieţii noastre înapoi sub conducerea DOW-ului. Mintea preferă să trăiască în trecut sau în viitor, deoarece a trăi în prezent îi lasă mai puţin spaţiu să hoinărească. De asemenea, îi place să se simtă ca şi cum ar deţine conducerea. Abandonarea, aşa cum aveam să învăţ curând, nu însemna să fii o victimă sau să renunţi, ci implica revelaţia blândă a esenţei Divine, care pune în miş-care întregul nostru sistem şi ne permite să ne întoarcem în braţele Sale, descoperindu-I puterea.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Ştiinţa Biocâmpului Dimensional conţine realităţi ce o-glindesc potenţialul Legilor Universale pe

măsură ce indivizii şi formele interacționează. Sensibilizarea noastră include extinderea conştiinței pentru a dobândi o perspectivă mai rafinată. Presupune să avem o formă suficient de bună - fizică, emoțională, mentală şi spirituală - pentru a explora o gamă uimitoare de opțiuni. Percepția eliberează potențialul, iar a-cest lucru poate atrage Grația atunci când este folosită cu înțelepciune. Claraudiția, clarviziunea şi clarsimțirea sunt instrumentele de comunicare obişnuite ale Biocâmpului Dimensional. Astfel, dacă dorim să avem o comunicare Sfântă, trebuie să găsim Canalul Divin şi să ne sensibilizăm la ritmul său.

Acțiunea Perfectă:

Dacă doriți să vă descoperiți destinul, afirmați, pur şi simplu, cu sinceritate:

„li cer Divinului Lăuntric, DOW-ului, să-mi arate clar următorul pas din rolul meu in Planul Divin pentru Paradis." Nu uitați să solicitați echipa terestră şi toate resursele de carv aveți nevoie pentru o materializau reuşită] Cererile pozitive şi sincere nu vor fi ignorate niciodată.

REVELAȚIA SI EXTAZUL Kuthuml şi Vedele

/luminarea, recompensa sacra, Şinele superior sunt aici sâ ne sfătuiască, iar toate circumstanțele sunt sincronizate.

'

Milano, Italia 2001: Unul dintre oraşele mele preferate din Italia - atât de diferit de celelalte. Oameni calzi, bine crescuți, creativi şi iubitori de viață, este foarte uşor sâ-i îndrăgeşti. La întâlnirea din seara aceea, o faimoasă prezentatoare de modă stătea în primul rând, radiind de fericire. Este o veche susținătoare a activității mele, iar în pauză îmi înmânează un exemplar cu autograf al poeziilor sale publicate. După ce revenim pe scenă, întrebările se axează pe problema anorexiei care domină lumea prezentatoarelor de modă.

„Ştii", îmi spune o tânără prezentatoare de modă, „am întâlnit numeroase femei tinere care ştiu că nu au nevoie să mănânce, se simt bine cu adevărat, până când, în cele din urmă, încep să creadă ce zic toți ceilalți. Acest lucru le afectează şi, mai devreme sau mai târziu, se îmbolnăvesc. Mă întreb cum ar fi fost viața lor, dacă ar fi fost susținute şi li s-ar fi spus că, da, DOW-ul ne poate hrăni." A fost o discuție interesantă pentru că, în general, anorexia apare din cauza lipsei iubirii de sine, iar alimentarea pranică este posibilă doar printr-o iubire profundă a Sinelui nostru Divin.

După întâlnirea de seară, m-am prăbuşit fericită în pat, fiind bucuroasă şi sperând să mă reîntâlnesc de dimineață cu soțul meu, Jeff.

Ora 8 dimineața, soarele străluceşte prin fereastra deschisă trimițând umbre lungi pe pat. „Va sosi curând", mă

gândesc zâmbind. Au trecut trei săptămâni de nopți nedormite, nivelul energiei fiind prea înalt pentru a dormi, şi sunt uimită cum corpul meu nu este obosit în pofida lungii călătorii. Sunetul strident al telefonului tulbură liniştea meditativă atunci când secretara mă sună să-mi spună că Jeff va întârzia.

M-am decis să rămân în pat şi să mă acordez pentru următorul interviu - sperând ca ziaristul să fie deschis. într-o stare de profundă relaxare, gândurile mă poartă înapoi, în ultimii câțiva ani în care am dat nenumărate interviuri. Mi-am amintit cât eram de naivă la început şi cât de greu am înțeles că înalta integritate şi jurnalismul educativ reprezentau mai mult o excepție de la regulă. Stând întinsă în pat, reflectez cum goana după subiecte de senzație înlocuia, deseori, prezentarea adevărului şi mă gândesc apoi la cei conştienți, la jurnaliştii cu vocație şi cât de puternică ar putea fi presa, dacă ar fi folosită pentru un bine mai înalt.

Prețul celebrității este ridicat. în ultimul an am început să mă simt ca un yoghin ademenit din peştera sa pentru a face față unei lumi viciate. Nimeni nu a spus că va fi simplu.

***

Ziua în care am înțeles că doar schimbarea poate fi văzută ca o constantă, a fost ziua în care a

început drumul meu spre lumină. Noaptea înstelată se aşezase peste aşezarea de pe malul mării, în timp ce cântecele greierilor umplea întunericul. Fiecare sunet concura pentru spațiul dintre chitare, tobe şi cântece duioase care răsunau prin noapte. Lumina lunii dezmierda valurile care se spărgeau blând, iar briza de pe țărmul nordic săruta fețele arse de soare ale grupului, acum nerăbdător să descopere o patrie interioară. Ne simțeam bine împreună, cu toții simțindu-ne diferiți de restul, cu părinți îngrijorați de progeniturile pierdute temporar în lumea surfing-ului, a soarelui şi nisipului din anii '60 şi '70, când toți cântau: „Love is all you need"*.

„Trebuie să încerci asta", zise tânărul, în timp ce dădea mai departe țigara. Conversațiile noastre intraseră în zona ezoterismului, despre care ştiam atât de puțin, dar intuitiv simțeam atât de mult.
„Ce anume?"

„Meditația", a zis el simplu, „este mai bună decât mari-huana." A dat din cap fixând iarba pe care tânărul şaman o folosea pentru a găsi porțile spre alte lumi.

„Te conduce într-o călătorie interioară. Nu o să-ți vină să crezi ce vei descoperi." Şedea privind focul, radiind o pace profundă. „Merg mâine seară, vrei să vii?"
„Unde?", am întrebat, gândindu-mă să plec acasă. „La meditație - există un grup. Se întâlnesc în fiecare săptămână în sala bătrânelor doamne."

„C.W.A.*?", am zis, gândindu-mă la bătrânele doamne care îşi împărtăşeau bârfe provinciale. Asociația Națională a Femeilor şi-a început activitatea în timpul războiului, fiind inițiată de femei formidabile, hotărâte să-şi susțină cauza.

„Da", a râs. „Imaginează-ți, în timpul zilei femei de la țară, iar seara yoghini bărboşi, îmbrăcați în alb." El era un tânăr îndrăzneț care o plăcea pe prietena mea şi se credea interesant, cu atitudinea lui de cowboy. Dintr-o dată, imaginea yoghinilor şi a femeilor care făceau fursecuri, împărțind alternativ acelaşi spațiu, părea absurdă.
„Da, voi veni", am spus, fără să gândesc a doua oară. în seara aceea am intrat în sală, în vârfurile picioarelor, încercând să nu deranjăm. Un bărbat expresiv, la patruzeci de ani, care îşi etala o barbă lungă, albă, cu şuvițe aurii, ce se potriveau cu părul său prins într-o coadă de cal, era aşezat cu picioarele încrucişate, pe pernele de pe podea. Era îmbrăcat într-un veşmânt indian alb, ornamentat cu un colier de mătănii, folosit, de obicei, pentru rugăciune. Nimic nu îmi era cunoscut.

Expresii şi cuvinte în limba sanscrită punctau Satsang-ul* său, iar, din trupul lui emana o lumină subtilă, care ne făcea pe toți să ne simțim în largul nostru. Acum ştiu că era vorba doar de Radianța Divină ce se revărsa din el, cu o putere uimitoare.

M-am simțit ca şi cum am descoperit o uşă cu un semn pe care scria: „Bine ai venit acasă!"

în timp ce ne-am îmbrățişat între noi cu iubire şi bucurie în priviri, deodată am simțit acel „mai mult" şi am ştiut că cel care caută va găsi. în acele câteva momente am întrezărit că acel „mai mult" era un sentiment de unitate, întregime şi desăvârşire care izvora de undeva din adâncurile interiorului, ca şi cum Şinele meu adevărat fusese trezit dintr-un somn adânc şi tăcut.

în noaptea aceea am mers pe jos spre casă. Mă simțeam ca şi cum un văl mi s-ar fi ridicat de pe ochi. A fost începutul cărării fără de sfârşit, iar viața de yoghin mi-a devenit prietenă. Se spune că oamenii îşi găsesc drumul spre casă în compania altora, sau găsindu-şi un ghid sau un mentor, sau prin studiul înțelepciunii străvechi şi prin practicarea virtuții. în curând aveam să le descopăr pe toate, intrând în

lumea acestor învățători care puteau să-mi dezvăluie instrumentele pentru a-mi cunoaște adevăratul scop al vieții.

Ziua mergeam la şcoală şi jucam jocul învățăturii, absorbind cunoaşterea din cărți şi de la profesori cărora le lipsea înțelegerea că adevărata educație revelează Radianța Divină a sufletului omenesc.

Prima inițiere foarte puternică pe care am avut-o pentru acordarea la lumile Maeştrilor Alchimiei Divine urma să se desfăşoare, fiind declanşată de dorința mea pentru o cunoaştere mai completă a ființei de dincolo de „eu". Deşi aveam doar şaisprezece ani, gândurile despre o existență lipsită de ego şi complet iluminată continuau să mă atragă Asistasem la Satsang timp de luni de zile înainte de a-1 întâlni pe tânărul Mahatma, totuşi Prezența sa Divină şi radiantă mi-a captivat sufletul. Ras în cap, cu veşminte de culoarea şofranului, ochi căprui mari şi un zâmbet luminos, cu dinții albi, care scoteau în evidență pielea măslinie perfectă, înfățişau un om pe care l-am admirat imediat.

Ne-am aşezat la picioarele sale, ascultând ore întregi mesajul lui simplu.

„îndreptați-vă simțurile înăuntrul vostru", a început el. „Acolo veți găsi o lume interioară în care sălăşluieşte adevăratul Guru. Stați în linişte, în fiecare zi, meditați şi aduceți-vă contribuția în lume. împărtăşiți doar cuvintele adevărului, bazat pe propria voastră experiență." Acestea erau cuvintele pe care le repeta întotdeauna. Şi aşa am făcut.

Ziua revelației şi a extazului va fi gravată pentru totdeauna în mintea mea, pentru că mi-a deschis o uşă în suflet, care nu mai poate fi închisă niciodată. A fost o mare luptă să ajung fizic acolo; pentru mine a fost un test decisiv de credință.

Aşteptam examenele care trebuiau să hotărască intrarea mea la universitate, când am auzit că Mahatma va fi plecat timp de doi ani. Dacă doream inițierea Vedică, trebuia să călătoresc mai mult de o mie de kilometri pentru a-1 găsi; chiar şi atunci, era posibil să nu fiu aleasă, deoarece părea să-i aleagă doar pe cei cu inima pură.

Din fericire, Grația Divină m-a ajutat să-mi îndeplinesc dorința. în timp ce şedeam în linişte cu ceilalți, a început inițierea, iar Mahatma se plimba printre noi pentru a se asigura că aplicam corect tehnicile.

în timp ce stătea în fața mea pentru a se acorda cu blândețe, îmi amintesc cum sentimentele de uimire şi anticipație, de curiozitate şi cunoaştere, se amestecau între ele. îmi amintesc că am simțit de undeva, din adâncul ființei, o fericire pură, o stare de conştientă că locul în care mă aflam şi ceea ce se desfăşura era dintotdeauna menit să fie aşa. Eram deschisă şi, prin urmare, mai târziu aveam să mă renasc.

Apoi, în timp ce mă aflam în maşină, într-o lungă călătorie spre casă, am închis ochii şi mi-am orientat concentrarea spre spațiul din spatele respirației, acel spațiu din care izvorăşte dragostea. Prin inspirații profunde, m-am relaxat şi am simțit revărsarea Grației Divine înăuntrul meu. A sosit ca un sentiment de recunoştință, ca şi cum tocmai fusesem binecuvântată.

închizând ochii şi plasându-le atenția în sus, spre mijlocul frunții, am căutat lumina interioară aşa cum fusesem învățată să o fac. Lumina a explodat în mintea mea, trimițând val după val de iubire. Radia prin tot corpul şi îmi confirma că eram mult mai mult decât îmi imaginasem - că înăuntrul meu se afla o forță atât de puternică, atât de vie şi de satisfăcătoare, încât a mă pierde în această Lumină avea să devină țelul vieții mele, de-a lungul deceniilor următoare.

Din cel de-al treilea ochi ieşea un fascicul de lumină spiralată, ca şi cum ar fi radiat dintr-un soare central. Curgea în valuri de culoare care-mi vibrau peste tot în trup şi-mi umpleau fiecare celulă.

Prezența Puterii Divine se revărsa în aşa fel încât puteam s-o sorb la infinit, ştiind că exista din belşug. Dintr-o dată, dansul cosmic a devenit real, iar revelația momentului mi-a adus extazul celui care observă - o stare sublimă şi totuşi suprarealistă. în acea clipă am devenit dependentă de Divin, iar DOW-ul s-a revelat pe Sine, în toată gloria Sa înnăscută. Pentru prima dată în viața mea rămăsesem, într-adevăr, lipsită de grai.

Trei luni mai târziu am început să țin posturi regulate, fiind înzestrată cu sensibilitate şi conştientă şi, mai important decât atât, cu o conexiune puternică şi o înțelegere a adevăratelor necesități ale corpului meu - hrana neprelucrată, apă şi sucuri naturale. Corpul meu a devenit laboratorul personal care, în cele din urmă, avea să-mi reveleze secrete pe care nu aş fi putut să mi le imaginez vreodată Recent am citit acest citat al lui Albert Einstein:

„Aş vrea să meditez pentru tot restul vieții mele asupra a ceea ce este lumina",... deoarece subiectul îl fascina atât de mult.

Şi eu doream să o experimentez. Dacă ceea ce tocmai coborâse asupra mea era Lumina Divină, atunci precis îmi doream mai mult. în cartea sa: *Cum să-L cunoaştem pe Dumnezeu,* Deepak Chopra scrie:

„Atunci când îşi dâ seama câ este scăldat în lumina, sentimentul care îl cuprinde pe făcătorul de miracole este unul de iubire intensă. Aceasta se întâmplă deoarece el absoarbe calitățile spiritului pe care le conține lumina. Atunci când Iisus a spus: *Eu sunt lumina,* El a vrut să spună: *Sunt, în totalitate, în câmpul de forța al lui Dumnezeu.* In India, oameni de toate categoriile sunt dornici să se afle în acelaşi câmp de forță care este numit Darshan, un cuvânt sanscrit care înseamnă a fi în lumina cuiva."

Pentru mine, această primă experiență puternică a luminii avea să mă propulseze într-o stare de a fi pe care niciodată nu mi-am imaginat-o. Era, de asemenea, începutul unui plan complex de marketing, care avea să le ia Maeştrilor Magiei aproape treizeci de ani pentru a oferi un rezultat.

înțelegând că Cei Sfinți ne veghează de eoni, intervenind atunci când sunt invitați sau solicitați, simțeam că îi cunoşteam dintotdeauna, că le cunoşteam dorințele şi iubirea, le cunoşteam bunăvoința şi compasiunea adevărată pentru om - o specie destinată şi ea să fie scăldată în lumina unei glorii răsunătoare. Să fiu capabilă să-i cunosc, nu doar să citesc despre ei, este un privilegiu incredibil, iar, pentru ei, porțile mele interioare sunt întotdeauna deschise.

Ei sunt Ființe de o asemenea înțelepciune, încât am fost redusă la tăcere de Prezența lor, de conştienta puterii şi bunăvoinței lor uriaşe. Am văzut legăturile lor cu oamenii şi am fost martoră la Prezența lor pe Pământ, simțind cunoaşterea pe care ei o aduc şi felul în care această Prezență eliberează

înăuntrul câmpului nostru ceva care rezonează precum gongurile străvechi budiste sau clopotele de duminică la Sfânta Liturghie care ne cheamă spre Inima Christică dinăuntrul nostru. Şi, în Prezența lor, începe un dans al iubirii.

Mulți ani mai târziu, am lucrat cu Maestrul Kuthumi şi i-am cercetat viața - la început ca un mare învățător al secolului al XlX-lea din Kashmir, India, care a trăit aproape tot timpul în Tibet, iar apoi ca Pitagora, unde el arăta că țelul principal al educației era perfecționarea caracterului moral, ceea ce rezulta din dezvoltarea armonioasă a trupului, minții şi sufletului.

Când Pitagora a mers în Egipt pentru a studia la o şcoală ezoterică de misticism, a fost respins, deşi a încercat de câteva ori. în momentul în care a întrebat de ce, i s-a răspuns că nu va fi admis până când nu va trece printr-o perioadă de post şi până când nu avea să practice o tehnică specifică de respirație şi concentrare pe cel de-al treilea ochi. Postul îi va purifica trupul şi va permite vizualizării sale să fie mai exactă. Concentrarea pe al treilea ochi ne permite să devenim observatorii gândurilor noastre, deoarece tiparul undelor cerebrale se transformă rapid în alfa. Pitagora a povestit mai târziu că experiența 1-a schimbat în mod inexplicabil şi că a fost întotdeauna recunoscător pentru că i s-a spus să se purifice în acest fel.

Darul lui Pitagora a fost *biosofia,* ceea ce însemna înțelepciunea vieții. El a fost primul grec care a fost numit filozof. Totodată, a fost un maestru al medicinii şi al vindecării naturale şi a creat gama muzicală diatonică, pe care se bazează muzica şi astăzi. El a arătat că atât omul, cât şi universul, sunt creați după chipul lui Dumnezeu. în anii '90, el a intenționat să mă reînvețe Ştiința Biocâmpului, a schimbării paradigmelor şi a modificării câmpurilor. Sunt unul dintre cei mai fascinați elevi ai săi, deşi am ajuns să îl ador de abia în întruparea sa ca Sfântul Francisc „Fentru a mcdifica viitorul, trebuie sd-i modifici pe cei care hotărăsc momentul de acum", a fost o propoziție pe care el o folosea adeseori, atunci când discutam despre viitorul lumii. „Aminteşte-ți că pentru a modifica realitatea maselor, trebuie schimbat individul, iar acesta trebuie să fie un act al liberului arbitru."

Scripturile mai vorbesc şi despre Comuniunea Sfântă în care mesagerii au primit instrucțiuni directe de la Divinitate. Meditația, rugăciunea şi postul au început să-mi acordeze câmpurile, iar la scurt timp după inițierea Vedică am avut prima mea comunicare puternică cu „lumile invizibile".

Ar putea fi numită o atenționare de la îngerii mei păzitori, intuiție profundă, sau un mesaj de la Maeştrii Alchimiei Divine - însă, orice nume ar purta, acea stare m-a făcut să înțeleg că viața mea era mântuită. Această întâmplare, pe care o descriu în detaliu în cartea *Camelotul nostru,* a fost primul meu contact conştient cu Comuniunea Divină şi cu protecția pe care o oferă.

De curând, am citit o poveste minunată scrisă de Ste-phen King, despre un bărbat care era predestinat să salveze un copil, care fusese predestinat să salveze un bărbat, care era predestinat să influențeze lumea. Este irelevant dacă este ficțiune sau realitate, deoarece în lumile Maeştrilor Alchimiei Divine noi ştim că atât ficțiunea, cât şi faptele pot influența realitatea, iar cuvintele pot schimba structura câmpului.

Arunci când destinul trimite un mesager să aducă un mesaj lumii, Maeştrii Alchimiei Divine îl vor păstra în siguranță, până când lucrarea este îndeplinită. La vârsta fragedă de şaptesprezece ani, lucrarea mea de abia începuse.

Chiar şi în anii '70, o tânără care primise o inițiere vedică în timpul şcolii era o raritate. în acel spațiu nemişcat din interior, puteam descoperi un flux de pace care mă făcea să fiu conştientă şi mă transforma într-un observator. Cuvintele nu pot descrie frumusețea momentului în care Radianța Divină începe să strălucească cu lumina sa interioară perfectă, revelând secretele din cadrul lumilor care, până nu demult, erau ascunse.

Scufundările zilnice în această piscină cosmică m-au transformat încet, ca şi cum, în fiecare zi, s-ar fi adăugat câte o picătură de vopsea roşie într-o găleată cu apă, în cele din urmă, apa devenind roz. Cu

cât se adăuga mai multă vopsea, cu atât culoarea devenea mai intensă. Cu cât meditam mai mult, cu atât deveneam mai detaşată de lume şi de scenariile pe care oamenii păreau să le creeze în permanenţă, doar pentru ca, mai apoi, să le considere reale.

în mod intuitiv am început să postesc, condusă de un sentiment şi o necesitate de a mă purifica. Dieta mea vegeta-riană era alcătuită din fructe, iar apoi, doar apă. După aproximativ o săptămână de purificare am adăugat din nou sucuri, apoi fructe, apoi hrană vie, neprelucrată, iar apoi, după această detoxifiere, am început să mănânc. Avea să fie una dintre numeroasele mele perioade de post, iar, pentru prima dată, trupul meu se simţea purificat şi plin de vitalitate.

„Continuă să-ţi acordezi instrumentul", mă îndemna o voce adânc în interiorul meu. Au venit rezultatele examenelor, mi-am ales universitatea şi astfel am acceptat să studiez la o facultate de arte, într-o nouă instituţie naţională, care, în scurt timp, m-a dezamăgit. Discuţiile existenţialiste cu profesorii s-au dovedit inutile, ei întârziind la cursuri pentru a flirta cu tinere naive de la ţară, aflate pentru prima dată departe de casă. Cei pe care i-am întâlnit şi prezentau un interes pentru ezoterism puteau doar să teoretizeze. Nici unul nu văzuse ceea ce văzusem eu, iar foarte curând, m-am plictisit de vorbele lor lipsite de conţinut. îmi lipsea compania oamenilor cu o gândire asemănătoare cu a mea, cu care să-mi petrec timpul, să împărtăşesc impresii şi să mă joc în lumile interioare de bogăţie şi linişte.

Viaţa de oraş mă atrăgea, iar chemarea de a merge mai departe devenea tot mai puternică.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Un vers din Vedele sacre spune despre puterea divină din interiorul nostru:

„Aceasta este o mâsurâ a măreţiei sale, însâ omul este şi mai mâreţ. Toate fiinţele formează un sfert din el. Trei sferturi sunt nemuritoare în Cer".

în Ştiinţa Biocâmpului Dimensional totul este doar o chestiune de acordare şi de cunoaştere a faptului că ceea ce focalizăm devine real. Dacă noi credem că suntem doar un corp cu minte şi emoţii, atunci suntem deschişi spre a experimenta doar atât. Atunci când punem, cu sinceritate, străvechea întrebare: „Cine sunt eu?", Esenţa Divină care ne respiră începe să se trezească în mintea noastră conştientă şi să-şi arate Prezenţa.

Cu toate acestea, pentru a o simţi trebuie:

a)să ne sensibilizăm,

b)să petrecem timp în tăcerea interioară şi

c)să fim răbdători.

Cel mai interesant lucru în legătură cu meditaţia este că schimbările din interiorul nostru par să fie atât de subtile, încât deseori, doar atunci când încetăm să mai medităm, realizăm cât eram de bine acordaţi.

VISURI ŞI PLANURI DE VIITOR Trei înţelepţi

Pentru a ne ajuta sa oâshn echipele perfecte,
viitorul ne este dezvăluit prin vise,
o străfulgerare a planurilor naturii.

Sienna, Italia 2001 - Primele noastre zile libere, după aproape două luni petrecute la drum. Mai întâi India, apoi America, iar acum ne găsim în familiara Europă, bucurân-du-ne de o mică poposire în acest orăşel toscan tradițional. Provinciile italiene sunt splendide pe timp de primăvară. Hoteluri cu aspect idilic şi piețe deschise ne invită să gustăm fructele proaspete şi să discutăm despre călătoriile noastre, să facem o pauză pentru a desface şi pentru a absorbi atmosfera acestor zile neobişnuit de calde şi de însorite. Ramurile şi lăstarii se strecoară şi se revărsă peste balcoane, în timp ce păsările ciugulesc resturile lăsate de fluxul constant de turişti - iar eu simt bucuria vieții.

Există ceva romantic în legătură cu Toscana şi cu aceste vechi oraşe italiene, cu străzile lor prăfuite, care cotesc prin alei înguste şi rareori luminate. Cafenele în aer liber, cu aroma lor de cafea proaspătă, ispitesc trecătorul să zăbovească o vreme, poate să guste un vin şi să scrie vederi pentru a le trimite acasă. Bătrânii stau şi fumează pipă, în timp ce joacă şah în soarele amiezii, absorbind razele lui Helios, cunoscut ca cel care dă viață.

Pe măsură ce ambianța mă calmează, încep să mă gândesc mai departe la viața petrecută alături de Maeştrii miei Divine. Deşi, copil fiind, am simțit întotdeauna o Prezență în interiorul meu, nu am început o relație conştientă cu aceştia decât în anul 1986, când Samuel a răspuns la chemare. Aceasta, datorită faptului că, în ultimii doisprezece ani, am fost cufundată în filozofia orientală, experimentând tan-tra unei vieți interioare bogate şi pline de împlinire, în care realitatea supremă era să treci dincolo de minte şi să rămâi în vidul din care izvorăşte întreaga viață.

Profetul biblic a intrat în câmpul meu într-o seară, în timp ce mă aflam în camera mea, în meditație profundă.

Aveam douăzeci şi nouă de ani şi, pe atunci, jucam jocul de director de firmă, urcând pe scara succesului; simțeam că nimic nu se potrivea în lumea mea. Dansul de a menține un echilibru sănătos între creşterea celor două fete şi câştigarea banilor pentru a putea acoperi necesitățile noastre începuse să mă obosească. Fiind lipsită de orice ajutor, niciodată nu exista o pauză suficient de lungă pentru a-mi reîncărca bateriile.

în acea vreme, mă rugam foarte mult şi, într-un fel sau altul, am fost prinsă în jocul auto-compătimirii, întrebând: „Ce s-a întâmplat cu visele mele de a călători, de a vizita locurile sacre ale lumii?"

Visurile mele includeau cunoaşterea faptului că Providența Divină - sau Grația, aşa cum o cunoşteam eu - îmi va lumina calea şi îmi va umple fiecare zi, întrucât ani de zile am observat felul în care sincronicitatea Sa magică apărea întotdeauna, atunci când aveam nevoie de inspirație.

Anii de meditație m-au făcut să-mi privesc viața ca fiind o piesă de teatru, iar eu m-am transformat, treptat, în observator.

Am descoperit curând că cel mai bun spațiu de observație se găsea în interior, pentru că acesta era teritoriul DOW-ului - un spațiu în care era minunat să te scufunzi, să locuieşti şi să fii recunoscător pentru această legătură.

Numi amintesc exact când anume a apărut Samuel în viața mea, dar ştiu că el a fost primul dintre cei trei înțelepți care mi s-au revelat.

După Samuel a sosit Ilie - iar, după el, cel numit Enoh. Nu încape îndoială că ei au fost trimişi să pregătească drumul, îmi amintesc că Prezența lor m-a făcut să caut mai multe detalii despre ei, în Biblia

primită în dar de la noul meu iubit.

„Este o ediție a Sfântului Ioan", a zis Jeff, atunci când mi-a înmânat-o. După trei ani de prietenie începusem, în sfârşit, să ne întâlnim. Era plăcut să am o relație cu cineva care împărtăşea aceleaşi idei şi care avea un simț al umorului foarte dezvoltat şi am descoperit, treptat, că aveam mult mai multe în comun decât ştiam.

Vizita celor trei a deschis o uşă, deoarece am început să recitesc Biblia, după mulți ani în care nu am mai deschis-o. Am fost crescută ca orice creştin, însă, mai târziu, am ales să îmbrățişez filozofia orientală, într-o căutare de a sintetiza principiile înțelepciunii străvechi.

Mulți maeştri ni se arată într-un mod pe care să-1 recunoaştem - maeştrii precum Buddha, Krishna, Mohamed, personajele din Biblie, extraterestrii, sau chiar îngerii călăuzitori. Ei trimit o proiecție holografică, sau orice imagine este necesară pentru a ne capta atenția, asemenea unui film cosmic proiectat prin canalele rețelei interioare, accesibil pentru oricine se acordează la câmpul lor.

Simțeam o mare satisfacție în a fi un părinte unic care îşi putea întreține familia, deoarece cariera mea mergea bine. Totuşi, simțeam şi exasperarea faptului că îmi rămânea prea puțin timp doar pentru A FI. Adormeam foarte uşor la sfârşitul fiecărei zile lungi, însă, pe măsură ce trecea timpul, noul meu program îmi arăta că, într-un fel, făceam față mai bine la tot. Zece sau douăzeci de minute de meditație era mai bine decât deloc, iar exercițiul fizic, spirulina şi hrana neprelucrată mă mențineau într-un ritm alert. însă nu reuşeam să păstrez contactul cu partea distractivă a vieții.

Vizita celor trei înțelepți - Samuel, Ilie şi Enoh - m-a făcut să fiu atentă la lumile interioare şi exterioare. Ea a deschis poarta spre o chemare mai înaltă, pe care unii ar putea să o numească destin, sau soartă. Tot ceea ce pot zice este că, datorită acestor vizite, viața mea nu avea să mai fie niciodată la fel, pentru că, atunci când porțile interioare s-au deschis şi au sosit Maeştrii Magiei, am putut vedea o nouă realitate.

Mantra Maeştrilor a fost dintotdeauna: „esența tuturor schimbărilor trebuie sd-şi aibă originea în iubire", însă iubirea nu poate fi cuantificată sau intelectualizată, întrucât se exprimă pe sine însăşi, în nenumărate feluri diferite.

Mi-am dorit întotdeauna să găsesc o iubire ca cea pe care o manifestau părinții mei. Tatăl meu era vesel şi blând, şi nu a încetat niciodată să o adore pe mama. Aveam să descopăr mai târziu că, pentru mulți, această căutare a iubirii este adeseori iluzorie şi că ceea ce căutăm cu adevărat este Şinele nostru - nu şinele ego al cărui joc al proiecției îl jucăm mereu, ci Şinele Divin, DOW-ul nostru, deoarece năzuim să ne scăldăm în Radianța Sa.

Cercetările spun că ne petrecem a douăsprezecea parte a vieților noastre în stare de vis, prin somn. Freud privea visele ca expresiile, sau îndeplinirea, dorințelor reprimate. Pentru psihologul Cari Jung ele reprezentau, în mod simbolic, subconştientul celui care visează, întrucât se spune că, la nivelul cel mai profund, visele exprimă aspirațiile noastre cele mai puternice. Jung şi Freud au descoperit că psihicul omenesc reprezintă o fântână nesfârşită, o sursă de o asemenea adâncime încât puțini o pot înțelege, deşi mulți încearcă. Prima mea experiență a complexității întregului a venit atunci când am fost călăuzită să observ şi să retrăiesc amintirile dintr-o altă viață, astfel încât să pot elibera un blocaj din prezent. Respirația profundă m-a conectat foarte rapid, iar, în clipa în care m-am relaxat şi am devenit observatorul propriei vieți, viziunile au început să curgă.

Atmosfera zorilor de zi era uscată, iar norii de praf se formau pe câmpie. Spinii s-au răspândit şi au început să danseze pe întinderea nesfârşită a nisipului care înconjura albiile râurilor din vale. Mă

simţeam ca şi cum urmăream o scenă ce se desfăşura în faţa ochilor care îmi aparţineau, dar nu erau ai mei, iar în acea clipă câmpul s-a lărgit şi l-am privit pe „eu", cel care privea începutul unei zile.

O cicatrice lungă şi profundă marca obrazul drept, fă-cându-mă să arăt într-un fel înfricoşătoare, chiar ticăloasă. Păr lung şi negru se revărsa pe spatele meu lat şi observasem că aveam în jur de 1,92 m. Trupul meu era şi el plin de zgârieturi, răni, totuşi era solid şi muşchiulos, puternic, potrivit pentru un războinic - picioarele lungi şi subţiri având linia arcuită a unui om obişnuit cu vânătoarea.

Mă simţeam în largul meu în această lume şi îmi plăcea să stau liniştită pe creastă, să privesc răsăritul soarelui şi să simt fiecare nouă zi - totul era atât de sacru, de binecuvântat. Un cal păştea leneş alături de mine, fiind atent la fiecare mişcare a mea şi m-am privit cum îmi închideam ochii negrii profunzi şi respiram în aureola dimineţii. Dintr-o dată, liniştea a fost întreruptă de sunetul îndepărtat al unor păsări. Ceva nu era deloc în regulă.

Am privit imediat în direcţia satului şi am văzut nori de praf învolburându-se - împuşcături şi am ştiut că eram atacaţi. Eram îngrijorat pentru soţia şi copilul meu şi am sărit pe calul negru, puternic, coborând repede din refugiul de pe munte, inima bătându-mi sălbatic de nelinişte, mânie şi frică. Un măcel coborâse asupra unei comunităţi nepregătite şi neanunţate.

Scenele mi-au apărut în faţa ochilor în timp ce călăream ca un om posedat, deşi, până am ajuns în sat, se instalase deja o linişte de moarte. Masacrul luase sfârşit. Trupurile zăceau pe pământ, iar corturile fuseseră distruse de foc. Femeile şi copiii, chiar şi bătrânii, nimeni nu fusese cruţat.

Sângele curgea din trupurile celor dragi, ca lava unor vulcani, iar imaginile ardeau în sufletul meu cu fiecare pas pe care îl făceam.

Şi apoi l-am văzut.

Copilul meu.

Băieţelul meu iubit, al cărui zâmbet îmi lumina viaţa, a cărui mamă îmi împlinea nopţile şi zilele. Raza mea de soare, bucuria mea, comoara mea nepreţuită, cel pe care îl iubeam mai mult decât orice - un dar venit cu întârziere, dar care a fost primit cu profundă bucurie şi care, acum, era pierdut.

Trupul lui fără viaţă era întins peste sângele care udase pământul, ca un înger gingaş care dormea.

Sărind de pe cal, mi-am înăbuşit lacrimile şi durerea şi l-am luat în braţe, văzând cum o parte din faţa lui fusese retezată, lăsându-1 aproape de nerecunoscut. Mânia şi tristeţea m-au copleşit. Legănam forma lui fără viaţă, incapabil să-mi reţin strigătele de şoc şi *groază* la vederea scenei.

Oamenii pot fi atât de cruzi, îmi amintesc că gândeam în agonie, întrebând spiritele din ceruri: „Ce am făcut să merităm asta?"

Nu pot să-mi amintesc cât timp am stat aşa, imobilizat de pierdere, nu pot să-mi amintesc nimic altceva decât că mă vedeam călărind ca diavolul însuşi, având inima plină de ură şi de dorinţa de a răzbuna măcelul care-mi distrusese viaţa.

Strigătele mele de luptă îi avertizaseră de prezenţa mea. S-au auzit împuşcături, iar eu am simţit o durere profundă în piept; mi-am văzut trupul căzând, iar apoi am fost târât în urma armăsarului meu credincios, în timp ce viaţa se scurgea încet din trupul meu. Mi-am văzut spiritul ridicân-du-se conştient de ceea ce tocmai făcusem, de felul în care lăsasem mânia şi durerea să-mi acapareze sufletul îndoliat. A fost încă un măcel inutil, încă o irosire a unei vieţi preţioase - totul pentru lăcomie, totul din lăcomie.

Amintirile m-au copleşit, retrăind întreaga scenă - o-roarea, durerea, pierderea şi, în cele din urmă, mânia devo ratoare, nevoia şi dorința de răzbunare. în acel moment am înțeles de ce nu suportam să fiu în America, deoarece, până în acea zi, rănile nu au avut niciodată şansa să fie vindecate. Decimarea fără milă a triburilor indigene ne va întina istoria pentru totdeauna.

Odată eliberată, memoria celulară se imprimă permanent în mințile noastre, iar reacții inexplicabile pe care puțini le pot înțelege ajung, dincolo de limitele timpului, în noi trupuri, noi vieți - jocuri vechi care trebuie să fie reechilibrate în marea karmică.

Revelația pe care am primit-o ne-a eliberat, pe mine şi pe fiica mea, de un tipar relațional care nu ne ajuta pe nici una dintre noi în această viață, pentru că arunci ea fusese tânărul meu fiu.

Fiind în sfârşit eliberate de acest moment al morții, relația noastră a înflorit, recunoscătoare că putem continua de acolo de unde ne-am despărțit pe neaşteptate. Pierderea unei persoane dragi îți macină profund inima şi sufletul, iar traversarea hotarelor timpului pentru a pătrunde în amintiri ca acestea, trebuie făcută cu mare grijă.

Amintirile din viețile trecute şi Legea Karmei adaugă un nou nivel de complexitate psihicului omenesc - şi, deşi acestea nu sunt acceptate în mod obişnuit în lumea contemporană, prin înțelegerea propriei vieți şi acceptarea acestor amintiri, putem să ne vindecăm şi se pot naşte alte realități. Toate relațiile noastre se formează conform legăturilor magnetice denumite karma, care se rup doar atunci când procesul de învățare s-a încheiat.

„Unul dintre cele mai puternice moduri prin care poți sâ ajuți este sâ-ți deschizi sufletul şi câ chemi Iubirea Divină sâ radieze prin tine, pentru câ aceasta va fi absorbita de către cei care sunt deschişi spre Grația Sa."

Era luna aprilie în Italia, iar Maeştrii îmi împărtăşeau

una din sugestiile lor referitoare la cum să influențăm pozitiv lumea. Mai târziu, o tânără cu aspect fragil a venit la mine şi mi-a zis: „Aş vrea să fiu de folos, însă nu pot. Am consultat un medium acum câțiva ani şi ea mi-a spus că mi-au mai rămas douăzeci de ani de suferință din datoria mea karmică. Nu pot face nimic până când acesta suferință nu i-a sfârşit".

Am întrebat-o cu blândețe: „îți doreşti să suferi timp de douăzeci de ani?"

S-a uitat la mine înspăimântată şi mi-a spus: „Nu m-ai auzit, acest medium este foarte cunoscut şi popular şi ea a zis că este karma mea să sufăr".

„Clarvăzătorii buni citesc doar câmpul probabilității", am răspuns. „Ei semnalează efectul asupra vieții tale, în cazul în care persişti într-o anumită direcție. Dacă ție nu îți place ce auzi, îți poți schimba comportamentul, atitudinea şi acțiunile, iar astfel îți modifici propria realitate. Doar Planul Divin este stabilit."

„Dar karma? Mediumul a zis că am o karmă rea şi aceasta însemna suferință."

„Karma poate fi încheiată cu bucurie, uşurință şi grație", am răspuns. „Este în întregime o chestiune de percepție."

Am putut vedea că a fost uluită de ideea că suferința ei poate înceta printr-o simplă schimbare de atitudine.

„Dacă nu îți place realitatea prezisă, poți întotdeauna să o schimbi", am reconfirmat. „Cine îți

controlează viaţa? Tu sau un medium? Doreşti să renunţi la puterea ta, sau să depinzi de forţa DOW-ului tău? Cine este adevăratul tău maestru?"

„Aş vrea să fie DOW-ul meu", a răspuns, simţindu-se un pic mai luminoasă.

„Atunci cere DOW-ului să te ajute să îţi închei învăţătura karmică chiar acum, cu bucurie, uşurinţă şi graţie, şi adoptă o atitudine de recunoştinţă pentru învăţătura pe care viaţa ţi-o va aduce", i-am spus cu blândeţe.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Se spun multe poveşti despre puterile Maeştrilor Magiei, în călătoriile mele am întâlnit oameni dependenţi de divin. I-am întâlnit şi pe sceptici, pe cei care opun rezistenţă şi chiar pe aceia care sunt neobişnuit de devotaţi.

în Ştiinţa Biocâmpului, acordarea la canalul Radianţei Divine şi la lumea Maeştrilor Alchimiei Divine se întâmplă natural atunci când avem dorinţa şi suntem suficient de sensibili pentru a fi conştienţi de Prezenţa lor şi pentru a simţi beatitudinea, extazul, fericirea pe care le poate aduce acordarea la aceste canale. Mulţi dintre cei pe care îi întâlnesc doresc să interacţioneze personal cu aceştia şi există numeroase porţi de intrare în câmpurile lor - mie îmi place intrarea „Colegilor Cosmici", care se pare că se potriveşte tuturor, în acest loc, relaţia începe pe picior de egalitate. Aici ne conectăm de la DOW la DOW, solicitând sâ fim compatibili cu vibraţia perfectă care susţine planul Paradisului.

Metafizica este ştiinţa unei vieţi holistice de succes, iar un biocâmp personal bine acordat va crea o viaţă sănătoasă şi fericită. Ştiinţa Biocâmpului şi acordarea Biocâmpului ne permit să înţelegem şi să simţim cum totul se integrează în întreg şi este afectat de acesta.

Totuşi, unii preferă să ignore porţile spre lumile Maeştrilor Magiei, alegând în schimb să pătrundă într-o lume mai materială, în care viaţa poate fi o luptă, iar extazul izbucneşte în funcţie de lucrurile exterioare. în această lume, locurile de muncă bune, căminele fericite, sănătatea şi bunăstarea motivează minţi şi adesea visurile de faimă şi putere ne răpesc tot timpul pe care îl avem. în această lume, acordările Biocâmpului sunt ignorate şi porţile interioare rămân ascunse.

în tărâmurile Maeştrilor Alchimiei, aceste uşi interioare oferă întotdeauna o alegere. Putem fi observatori, sau ne putem cufunda în Unitatea în care vedem perfecţiunea întregii vieţi şi ne pierdem întrebările, iar uneori chiar şi cuvintele. Putem călări cai albi ca şi cavalerii care se luptă pentru căutarea faimosului Sfânt Graal, sau putem intra în dualitate ca să luptăm pentru bine, împotriva răului, o viaţă după alta, până când iluzia separării se spulberă, întrucât totul este creat de Unicul.

în cele din urmă, putem să ne retragem şi să devenim Sfântul Potir, cel care s-a abandonat şi a îmbrăţişat Inima Christică. Atunci programele personale dispar, iar spiritul nostru înfloreşte şi este sărutat de extazul Paradisului. într-un fel sau altul, în mod magic, ne găsim înapoi în Paradis. în acest spaţiu nu există dorinţă, doar recunoaşterea a tot ceea ce există. Aici, Graţia Divină devine forţa călăuzitoare şi suntem martorii felului în care tot ceea ce este făcut cu iubire înfloreşte şi prosperă întotdeauna. Aici frica a dispărut şi, copleşiţi de iubire, ne simţim, în sfârşit, împliniţi, desăvârşiţi şi întregi, în ritm cu respiraţia care susţine viaţa. Aceasta este iniţierea Inimii Christice, unde ne oferim inimile ca spaţiu în care Divinul să-şi radieze Splendoarea.

în acest tărâm nu există nici o întrebare, doar fluxul şi refluxul mareei de energie care este atât de iubitoare, atât de înţeleaptă şi atât de adevărată, încât ne topim în câmpul său, ca picăturile într-un ocean. Aici ne conduce cel de-al şaptelea simţ - cel al cunoaşterii. Aici ne-am acordat şi am simţit perfecţiunea

propriului nostru ritm şi ne-am recunoscut rolul în cadrul întregului. în câmpul în care se revarsă Radianța Divină suntem transformați şi, într-un fel, devenim smeriți, sfinți şi înțelepți.

Ceea ce am ajuns să înțeleg din viața petrecută alături de Maeştrii Alchimiei Divine este că, atunci când destinul unei persoane îi cere să facă ceva în Planul Paradisului, toate porțile îi sunt deschise şi este purtată pe un val de Grație şi sincronicitate Divină, până când munca sa este îndeplinită, însă, dacă plutim pe acest val al Grației Divine, nu înseamnă că nu vom întâlni nici un obstacol de-a lungul drumului. Nici nu înseamnă că ne vom simți întotdeauna ajutați sau fericiți. Mulți dintre lucrătorii întru lumină au trăit propriile lor nopți întunecate ale sufletului.

Perioada petrecută în călătorii m-a învățat că destinul tuturor este de a realiza ceva, deoarece am venit pentru a dărui şi a primi. Aceasta este Legea Universală a Echilibrului.

Destinul nu este ceva măreț sau iluzoriu, cu toții avem dejucat roluri şi toate rolurile noastre sunt importante, pentru că fiecare aspect reprezintă o piesă a puzzle-lui din interiorul Planului Paradisului. Fiecare jucător dăruieşte şi primeşte şi fiecare îşi trăieşte viața conform percepțiilor pre-condiționate şi a capacității de a simți Radianța Divină care pulsează înăuntrul vieții.

Acțiunea Perfectă:
-Petreceri un timp în fiecare zi, în tăcere.
-Adoptați un stil de viață care vă sensibilizează la Ca nalele Divine.
-Cereți-i DOW-ului vostru să vă conecteze la Cei Sfinți.
-Decideți să vă trăiți viața - şi să vă încheiați toate lec țiile karmice - cu bucurie, uşurință şi grație.
-Priviți tot ceea ce vi se întâmplă, ca pe o ocazie minu nată de a învăța.

YOGHINI ÎN ORAŞE Babaji şi Salnt Germain

înțelepciunea străveche selectează părți,
toate împletind inima cu intelectul,
pentru a reface armonia uitată.

St. Gallen, Elveția 2001: un orăşel pitoresc. Avioane, apoi trenuri - bagajele sunt descărcate şi despachetate. în timpul nopții a nins şi eram înconjurați de un peisaj cu câmpuri albe presărate cu narcise galbene - câmpuri înconjurate de munți maiestoşi, care se înalță spre un cer senin şi albastru. Panorama mă inspiră şi, stând la fereastră, îi mulțumesc Celui care a dat naştere la întreaga frumusețe, o frumusețe care mă îmbie să fiu complet în prezent.

După St. Gallen, oamenii din Basel ne-au întâmpinat din nou cu căldură, uitând vremurile care au trecut. în 1998, posturile de radio elvețiene înnebuniseră, transmițând în fiecare oră glume şi avertismente în legătură cu vizita mea ame- nințătoare, în timp ce reporterii îl vânau pe organizatorul meu, ca şi cum ar fi fost un susținător al unui cult degenerat.

Erau convinşi că urma să înceapă un genocid. Considerau că cei care vin de obicei să mă vadă intenționează cu toții să înceteze să mai mănânce şi, astfel, să se sinucidă -nişte zombi fără minte, trimişi prea devreme spre mormânt de către o femeie înşelătoare, despre care se spune că trăieşte cu lumină. Frica şi bârfa erau copleşitoare şi se transmiteau în mijlocul nostru, cu mare viteză.

Mai târziu, când ne-am adresat unei mulțimi de 1500 de persoane, am întrebat: „Cum L-ați recunoaşte pe Iisus, dacă ar veni din nou?"

Mulțimea era tăcută, curioasă să vadă încotro se îndreaptă discuția.

„Nu Sfântul Claus este patronul vostru?", i-am întrebat. „Nu a trăit el cu lumină, timp de 18 ani?" Au dat din cap.

Deci mă aflam într-o țară cu un popor inteligent, care îl acceptase şi îl cinstise pe acest om şi totuşi, felul în care presa trata o altă persoană care îi permitea DOW-ului să o hrănească era ... cuvintele îmi scapă, la fel ca şi logica acestor lucruri.

Şi totuşi, în realitate, această modalitate de a fi hrănit înseamnă doar iluminarea iubirii, pentru că forța DOW-ului este iubire, prana este iubire, iar iubirea Divinității ne oferă mai multe miracole decât ne putem imagina - aşa cum spunea Iisus: „Puteți face tot ceea ce am fâcut Eu şi chiar mai mult" şi, dintr-un anumit motiv, nu m-am îndoit niciodată de acest lucru. De ce ar fi spus Christos aceasta, dacă nu ar fi fost aşa?

Platon spunea: „Cucerirea sinelui este cea meri mare victorie" şi „este mai bine sâ nu te fi nâscut deloc, decât sa fii lipsit de educație - întrucât ignoranța este rădăcina tutu-ror nenorocirilor". El mai zicea: „Dintre toate lucrurile pe care le deține omul, pe lângâ Zei, sufletul sâu este absolut Divin şi îi aparține cu adevărat". Ca o uşă spre lumile superioare, sufletul nostru ne permite accesul la o putere uriaşă, iar faptul că DOW-ul ne poate hrăni celulele este o revelație străveche, renăscută datorită relevanței sale pentru vremurile actuale.

Mergeam cu automobilul spre hotelul în care, cu ani în urmă, am susținut o conferință de presă, sperând, cu naivitate, să împărtăşesc atât datele noastre, cât şi o cercetare concludentă. Incapabilă de a-şi depăşi neîncrederea, presa a venit şi a plecat bine informată, însă fără să transmită informațiile, preferând titluri spectaculoase, concepute să capteze atenția oamenilor care aveau încredere că vor obține adevărul.

Adevărul, o experiență a unui lucru absolut, incoruptibil în lumea metafizică; adevărul, o stare dincolo de cuvinte şi raționamente mentale, o stare pierdută când este disecată de mit sau de om. Adevărul, o stare de a fi, dorită de yo-

ghinii care caută să treacă dincolo de maya şi de iluziile vieții, un spațiu lipsit de limitări şi de minciuni. Reporterii care au fost suficient de curajoşi pentru a împărtăşi adevărul despre activitatea noastră, au fost concediați, sau nu li s-au mai acordat noi subiecte.

Trecând prin aceste oraşe moderne, am înțeles că pentru un yoghin contemporan provocarea nu este să trăiască într-o peşteră din pustiu, ci să fie în lume, rămânând neafectat de valurile vieții. înainte ca cineva să poată deveni un yoghin de oraş, trebuie sâ-şi stabilească o bază fermă, obținută printr-o perioadă de contemplație şi meditație pentru explorarea lumilor interioare, astfel încât dobândească experiențele de care are nevoie pentru a rămâne în picioare.

***

îmi amintesc de prima mea călătorie prin Europa alături de Maeştrii Alchimiei şi cum am ajuns la

Frankfurt, Germania, într-o noapte rece de iarnă, exact la timp pentru a intra într-o sală aglomerată. Energia era înaltă şi oamenii erau lipiţi unii de alţii ca sardinele într-o cutie, chiar pe scările de acces, şedeau cu picioarele încrucişate şi pe spaţiile dintre rânduri. întrucât nu se putea concentra, Spiritul a schimbat traducătoarea în timpul întâlnirii, înlocuind-o cu un tânăr extrem de amuzant, al cărui umor a făcut publicul să izbucnească în hohote de râs. Am interacţionat extraordinar şi am râs cu toţii, din toată inima. Alături de un public cald şi receptiv, cu toţii am avut o seară minunată.

Seara următoare mă aflam în Elveţia, într-o sală mare de curs unde oamenii din public erau foarte tăcuţi, stând cu braţele încrucişate. De abia dacă reuşeau să zâmbească. La sfârşitul serii, organizatorul a venit spre mine şi a zis:

„A fost extraordinar de bine!"

Uimită, am întrebat: „Cum ai putut să-ţi dai seama?"

El mi-a răspuns zâmbind: „Ei bine, au fost atenţi şi nu a plecat nimeni din sală. Aşa îţi poţi da seama că elveţienii se simt bine".

Cele două seri au fost modul în care Spiritul m-a făcut să conştientizez extremele pe care le voi întâlni pe drum - râsete exagerate şi căldură, până la o reacţie tăcută, totuşi atentă, în aceeaşi seară, începând seria întrebărilor şi răspunsurilor, conducătorul Societăţii Scepticilor a afirmat îndrăzneţ:

„Ai menţionat în cartea *A trăi cu lumină,* întâlnirea cu Babaji. Acest fapt în sine este absurd, întrucât ştim cu toţii că este mort de mult!" Din fericire, existenţa unui corp nu este o condiţie pentru comunicarea cu Maeştrii Alchimiei Divine, întrucât ei trăiesc ca şuvoaie de inteligenţă, capabile să capete orice formă doresc. De asemenea, m-am bucurat că numeroşi vorbitori de limbă germană erau de mult timp deschişi spre noi cercetări, deoarece publicul a chicotit politicos. Metafizicienii înţeleg indestructibilitatea energiei care îşi schimbă, pur şi simplu, forma şi faptul că moartea trupului nu este urmată şi de moartea sufletului.

Prima mea întâlnire cu Babaji a sosit târziu, în 1995, când Prezenţa sa m-a învăluit într-o seară, în timp ce ridicam greutăţi în sala mea de gimnastică. Respirând profund, m-am oprit şi m-am deschis către contopirea câmpurilor noastre.

Când Prezenţa sa s-a stabilizat, el a zis: „Vreau sa duci aceasta la ashramurile mele. Exista mulţi care te aşteaptă acolo." Se referea la alimentaţia pranică, o stare ce necesită o viaţă holistică, în aşa fel încât forţa DOW-ului să ne poată hrăni. Babaji s-a mai întors la mine de două ori înainte ca eu să ajung printre oamenii săi, discipoli captivaţi de învăţăturile din scurta lui viaţă (Babaji a părăsit planul nostru în anul 1986).

înţeleptul bulgar Omraam Aivanhov scria: „Mi s-a spus despre Babaji ca pârea întotdeauna să aibâ aceeaşi vârsta Şi ca apărea şi dispărea după voie. Discipolii scti erau cu toţii fiinţe omeneşti foarte evoluate, cu care el putea fi foarte exigent. Nu a spus niciodată ca este un mare conducător; dim-Potrivâ, se comporta mereu cu cea mai mare simplitate. Se spune ca a prezis evenimente care întotdeauna au avut loc, c<5 putea vedea şi auzi oameni de la distanţa şi câ, printre altele, avea capacitatea de a fi prezent în mai multe locuri deodată. Mulţi oameni spun câ au fost salvaţi de pericol, sau iluminaţi de cdtre marele Babaji, fârâ să-1 fi văzut vreodată".

Se zice că Babaji din Haidakhan şi-a materializat un trup de tânăr chipeş, iar apoi a stat într-o peşteră timp de 40 de zile şi nopţi fără să se mişte. Nu a mâncat, nu a dormit, nu a mers la toaletă. Doar a stat liniştit în meditaţie profundă, iar după ce timpul a trecut, s-a ridicat şi a coborât în vale pentru a re-

vendica ashramurile pe care le construise în ultima sa viață.

Sus, în munții Himalaya, trăieşte încă un Sfânt uimitor, împreună cu sora sa, ca imagine feminină în oglindă. Numit şi el Babaji, această ființă le apare celor care se află în legătură cu el şi a promis să rămână în această lume până când ne vom aminti de DOW-ul nostru şi ne vom abandona acestuia. Când mi-a fost oferită fotografia lui, imediat a atins o coardă în inima mea, ca şi cum ar fi fost cineva pe care îl cunoşteam foarte bine.

Mesajul lui Babaji transmis prin mine a fost întotdeauna că trupul este un templu care necesită să fie tratat ca atare, pentru că este casa prin care se exprimă Şinele nostru Divin.

Practica ezoterică orientală a privit mult timp trupul ca fiind lipsit de importanță, nedemn de atenția noastră, fiind împins dincolo de limitele sale şi testat în permanență. în tradiția fachirilor, trecerea dincolo de disconfortul fizic a reprezentat, timp îndelungat, calea prin care stăpânirea durerii se spune câ ar conduce spre revelații intense ale lumilor interioare. Există multe poveşti despre yoghini care se rostogoleau mii de kilometri sau care stăteau într-un picior ani de zile şi nu se întindeau niciodată, sau despre lamaşii care posteau şi alergau încontinuu, urcând şi coborând munții pe vreme rece, săptămâni la rând... iar lista poate continua.

***

într-o dimineață, spre sfârşitul anului 2000, în timp ce mă odihneam în pat şi căutam călăuzire din planurile interioare, pe neaşteptate am simțit înaintea mea o Prezență co pleşitoare, care părea să se reverse în partea anterioară stângă, învelindu-mă ca într-un cocon. Prezența era puternică, totuşi blândă şi înțelegătoare, aşa cum ți-ai putea imagina că ar fi un bun Părinte Duhovnic.

în mintea mea a început să se formeze o imagine - păr alb, barbă albă şi ochi strălucitori, a căror culoare era ecranată de lumina uimitoare care radia din centrul lor. Prezența era imaginea stereotipă occidentală a lui Dumnezeu, pentru cei care îl văd pe Dumnezeu ca persoană.

Ca de obicei, când ne întâlnim între lumi, timpul dispare şi, pe măsură ce ne ajustam câmpurile pentru a ne armoniza, am perceput că era Omraam Mikhael Aîvanhov, înțeleptul din Bulgaria, care a murit în anul 1986. Mikhael Aîvanhov s-a născut la începutul secolului trecut şi, în timpul vieții sale, a devenit un mare înțelept, scriind zeci de cărți despre diverse subiecte metafizice. Mikhael le-a împărtăşit într-o zi discipolilor săi:......sarcina ființelor omeneşti este sa transforme, sâ înfrumusețeze şi sa purifice Pământul, astfel încât, într-o zi, acesta să se asemene cu Raiul. Ei nu trebuie să părăsească lumea şi dificultățile sale sub pretextul că micul suflet pe care sunt nerăbdători să-1 salveze ar găsi acest lucru mai confortabil - ei trebuie să se angajeze în această lucrare glorioasă de instaurare a Raiului pe Pământ".

Aîvanhov a continuat: ‚Veți zice, cum putem noi să facem aceasta? Este imposibil.",„Nu, nu este imposibil. într-adevăr, dacă luați în serios viața spirituală trebuie să căutați Raiul, însă, imediat ce l-ați găsit, trebuie să vă amintiți să aduceți toată lumina, toată puterea, toată iubirea şi puritatea Raiului, jos pe Pământ şi să le introduceți în creierul, în picioarele şi în stomacul vostru - în întregul corp fizic."

Citind cuvintele sale am înțeles cât de perfect era mesajul, ce însemna să te găseşti în Prezența Maeştrilor Magiei. M-am simțit uşurată şi spiritul meu a început să se înalțe.

Ca toți mesagerii, Aîvanhov a fost şi el defăimat şi persecutat de către aceia care nu erau deschişi spre darurile sale.

Ca în cazul tuturor mesagerilor, informația şi inspirația este întotdeauna aceeaşi - că iubirea,

respectul şi cinstea trebuie să fie baza schimbării.

într-un final, comunicarea dintre noi a ajuns rapid la o concluzie şi, în timp ce mă sculam să merg la baie, am auzit cuvintele „S.O.S.", apoi expresia „înțelepții de Serviciu"* rezonând în mintea mea, împreună cu sentimentul distinct că ajutorul nu numai că vine atunci când suntem suficient de sinceri - făcând acest lucru să pară la fel de simplu ca aducerea unei beri - ci şi în mod neaşteptat. Este bine să ne păstrăm mintea deschisă şi să cerem să apară cea mai potrivită persoană. Prezența lui mi-a adus şi o mare alinare.

Cel mai bun înțelept pe care îl putem contacta este DOW-ul nostru, care se exprimă pe Sine în diverse moduri. Mulți cunosc poveşti despre sincronizarea Divină, în care evenimentele se desfăşoară cu o asemenea Grație şi magie, încât nu mai există posibilitatea coincidenței.

Cu luni de zile înainte de momentul începerii călătoriei alături de ei, îi întâlneam pe Maeştrii Alchimiei Divine nu doar în meditațiile mele, ci şi în timpul „visului" din tărâmurile eterice în care îmi conduceau paşii. Noapte după noapte mă aflam în diferite săli care cuprindeau un număr din ce în ce mai mare de oameni. Aici, îngerii şi Maeştrii înconjurau camera, pentru a ancora energia şi pentru a o radia prin mine, în timp ce lucram. Aceasta este o practică ce continuă şi astăzi, întrucât acest gen de instruire extracorporală ne dezvoltă rapid capacitățile. A cere DOW-ului nostru să ne ducă în tărâmurile perfecte ale învățării, sau vindecării, în timpul somnului, reprezintă o unealtă foarte puternică.

Singurul lucru care ne blochează capacitatea de a participa mai conştient la acest tip de contact este sensibilitatea noastră la aceste lumi extrem de subtile, pentru că ele rezonează la o frecvență mai înaltă decât cea a majorității oamenilor din lumea obişnuită.

Spre deosebire de prietenii mei care se concentrau asupra carierelor lor, pe la începutul anilor '70 viața de ashram mă atrăgea şi îmi atingea tandru sufletul. întâlnirile cu Cei Sfinți îmi trezeau interesul pentru Radianța Divină pe care o simțeam în Prezența lor. Diminețile şi nopțile târzii erau îmbogățite de călătorii tăcute spre planurile interioare, unde adeseori simțeam că fiecare atom din corpul meu reprezenta o poartă spre un alt univers care se revela pe sine în timp. Pe măsură ce descopeream încântările meditației, lumina interioară se aprindea şi se stingea în propriul său ritm, ascun-zându-se atunci când o căutam şi revelându-se când dădeam drumul şi permiteam doar ca Grația Divină să mă cuprindă. Clipele petrecute în linişte mi-au adus întotdeauna cele mai mari recompense.

în anul 1975, după ce m-am hotărât să mă alătur unei comunități spirituale, m-am mutat într-un oraş care vibra de viață şi promitea doar lucruri bune. în fiecare zi mă plimbam prin Sydney Hyde Park, trecând în revistă oamenii de afaceri în costume care, presupuneam eu, venerau Dumnezeul banilor. într-o anumită măsură, şi eu făceam acelaşi lucru, deoarece în timp ce îmi economiseam venitul insuficient, eram impulsionată de dorința de a mă afla în India, centrul care însuflețea totul. Ideea de a înota într-o mare a înțelepciunii străvechi mă atrăgea în fiecare zi, tot mai mult.

E amuzant felul în care circumstanțele ne pot deturna de la visele noastre; cum putem fi întrerupți orbeşte şi cum putem pierde viziunea care ne încântă inima, cum ne aşteaptă destinul, cum ne antrenează viața pentru a o împlini şi pentru a ne dezvolta talentele potrivite pentru cele ce vor apărea în viitor.

Intr-o seară caldă de toamnă, m-am întâlnit cu destinul meu într-un hotel din suburbiile oraşului Sydney, pe malul mării. Purta blugi şi avea un zâmbet şmecher, iar ochii săi verzi îi străluceau, atunci când ne-am salutat cu timiditate. Eram

pe punctul de a intra în cea mai dură inițiere pe care am cunoscut-o vreodată, urmată de conceperea neaşteptată a fiicei mele, ashramurile şi celelalte vise fiind lăsate în aşteptare.

Până când am descoperit că eram însărcinată, devenisem fanatică în privința sănătății, fugind de doctorii pe care, din nefericire, am ajuns să nu îi mai respect. îmi spuneau că este periculos să fiu vegetariană şi că nu voi putea avea niciodată copii, iar eu găseam foarte puține motive să am încredere în ei, întrucât ambele afirmații s-au dovedit a fi false.

în timp ce sarcina avansa, corpul meu a preluat controlul, călăuzindu-mă subtil să-mi schimb din nou dieta spre hrană neprelucrată şi să resping orice altceva. în acea perioadă am călătorit, explorând Noua Zeelandă pe o motocicletă, în timp ce, împreună cu tatăl copilului, învățam să mă bucur de tot ce mă înconjura. în tot acest timp, am avut o sănătate strălucitoare şi radiantă. Hrana neprelucrată, meditația şi exercițiile fizice s-au dovedit a fi prietenii mei de nădejde.

întorcându-mă în Australia la sfârşitul celei de-a şaptea luni, am început să caut locul perfect pentru naştere, un loc în care să fac un cuib şi să aduc pe lume un copil. Doctorii au continuat să râdă de mine, atunci când le vorbeam despre naşterea naturală. în Australia anilor '70, metodele lor păreau primitive şi arhaice, lipsite de sensibilitate față de modul în care eu doream intuitiv să fiu legată de copilul meu. în cele din urmă, am găsit o moaşă binevoitoare, şi am ales să nasc acasă, provocând astfel, fără intenție, status quo-ul.

Sunt atât de mulțumită că mi-am ascultat DOW-ul, că i-am dat atenție şi l-am urmat, deoarece naşterea ei a fost ca un vis, un miracol atât de uluitor, încât ne-a sfințit casa. După aceea, am adormit împreună cu tatăl ei şi cu îngerul nostru la mijloc, deoarece era ca un dar de la Dumnezeu.

In orele dimi-neții, în timp ce corpul meu a trecut intuitiv într-o altă stare, am înțeles ce mecanism extraordinar sălăşluieşte în noi şi cât de prețioasă poate fi viața; am observat cum o formă atât de perfectă poate fi plantată, ca mai apoi să

crească şi să se aventureze în lume, întreagă şi sănătoasă.

Degețelele mici care le prindeau pe ale mele, ochii deschişi doar pentru a privi cu atenție, urmărind Spiritul şi lumile din interiorul lumilor, zâmbetele către oaspeții nevăzuți care păreau să pătrundă peste tot - toate acestea mă copleşeau. Un surâs larg şi deschis, fără dințişori, şoapte şi zâmbete profunde care ne ating inimile - era o bijuterie prețioasă, care ne amintea tuturor de partea pozitivă a vieții.

Responsabilitatea şi grija altruistă care sunt necesare pentru a pune pe picioare, cu iubire, o tânără familie, s-au dovedit a fi prea mult şi am privit, neajutorată, destrămarea căsătoriei mele. Consilierea a venit prea târziu, iar până în momentul în care îngeraşul meu avea şapte ani şi sora ei mai mică cinci, mă aflam pe cont propriu. Timpul trecea pe măsură ce eu învățam lecții despre sentimentul lipsei de putere, despre răbdarea necesară pentru a creşte singură copiii. în tot acest timp, rareori am fost suficient de concentrată pentru a fi martora vreunui miracol, cu toate că meditația şi rugăciunea au rămas punctul meu de sprijin în vreme ce mă luptam să echilibrez jocul vieții mele. Am învățat, de asemenea, că atunci când vremurile devin aspre, cei puternici devin şi mai puternici.

***

E greu să priveşti viața ca pe o inițiere, totuşi aşa este. în momentele mele cele mai întunecate, o chemam pe Maica Domnului şi, treptat, Prezența Sa a început să se infiltreze. Folosesc cuvântul „infiltrare", deoarece este ca şi cum dorința noastră deschide o uşă, o cale energetică pentru a se face legătura, cu toate că noi putem primi doar atât cât putem.

Au trecut zece ani de când m-am întâlnit cu Fecioara Măria în planurile interioare şi, pentru că Prezenţa Sa mă bucură atât de mult, am încercat să-mi transform casa în casa Ei, viaţa în viaţa Sa, pentru a-i comunica cât este de apreciată şi de preţuită. Crearea spaţiilor prin care Ea să strălucească a fost o bucurie.
Folosind Ştiinţa Biocâmpului, Maeştrii Alchimiei

Divine m-au învăţat să deschid porţile interioare, prin folosirea obiectelor energetice precum statuile, care, atunci când sunt acordate, pot acţiona ca staţii Divine de transmisie.

Timp de ani de zile am căutat statuia Fecioarei Măria şi am găsit-o, în sfârşit, într-un magazin mic care vindea lemn şi plante. Acolo erau două statui, având stilul perfect, poza perfectă şi, desigur, că m-au încântat imediat ce le-am văzut. Merlin a fost cel care mi-a spus că statuile şi imaginile Sfinte pot fi învelite în Biocâmpuri şi apoi programate să radieze spre lume frecvenţele stabilite. In tradiţia şamanilor, obiectele energetice acţionează ca intrări dimensionale şi au efect în Feng Shui.

îmi place cum lucrează Reţeaua Cosmică Nirvana -atunci când se întâmplă ceva important, ne atrage atenţia într-un fel pe care nu îl putem ignora. C.N.N. reprezintă Reţeaua Cosmică a Nirvanei şi felul în care comunică Maeştrii Alchimiei Divine prin innernet*. în metafizică, faptul că ne gândim că această reţea interioară există, este tocmai ceea ce o aduce la viaţă şi ceea ce-i simplifică accesarea. Este o parte a jocului „va fi dupâ credinţa noastră".

în timpul vizitelor Fecioarei Măria venea şi Arhanghelul Rafael. Fiind cunoscut ca Prinţul conducător al celui deal doilea Cer şi al Ordinului Virtuţilor, păzitorul Copacului Vieţii şi unul dintre cei şapte îngeri ai Tronului Divin, a fi în radiaţia sa era un lucru însufleţitor, pentru că el împrăştie o energie similară cu a Arhanghelului Gabriel. Spre deosebire de Arhanghelul Mihail, amândoi au o anumită blândeţe, o fermitate tăcută a lucrurilor care sunt într-un anumit fel.

în timp ce Rafael este călăuzitorul medicilor şi călătorilor, Gabriel este mesagerul angelic şi instrumentul divin al revelaţiei. Cunoscut şi drept Guvernatorul Edenului şi conducătorul Heruvimilor, se spune că Gabriel este cel care i-a dictat lui Mohamed Coranul - Cartea Sfântă a cărei recitare, în lumea musulmană, este un act de veneraţie.

Este interesant de observat că Sfinţii au existat de mii de ani, cu toţii pregătiţi în felul lor în Şcolile Misterelor Antice ale Tibetului, Indiei, Chinei şi Egiptului. Maeştrii taoişti se ocupă de mult de acordarea Biocâmpurilor, la fel şi lamaşii budişti. în India, Vedele sunt pline de tehnici de acordare a câmpului, cum ar fi modelul de respiraţie pe care Buddha 1-a folosit, timp de şase ani, pentru a se conecta în permanenţă la canalul Graţiei Divine al Reţelei Cosmice Nirvana. Radiaţia acestui canal prin biosistemul lui Buddha era de o asemenea iubire şi înţelepciune profundă, de o asemenea compasiune, încât toţi cei aflaţi în prezenţa lui intrau într-o stare de smerenie, umilinţă şi veneraţie.

întâlnirea cu tufişul aprins pe care Moise a avut-o în deşert şi coborârea de pe munte, la poporul său, pentru a-i împărtăşi cele zece porunci, au avut loc ca rezultat al conectării lui la Reţeaua Cosmică Nirvana; tot la fel şi întâlnirea lui Mohamed cu Arhanghelul Gabriel, care mai târziu a dat naştere nu doar Coranului, ci şi religiei musulmane. Mahavira, părintele jainismului, a avut şi el o legătură puternică cu Bio-câmpul Dimensional, evidenţiată prin practicarea ashima, care înseamnă să nu aduci vătămare nici unei fiinţe vii; iar lisus a radiat atât de multă lumină şi iubire prin conexiunea sa la Reţeaua Cosmică Nirvana, încât poveştile despre El continuă să fie mărturisite în fiecare zi.

La această răscruce din viaţa mea ajunsesem să fiu în dezechilibru, petrecându-mi prea mult timp la computer. Auzeam mereu: „Pictează îngerul, pictează îngerul", ca un bubuit telepatic în mintea mea.

Instantaneu, mi-am amintit că aveam trei pânze primite de la tatăl meu cu ani în urmă şi mi-am amintit cum Spi-fttul mi-a spus că vor forma un triptic pentru îngerul care va ᵛeni. Astfel, le-am unit pentru a crea un spaţiu alb de peste

trei metri, care era pregătit să capteze imaginea ce aştepta să se nască.

După ce m-am acordat pentru a cere călăuzire, am început să pictez, iar culorile se alegeau singure. în timp ce schițam instinctiv, a început să apară, încet, o formă, reve-lându-se pe ea însăşi în mijlocul unor pasteluri blânde; am înțeles repede că nu avea să fie Arhanghelul Mihail.

Simțeam că Mihail ar apărea dintr-o paletă puternică de nuanțe profunde de albastru, pentru a simboliza puterea. După trei zile, Rafael avea să-mi trimită prin hipotalamus o proiecție holografică a imaginii sale, înspre cel de-al treilea ochi. Această imagine a fost apoi asimilată de sistemul meu, în timp ce energia îmi prelua controlul mâinii, pentru a-i a-duce forma la viață. Am petrecut două zile magnifice, fiind încântată de prezența lui.

Rafael este unul dintre cei şapte arhangheli, iar numele său înseamnă „Dumnezeu vindecă". Potrivit povestirii biblice, Rafael a vindecat Pământul, atunci când acesta fusese pângărit de păcatele îngerilor căzuți - aceia despre care Merlin spune că erau conducătorii noului experiment al liberului arbitru, destinat omului.

Citirea scripturilor, călătoriile mediumilor şi întâlnirile lor cu Maeştrii Magiei - toate acestea sună atât de misterios, totuşi, comunicarea cu ei este un simplu aspect al Ştiinței Bio-câmpului Dimensional. Noi suntem un bio-computer, ei sunt bio-computere, iar undele luminii şi sunetului trec prin noi, le putem direcționa spre alții şi pot fi primite de către aceştia, exact ca un televizor cosmic.

Odată ce ne-am acordat la canal, pur şi simplu nu putem să nu vizionăm şi să interacționăm în mod obişnuit. Faptul de a sluji alături de Maeştrii Magiei adaugă un nou nivel în viața noastră, care pentru unii este greu de înțeles -în timp ce pentru aceia dintre noi care îşi petrec conştient timpul în lumile lor, este imposibil de negat.

La fel ca mulți care s-au angajat să ajute, Maeştrii Magiei au avut mai multe întrupări. Merlin este alter ego-ul lui St. Germain, care se spune că a venit, de asemenea, ca Sa-muel şi ca Iosif, tatăl lui Iisus. Cred că dorința mea de a experimenta magia în viață, 1-a atras pe acest Maestru al Alchimiei Divine în câmpul meu.

Prin cercetări recente am descoperit că Napoleon a autorizat o cercetare a activităților lui St. Germain în Europa, unde Maestrul a trăit 350 de ani. Se pare că Napoleon a vrut să descopere adevărul din spatele tuturor poveştilor care circulau în jurul lui, întrucât St. Germain a fost o ființă excentrică. Priceput în arta alchimiei, el era bogat, blând şi generos, un profet care a avertizat aristocrația franceză în legătură cu revoluția iminentă despre care a ştiut intuitiv că va avea loc.

în anul 1784, Prințul Charles scria despre St. Germain: „A fost poate unul dintre cei meri mari înțelepți oameni care au trdit vreodată. Iubea omenirea; dorea bani doar pentru a-i da săracilor... inima sa era locuita doar de fericirea celorlalți. .. nu am cunoscut niciodată un bărbat cu o minte mai limpede, mai clara şi, în acelaşi timp, care sa aibă atât de multe cunoştințe, în special în domeniul istoriei".

Se pare că St. Germain şi-a simulat moartea înainte de a călători spre India, pentru a-şi petrece următorii optzeci şi cinci de ani în Frăția Trans-Himalaiană.

Dintre toți Maeştrii Magiei, majoritatea timpului mi-o petrec cu St. Germain. Alături de Merlin am petrecut trei ani, concentrându-mă asupra jocului Alchimiei Divine şi asupra interacțiunii cu presa. Alături de el, am învățat să prezint principiile înțelepciunii străvechi într-o manieră mai accesibilă şi mai atractivă. Tot el mi-a făcut cunoştință cu ființa care mi-a predat ştiința futuristă a Biocâmpului, cu

studiul şi instrumentele acesteia pentru transformarea câmpurilor energetice din jurul organismelor vii. Fiind un maestru lingvist, îi place să se joace cu cuvintele, un dar pe care l-am descoperit curând, în timpul desfăşurării lucrării noastre.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

In Ştiinţa Luminii Superioare, fiecărui iniţiat îi este desemnat un Maestru al planului interior, alături de ghizi îngereşti pentru a ne inspira şi a ne arăta calea. Ce Maestru atragem, depinde de ce avem nevoie să învăţăm şi de ceea ce este necesar pentru scopul vieţii noastre.

Paramahansa Yogananda spunea odată:

„Omenirea este angajata într-o căutare eterna a acelui *altceva* care crede câ îi va aduce fericire, împlinire şi veşnicie. Pentru acele suflete individuale care L-au căutat şi L-au gâsit pe Dumnezeu, căutarea a luat sfârşit. El este acel altceva". Yogananda a fost un yoghin indian cu capacităţi extraordinare, care a venit în America la cererea lui Ba-baji, în 1920. Fondatorul Organizaţiei pentru Realizare Personală*, cu sediul în Los Angeles, el a prezentat milioanelor de oameni tehnicile orientale de iluminare.

în cartea sa minunată, *Autobiografia unui yoghin,* am citit pentru prima dată despre hrănirea prin intermediul radianţei DOW-ului nostru.

în fiecare secundă ni se revelează învăţături în legătură cu Cei Sfinţi care, în cadrul Biocâmpului Dimensional, reprezintă doar exemple de fiinţe care au câmpurile bine acordate, deschise spre frecvenţe specifice. Extazul, Graţia Divină şi înţelepciunea care se revărsa prin ei i-au captivat pe mulţi dintre cei care au intrat în câmpul lor. Unii oameni au răspuns cu frică şi, din ignoranţă, sau insensibilitate, nu au reuşit să le recunoască Radianţa. Alţii s-au acordat imediat, ca nişte bureţi însetaţi, absorbind tot ceea ce puteau. Alţii doar le vor zâmbi acestor Sfinţi, recunoscându-i, încântaţi să întâlnească un partener de joc în acest câmp terestru.

REVELAŢIA SFINŢENIEI

Fecioara Măria şi Merlin

Intrarea celei mai blânde iubite,
parfum de trandafiri cum altul nu exista,
Prezenţa Mamei Divine.

Aprilie 2001. Ne îndreptam spre oraşul Genova, în ma-şinuţa noastră. Semnale luminoase apăreau pe neaşteptate în spatele nostru, fiind transmise de şoferi italieni în maşini puternice, care erau deranjaţi de prezenţa noastră pe banda lor.

„Atenţie!" ţipă Jeff, surprinzându-mă în timp ce schimbam banda pentru a trece la traficul lent, în momentul în care intram într-un tunel întunecos. Merg prea repede şi brusc mă lupt să recâştig controlul asupra maşinii care rula periculos în zig zag, dintr-o parte în alta a drumului. Evitând în mod miraculos pereţii laterali şi maşinile, mă gândesc să-mi amintesc data viitoare să iau o maşină mai bună. După şase

ore în care am fost concentrată asupra condusului şi am evitat o coliziune aproape fatală la o viteză care ar fi însemnat moarte sigură, încetinesc şi mă simt norocoasă că sunt în viață, mulțumind în tăcere acelora despre care ştiu că sunt lângă mine.

Pot spune că o forță magică şi misterioasă ne-a salvat viețile în acea zi. în schimb, am avut sentimentul că, probabil, arn amânat prea mult sosirea, pentru că nu am plecat atunci când am fost invitată, cu un an în urmă. înlăturând rapid aceste gânduri, m-am concentrat din nou pe conducerea maşinii prin străzile înguste, urmând semnele sporadice care erau a-colo pentru a marca drumul. Ne-am înscris pe drumul străvechi de coastă, care ne-a condus spre satul Portofino, pentru [a] descoperi că singurul drum era blocat pentru tot traficul.

După o întoarcere de 180 de grade, ne-a întâmpinat localitatea St. Mărgărita şi ne-am răsfățat într-un hotel cu o priveliște asemenea ilustrațiilor de pe cărțile poştale şi grădini care erau îndreptate spre mare. Ceafa mea tiuia, capul îmi zvâcnea şi trupul meu țipa după odihnă. în zilele următoare am avut parte atât de linişte, cât şi de timp pentru scris.

De-a lungul istoriei noastre, Maeştrii Magiei s-au înfățişat acelora ale căror inimi şi minți au fost acordate. înțeleptul indian, Sri Ramakrishna, spunea cândva: „Trebuie sâ-ți aminteşti câ inima celui devotat reprezintă locuința lui Dumnezeu". Născut în India, în 1836, Sri Ramakrishna este respectat pretutindeni ca unul dintre cei mai mari sfinți indieni. Fiind la început un discipol al Mamei Divine, Kali, el era mult iubit pentru marea sa devoțiune. Experimentând extensiv alte căi spirituale, inclusiv creştinismul şi islamismul, el propovăduia o iubire universală şi înțelegerea tuturor religiilor.

Există foarte multe povestiri cu mărturii ale trăirii sfințeniei, cum ar fi cea de la începutul anilor 1600 a Sfântului Joseph din Cupertino, care ar fi zburat prin aer la doi metri şi jumătate înălțime pentru a săruta statuia copilului Iisus aflată deasupra altarului său în Biserica Italiană - o scenă la care mulți oameni au fost martori.

Apoi există povestea surorii Mărie, o călugăriță a lui Iisus cel Crucificat, care locuia lângă Bethlehem. Din 1874 mănăstirea carmelită a descoperit că ea avea obiceiul să zboare pe neaşteptate până în vârful copacilor. Deşi Mărie cânta tot timpul slava lui Dumnezeu, se spune că celelalte călugărițe considerau levitațiile sale mai degrabă supărătoare, decât inspiratoare de evlavie, pentru că ea nu a fost niciodată capabilă să le controleze.

La Zeitun, în Egipt, în anul 1968 a apărut Fecioara Măria în fața a zeci de mii de oameni, într-o formă strălucitoare, care a fost transmisă de televiziunea egipteană. Fiind fotografiată de sute de fotografi profesionişti, „lumina" sa a fost

văzută chiar de preşedintele, Abdul Nassar. în 1982, cinci sute de copii au fost cu toții martori la apariția Fecioarei Măria şi a Copilului Iisus pe cer, însoțiți de trei îngeri şi un bătrân - şi, deşi profesoara lor nu a putut vedea nimic, ea spunea că a simțit forța din jurul lor.

Apoi, există povestea Madonei înlăcrimate din Santiago, ale cărei lacrimi au fost analizate şi s-a descoperit că era sânge. Lăcrimarea sa a început în noiembrie 1992 şi a devenit foarte repede principala atracție a oraşului. Oamenii se adună pentru rugăciuni şi binecuvântări, sperând să fie vindecați de Grația Divină a misterioasei sale Prezențe, iar, oriunde „apare" Ea, vin cu toții, dorind să fie martorii unui miracol.

Unii spun că Fecioara Măria plânge pentru copii, plânge pentru cei nevoiaşi, plânge pentru haos şi pentru aceia care s-au rătăcit. Unii zic că Ea plânge pentru cei nefericiţi, pentru ne-evrei şi pentru evrei, sau că ea plânge pentru aceia care poartă arme şi pentru motivele pe care le invocă. Unii spun că Ea a devenit nerăbdătoare, câ este timpul ca suferinţa să înceteze, că există suficiente dovezi ale sfinţeniei pentru ca acum să creadă cu toţii.

Propriile mele experienţe cu Fecioara Măria au venit treptat, la fel ca şi cele de mai târziu, cu Kwan Yin. La început, m-am rugat la Ea ca la o mamă, căutând călăuzire pentru fiicele mele. Mai târziu, vizitele Ei au venit ca răspuns al unei dorinţe profunde, pentru că acceptasem să joc în filmul măreţelor vise alchimiste.

Numeroasele mituri şi legende se referă adesea la lupta simbolică dintre natura noastră superioară şi natura inferioară, o luptă care încă ne mai influenţează în prezent, o luptă despre care vorbesc toţi sfinţii. Şi astfel, Maeştrii continuă să ᵛină să ne inspire şi să ne aducă aminte că există *mana cerească* şi că pot primi binecuvântări toţi cei care rămân, sau aleg să fie din nou cu inima şi mintea curată. *Mana* este acea putere misterioasă, dar activă, care aparţine anumitor oame ni şi situaţii. Sociologii sugerează că toate fenomenele religioase derivă din ea, iar atunci când apare, indică o relaţie particulară cu sacrul. Se spune că mana ar fi hrană pentru suflet.

„Trăirea şi mărturisirea unei vieţi sacre dezvăluie mana, care aduce dovada sfinţeniei supreme", îmi zicea Merlin odată; apoi a adăugat: „Trăirea sfinţeniei devine o manifestare normală pentru aceia care caută să o găsească" - deoarece el ştia că dovada Sfinţeniei ne poate elibera.

Viaţa la drum îi dă călătorului un sentiment de detaşare, un sentiment că aparţine oricărui loc în care s-ar afla şi, în acelaşi timp, că nu aparţine nici unui loc. Un sentiment că este un cetăţean al globului, într-o galaxie în spaţiu, în care scenele se schimbă pe fundalul cerului nopţii, amintindu-ne că suntem o parte a unui întreg mai mare.

Călătoria constantă mă expune la foarte multe tipuri diferite de oameni, de la discipol la sceptic, la cei care spun adesea: „Ei bine, mi-aş dori să cred în Dumnezeu, dar aş vrea o dovadă." în 1999, ca răspuns, Merlin spunea:

„Doar simplul angajament şi dorinţa de a găsi şi de a te bucura de dovada Sfinţeniei este suficient pentru a schimba lumea. Dovada Sfinţeniei vine spre tine automat, atunci când tu aplici cu sinceritate următorul program:

Mă abandonez acum trăirii revelaţiei Paradisului la nivel personal şi global. Cer să cunosc dovada Sfinţeniei. Cer Universului să-mi aducă o experienţă a Sfinţeniei şi Divinităţii, într-o asemenea manieră încât să o recunosc şi să fiu schimbat definitiv, dincolo de orice îndoială. Aşa să fie. Aşa să fie. Aşa să fie".

„E îndeajuns", râse Merlin, deoarece părea un program simplu, dar puternic, pe care l-au folosit numeroşi Maeştri. „Formula aceasta este folosită doar pentru revelarea Paradisului şi pentru a da Sfinţeniei o scenă pe care să fie dovedită", au fost cuvintele lui de despărţire. Şi astfel, am călătorit de-a lungul acelui an, împărtăşind acest lucru cu cei sinceri în dorinţa lor de a experimenta Divinul.

„Am făcut programul aşa cum ne-ai zis ieri", a spus o tânără femeie, parând puţin descurajată, „însă nu am văzut nimic. Când voi obţine o dovadă?"

Am râs cu toţii. „Poate că ar trebui să fii mai răbdătoare. Dă-i Universului o şansă să o pregătească pentru tine. Fii răbdătoare şi conştientă. între timp fii sensibilă la aceste lumi, prin modul tău de viaţă,

pentru că sensibilitatea este cheia."

Una din regulile pe care le am eu şi Maeştrii Alchimiei Divine, este că nu împărtăşesc niciodată ceva, decât dacă ştiu că funcționează. Am aplicat programul „cere dovada" în călătoria anterioară cu ei, pentru că viața la drum poate fi un timp magic, cu scene de sfințenie care se revelează constant -sau poate fi o perioadă tensionată. Alegerea este, ca întotdeauna, a noastră.

***

Atunci când ne angajăm conştient să ne punem în serviciul altora, atragem în câmpurile noastre Radianța Divină, întrucât Aceasta se revarsă natural acolo unde se manifestă lucruri pozitive. Adevărata putere îi sprijină pe aceia care nu mai sunt conduşi de programele personale.

Una dintre poveştile mele preferate a venit din vremea când vizitam Brugge, un orăşel belgian pitoresc, cunoscut pentru ciocolata şi florile sale, pentru poduri şi canale. Fiind acolo, am întâlnit un scriitor şi terapeut, Paul, care a început să-mi spună că o femeie necunoscută a venit la el şi, plângând, 1-a îmbrățişat, spunând de mai multe ori: „Mulțumesc! Mulțumesc! Mulțumesc!" întrucât el nu părea sigur de ce se întâmpla, ea a zis: „Trebuie să-ți spun această poveste. Acum câțiva ani eram complet dezolată, eram într-adevăr deprimată. într-o noapte, m-am trezit şi, într-o stare confuză, am mers în bucătărie, unde am deschis sertarul şi am scos un cuțit mare de bucătărie. De abia începusem să-1 plimb peste venele de la încheietură, când am privit în sus şi am văzut o siluetă stând în picioare în colțul camerei. într-un fel sau altul nu am fost

speriată şi, în timp ce persoana îmi vorbea, m-am simțit din ce în ce mai relaxată. El mi-a zis că totul va fi bine, că nu ni se dă niciodată mai mult decât putem duce. Mi-a zis că mai am multe de făcut aici şi aveam tot ajutorul necesar - trebuie doar să cer şi va veni.

Am lăsat cuțitul jos şi am mers înapoi în pat. Când m-am trezit de dimineață am crezut că am avut un coşmar, până când am mers la bucătărie, iar acolo am văzut cuțitul! Oricum, el a avut dreptate, totul s-a terminat cu bine. Depresia mi-a trecut şi lucrurile merg mai bine. Deci, îți mulțumesc!"

Prietenul meu era încă surprins, până când ea a exclamat: „Acel bărbat erai tu!"

Este un lucru firesc ca atunci când oamenii se oferă voluntar să ajute, DOW-ul să-i folosească în felul acesta, trimi-țându-i în lume în timpul somnului sau al meditației, acolo unde este necesar. întotdeauna există cineva care poate beneficia de un cuvânt bun, sau de o îmbrățişare iubitoare.

***

Pentru mine, perioada în care sunt în turnee înseamnă vizitarea numeroaselor biserici care punctează peisajul european precum clădirile înalte din New York. Fiecare oraş are locuri uimitoare de venerație şi rugăciune, care au captat mii de cuvinte spuse din inimă de aceia care caută comuniunea cu Dumnezeu. Acordate de-a lungul anilor prin intermediul celor devotați, majoritatea templelor păstrează o putere imensă; de aceea Maeştrii Alchimiei Divine îi invită pe toți să îşi facă temple în casele lor. Un mic loc de rugăciune, într-un colț al casei, pe care îl putem dedica reapariției Maestrului Magiei în om, acest templu devine apoi un biocâmp pre-acordat care ne permite să ne cufundăm zilnic în spațiul său de Radianță şi Grație Divină.

Este scris că ori de câte ori a apărut Fecioara Măria, s-au ridicat brusc temple, iar pământul a devenit, dintr-o dată, sacru. Totuşi, pentru mine, prezența sa este intangibilă, ca o adiere delicată. Când suntem sensibili la vibrația sa putem să

o mirosim, să o simțim şi fiecare percepe parfumul ei de dulceață şi Grație Divină. Ea este întotdeauna înconjurată de mulți îngeri şi se bucură de multe nume cosmice.

La fel ca toți Maeştrii Magiei, Fecioara Măria vizitează deseori templele omului, iar toți cei care îi simt prezența se simt minunat şi binecuvântați, pentru că slava Ei declanşează viziuni ale Paradisului, în care ne putem odihni cu toții. De aceea, în timp ce călătoresc, meditez în bisericile dedicate Ei. Pentru mine, Măria face mai mult decât să plângă - Ea este extrem de activă şi are legiuni de suflete care se dedică lucrării Sale. „Egalitate, Iubire şi Grație/îndurare" este deviza Sa şi lucrarea Ei cu noi toți. Aparițiile Sale sunt proiectate să aducă echilibrul între coeficientul nostru de emotivitate, E.Q. [Emoțional Quotient] şi intelectul nostru, sau I.Q. Echilibrul inimii şi minții este necesar pentru dezvoltarea în noi a calităților mai rafinate - acelea de iubire, compasiune, cinste, respect şi bunăvoință. Fără E.Q., armonia nu-şi găseşte locul.

în 1991, revista *Time* cerceta „rădăcinile renaşterii credinței în Fecioară" şi vorbea despre devoțiunea Papei Ioan Paul față de Ea, atunci când şi-a mărturisit credința că Fecioara Măria a fost cea care 1-a salvat în tentativa de asasinat din 1981. Ea a îndeplinit şi profețiile de la Fatima, de a pune capăt comunismului în întreaga Europă. Tot în anul 1981, două tinere fete au văzut-O pe Madona din Medjugorje.

Măria a fost cea care a apărut înaintea mea în noiembrie 1998, pe când mă pregăteam să plec într-o altă călătorie. Era plină de ceea ce simțeam că este o hotărâre serioasă, iar parfumul familiar de

trandafiri m-a învăluit şi apoi am auzit o voce clară vorbind: „Spune-le; spune-le ca nu mai este necesar sa mai sufere. Acesta sâ fie mesajul către omenire în acest moment".

împreună cu aceste cuvinte a sosit şi textul clar că: ..Aveți toate resursele, toate informațiile şi tot ceea ce aveți nevoie sa hrâniți, sâ îmbrăcați şi sâ educați holistic toți

oamenii de pe Pământ. Tot ceea ce lipseşte este dorința".

După ce Măria a încheiat mesajul şi imaginea Ei mi s-a şters din minte, chiar în acel moment am înțeles că principalul mesaj al Măriei se concentrează pe importanța păcii, rugăciunii şi postului. Adesea, Ea spunea că atunci când ne rugăm în fiecare dimineață şi seară, ne rugăm ca Duhul Sfânt să se unească cu propria noastră conştiință.

Ea mi-a spus că în momentul în care ne aliniem mintea la Mintea Inteligenței Supreme şi ne oferim inima ca Mama Divină să strălucească prin ea, atunci noi deschidem porțile interioare pentru cea mai pură, cea mai personală experiență a Radianței Divine.

Când unul dintre copiii de la Medjugorje a întrebat-O despre post, Ea a zis că acesta va aduce „bucurie şi acces către Dumnezeu, mai multă încredere deplină în El şi o rugăciune mai vie. Lumea a uitat valoarea postului şi rugăciunii. Prin post şi rugăciune pot fi oprite războaiele şi pot fi întrerupte legile naturale".

***

în 1994 am întâlnit un tânăr timid, care avea semne de arsură pe tot corpul. Totuşi, când ne-am întâlnit din nou, cu doi ani mai târziu, arăta incredibil.

„Ce ai făcut? Arăți excelent!"

„Doar programare prin rugăciune", răspunse el puțin timid. „M-am acordat şi i-am cântat corpului: *Vindecă întreg țesutul pielii, acum. A* funcționat!"

Aceasta este puterea DOW-ului nostru, totuşi, aşa cum aveam să descopăr mai târziu, atunci când trimitem mai întâi iubire celulelor noastre, corpul răspunde mult mai rapid comenzilor noastre. Aşa cum Măria ne-a spus dintotdeauna, iubirea este adevărata cheie pentru schimbare.

O prietenă mi-a povestit de curând despre distanța care a apărut între ea şi soțul ei, după douăzeci de ani de căsătorie. Ea 1-a rugat să aleagă între a avea o iubită şi o relație

non-sexuală cu ea, sau o relație sexuală cu ea, soția lui, şi o prietenie cu iubita lui. A ales ultima variantă şi a acceptat să mențină doar o relație de prietenie cu iubita lui, pentru că atât el, cât şi soția lui simțeau că femeia îi asigura o relație benefică pe mai multe niveluri. El a acceptat, de asemenea, să fie deschis şi sincer, astfel încât soția să poată fi bine informată şi deci să-şi poată alege calea.

Desigur că nici unul dintre ei nu era o persoană geloasă, iar soția dorea doar să păstreze controlul asupra energiilor care se infiltrau în câmpul ei, deoarece împărtăşirea sexuală nu este doar intimă din punct de vedere emoțional, ci poate afecta şi câmpurile noastre energetice fizice.

Fiind o femeie sensibilă, prietena mea a simțit intuitiv că ceva nu era încă în regulă şi, astfel, s-a rugat şi a cerut DOW-ului să-i dea claritate. într-o zi, în timp ce îşi făcea alergarea obişnuită de dimineață, a fost călăuzită să meargă pe un traseu pe care nu îl folosise niciodată înainte şi, curând a ajuns la o pajişte cu flori şi iarbă înaltă. Ziua îți dădea o senzație de primăvară şi prospețime, iar aerul alpin părea să te furnice, dând puteri noi de viață.

La distanță, ochii ei au fost atraşi de ceea ce păreau a fi imaginea a doi tineri îndrăgostiți, giugiulindu-se şi râzând, în timp ce se îmbrățişau printre flori. Atrasă de o forță invizibilă, s-a apropiat şi 1-a recunoscut clar pe soțul ei şi pe prietena lui, care făceau dragoste în soarele dimineții. Dacă el nu a putut să fie cinstit, DOW-ul a răspuns dorinței sale de claritate Şi i-a confirmat intuiția. Pentru ea, circumstanțele s-au aranjat în acest fel, pentru că simțea sincer că era mai bine să ştie.

Mulți oameni sunt acum suficient de sensibili pentru a simți prezența altuia în câmpul iubitului/iubitei, deoarece vibrația pe care o transmitem este modificată de contactul intim. Intimitatea este imprimată ca un tatuaj, iar intuiția, sau călăuzirea DOW-ului, ne atrage atenția asupra modifică-tti-Intuiția feminină a descoperit numeroase acte de trădare, chiar în fața unei negări vehemente.

Fecioara Măria este cea care a venit la mine în 1996 şi mi-a spus: „Floarea omenirii va înflori mai abundent atunci când va fi inundata de razele iubirii, şi nu doar de razele rațiunii". Şi tot Măria este cea care mă găseşte pe drum şi, atunci când simt că nu mai am nimic de dăruit, vine spre mine cu dragoste şi compasiune, atingând totul în jur cu magia Grației Sale pure. în aceste momente blânde, când Radianța Ei prețioasă se revarsă, această călătorie este o bucurie.

Atunci când Maeştrii Alchimiei Divine m-au trimis pentru prima oară în Europa, interacțiunea karmică era uimitoare, în special în Germania, unde mii de oameni erau deja bine pregătiți să-i permită DOW-ului lor să-i hrănească. Bine disciplinați şi avansați din punct de vedere ezoteric, mulți erau puternici şi jucaseră roluri importante în istoria altor vremuri.

Ştiința pe care ne bazăm:

Dacă învățăm să ascultăm şi să avem încredere în călăuzirea DOW-ului, vom fi întotdeauna bine informați. A face din Divinitatea noastră Lăuntrică cel mai bun prieten şi confident al nostru, este decizia cea mai înțeleaptă pe care o putem lua vreodată în viață. A învăța să ne bazăm pe DOW-ul nostru, să îl invităm să ne călăuzească prin viață şi să avem încredere în această voce interioară, este o ocazie minunată pe care o avem cu toții şi sunt uimită în permanență de cât de uşor mulți încă renunță la puterea lor, devenind dependenți de forțe exterioare lor înşişi, sperând că se vor simți fericiți.

St. Germain spunea odată că adevăratul alchimist trebuie să evite constrângerile şi restricțiile sclaviei omeneşti, observate în mod obişnuit în societate. El spunea, de asemenea, că adevărata alchimie era de a permite suveranitatea reală a DOW-ului asupra vieților noastre, de a-I acorda stăpânirea liberă a tuturor celulelor, căci doar atunci vom cunoaşte libertatea. Merlin a fost cel care mi-a oferit, în anul 2001, termenul de Tehnician al Biocâmpului pentru a descrie oamenii care caută activ acordarea holistică.

Este uşor să fii un cântăreț solo, să trăieşti o viață impecabilă şi liniştită, dar etapa următoare a pregătirii este sinergia grupului - aici EU devine NOI, iar prin câteva ajustări ale câmpului, se formează Biocâmpul Social.

în jocul Alchimiei Divine, anumite porți interioare nu pot fi deschise, până când nu devenim receptivi la modul în care acțiunile noastre afectează întregul. Compasiunea şi em-patia sunt calitățile cheie necesare, atunci când dorim să accesăm lumi mai subtile şi mai strălucitoare.

De-a lungul timpului, realitatea fuzionării cu Divinul a fost denumită iluminare. Pentru inițiat, este un proces de iubire şi abandonare totală. Pentru ca cineva să se abandoneze este necesară încrederea şi credința - credința că există o putere superioară căreia ne abandonăm şi încrederea că această acțiune ne va aduce recompensele pe care le căutăm - încrederea că această putere sălăşluieşte înăuntrul nostru

şi în noi toţi.

Contopirea cu DOW-ul, astfel încât porţile interioare să fie deschise pentru canalul Radianţei Divine, necesită ca noi să ne construim o cale deschisă şi clară de comunicare între minţile noastre superioare şi inferioare, între natura noastră pură şi cea inferioară, de bază, între Şinele nostru eteric şi ego. Această artă a acordării este prezentată, în detaliu, în cartea mea *în Rezonanţă**.

Mulţi oameni care practică o viaţă metafizică au anumite experienţe profunde de a fi împreună cu Maeştrii Magiei şi au descoperit că rugăciunea, postul şi programarea sunt, aşa cum spunea Fecioara Măria, o cale rapidă pentru reacordarea Biocâmpului - acel câmp de energie care se extinde imizibil, ca un strat aurie în jurul nostru, pulsând constant semnalele noastre către lume.

SIMŢEAM CÂ STAU PE LOC - SI TOTUŞI ÎNAINTAM Sri Aurobindo şi Mama

Când un val cere ajutorul pentru a găsi
mintea universala a oceanului, atunci lumina se revarsă înspre ochii ce erau înainte orbi.

Viena, Austria 2001. Viena era de mult timp unul dintre locurile mele preferate, pentru că primirea de care avem parte este întotdeauna călduroasă şi iubitoare şi, până şi ziariştii sunt, de obicei, nepărtinitori. îmi amintesc ultimul an în care am fost aici, într-o perioadă de agitaţie politică - fusese ales un nou lider care amintea multora de trecut şi de lupta constantă a Germaniei pentru putere.

Am sosit în momentul potrivit, deoarece tema vizitei s-a concentrat asupra Alternativelor Eterice. Create pentru a fi o punte între lumi, acestea ne vor ajuta să spiritualizăm sistemele noastre de supravieţuire. Celor din public le-a plăcut tema, deoarece s-au gândit pentru prima dată cu cine doresc să lucreze, iar apoi, îngerii le-au numărat voturile şi le-au păstrat în înregistrările Akashice.

După ce întreg anul de alegeri s-a încheiat, am intrat în 2001 cu un Guvern Spiritual nou şi dinamic.

în urma votului, treizeci şi trei de oraşe L-au desemnat pe Christos să conducă atât Brazilia, cât şi ţările vorbitoare de limbă germană, în timp ce Fecioara Măria avea grijă de Franţa. Buddha, Krishna, Mahomed şi mulţi alţii şi-au ocupat şi ei locurile, iar la sfârşitul anului 2000, toate ţările au avut conducători datorită innernet-ului şi a puterii sale.

„în lumile superioare nu exista separare", mi-au spus Maeştrii Alchimiei în timp ce terminaseră de transmis ins-

trucţiunile pentru alegeri, la începutul noului mileniu. „In aceste lumi superioare toţi sunt onoraţi pentru iubirea şi lumina pe care o aduc. Toţi sunt măsuraţi prin sinceritatea şi devoţiunea lor, nu prin credinţele lor religioase. Aminteşte-ţi câ suntem cu toţii Una şi totul se naşte din Unul."

Acesta a fost momentul în care au afirmat empatic:

„Noua nu ne pasa cum îl chemaţi pe Dumnezeul vostru, atâta vreme cât îl chemaţi!"

Pentru mulţi, mesajele lui Krishna, Mahomed, Iisus şi Buddha sunt, în esenţă, la fel. Atât

Bhagavad-Gita, cât şi Coranul mărturisesc mesajele acestor Maeştri, care sunt recunoscuți ca Maeştri ai Alchimiei Divine, pentru înțelepciunea care a dus la transformarea multor oameni.

Bhagavad-Gita este renumită ca fiind giuvaerul înțelepciunii Indiei. Narată de Krishna, aceasta apare în şapte sute de strofe care cuprind ştiința auto-realizării, în timp ce revelează natura conştiinței, a universului şi a Absolutului.

Considerat ca fiind a opta încarnare a zeului indian Vishnu, Krishna a stimulat o abundență a poeziei religioase, a muzicii şi picturii. Cunoscut ca fiind foarte iubitor, explorarea analogiilor dintre iubirea Divină şi iubirea omenească este un subiect obişnuit, în timp ce poveştile de dragoste ale lui Krishna cu iubitele sale sunt interpretate ca simbolul relației de iubire dintre Dumnezeu şi sufletul omenesc.

***

îmi amintesc de oraşul Santa Fe de la sfârşitul anului 2000, acolo unde Kwan Yin îşi are Templul. Bătrânul yoghin s-a întâlnit cu noi înainte de a ne prezenta fiului unui bine cunoscut guru. în timp ce şedeam la o ceaşcă de ceai, tânărul a început să vorbească.

„Desigur, mergem în fiecare an în India, pentru că Fundația are numeroase ashramuri şi, de fiecare dată observăm schimbarea curentelor." Părea liniştit, deşi, într-un mod straniu, trist. Am presupus că vederea modului în care pământul natal pierde ceva prețios i-a impresionat inima sensibilă.

„Cum aşa?", a întrebat Jeff după un moment de linişte. Am şezut liniştită pentru a asculta, fiind întotdeauna observatorul recunoscător.

„Cred că a început cu televiziunea", a zis fiul gurului.

„A deschis o altă lume."

„Da", răspunse el, privindu-1 pe Jeff în ochi. „I-a făcut pe oameni să râvnească bunuri materiale şi să înțeleagă că există diferite moduri de viață - mai confortabile, mai uşoare. Aparatele şi instrumentele pentru mai mult timp liber -toate costă bani. Cred că obiectivele s-au schimbat şi acesta nu este un lucru bun".

„îşi pierd legătura cu rădăcinile?", a întrebat Jeff, care era un ascultător bine antrenat.

„Dar India este adânc cufundată în fervoarea religioasă - devoțiunea şi Darshan, disciplina şi dedicarea au motivat mulți oameni acolo", am intervenit eu.

„Da, însă cei tineri, noua generație, nu sunt impresionați de yoghinii noştri - pentru că au participat la sărbători şi festivaluri sfinte, religioase, cu mult înainte de a se naşte. Tradiția nu îi mai atrage, vor să fie ca persoanele de aceeaşi vârstă din Occident."

„Nu este adevărat!", a răspuns bătrânul yoghin zâmbind, iar lui ochii căprui sclipeau jucăuş. „Ei ascultă", a continuat el. „Noi, yoghinii, avem încă ceva influență."

„Da, însă mai mult asupra generațiilor anterioare", a aprobat tânărul. „Dar ce se întâmplă cu tinerii? Ei bine, se pare că tinerii vor răspunde mai bine la cineva din Vest, care a cunoscut totul şi totuşi alege tradițiile străvechi - cineva care poate să-i inspire să privească în interior, să le amintească să-şi păstreze concentrarea."

„Că banii nu-ți pot cumpăra fericirea ...", am adăugat imediat, înțelegând punctul lui de vedere. Faptul că India mă atrăgea puternic, nu era un capriciu al sorții.

Şi astfel, am stat de vorbă împreună, discutând problemele lumii - yoghinul, fiul învățătorului, fiica lui Kwan Yin,

Jeff şi cu mine - creând o legătură între noi, în timp ce ne împărtăşeam viziunile, într-o noapte, la lumina lunii. Cerul din Santa Fe ne vrăjea, ne fascina ca să rămânem acolo, însă era din nou timpul să mergem mai departe.

Şase luni mai târziu, am păşit într-un templu şi am auzit o voce blândă spunând: „Ah, poporul meu, poporul meu". Cuvintele purtau un sentiment de iubire, fericirea pe care o simţim atunci când ajungem acasă.

Cu trecerea săptămânilor, am urmărit şi am pus întrebări, am ascultat şi am simţit India care îşi revela poporul şi visele sale. Praful, mirosurile, zgomotul claxoanelor pe drumuri; oameni care zâmbeau imediat, cu ochii lor căprui şi luminoşi, aflaţi la înălţimea sfinţeniei vieţii.

în India, în februarie 2001, mă aflam alături de Jeff într-o comunitate uimitoare, în sud. Având la bază învăţăturile lui Sri Aurobindo şi ale Mamei, orăşelul Auroville ajunsese la cea de-a treizeci şi treia aniversare. Având intenţia să fie un oraş spiritual, fără un conducător şi cu respectul tuturor căilor, Auroville, ca şi alte comunităţi, a fost hărţuit de politică şi figuri influente, în timp ce oponenţii grăbeau Paraclisul pe Pământ - o sarcină cumplită pentru cineva mai puţin curajos.

Totuşi, exista un sentiment de camaraderie, ca o aventură ce se desfăşura, inspirată de visele lui Sri Aurobindo şi ale Mamei. Aceştia erau vizionari ce trăiau invers în timp -mesageri ce aduc schimbarea.

Născut în India în 1832, Sri Aurobindo a scris treizeci de cărţi pe teme metafizice. Având un intelect incredibil şi fiind un susţinător al independenţei Indiei, a fost de trei ori închis şi acuzat de trădare şi revoltă şi achitat de trei ori. în timpul ultimei condamnări, a atins starea de iluminare şi, părăsind viaţa politică, a plecat să trăiască în Pondicherry. Aici, ?i-a concentrat atenţia pe yoga integrală, despre care el zicea că mergea în continuare, de unde se opriseră toate celelalte sisteme yoga. Visul său era Raiul pe Pământ, pentru ca prin celulele omului să strălucească lumina lui Dumnezeu.

Timpul petrecut de noi în India mi-a oferit un alt nivel de înţelegere; un câmp spiritual puternic impregna Pământul, determinându-i pe oameni să fie puternici şi plini de compasiune. Nu am văzut niciodată vaci atât de mulţumite! Pot fi întâlnite grupuri hoinărind pe drumurile prăfuite, ca şi cum ar fi ieşit la o întâlnire sau pentru o discuţie. Mi s-a spus că sătenii le dau lor prima chapatn* pe care o prepară în fiecare zi. Vacile sunt tratate regeşte, iar ochii lor radiază căldură şi iubire, hoinărind pe străzi ca nişte regi ai drumurilor. Preţuiesc viziunea că, într-o zi, toate creaturile vor simţi la fel, atunci când respectul şi cinstea vor hrăni sufletul omenesc.

***

Sri Aurobindo şi Mama au fost activaţi să facă o punte între Cer şi Pământ, să aducă Radianţa Divină a Spiritului mai puternic în materie şi, astfel, să creeze omul auto-realizat. Călătoriile lor sunt descrise în multe volume ale operelor lor.

în ultimii treizeci de ani ai vieţii sale, Mama (născută Mirra Alfassa, în Paris, 1878) a descoperit că, în timpul meditaţiei, putea intra într-o celulă a corpului său, putea să comunice cu ea, să o observe şi apoi să o descrie. Mama folosea mantra „OM NAMO BHAGAVATE", o bătaie de şapte silabe, pentru a-şi accesa conştiinţa celulară, deoarece aceasta avea un efect de organizare atât asupra materiei, cât şi asupra celulelor corpului. Când era folosită repetat, mantra umplea corpul cu esenţa sa şi schimba frecvenţa

Biocâmpului.

Unul dintre darurile oferite Occidentului de către India este tradiția străveche denumită Yoga - Raj Yoga, Hatha Yoga, Kundalini Yoga, Laya (mersul sunetului) Yoga, Pranayama Yoga (yoga respirației) şi Karma Yoga. Toate ne acordează Biocâmpurile şi ne aduc mai multă forță, sănătate, vitalitate, regenerare, claritate, bunăstare şi pace.

In vremurile trecute, un yoghin era instruit să primească de la cei din jurul său toată energia negativă care era dăunătoare pentru ei. Yoghinul absorbea această energie în propria sa ființă, apoi o transmuta în iubire şi o elibera înapoi în câmpul social. Din fericire, vremurile s-au schimbat, iar în zilele noastre acționăm ca nişte canale care radiază iubire şi înțelepciune pură înspre lume. Prin urmare, tot ceea ce trece prin câmpurile noastre este această iubire şi înțelepciune, care, în timp ce se revarsă, ne reechilibrează. Emisia este mult mai simplă decât absorbția şi transmutarea energiei din lume şi este, de asemenea, o utilizare mai eficientă a timpului nostru.

***

Unul dintre lucrurile de care mă bucur cel mai mult când sunt pe drum, în timpul vizitelor, este să mă întâlnesc cu foarte mulți oameni remarcabili, adepți ai tuturor religiilor. Poveştile lor îmi încălzesc inima şi mă inspiră, întrucât afirmarea măiestriei ne aduce mereu aceste stări.

Mesagerii sunt întotdeauna ființe acordate, ființe instruite pentru a fi cele mai bune instrumente şi pentru a transmite cea mai curată iubire şi înțelepciune posibilă. Este necesară concentrarea şi disciplina şi trebuie să fie experimentată cu bucurie, în cazul în care nu ne place să suferim. De asemenea, este necesară cunoaşterea Științei Biocâmpului pentru o eficiență de 100%. Lucrul cu rețelele şi programele de control al câmpului fac parte dintr-un mecanism matematic de care avem nevoie atunci când începem să redirecționăm realitățile.

Odată, când mă preocupam de felul în care am putea avea cu adevărat o viață de calitate, în care să fim tot timpul în spațiul magicului şi al Grației, Maeştrii Alchimiei Divine mi-au arătat o viziune. M-am văzut într-o barcă, tinând cârma, navigând pe un ocean imens. Am văzut furtuni şi vânturi puternice cum îmi inundau şi mişcau barca, scoțându-mă în afara cursului şi epuizându-mă, în timp ce încercam să mențin controlul. In cele din urmă, am văzut că renunț, mă relaxez, renunț să mai controlez şi hotărăsc doar să plutesc, să slăbesc

strânsoarea şi să urmez curentul. Am văzut că furtuna se dezlănțuia încă, azvârlindu-mi barca dintr-o parte în alta. M-am privit cum mă uitam în sus, ridicând brațele în semn de capitulare şi rostind, din inimă, cuvintele: „Mă predau". Iar în momentul în care am făcut aceasta, am văzut un marinar bătrân care stătea pe vârful catargului, urmărindu-mă.

„De cât timp eşti acolo?", am întrebat.

„Dintotdeauna", mi-a răspuns DOW-ul meu.

„Ții o hartă în mâini?", am întrebat.

„Da", zise aceasta. „Pot vedea trecutul din care vii şi viitorul spre care te îndrepți." într-o secundă, am înțeles.

„Putem lucra împreună?"

DOW-ul a zâmbit, ca şi cum ar fi aşteptat viață după viață să fie recunoscut şi întrebat.

Mie mi-au luat ani de încercări şi greşeli pentru a descoperi cum lucrează Puterea DOW-ului -

felul în care, atunci când suntem suficient de sensibili, El poate fi gustat, simțit, văzut şi auzit. Dintotdeauna mi-am dorit să trăiesc în permanență în unda Sa de Grație, deoarece, în zona DOW-ului, separarea dispare - aici suntem hrăniți pe toate nivelurile ființei. Iar, în momentul în care mi s-a întâmplat aceasta, Maeştrii Alchimiei Divine au deschis uşa spre scena lumii şi, realmente, m-au împins prin ea. Am zis *m-au împins prin ea,* pentru că, deşi eram o luptătoare, mă instruisem ca părinte singur, femeie cu o carieră şi om-bun-la-toate, eram complet nepregătită pentru ceea ce urma să înfrunt.

Babaji a trebuit să vină de două ori la mine în planurile interioare şi o dată în planul exterior până când am înțeles mesajul, iar St. Germain a trebuit să-mi regleze butoanele emoționale, astfel încât să ies din cutie şi să mărturisesc ceea ce am văzut. Şi Christos mă vizitase de trei ori. Aproape că am putut auzi suspinul Universului care spunea: „De câte viziuni şi vizite mai ai nevoie?" în cele din urmă, am priceput mesajul şi am acceptat invitația lor de a-i împărtăşi lumii cercetarea cu privire la Puterea DOW-ului.

După apariția celor trei înțelepți şi sfinți, la mijlocul anilor '80, viața mea a continuat în acelaşi fel. După ce făceam meditație şi exerciții, mergeam la muncă şi aveam grijă ca fetele să plece la şcoală. Fiecare zi era un joc de acordare, încercând doar să-1 înțeleg, deoarece utopia mă chema şi lumina interioară ardea suficient de puternic pentru a-mi arăta calea.

Pentru mine, acordarea însemna să fiu în echilibru, aşa că mă simțeam sănătoasă, fericită şi împlinită, mulțumită de viața mea plină şi favorabilă, chiar dacă timpul pentru a mă plimba şi a mirosi florile reprezenta un lux.

în anul 1990, DOW-ul meu a început să-mi şoptească la ureche: „Este timpul să te schimbi, sâ faci ceva mai creativ". Fiind ataşată de capacitatea mea de a mă întreține, de a câştiga bani şi incapabilă de a renunța la aceasta, am ales să o ignor, deşi nu am putut face acest lucru pentru prea mult timp.

Gabriel vestea venirea lui Christos în viața mea, pentru că Arhanghelul fusese trimis să mă găsească. Gabriel îmi oferea alinare, întrucât, prin Prezența sa angelică, am înțeles că totul avea să fie bine şi că viața mea avea să treacă prin-tr-o schimbare uriaşă. întotdeauna simt esența sa feminină, chiar dacă îngerii sunt androgini. La fel ca şi cei trei care au venit înaintea sa, nu era un anumit program pe care să mi-1 amintesc. Dar totul a venit ca şi cum doar trebuia să activez deschiderea unei porți interioare.

***

îmi amintesc de uimirea pe care am simțit-o atunci când am mers pentru prima data la Bangok. Atât de multă sărăcie, atât de mult zgomot, poluare şi haos. Totuşi, hoinărind pe străzi, am simțit şi am văzut ceva uimitor. Zâmbete largi pe fețe fericite, ochi căprui sclipitori, care radiau de o conştientă profundă a vieții. în mijlocul lipsei, am văzut oameni care ştiau că ei aveau totul.

Thailanda, ca şi India, avea o vibrație fundamentală de Pace interioară reală, o spiritualitate profundă din care se năs-

cuse tot haosul. Pe măsură ce oamenii se deschid influențelor occidentale, ajung să se gândească doar la supraviețuire şi la adunarea de bunuri materiale, fiindu-le tot mai greu să-şi amintească faptul că adevărata fericire trebuie să vină din interior. Am descoperit că timpul petrecut în țările lumii a treia e un privilegiu care ne face atât de recunoscători pentru ceea ce avem şi ne aminteşte ce este cu adevărat

important în viaţă.

Odată, am petrecut o săptămână în Katmandu, unde, într-o după-amiază însorită în Patan Durbar, am şezut pe treptele templului şi am privit copiii de pe stradă cum se jucau cu o minge de pânză, chicotind şi sărind, aşa cum fac copiii când sunt absorbiţi de joacă. Şi, în acel moment, nici unul dintre noi nu ne mai gândeam la sărăcia materială a vieţii lor. Cerşetori şi turişti se amestecau cu călugării budişti, în timp ce maimuţele se căţărau pe templele străvechi care dominau Piaţa Palatului. Scena părea suprarealistă - femei tinere cu copii prinşi cu o curea pe spate, umpleau vase imense cu apă, înainte de a se îndrepta spre casă pentru a spăla şi găti pentru familie. Alţii veneau cu mâinile întinse, arătând spre stomac sau spre gură.

Aceşti oameni supravieţuiau cu mai puţin de un dolar pe zi, în bordeie din cărămidă şi paie, fără canalizare sau apă curentă, dar încă îşi mai denumeau casele „dulce casă", fără să ştie că, în timp ce soarele răsărea maiestuos în spatele Munţilor Himalaia, de la o margine la alta a lumii oamenii trăiesc în lux şi se simt, însă, ca şi cum ar fi foarte săraci. Se pare că fericirea nu vine întotdeauna înspre cei care au cei mai mulţi bani.

Thailanda, Nepalul şi India fac parte din puternica înţelepciune a tradiţiilor budhice şi vedice, care i-au ajutat pe oameni în timpurile cele mai grele. Este lipsit de importanţă dacă toţi oamenii din aceste ţări îşi menţin sau nu modul de viaţă holistic, pentru că această energie este atât de veche şi atât de pură, încât creează o temelie din care întreaga viaţă se dezvoltă - Biocâmpul lor social este foarte bine acordat la această frecvenţă spirituală, care hrăneşte automat Biocâm-

purile celorlalţi. Cât de mult timp va continua această hrăni-re depinde de cât de mult este cinstită şi aplicată această înţelepciune străveche. Este clar că acest câmp hrănitor lipseşte în Occident, unde am ignorat tradiţiile străvechi, adeseori eliminând întru totul culturile spirituale, determinându-i pe păstrătorii înţelepciunii să le ţină ascunse.

***

în timpul anilor '80, viaţa îmi părea a fi plină de încercări şi erori, întrucât mă străduiam să le am pe toate şi să învăţ mai multe în legătură cu avantajele controlului câmpului. Ucenicia mea în jocul Alchimiei Divine părea să nu se mai sfârşească şi, pentru că acest joc este atât de vast, cu cât ajungeam să înţeleg mai multe, cu atât mai mult conştientizam cât de puţine lucruri ştiu. Este un sentiment obişnuit în lumea metafizicianului. Este interesant să întâlneşti oameni care declară că au o cunoaştere spirituală vastă, oameni care au petrecut ani de zile studiind scripturile şi textele sfinte, iar cunoaşterea lor este doar un nivel al câmpului multi-versal. Acordarea noastră la canalul Radianţei Divine, astfel încât să putem experimenta esenţa tuturor scripturilor, este un ţel şi o provocare extraordinară. Tehnicile de respiraţie, vizualizarea creativă, lumina şi sunetul, reprezintă de mult timp instrumente ale Maeştrilor cu care ne acordează la lumile interioare ale Divinităţii noastre Lăuntrice.

Istoria este plină de poveşti ale radianţei mesagerilor Divini. Născuţi pentru a servi şi a demonstra Puterea DOW, vieţile lor sunt pline de glorie sau suferinţă, iar noi privim în urmă şi spunem: „Cum am putut să ne purtăm aşa cu ei?" După ce i-am ars pe rug sau i-am crucificat, pentru a ne înăbuşi vinovăţia, deseori i-am transformat în Sfinţi. Este interesant cum retrospecţia aduce atât de multă înţelepciune şi cum aroganţa, frica şi ignoranţa încearcă să mascheze ceea ce este adevărat.

Joseph Campbell, celebrul cercetător al miturilor, spunea cândva: „Noi nici mâcar nu trebuie sâ riscam sâ ne aventuram, pentru cd eroii tuturor timpurilor au fâcut-o înaintea noastră. Labirintul este complet cunoscut. Trebuie doar sa urmam firul caii eroului, iar acolo unde credem câ am gâsit o monstruozitate, îl vom gâsi pe Dumnezeu. Şi unde credeam câ ne-am asuprit unul pe celalalt, ne vom asupri pe noi înşine. Acolo unde credeam câ am cdldtorit în exterior, vom ajunge la centrul propriei noastre existențe. Şi unde am crezut câ suntem singuri, vom fi cu întreaga lume".

Din fericire, în Ştiința Biocâmpului, cu cât mai mult se folosesc instrumentele, cu atât calea devine mai uşor de urmat, până când noile realități sunt tratate ca moduri de viață acceptate. Şi pentru aceasta, mesagerii acceptă disprețul şi ridicolul care pot apărea atunci când eşti un pionier.

în 1999 am cunoscut la Paris un bărbat care a venit la mine, la sfârşitul unei întâlniri de seară şi, cu o privire disperată, a insistat:

„Trebuie să mă ajuți!"

„Ce s-a întâmplat?", am întrebat cu blândețe, fiind conştientă de suferința lui.

„Am fost foarte deprimat în ultimii zece ani şi nu pot ieşi din această stare. Am încercat totul", zise el şi apoi a continuat să arate toate căile pe care le-a abordat - de la şcoli de gândire consacrate la alte alternative şi cum analiza şi explorarea sinelui nu au reuşit să-i ridice acest blestem întunecat.

în timp ce îl ascultam cu răbdare, am început să chicotesc în sinea mea, pentru că, pe neaşteptate, soluția părea foarte clară. Privindu-1 atent, am fost călăuzită să-1 întreb:

„Ai o casă frumoasă?"

„Da", răspunse el.

„O slujbă bună?"

„Cred că este O.K., îmi pot plăti facturile."

„Ai oameni care țin la tine? Prieteni, rude?"

Suficienți", a murmurat el, privind trist spre podea.

„Cum stai cu sănătatea? Eşti în formă? Arăți bine."

„Da, îmi place să mă mențin în formă", zâmbi el timid.

„Da! Mi-am dat seama."

Tânărul zâmbi nerăbdător: „Da?"

„Vreau ca în fiecare dimineață să nu te ridici din pat, până când nu te gândeşti la cel puțin doisprezece lucruri pentru care să fii recunoscător, iar apoi să-ți permiți să fii cu adevărat recunoscător pentru acestea." M-a privit puțin nedumerit.

„Păi, ceva de genul: *Doamne, îți mulțumesc pentru lumina soarelui,* dacă este o zi însorită. Sau *îți mulțumesc, Doamne, pentru sănătate. îți mulțumesc, Doamne, pentru casa mea. îți mulțumesc, Doamne, pentru aceia care mă iubesc."* La acest gen de lucruri mă refer - şi rămâi în pat până când începi să simți recunoştința, spunând de mai multe ori „Mulțumesc", de îndată ce descoperi ceva în viața ta, pentru care să fii cu adevărat recunoscător. Este un exercițiu de simțire şi recunoştință şi este proiectat să-ți ridice moralul şi să-ți ofere o perspectivă adecvată față de viață.

„Aminteşte-ți", i-au spus Maeştrii Alchimiei Divine, „sd menții o atitudine de recunoştința!"

Din fericire, a înțeles. După aproximativ o lună, am auzit că nu se mai simțea deprimat. Aceasta este magia Universului care operează sub Legea care spune că cine/ ce se aseamănă, se adună. Atunci când

hoinărim pe Pământ, mulțumind şi fiind recunoscători, Universul se uită la noi şi spune:

„Oh, iatâ un omuleț recunoscător, haide sâ-i dâm mai multe pentru care sâ fie recunoscător!

Iar apoi vin binecuvântările.

Personal, sunt mereu recunoscătoare pentru această viață, recunoscătoare pentru cei pe care îi iubesc şi de care sunt iubită şi recunoscătoare chiar pentru oportunitatea de a fi conştientă de jocul Paradisului.

Testele de credință, testele de încredere şi curaj sunt fireşti pentru aceia care doresc să se joace cu Maeştrii Alchi-

miei Divine, deoarece acestea sunt calitățile necesare pentru a accesa lumea lor.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

A descoperi DOW-ul şi a deveni dependentă de acesta este cel mai eliberator lucru pe care îl poate face o persoană, deoarece forța Divinității Lăuntrice este magnifică. Instrumentele sale sunt cel de-al şaselea simț, al intuiției, şi cel de-al şaptelea simț, al cunoaşterii. Este necesară încrederea şi credința în ideea conceptuală că există o forță atotputernică, atotcunoscătoare, cu o Radianță Divină, care se află pretutindeni - înăuntru şi în afară.

încrederea şi salturile de credință sunt cele care le permit mesagerilor să călătorească în jurul lumii, pentru a împărtăşi cercetarea care este destinată să conteste status quo-ul. încrederea necesită curaj, iar curajul vine din trăirea vieții, acceptarea riscurilor, detaşare şi, de asemenea, disciplină. Curajul vine din îndrăzneala de a visa şi de a fi diferit. Pentru unii, curajul este un dar al unei vieți bine trăite.

Mesagerii Maeştrilor Alchimiei Divine trebuie să fie perfect acordați şi conectați la Divin, astfel încât să-şi poată păstra pur curentul personal al radiației. O parte a măiestriei noastre este re-scrierea Biocâmpului personal în aşa fel încât să poată radia în lume semnale exacte. Pentru majoritatea oamenilor, lumea oglindeşte la întâmplare ceea ce este în câmpul lor aurie, iar ei rareori exercită controlul interior sau exterior al câmpului.

Sinceritatea, smerenia, cinstea, respectul, empatia, compasiunea, iubirea necondiționată, curajul, credința, încrederea şi recunoştința - toate sunt virtuți încurajate de scripturi, iar testele prin care trecem sunt proiectate pentru a revela DOW-ul din noi toți. Nu poate fi obținut citind cărți sau asistând la seminarii - numai călătoria vieții, cu inițierile sale zilnice, poate oferi calitățile celor sfinți.

C.N.N. - REȚEAUA COSMICA NIRVANA Maeştrii Magiei

Maeştrii planului interior,
sentimentul venerației la asfințit,
legături la care putem ajunge cu toții.

Varşovia, Polonia 2001. Iată-ne în Polonia postbelică, la mai puțin de un deceniu după ce ultimele trupe ruseşti au plecat. Poți simți în pământ vibrația pronunțată de mâhnire. Este prima noastră vizită aici şi suntem întâmpinați de o mulțime entuziastă; intrăm într-o sală atât de plină, încât toată lumea trebuie să se strecoare. îmi plac serile în care stăm cu toții în picioare.

Clădiri murdare din beton, cu pereți chinuiți de găuri de la gloanțe, se conturează amenințătoare în jurul nostru, în timp ce ne plimbăm pe străzile din oraş, simțind suferința oamenilor care au ajuns să o considere firească. Mărturii întunecate ale războiului ne amintesc de violența timpurilor anterioare. Focuri de armă târzii ne trezesc la ora 4 dimineața -împuşcături distincte de undeva din parc, apoi o linişte stranie coboară, adormindu-ne din nou într-un somn obositor.

Deschis spre o viață mai bună, poporul polonez îşi purta durerea ca pe un bandaj, în timp ce democrația a fost atât de greu de cucerit - istoria Poloniei este plină de conflict. Este dificil de imaginat că, la un moment dat, tot oraşul era ocupat doar de şobolani şi iepuri, că patru milioane de polonezi au fost trimişi în Siberia pentru a sluji în lagărele de muncă, sute de mii de evrei au fost exterminați la Cracovia, destul de aproape de locul în care ne aflăm. Prețul libertății [a] fost uriaş, lăsând urme ale luptei gravate

ferm pe fețele se-

vere ale oamenilor, obişnuiți cu nedreptatea vieții. Mă întreb, în timp ce ne plimbăm în fiecare zi pe stradă, cât de multă suferință trebuie să mai îndure oamenii acestei lumi, până când vom spune, în cele din urmă, *destul.*

Mă gândesc la moartea celor dragi, la momentele mele de boală, sărăcie şi suferință. Mă gândesc că lecțiile pe care mi le-a dat suferința par atât de importante şi de neprețuit acum, când ea a trecut. Mă gândesc la ziua în care am hotărât, în cele din urmă, că era destul - ziua în care am insistat să trăiesc în fericire, în care Grația Divină şi pacea sufletească puteau să-mi fie călăuze.

Mă gândesc la momentul în care Fecioara Măria a venit la mine să-mi spună că nu mai era nevoie de suferință şi cât de bucuroasă am fost sâ-i transmit mesajul. Mă gândesc că armonia trebuie să fie dorită înainte de a sosi şi că toți oamenii care se găsesc în situații în care decizia perfectă pare la fel de iluzorie cum este soarele pe cerul miezului de noapte, trebuie să o ceară. Este uşor să fii egoist, să-ți impui voința asupra altora, însă, a lua hotărârile care îi cinstesc pe toți, nu sunt atât de simple.

La conferința de presă din Varşovia, o ziaristă mi-a aruncat o privire fioroasă, ca şi cum aş fi fost nebună, iar apoi şi-a întors repede privirea, evitând în mod intenționat un nou contact vizual cu mine. Iubirea şi compasiunea care radiau erau prea periculoase pentru ea acum, când suferința a devenit zona ei de confort, un sanctuar în care se poate ascunde condamnând injustiția şi nedreptatea războiului pentru durerea ei. Auto-responsabilitatea şi lipsa jocului condamnării este o cale prea greu de adoptat; totuşi, aceasta le dă putere tuturor celor care o fac.

„De ce statuile Măriei plâng, dacă noi suntem meniți să fim fericiți?", întreabă ea, privind în jurul camerei. Respir şi mă acordez profund pentru a permite Maeştrilor Alchimiei Divine să se instaleze şi simt cum comunicarea lor se deschide profund prin celulele mele.

„De ce suferă Christos, dacă noi suntem meniți să trăim fericiți?", murmura ea, fără să o intereseze răspunsul meu.

„Măria plânge pentru că ne ignorăm natura Divină", am mărturisit cu blândețe. „Lacrimile sale prin intermediul statuilor sunt acolo să ne amintească de puterile uriaşe pe care le avem, să ne amintească cine eram cândva şi că nu suntem singuri." Este dificil să vorbeşti unui zid de piatră, cuiva atât de dependent de suferința sa în viață. „Ce doreşti tu?", o întreb, încercând să-i văd ochii - ferestrele sufletului ei chinuit. „Vrei să suferi, sau să fii fericită? Poate că este momentul să alegi."

Privea fix la un perete îndepărtat, ca un copil autist, incapabilă să permită să se ajungă la ea şi am simțit profunzimea suferinței sale. Camera s-a umplut deodată de o tăcere ciudată. Scena s-a schimbat atunci când cineva a sărit să ofere ceva de mâncare, ceea ce a înseninat imediat starea sufletească generală.

***

„îți mulțumesc", îmi zâmbeşte o tânără, în timp ce se strecoară nerăbdătoare pe locul acum liber de lângă mine, iar ochii îi scânteiau ca şi cum ar fi descoperit de curând importanța vieții.

„Pentru ce?", am întrebat.

„Pentru miracolul pe care l-am trăit în timpul celor opt ore ale întâlnirii noastre!", îmi răspunse ca o persoană a cărei suferință îndelungată s-a sfârşit, în cele din urmă.

A continuat să-mi explice despre conflictul care se desfăşura în viața ei şi care, acum, s-a rezolvat în mod miraculos.

„Este vorba despre fiul meu", zise ea, „are douăzeci şi trei de ani şi nu putea să-1 sufere câtuşi de puțin pe noul meu soț. Viața în casa noastră devenise intolerabilă, pentru că mă simțeam prinsă în mijlocul luptei dintre ei. Ieri,m-am trezit în genunchi, în hol, plângând din adâncul inimii, spunându-i lui Dumnezeu că nu mai pot suporta. Chiar atunci a intrat mama mea, şi-a ridicat mâinile şi a exclamat: „Uită-te la tine! Tu

care îi înveți pe oameni cum să se descurce în viață! Dac-ar putea să te vadă ei acum!" I-am spus că eram conştientă de tot, însă nu ştiam ce să fac, nimic din ceea ce ziceam sau făceam nu părea să simplifice situația şi, sincer, mă săturasem - ceva trebuia să se schimbe, chiar atunci!

Apoi am auzit o voce spunând *Jasmuheen,* aşa că am lăsat totul, am condus ca o nebună prin oraş şi am intrat la seminarul tău, exact în momentul în care începuseşi să vorbeşti despre găsirea deciziei perfecte pentru ceea ce păreau probleme care nu se puteau rezolva. Vorbeai despre cum să angajezi îngerul Rezolvării Perfecte? Sincronizare perfectă, ce zici? A fost tot ce am avut nevoie să aud!"

Am început să zâmbesc în timp ce ea continua nerăbdătoare să-mi povestească sfârşitul poveştii sale.

„Astfel, când am ajuns acasă, m-am rugat din nou şi am cerut un înger al Rezolvării Perfecte care să clarifice situația între soțul şi fiul meu şi să aducă, din nou, armonie în casa noastră. Am vorbit din adâncul inimii mele ..."

„Da", am întrerupt-o râzând, „starea de abandonare totală în care doar viața ne poate îngenunchea. Nu poate fi învățată, trebuie trăită!"

Am zâmbit una la cealaltă cu înțeles, iar apoi a continuat.

„Astăzi de dimineață, mă aflam în bucătărie preparând cafeaua, când fiul meu a venit la mine şi mi-a spus: *îmi pare rău mamă; am înțeles că am fost complet idiot! îmi pare rău că te-am făcut nefericită. Nu ştiu de ce m-am comportat aşa, dar ştiu că am greşit. Am hotărât să mă schimb. îmi pare atât de rău! Şi* ne-am îmbrățişat şi am simțit în acel moment că totul se clarifica. Am fost complet uluită!" a exclamat ea. „încântată, surprinsă şi uluită! Pentru mine a fost ca un miracol. Deci îți mulțumesc! îți mulțumesc! îți mulțumesc! Trebuia să te întâlnesc astăzi şi să-ți povestesc! Cu siguranță că voi introduce îngerul Rezolvării Perfecte, în următoarea mea carte, pentru că, deşi am lucrat toată viața cu îngerii, nu am ştiut niciodată de existența lui."

„A fost un dar de la St. Germain", am zâmbit, amintin-du-mi de echipa mea de îngeri foarte ocupată şi de necesitatea adăugării unui înger pentru relaxare perfectă, pe lista mea în continuă creştere.

***

Viața petrecută alături de Maeştrii Magiei îmi scoate în cale numeroase astfel de poveşti, iar munca noastră confirmă şi furnizează soluții simple pentru a aduce din nou fericirea în viața de toate zilele. Cei care sunt deschişi către lucrul cu îngerii, vor avea întotdeauna parte de multă distracție, cu condiția să acționăm din Puterea noastră Divină, cu intenția de a crea o lume mai bună pentru toți. îngerilor le place să se joace. Un instrument foarte puternic este acela de a trimite un fascicul de iubire din inimă noastră către situația care necesită rezolvare, apoi de a menține intenția armoniei perfecte - a unei situații de câştig pentru toți. Apoi trebuie să cerem rezolvarea perfectă, întrucât DOW-ul nostru capătă o putere uriaşă în colectiv.

„Avem dreptul de a fi fericiţi", m-am pomenit mărturisind mulţimii care sosise. „Avem dreptul de a fi sănătoşi şi de a avea armonie în viaţă - însă pentru a se întâmpla acest lucru, trebuie să avem dorinţa, apoi disciplina de a face o schimbare. Este necesar să ne schimbăm atitudinea în legătură cu ceea ce este acceptabil, întrucât, dacă toleram lipsa de armonie, acceptând că aceasta este normală, vom atrage spre noi lipsa armoniei. Divinitatea Lăuntrică - DOW-ul nostru -este controlorul principal al bio-computerului nostru, iar atunci când lucrăm cu El, putem accesa toată puterea, toată iubirea, toată înţelepciunea de care avem nevoie pentru a ne armoniza din nou lumea în care trăim.

Imaginaţi-vă că începem să împărtăşim unul celuilalt, având cea mai înaltă perspectivă şi fiind dotaţi cu cel mai înalt potenţial al vieţii. Imaginaţi-vă că începem comunicarea cu cei dragi, cu vecinii şi colegii, de la DOW la DOW. frnaginaţi-vă cum ar fi dacă am trece de la comunicarea ego-

ului, sau a emoţionalului, la comunicarea pură ce poate avea loc între suflete."

Publicul s-a luminat, înţelegând importanţa celor împărtăşite, impactul pe care îl avea asupra lumii cazul în care i se acorda Sinelui Divin din toţi domnia suverană şi permisiunea de a ne conduce vieţile. I-am putut observa imagi-nându-şi cum ar fi viaţa lor, dacă s-ar abandona într-adevăr DOW-ului. Instantaneu, energia formă-gând din cameră a început să lumineze, ca şi cum ar fi fost primită o revelaţie.

„Puterea oamenilor vine din Puterea DOW, iar toţi cei care respiră au această putere în interior. Rezolvările perfecte vin atunci când comunicăm de la DOW la DOW, cu iubire în inimile noastre şi cu intenţia de a fi în armonie. Avem nevoie doar de dorinţa de a stabili noi standarde pe Pământ şi de a-1 invita pe DOW să preia conducerea."

Maeştrii Magiei ne încurajează pe toţi să acceptăm Puterea DOW, deoarece ei ştiu că aceasta are capacitatea de a crea pace în lumea noastră. Aceste fiinţe minunate, extraordinare, dumnezeieşti, de lumină puternică, sunt mereu active, fiind fondatorii tuturor practicilor spirituale de pe Pământ; ei ştiu că, pentru ca omenirea să fie sănătoasă, împlinită şi fericită, înţelepciunea străveche nu mai poate fi ignorată.

Maeştrii Alchimiei Divine comunică de la DOW la DOW prin reţeaua interioară, iar apoi Merlin a creat realitatea CN.N.-ului. Reţeaua Cosmică Nirvana este o reţea eterică de lumină, care s-a născut din simţul umorului lui Merlin şi care a fost înfiinţată cu ajutorul nostru, prin menţinerea viziunilor ce reprezintă o fundaţie solidă, pragmatică. Toate visurile au nevoie de o reţea pentru a se materializa fizic.

Reţeaua Cosmică Nirvana este o frecvenţă specifică ce poate fi accesată rapid şi, ca o reţea a planului interior, ea a existat dintotdeauna şi va exista mereu. Ea reprezintă canalul pentru Puterea DOW şi, totodată, singurul sistem de comunicare care sfidează corupţia, atunci când intenţiile şi obiectivele noastre sunt clare.

Nirvana este un cuvânt sanscrit care înseamnă dispariţia prin pierderea respiraţiei, în sensul obţinerii păcii definitive, prin moartea ego-ului. Moartea ego-ului este o parte importantă a acordării Biocâmpului - deoarece, până când ego-ul nu va preda DOW-ului controlul minţii noastre, nu vom putea progresa spre fitness-ul celor patru corpuri. Aşa cum îmi spunea un guru, cândva: „La om, mintea inferioara a condus atât de mult timp, încât se teme de ideea de a se preda minţii Divine din interior. Tot aşa, când cineva începe sa mediteze, nu se poate aştepta ca mintea sâ fie redusa imediat la tăcere. Ar fi ca şi cum am crede ca nişte cai sălbatici, care au hoinărit liber pe câmpuri, ar veni de buna voie la noi, atunci când fluieram".

în Sutre, se spune că Nirvana este: „Viziunea intuitiva a lumii, aşa cum este cu adevărat". Fiind un loc

al libertății şi detaşării, esența sa este atotputernică, pentru că experiența sa îi eliberează pe oameni de durere, iar căutarea iluminării se încheie, întrucât ei se simt complet împliniți. De aceea Nirvana este un cuvânt important pentru a descrie canalul rețelei interioare. Beneficiile conectării la Rețeaua Cosmică Nirvana sunt dincolo de cuvinte. Comunicarea prin rețeaua interioară este acum vitală pentru specia noastră şi obligatorie pentru cei ce aleg să călătorească pe unda Paradisului. Innernet-ul şi Internetul sunt proiectate să meargă împreună.

Chiar dacă Tehnicienii Biocâmpului au avut întotdeauna la dispoziția lor Innernet-ul şi Rețeaua Cosmică Nirvana, niciodată până acum nu a existat o oportunitate atât de puternică de a asigura o educație globală sănătoasă. Atât Fecioara Măria, cât şi Arhanghelul Rafael se concentrează asu-pra educației holistice - în mod special a copiilor - şi asupra perfecționării tuturor sistemelor existente, astfel încât aces-tea să funcționeze pentru binele tuturor.

Rafael şi Kuthumi (alias Pitagora) supraveghează chiar în acest moment procesul care, datorită milioanelor de oameni dedicați acestei viziuni, progresează foarte rapid.

Proiectul *Copiii Indigo* reprezintă încă o parte a procesului de perfecționare. Seria *Harry Potter* este alta, deşi, în acest caz, autoarea primeşte instrucțiuni conştiente, sau subcon-ştiente, de la Merlin. Serviciul făcut de Rawling de a trezi interesul copiilor lumii pentru cărți şi pentru a-şi folosi imaginația este, într-adevăr, extraordinar.

Instituții holistice, precum cele înființate pe baza activității lui Montessori sau Steiner, există de zeci de ani. Născut în 1861, Steiner a fost un om de ştiință austriac, filozof şi fondatorul antropozofiei - o mişcare bazată pe ideea că există o lume spirituală comprehensibilă gândirii pure, pe care o putem accesa doar cu mintea noastră superioară. Steiner spunea că antropozofia este ştiința spiritului.

Având obiectivul de a împărtăşi cunoaşterea care apare atunci când lucrăm cu DOW-ul nostru, Steiner a înfiinţat mişcarea Şcolii Waldorf, un sistem holistic pe care 1-a proiectat pentru a-i face pe copii să fie conştienți de planurile interioare. Inspirat în tinerețe de Goethe, Steiner a studiat şi învățăturile teozofiei, pe Gurdjieff şi alte minți geniale.

Maeştrii spun mereu că dacă ne exersăm mințile să caute Perfecțiunea Divină, atunci Perfecțiunea Divină însăşi se va revela. Iar dacă noi căutăm imperfecțiunea, o vom găsi, întrucât acestea sunt principiile Ştiinței fundamentale a Bio-câmpului. Credința şi încrederea trebuie să fie susținute de experiențe profunde, în cazul în care cineva se aventurează în exterior, unde credința şi încrederea au fost de mult uitate.

Unii se îngrijorează, deoarece, pe calea descoperirii planului interior şi a pregătirii de început, comunicarea cu spiritul apare ca fiind densă şi rapidă. Odată ce suntem pe calea noastră şi urmăm cursul, comunicarea deseori încetează, colegii noştri cosmici ne lasă pe cont propriu, având încredere că ştim ce să facem şi că vom cere ajutorul atunci când avem nevoie. în lumea lor, toți suntem Maeştrii, deşi este evident că din cauza haosului de pe Pământ am uitat de mult cum să ne

comportam ca atare. La urma urmelor, planeta noastră este o planetă a liberului arbitru şi trebuie să cerem pentru a primi.

Pentru orice mesager sau povestitor divin, încrederea şi credința devin însoțitoarele sale fidele şi, de aceea, pentru mine perioada când călătoresc îmi aduce cea mai importantă confirmare şi validare a jocului

mai amplu în care mă aflu. Ieşind din solitudinea mea auto-impusă, în fiecare an, în timp ce călătoresc, încep să observ lucrurile care s-au făcut. Este minunat să fii observatorul şi reporterul trezirii spirituale actuale, care captivează milioane de oameni de pe Pământ.

în fiecare an, Maeştrii îmi sugerează un obiectiv principal pentru fiecare turneu. în afara acordărilor obişnuite, individuale şi de grup, întotdeauna există un program global. Călăuzirea lor pentru lucrarea mea a urmat întotdeauna o rețetă clară, proiectată să producă rezultate specifice - deşi, de abia în timp am înțeles că țelul educației lor holistice este crearea Paradisului personal şi global.

Paradisul, denumit şi Utopia, se spune că ar fi o comunitate ideală, unde totul există în condiții perfecte. Cuvântul indică reforme vizionare ce par imposibile, ideale şi, totuşi, țelul actual al mai multor mesageri ai Maeştrilor Magiei pe Pământ este de a permite Radianței Divine să ne transforme suficient de mult încât toată suferința din lume să înceteze. Mulți văd acum că sănătatea şi fericirea, pacea şi prosperitatea, reprezintă opțiuni realizabile pe care toți le putem dobândi.

De-a lungul timpului, au fost întemeiate colonii religioase concentrate pe Utopia, de obicei conduse de o personalitate puternică, ce avea darul profeției. Adesea instruiți de Maeştrii Magiei, ei au avut mai mult, sau mai puțin succes. Se întâmplă dezastre, arunci când un conducător religios in-ter-pretează greşit informația sa intuitivă şi le produce discipolilor săi o mare tulburare şi, uneori, chiar moartea. Orice ființă aflată într-o poziție de conducere trebuie să acționeze impecabil şi să-şi asume responsabilitatea, pentru a se asigura că sunt conectați la canalele autentice ale planului interior Adepţii sau discipolii trebuie să folosească discernământul şi să-şi dezvolte încrederea în propria voce interioară. Când se va întâmpla acest lucru, cultele conduşi de lideri dominanți vor dispărea, deoarece singurul guru pentru fiecare ființă este Divinitatea Lăuntrică.

***

Platon, discipolul lui Socrate, a fost cel care a spus: „Iubirea este cel mai în vârsta, cel mai nobil şi meri puternic dintre Zei şi principalul autor şi datator de virtute în viața - şi de fericire, în moarte". A trăi o astfel de iubire curată ce radiază de la unul din Maeştrii Magiei, aşa cum am trăit eu cu Djwal Khul, este o beatitudine deplină şi o altă confirmare a capacității lor de a călători între lumi. Trei ani mai târziu, aveam să experimentez ceva similar în Prezența Zeiței Isis.

Obiectivul lui Platon, la fel ca cel al Maeştrilor de astăzi, se axa asupra unității tuturor lucrurilor, pentru că el considera că separarea este doar o iluzie. Folosind logica şi rațiunea pentru a stabili îndrumări morale, el vorbea despre suflet şi despre virtuțile înțelepciunii, curajului şi cumpătării şi a întemeiat prima universitate.

Se spune că Platon a fost Apostolul Pavel şi că unul dintre discipolii săi a fost cel care a înregistrat în Biblie învă-ță-turile lui Christos. Se spune că Platon a devenit Maestrul înălțat Hilarion, care este Maestrul celei de-a cincea Raze a Vindecării şi se pare că este un excelent consultant în domeniul afacerilor. Cu câțiva ani în urmă am cerut ca „spiritul infinit al iubirii şi dreptății să-mi conducă toate afacerile", pentru că doream ca afacerile mele să fie absolut impecabile. Nu mai târziu de o zi, am început să comunic cu Hilarion - un asociat excepțional - iar el m-a sfătuit atât de bine în afaceri, încât contabilul meu este adesea uimit de ceea ce se întâmplă.

Am, de asemenea, echipa mea O.Z.N.* sau Orchestra Financiară de la Etajul Superior, un etaj de birouri eterice,

pline de îngeri specializaţi în marketing şi relaţii cu publicul, consilieri media, îngeri pentru impozite şi jurişti şi tot ce îţi poţi imagina că cineva ar avea nevoie pentru a conduce cu succes o afacere pe Pământ. Dacă ne asigurăm că afacerea noastră este pentru evoluţia pozitivă personală şi planetară, vom fi sprijiniţi, întrucât îngerii adoră să se joace.

A lucra astfel cu Maeştrii nu este doar practic, ci şi extrem de recomandat, astăzi, oricărui metafizician. Maeştrii Alchimiei Divine spun că acum, mai mult decât oricând, Prezenţa celor înţelepţi este evidentă pentru toţi aceia care sunt deschişi la canalul lor de comunicare.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Puterea DOW este forţa călăuzitoare a Ştiinţei Biocâm-pului. Cum să ne acordăm la ea, cum să trăim în ea, cum să lucrăm cu ea, cum să recepţionăm şi să transmitem Radianţa sa Divină şi cum să fuzionăm cu ea - toate acestea au fost preocuparea mea în întreaga viaţă. Mi-au trebuit mai mult de patruzeci de ani să învăţ să o descopăr şi să mă conectez la Reţeaua Cosmică Nirvana, frecvenţa ei fiind diferită pentru fiecare dintre noi.

Am descoperit că faptul că i-am cerut DOW-ului să mă ajute, mi-a economisit foarte mult timp. A spune simplu: „DOW conecteazâ-mi câmpurile la Reţeaua Cosmica Nirvana, acum" este suficient - totuşi, toate programele DOW trebuie susţinute de modul nostru de viaţă. Să rămânem conectaţi depinde de ce alegem noi să facem cu fiecare moment al zilei, pentru că aceasta influenţează compatibilitatea şi accesul nostru la canalul de comunicare.

Se ştie de mult timp că în lumea metafizică nimic nu este nou; înţelepciunea este aici dintotdeauna. Noi suntem cei care ne schimbăm, care ne conectăm şi ne deconectăm de la zona mintii universale, din cauza confuziei noastre. Mintea universală este constantă, este o staţie de emisie radio tti complexă şi cu mai multe programe decât putem să ne

imaginăm, însă, dintre toate, staţia mea preferată rămâne Reţeaua Cosmică Nirvana. Reţeaua Cosmică Nirvana este un fluviu al conştiinţei pe care yoghinii în denumesc „Sa-madhi", budiştii „Inteligenţa Supremă". înotând în acest curent radiant, o persoană simte perfecţiunea întregii vieţi, este eliberată de îndoială, frică şi întrebări, deoarece, aici, cunoaşterea este cea care stăpâneşte.

Mintea universală curge constant prin creierul nostru şi, aici, suntem conectaţi automat la ceea ce Maeştrii Alchimiei Divine denumesc reţeaua ADN-ului Divin. Acesta este câmpul de sarcină care produce stimulul pentru a-i da naştere creaţiei şi a-i menţine forma. Este matricea ce susţine viaţa. Datorită curentului de forţă al propriei noastre limbuţii interioare, rareori auzim blândeţea canalelor de comunicare ale planurilor interioare.

într-o zi, cercetând evoluţia hărţii genomului uman, l-am auzit pe Merlin zicând:

„Imaginează-ţi. Imaginează-ţi că există o reţea, o realitate denumită Paradis creată de OH-OM*". Mă provoca, pentru că acesta devenise numele nostru pentru Dumnezeu - O Inimă - O Minte.

„Şi?", am întrebat eu, aşteptându-mă să continue.

„Desigur, în acest caz", a continuat el, „dacă DOW-ul este atotputernic şi dacă există o reţea a ADN-ului Divin pentru Paradis, atunci, repetarea de trei ori, sau programarea: *DOW, aliniază-mi ADN-ul la reţeaua ADN-ului Divin pentru Paradis, Acum',* îţi va realinia automat structura ADN-ului la reţeaua

inițială a Paradisului! Aceasta va debloca codurile ADN-ului Divin în corpul tău de lumină, astfel încât să se deschidă căile interioare pentru Radianța Divină care, apoi, se va revărsa în interior", mi-a explicat el. Programele lui Merlin erau întotdeauna simple, totuşi practice şi puternice,

aducând rezultate rar imaginate. în timp ce repetam formula, am simțit fiecare celulă a corpului meu dezlănțuindu-se în cântec şi sărbătoare, ca şi cum, pe neaşteptate, erau toate libere să se reverse într-un curent denumit *acasă.*

Când Maeştrii Alchimiei Divine spun că nu este nimic nou, ei se referă la Puterea DOWdin punct de vedere holis-tic, pentru că de această forță se vorbeşte de mii de ani. Nou este faptul că ştiința ajunge din urmă, încă o dată, lumea metafizică.

în civilizațiile străvechi, ştiințele lucrau în armonie, iar acest lucru a fost insuflat de Pitagora în toate şcolile sale -ideea armoniei şi respectului dintre ştiința vieții şi materie.

Nefiind apreciat pentru darurile sale, Pitagora şi studenții săi au fost mai târziu omorâți de către adversarii lor -încă un mesager care va fi cinstit, în cele din urmă.

SUNETE CELESTE Kwan Yin şi Ching Hai

.

Parolă, iubire şi toleranță,
lucrarea necesită cumpătare strictă,
simbolurile au o semnificație puternică.

Lyon, Franța 2001. Conducând pe şoseaua îngustată care ducea spre garajul său subteran, tânăra a frânat brusc. Frica a cuprins-o de la plexul solar, contractându-i inima, care începuse să bată puternic. Gâfâind, ea țipă: „Ce am făcut ca să merit asta?"

La câtiva metri distanță, o maşină izbucnise în flăcări şi, tot ceea ce putea să vadă era explozia iminentă a rezervorului de benzină. Fumul făcea valuri în jurul ei, în timp ce înainta încet pe lângă maşina în flăcări, incapabilă să se retragă de pe aleea îngustă. Acționând rapid, ea a chemat pompierii, sperând să-şi salveze apartamentul de la incendiu.

„Eram mistuită de frică", mi-a spus ea după aceea. „Eram convinsă că pot muri, atât de periculos era! Am crezut că eram pedepsită, chiar dacă îmi petrecusem dimineața ajutându-i pe alții - într-un fel, totul părea nedrept."

Mai târziu, în meditație, DOW-ul ei i-a revelat o altă perspectivă. Totul era o manifestare a Grației Divine. Grația a făcut să ajungă atunci când a ajuns. Grația i-a permis să acționeze rapid şi să nu fie paralizată de frică. Grația a făcut ca focul să fie stins şi nici apartamentul şi nici maşina să nu ardă. Doar Grația, Grația Divină pură.

„De ce facem asta?", m-a întrebat mai târziu. „De ce ne închipuim ce este mai rău, în loc să recunoaştem Grația

Divină, sau chiar încercarea aflată în spatele evenimentelor?" Poate este un obicei, sau o condiționare, dar ne este atât de obişnuit să ne plângem, spunând: „de ce eu?," sau „cu ce am greşit?", atunci când lucrurile

par să meargă prost. Rareori vedem binecuvântarea care ne este oferită - iar asta doar atunci când privim retrospectiv. Totuşi, percepția determină realitatea - declanşând emoții de la mânie la bucurie, în fiecare moment al zilei. Să suferi sau să fii recunoscător este doar o chestiune de percepție.

***

Deşi pentru evoluția noastră este necesară puțină autoanaliză, a rosti în permanență „ce nu este în regulă cu mine?" poate fi un lucru devitalizant, pentru că produce haos emoțional inutil şi ne ține prinşi într-o buclă auto-distructivă.

Pentru oamenii care şi-au invitat DOW-ul să le conducă viețile - ceea ce El face cu bucurie - folosirea continuă a frazei „ce nu este în regulă cu mine?" le subminează încrederea pe care o acordă DOW-ului de a-şi îndeplini munca, deoarece trăsătura Sa caracteristică este de a ne atrage atenția asupra oricărui lucru de care s-ar putea să avem nevoie pentru a face față la ceea ce creează limitări în viața noastră. Ne putem sensibiliza şi, în acelaşi timp, putem rămâne fericiți.

Nelimitat prin natura Sa, DOW-ul se comportă, atunci când este solicitat, ca nu sistem de curățenie intern, un administrator inspector de sistem, ce poate elimina viruşii mentali sau emoționali, re-conecta conexiunile neurale ale creierului nostru şi, prin urmare, poate schimba paradigmele realității. Fiind un supraveghetor iubitor, dar ferm, odată ce ne-am luat angajamentul să trăim impecabil, DOW-ul ne asigură realizarea obiectivului. Puterea DOW este cu adevărat secretul armoniei interioare şi exterioare pentru întreaga omenire.

în Ştiința Biocâmpului, atunci când un inițiat caută comuniunea Divină, canalele de comunicare trebuie să fie a-cordate. Aceasta se întâmplă pe mai multe niveluri şi există un scop mai înalt pentru abilitățile noastre creative, deşi noi

putem vibra doar în câmpurile care se potrivesc frecvenței proprii. Vibrația personală reprezintă codul de acces la Rețeaua Cosmică Nirvana şi parola noastră cerească.

Unul dintre cele mai puternice acordaje pe care le-am primit de la Maeştrii Alchimiei Divine a fost cel oferit la puțin timp după ce am început întâlnirile noastre regulate, spre sfârşitul lui 1992, după ce m-am deschis cu smerenie şi sinceritate spre realitatea existenței lor.

în ultimii douăzeci de ani, m-am concentrat asupra abordării filozofice orientale a transcenderii minții prin experimentarea Unității cu Divinitatea. în fiecare seară lucram cu Maeştrii Alchimiei Divine, prin DOW, pentru a deschide centrii superiori ai minții mele, astfel încât puteam potrivi telepatic frecvența canalului Rețelei Cosmice Nirvana. Cum aceasta avea loc în timpul visului, sau al meditațiilor zilnice, adeseori mă trezeam în lumile lor de lumină, învățând mai mult despre forța imaginației noastre şi darul ei de a ne permite să accesăm aceste lumi.

Uneori ne petreceam seara în linişte, recunoscându-ne reciproc, din când în când cu un zâmbet, deoarece instruirea a solicitat întotdeauna conştientă şi concentrare disciplinată. Aceste lecții nu au încetat niciodată.

Rețeaua Cosmică Nirvana a fost întotdeauna o mică glumă între mine şi Merlin, la fel ca şi site-ul de pe Internet pe care l-am creat pentru a împărtăşi informații despre lumea Innernet-ului. Totuşi, doar recent am revendicat acest nume pentru rețeaua lumii interioare. în timp ce am făcut acest lucru, am observat un centru puternic de lumină pul-satorie construindu-se, luând o formă şi răspunzând la cân-

tecul nostru, ca şi cum ceva viu îşi revendica, de asemenea, numele. Nu am crezut că totul poate fi atât de simplu şi mă uimeşte ce se poate realiza prin simplă voinţă.

îmi amintesc de o noapte petrecută alături de Kwan Yin, Zeiţa Milei şi Compasiunii, întrucât regalitatea şi sfinţenia pe care ea o afirma despre viaţă, îi captivează pe toţi cei care se apropie. Fiind ca o regină, graţia ei este molipsitoare.

în vis, în acea noapte, eram reţinută într-un spaţiu de ceaţă, ca şi cum aş fi stat pe nori albi şi pufoşi. îngenunchea-sem în faţa unei „străine" şi, cercetând-o, am văzut că era Kwan Yin, care îmi zâmbea dulce. Apoi a făcut un semn cu capul, transmiţându-mi să-mi menţin concentrarea.

Am văzut cum îmi erau poziţionate mâinile şi cum prin ele curgea o lumină incandescentă. După ce m-am concentrat din nou asupra lor, le-am văzut mişcându-se ca şi cum erau ghidate de propria lor minte. Am simţit ca şi cum aş fi fost prinsă într-un curent care acum era pe pilotul automat. Am observat, în continuare, cum bărbatul pe care îl acordam a absorbit cuminte totul, ca şi cum era avid să fie în legătură cu această energie. Am văzut că sistemul lui energetic era complet epuizat.

„Fără îndoială, un mod de viaţă plin de stres", am gândit şi apoi am auzit cuvintele: „Regim alimentar nehrănitor, gândire nedisciplinatd", ca şi cum o inteligenţă detaşată explora şi îmi povestea despre câmpul lui.

în timp ce fiecare persoană nouă se prezenta pentru vindecare, Kwan Yin îmi dădea instrucţiuni telepatice, astfel ca reglajele să poată fi făcute intuitiv şi, odată cu trecerea nopţii, am înţeles că ea ne învăţa pe toţi un nou sistem.

Nu pot să-mi amintesc câţi au fost cu noi în sfera ei de vindecare, totuşi mă simţeam ca şi cum eram adăpostiţi de un scut invizibil de lumină magică. Cu toate acestea, îmi [ar]nintesc caracterul etern al procesului. Fiecărei fiinţe i se făcuse o reglare, o acordare completă, totală, la fel cum este ajustată o maşină într-un garaj, atunci când mecanicul îi verifică funcţionarea motorului.

La un moment dat, m-am uitat de la o margine la alta [a] spaţiului şi am văzut mii de oameni aşteptând la rând şi

îmi amintesc sentimentul pe care îl aveam că activitatea noastră era nesfârşită.

„Tot timpul este aşa?", am întrebat-o - la care ea doar a zâmbit cu iubire şi a zis:

„Concentrează-te pe fiecare dintre cei din faţa ta", afirmaţie puternic imprimată cu starea de A FI aici, acum, şi cu cunoaşterea că atunci când ne predăm complet prezentului, găsim un spaţiu dincolo de timp. Iar apoi, Kwan Yin a adăugat pe un ton mai blând:

„Când oboseşti, cineva va veni să te înlocuiască".

Părea că spaţiul de vindecare era un loc special în care puteam cu toţii să venim şi să plecăm, pentru că sufletele oamenilor veneau pentru ca trupurile lor să poată începe să simtă „vitalitatea" - acel sentiment de mulţumire ce defineşte o fiinţă sănătoasă.

Maeştrii Alchimiei Divine mi-au arătat cum prin gândire, simţire şi hrănire toxică sistemul fiecărei persoane se stinge ca o lumânare ce arde încet, iar, pe măsură ce sistemul se epuizează, corpul care era susţinut de el va îmbătrâni şi va deveni greoi, bolnav, complet uzat, ca o pereche de pantofi purtaţi. A menţine acest spaţiu de vindecare era un test de voinţă şi, până acum, Kwan Yin nu a ezitat niciodată. Ea doar stătea acolo, complet prezentă şi zâmbind, acordând fiecare „pacient" în timp ce ne învăţa sistemul ei simplu de echilibrare. „Dezmierdarea Chi nu răneşte pe nimeni*" a devenit mantra şi obiectivul nostru, iar dezmierdarea Chi a îndepărtat toată vătămarea pe care fiecare dintre noi şi-a făcut-o

personal. Ignoranța şi frica alimentează boala, la fel cum benzina alimentează flacăra.

îmi amintesc că, la un moment dat, aveam nevoie fizic să merg la baie, pentru că vezica îmi trezea corpul adormit. Simțind aceasta, Kwan Yin mi-a zis:

„Mergi. Păstrează spațiul şi întoarce-te repede".

Ea simțise că nu eram pregătită să plec, deoarece simțeam că era nevoie de mine acolo. Oamenii păreau ca cei din oraşele zgomotoase, aglomerate, numai că erau cu toții jalnici, demoralizați, trişti, necăjiți. Alții stăteau liniştiți, ştiind cu smerenie că au nevoie să fie vindecați.

Tot ce am putut vedea erau sistemele lor energetice, sub forma unei rețele ca o matrice care avea diferite grade de luminare. Acolo unde lumina strălucea cel mai puternic era sănătatea cea mai bună, iar unde era aproape stinsă, de obicei, găseam boala.

A fost uşor să mă întorc în această lume, pentru că am reuşit să nu mă deconectez şi, după ce m-am îngrijit de nevoile corpului, m-am întins din nou în pat şi am mers direct acolo, întrucât DOW-ul meu era cel care controla jocul aşa cum îi ceream.

I-am cerut să mă ducă în planul perfect pentru învățare, în fiecare noapte, în timpul somnului şi aşa a continuat instruirea. Un inițiat poate accepta doar lucrurile pentru care este deschis şi pregătit să le primească, pentru că marea înțelepciune este filtrată prin al şaselea şi al şaptelea simț, deschise atunci când ne concentrăm asupra lucrurilor superioare.

Unul din cele mai interesante lucruri despre această experiență este că, două săptămâni mai târziu am participat la un seminar de Vindecare Amplificată, unde a fost prezentat un sistem de vindecare cu Lumină. Inițierea folosea acelaşi sistem pe care mi 1-a predat Kwan Yin în tărâmurile nopții, în timpul „visului".

Kwan Yin se ocupă de medicina preventivă. Ea spune că boala în corpul fizic apare din cauza modului nostru de viață - ce mâncăm şi bem, dacă facem exerciții fizice şi tratăm corpul ca pe un templu - şi că ceea ce gândim şi vorbim ne influențează sănătatea făpturii noastre. In Ştiința Biocâm-pului, boala corpului emoțional este adeseori cauzată de tiparele noastre de gândire, percepție şi vorbire care ne modifică vibrația şi lumina, care apoi influențează sănătatea fizică. La fel şi corpul mental şi cel spiritual, pentru că toate sunt conectate, dovedind că obținerea unei forme bune a celor patru corpuri necesită o abordare holistică.

Se spune că Kwan Yin este ipostaza feminină a lui Buddha. Se ştie, de asemenea, că cea masculină a fost numită *Avalokitesvara.* Ca şi Fecioara Măria, ea îi luminează pe mulți dintre cei care s-au deschis spre iubirea ei, pentru că ambele Doamne Maestru ne acordează la Mama Divină, a cărei esență este tandrețea, generozitatea şi compasiunea - o esență care ne face pe toți să ne simțim hrăniți şi îngrijiți.

Toți Maeştrii Magiei îşi manifestă venerația pentru Mama Sfântă. Shakti, Isis, Zeița, Fecioara, Lakshmi, Parvati, Radha şi Sita sunt alte aspecte ale principiului feminin al Treimii, dincolo de formă, iar femeile din toată lumea îi ascultă acum chemarea.

Numele Kwan Yin, care se poate scrie şi Quan Yin, înseamnă *cea care ascultă strigătul de durere al lumii.* Fiind adesea în legătură cu vindecătorii, Kwan Yin îi învață cum să direcționeze lumina Divină pentru a elibera focul planurilor interioare, astfel încât noi să putem să reîntinerim şi, dacă este necesar, să-i reîntinerim şi pe alții. Ea ne împărtăşeşte şi puterea sunetului, care este esența vieții planului interior. Unul dintre inițiații ei în vremurile moderne este Maestrul Ching Hai. Acesta spune:

„Muzica Cereasca, despre care se vorbeşte în toate Cărţile Sfinte, cum ar fi: Cuvântul şi Sunetele Cereşti ale creştinismului şi iudaismului, Shabd al hinduismului, Muzica Cereasca a taoismului, Naam al sikhismului, Kalam-I-Ouadim al islamului, Sunetul Interior continuu al budismului ... sunt limbajele iubirii universale şi ale inteligenţei superioare. Cuvântul, sau Vibraţia Divina, vibrează în întreaga viaţa şi susţine tot Universul. Cântecul interior poate vindeca toate rdnile, împlini toate dorinţele şi potoli toata setea lumii. Este atotputernic şi numai iubire. Pentru câ noi suntem fâcuţi din acest Sunet, contactul cu el ne aduce pace şi mulţumire sufleteasca. Dupd ce ascultam acest

sunet, întreaga noastră fiinţa se schimba, întregul nostru mod de a privi viaţa este foarte mult schimbat spre bine".

O persoană care călătoreşte alături de Maeştrii Alchimiei Divine îşi dezvoltă sensibilitatea pentru lumile interioare, prin moduri de viaţă specifice pe care le adoptă pentru a se putea acorda la acestea.

Kwan Yin, ca Avalokitesvara, 1-a instruit şi pe Maestrul japonez Meishu-Sama, iar în Coreea şi China este adorată de milioane de oameni şi este cunoscută ca Bodhisattva ceresc, sau cea iluminată. Transmiterea luminii Divine pentru vindecare scoate în relief învăţăturile celor sfinţi, a căror esenţă este compasiunea.

Este minunat să ştim că, în afara menţinerii propriei noastre sănătăţi - prin alegerile pe care le facem în legătură cu modul nostru de viaţă - putem primi şi vindecare din planul interior, în timpul nopţii, când corpul nostru doarme. Adeseori am mers la templele lumii interioare ale Doamnei Maestru înălţat, pentru a primi ajutor în timpul nopţii. E o fericire pură să intri şi să contempli templele sale, care sunt pline de iubire, lumină, muzică şi veselie.

în fiecare noapte, când ne aşezăm corpurile pentru a adormi, putem cere DOW-ului să ne ducă în spaţiul perfect pentru vindecare şi învăţare. Timpul petrecut în afara corpului, în fiecare noapte, este un mod extraordinar de a reîntine-ri, sau de a creşte durata timpului de instruire. S-a constatat că dacă lucrăm cu DOW-ul, El va avea grijă de noi pe toate nivelurile, inclusiv acţionând ca un supraveghetor al formei noastre adormite. Mulţi oameni intră şi ies din corpul lor oricum, în fiecare seară, indicând sau alegând unde vor să meargă, lucrând conştient cu DOW-ul lor, accelerându-şi evoluţia personală.

***

Deepak Chopra menţionează despre o vindecare la Lourdes, care i s-a întâmplat unui tânăr irlandez cu scleroză multiplă. Se pare că ajunsese târziu la sanctuar, care era

închis pentru public în ziua aceea. Deci singurul lui acces la miracol a fost să aştepte în afara clădirii, unde a ascultat slujba de seară.

Deepak spune că, deşi bărbatul era dezamăgit, a fost dus înapoi la hotel într-un scaun cu rotile şi, în timp ce stătea singur în cameră, a simţit brusc o schimbare. Corpul lui se încălzea din ce în ce mai tare şi, fiind întins în pat, un fulger de lumină s-a descărcat de-a lungul coloanei sale vertebrale, fă-cându-1 să se zvârcolească din cauza intensităţii. Şi-a pierdut cunoştinţa, însă când s-a trezit, putea merge, iar toate simptomele sclerozei multiple dispăruseră. S-a întors acasă vindecat.

Spre deosebire de Prezenţa lui St. Germain - în special când acesta vine ca alter ego-ul său - Merlin, Kwan Yin se prezintă adesea cu un aer solemn. în timp ce Merlin chicoteşte în mintea mea şi îmi arată

ochii imenşi care strălucesc ca lumina lunii când dansează noaptea pe ocean, Kwan Yin este ca o miere lichidă, o substanță dulce, fluidă, plină de bunătate, care se revarsă cu compasiune peste tot. în jurul ei ne simțim umili, totuşi simțim binefacerea acelui spațiu unde se revarsă adevăratul Darshan.

Darshan înseamnă să fii în Prezența Sfinților, ale căror vibrații pot hrăni şi umple sufletul, aprinzând lumina interioară, ca şi cum ar confirma că cineva ne aşteaptă acasă şi ne permite să ne simțim de parcă DOW-ul s-a trezit, că suntem, într-un fel, mai conştienți.

în cartea sa, *Cum să-L cunoaştem pe Dumnezeu,* Deepak Chopra ne împărtăşeşte cum, cu câțiva ani în urmă, a mers pentru un Darshan în casa unei femei sfinte, în afara oraşului Bombay, care era cunoscută simplu, de adepții ei, sub numele de Mama. Casa ei era mititică, din cărămidă, într-un sat mic. „Am fost condus la etaj, într-un salon chiar şi mai mic unde ea aştepta pe o canapea lângă geam. însoțitoa-rea ei, o femeie mai în vârstă, mi-a arătat tăcut un scaun Mama însăşi, îmbrăcată într-un sari auriu, cu ochi mari, expresivi, părea să aibă cam treizeci de ani. Am stat cu toții în tăcere. Ploaia măruntă şi caldă de afară s-a transformat într-o ploaie tropicală. Nu s-a mai auzit nici un sunet. Timpul a trecut şi am început să observ cum camera era cuprinsă de o blândețe minunată, care mi-a dat o stare de linişte profundă.

Ochii îmi erau închişi, însă eram conştient că Mama se uita la mine. După o jumătate de oră, însoțitoarea s-a interesat încet dacă aveam ceva de întrebat. „îndrăzneşte", zise ea, „la urma urmei vorbeşti cu Dumnezeu. Orice vei cere, ți se va îndeplini". Nu mi s-a părut surprinzător. în India, când o persoană atinge o stare a conştiinței în care este în legătură permanentă cu Dumnezeu, este un semn de respect să i te adresezi astfel. Dar nu aveam întrebări. Puteam simți fără nici o îndoială că această tânără femeie crease o atmosferă extrem de blândă şi iubitoare. îți oferea confirmarea că puteai crede, în acel moment, într-o energie a Mamei, proprie Universului."

Deepak spune că trăirea Divinului în acest fel şi transmiterea lui este ceva obişnuit şi că în India este bine cunoscut că Darshan nu poate fi la fel cu fiecare sfânt. Unii sfinți au o Prezență care este aproape de extaz, alții creează o mireasmă ca mierea, sau ca mirosul florilor. Cei dependenți de Darshan, care petrec multe ore în Prezența oamenilor sfinți, pot spune ce putere se simte în preajma unui sfânt, sau a altuia. Există părerea că vizitatorii pot absorbi aceste miresme ale lui Dumnezeu, aşa cum apa este absorbită de un burete.

Aceasta este o discuție foarte interesantă despre echilibrul Biocâmpului, deoarece oamenii deseori simt ceva pentru o altă persoană când ei înşişi nu se află în echilibru cu acea energie. Deci, dacă avem nevoie de multă dragoste, atunci Prezența cuiva foarte iubitor ne permite să o absorbim. De aceea, cei diferiți au calități diferite şi oameni diferiți sunt atraşi de către sfinți diferiți. însă, esența este că toți transmitem în lume diferite aspecte ale Divinului.

Unul dintre cele mai strălucitoare exemple ale Mamei Divine întrupate este Doamna Maestru Ammachi, o yoghină care îşi îmbrățişează adepții, în timp ce fiecare aşteaptă răbdător Darshanul ei. Uneori, stă toată noaptea, pentru că mii de oameni stau la rând pentru a fi îmbrățişați. Nu oboseşte niciodată, străluceşte cu o iubire pură şi mulți recunosc că sunt profund mişcați de Prezența sa.

Prima mea experiență Darshan a avut loc la şaptesprezece ani, în Prezența tânărului Mahatma, care radia o energie care mi-a atins profund sufletul. Mai târziu, aveam să adun banii necesari să călătoresc de la un capăt la altul al lumii, pentru a mă scălda în Radianța aurică a tânărului Maestru Mahatma. Faptul că am privit zeci de mii de oameni aşteptând răbdător la rând, ore interminabile, a fost pentru noi toți o transformare. Unii au devenit nerăbdători, alții s-au plictisit, totuşi, în momentul în care, în cele din

urmă, am stat în Prezența sa, Grația Divină ne-a atins pe toți.

Știința pe care ne bazăm:

Pe parcursul ultimilor treizeci şi cinci de ani, am descoperit nenumărate porți cu mai multe niveluri, acolo unde, dacă ne gândim la ceva, putem observa moleculele şi razele de lumină adunându-se şi modelându-se ele însele, în forma - gând pe care o avem. Este dansul minunat al mecanicii cuantice pure în mişcare.

Câteodată, benzi de inteligență insistente, alteori în aşteptare, radiau în timp, ca şi cum ne întâmpinau atunci când fuzionam într-un câmp. în această lume totul este viu şi dansează după propriul său ritm, rezonanța sa fiind în afara sferei normale de percepție. Totuşi, când limbajele luminii sunt active în interiorul nostru, poate fi revelat mai mult acelora care îşi doresc să le cunoască.

Acordarea la Rețeaua Cosmică Nirvana, ca şi telepatia, necesită conştientizarea unor reguli. De exemplu, „efectul de bumerang" este un termen pe care eu îl folosesc pentru fap tul că noi atragem înspre noi lucrurile la care ne gândim. Bumerangul aborigenilor australieni era un instrument foarte puternic. Deşi este un subiect complex, care necesită o înțelegere fundamentală a legilor materializării, toate curentele ezoterice acceptă astăzi premiza că gândurile creează realitatea. Navigarea prin canalele Rețelei Cosmice Nirvana necesită puțin timp de gândire şi, de departe, DOW-ul va fi întotdeauna cea mai bună călăuză.

Meditația, timpul în care ne rugăm, imnul tăcut al naturii - toate ne sensibilizează la ritmul sufletului nostru şi la uşile sale spre DOW. DOW-ul nostru deține cheile tuturor lumilor. Prezența DOW-ului într-un câmp deschide toate porțile acestui spațiu.

Rețeaua Cosmică Nirvana este centrul comunicațiilor inter-dimensionale, care transmite şi descarcă informațiile şi vibrațiile tuturor câmpurilor. Ne putem conecta prin toate simțurile. Putem vedea lumi care fac ca vechile halucinații hippy să pară mâzgăleli de grădiniță. Putem simți Prezența Iubirii şi înțelepciunii adevăratei Puteri şi o stare de abundență - abundență în tot ce putem să ne imaginăm şi chiar mai mult. Este acel sentiment al „cupei de aur de la capătul curcubeului" care face ca fiecare respirație să fie de nepretuit. Şi totul începe cu respirația.

„Respira profund", au spus Doamnele Maestru, încura-jându-mă să intru în câmpul lor. „Fiecare acordare se face prin respirație." Astfel, am respirat, şezând în liniştea camerei Şi, cu fiecare respirație, am continuat să le simt mai mult Spiritul, fiind atât de fericită că mă aflam în Radianța luminii lor.

O caracteristică a limbajelor luminii este că, atunci când o persoană se apropie cu sinceritate, dintr-o stare adevărată de smerenie, sau dintr-o dorință reală pentru comuniunea cu Dumnezeu, această dorință transmite un apel cos-"tic, ca un semnal luminos. Nu contează unde suntem, nu trebuie să mergem la locurile sfinte, deşi acea energie este ^ult mai puternică acolo.

Adevărul este că oriunde te afli - într-o cameră de hotel, într-un aeroport, pe străzile unui oraş, într-o peşteră - nu contează. Dacă transmiți acel semnal sincer pentru comuniunea cu Dumnezeu, atunci se produce comuniunea cu Dumnezeu. Să fii suficient de sensibil pentru a-L simți, sau a-L auzi este cu totul altceva.

Atunci când înțelegem cu adevărat acest lucru, ne dăm seama şi de faptul că nu poate exista separare, că nu este necesar ca cineva să fie considerat sfânt, deoarece noi toți suntem scântei Divine.

îl putem simți cu toții pe Dumnezeu pentru că toți putem cultiva sensibilitatea Divină şi radia Iubirea Divină.

Cunoaşterea este întotdeauna cea care determină libertatea alegerii.

BINECUVÂNTAREA SMERENIEI Mahomed

in căutarea originii celei mai pure,
fiecare mireasmă trece, iar Maeştrii îşi aşteaptă adepţii.

Există o poveste minunată despre un înţelept indian şi soţia sa. Fără să conştientizeze cine este el cu adevărat şi ce rol avea el în lume, soţia 1-a găsit într-o seară înconjurat de o lumină vie, levitând strălucitor deasupra patului. Copleşită de iubirea care vibra prin el, ea a îngenuncheat la picioarele lui, cerându-şi iertare din tot sufletul şi întrebându-1 dacă poate fi eleva sa. Se spune că, din acel moment, după ce el şi-a descoperit adevăratul Sine, cei doi nu s-au mai putut comporta ca soţ şi soţie şi, de atunci, au dormit separat.

Celibatul este o alegere obişnuită pentru lucrătorul spiritual sau pentru înţelept, în timp ce alţii aleg să exploreze calea taoistă a bucuriei conştiente, în scopul unirii cosmice cu Divinul. Pentru unii mesageri, trezirea DOW-ului pare a fi instantanee, iar alţi, cum ar fi Buddha şi Iisus, trec prin ani de încercări, testându-şi mereu credinţa şi curajul. Pentru majoritatea dintre noi, transformarea se produce gradat.

***

Nu voi uita niciodată ziua în care am descoperit că devenisem complet conştientă când mă aflam în tărâmurile lor, fiind bilocată în refugiul lor eteric din Muntele Shasta, California. Pe la mijlocul anului 1994, un grup de oameni a făcut [0] călătorie în planurile interioare spre lumea lor. Părăsindu-nti astfel corpul, am simţit ca şi cum eram într-o cursă, într-un

ascensor de super- viteză, care ne permitea să ajungem la destinaţia preprogramată. Atunci când *uşile ascensorului* s-au deschis, am văzut materializându-se în faţa mea o formă pe care o cunoşteam bine, pentru că fusesem instruită de Arctu-rus în ultimii câţiva ani.

Fiind un maestru al Ştiinţei Luminii Superioare din constelaţia Bootes - se spune că este unul dintre Elohimi -energia lui Arcturus este copleşitoare prin fineţea ei. Atunci când arcturienii erau în apropiere, vedeam întotdeauna triunghiuri albastre prin vederea mea periferică . Ei mi-au zis că vizualizarea unui triunghi albastru în cel de-al treilea ochi, în timpul meditaţiei, este pentru ei un semnal interdi-mensional al dorinţei noastre pentru comunicarea telepatică.

în refugiul Shasta, ne-am salutat între noi cu o îmbrăţişare îndelungă, ca îndrăgostiţii pierduţi care se reunesc. A fost prima data când el s-a materializat în faţa mea, într-o formă anume. A luat înfăţişarea unui bătrân înţelept, cu o barbă albă clasică şi cu ochi albaştri pătrunzători, care dansau şi străluceau cu o înţelepciune aparent infinită. întregul lui câmp era impregnat de o minunată nuanţă azurie intensă. Celelalte fiinţe de lumină păreau că pluteau prin aer în jurul nostru, menţinând câmpuri luminoase fără formă, care licăreau într-o mişcare graţioasă. Am simţit ca şi cum eram în camera de teleportare a navei cosmice Enterprise şi mi-am amintit cum mi se povestise că Gene Rodenberry, creatorul serialului Star Trek, lucra, practic, telepatic cu Maeştrii Alchimiei, pentru a construi scenariile.

După una sau două secunde, am înţeles că, deşi toată comunicarea a fost telepatică, noi păream să ne răspundem unul altuia înainte de a se putea forma gândurile în creier; conversaţia avea loc între noi, fluent, prin limbajele luminii.

Fiind călăuzită printr-un coridor luminat discret, am intrat imediat într-o cameră de conferințe care avea o masă inv să ovală, în jurul căreia şedeau unsprezece Maeştri, într aşezare suprarealistă, după modelul *Cinei celei de taină.*

Nerăbdătoare să înregistrez toate detaliile, nu am reuşit să aud cea mai mare parte din ceea ce zicea Sanat Kuma-ra, totuşi, câmpurile mele păreau să absoarbă totul, dincolo de mintea mea conştientă, care era ocupată să se conecteze pentru a vedea şi apoi a-şi aminti exact cine era acolo. Locul unde şedeau, cu ce erau îmbrăcaţi, culorile, ambianța - totul m-a fermecat.

La dreapta lui Sanat Kumara şedea Sananda Kumara, fratele său, apoi Fecioara Măria şi Kwan Yin, apoi Kuthumi şi Contele Saint Germain. Sanat Kumara este cunoscut de metafizicieni ca fiind supraveghetorul progresului spiritual al Pământului, într-un fel, Preşedintele Cosmic al Pământului. De origine de pe Venus, se spune că el şi */rații săi* mențin un refugiu eteric deasupra Deşertului Gobi, pe care unii l-au denumit Shambala - o paradisiacă Grădină a Edenului şi un portal între lumile multi-versului.

La stânga lui Sanat Kumara ochii mi-au poposit asupra lui Buddha şi, pe neaşteptate, am simțit că mi-am pierdut întreaga conştientă a spațiului şi timpului. Lacrimi de recunoştinţă profundă mi s-au revărsat pe obraji şi, în acel moment, m-am gândit ce uluitor era să fii în afara corpului şi totuşi încă să îl simți şi cum DOW-ul juca rolul observatorului formei mele care medita.

Brusc, sentimente diferite ale vieților mele alături de Buddha s-au trezit în interiorul meu şi m-am simțit copleşită de o iubire şi o devoțiune care m-au uluit, aducându-mă într-un nou nivel de conştientă şi adorație a gloriei acestui sfânt. Păream că ne dizolvăm unul în celălalt şi împărtăşeam intens ceea ce simțeam - sentimente de fericire şi recunoaşterea lor între valurile amintirilor.

La sfârşitul acestui dans, am observat că fiecare Maestru prezent proiecta o lumină de culoare diferită înspre fiecare din chakrele mele, încercând să-mi stabilizeze câmpurile energetice şi să-mi mențină prezența între ei, iar Buddha a început să se deconecteze de mine. Ne-am simțit ca îndră-

gostiții care, pierduți în propriul program, erau orbi la lumea care îi privea.

Cândva în momentele care au urmat, în timp ce îmi iradiau câmpul, am înțeles ceva mai mult din Planul Paradisului. Atât de multe s-au împărtăşit între noi în această cameră, dincolo de timp şi spațiu, încât a fi în Prezența lor a fost un extaz pur, pentru că toate celulele ființei mele au răspuns la vibrația lor.

Am înțeles că eram întotdeauna binevenită printre ei, că eram colega lor cosmică, ce aparținea tuturor lumilor şi nici uneia dintre ele. Am înțeles că noi toți eram fără formă, totuşi aveam o formă, eram separați şi totuşi Unul, toți părți ale vastului întreg. Am văzut cum Pământul face parte din-tr-o civilizație galactică, ce ne aşteaptă răbdătoare să ne conectăm la ea şi să o descoperim, că pentru a face aceasta tre-buie să ne amintim de Divinitatea Lăuntrică şi apoi să fim călăuziți de ea. Am văzut cum Puterea DOW reprezenta puntea dintre raiul şi iadul nostru şi am văzut că rolul meu alături de ei era să inspir fuziunea inimilor şi minților oamenilor, astfel încât cu toții să poată vedea Planul Paradisului şi ştiam că, mai târziu, sarcina mea va fi să înregistrez totul.

Experiențe ca acestea ne fac să trecem peste orice îndoială, întrucât sentimentele şi cunoaşterea eliberate în interiorul nostru ne conectează şi mai mult la această zonă magică. Aşa cum Maeştrii spun tot timpul: .Viața este ca un joc şi fiecare pas exista pentru a ne bucura de el".

***

în 1988, împreună cu soțul meu, Jeff, am intrat într-o stare modificată de conştiință şi ne-am dat

seama că puteam comunica telepatic. Am mers în camere separate şi am înc put să discutăm ore întregi prin *Innernet* Din când în câne ne întâlneam şi spuneam: „Tocmai ai zis ... nu-i aşa?" După ce primeam confirmarea, continuam. Experiența este cea care ne-a făcut să înțelegem cât de natural este totul, odată ce au fost realizate conexiunile.

în seara în care respiram profund în ritmul cântecelor religioase budiste tibetane ale călugărilor din Butan, m-am trezit transportată în afara corpului şi mergând repede prin tunele întunecate ale timpului, pentru a ajunge, în poziția lotus, în centrul universului. Aici, timpul s-a oprit, „eu-1" a dispărut şi tot ceea ce se putea vedea era vastitatea creației. Viața pe Pământ nu exista pentru mine atunci şi reprezenta doar o picătură în oceanul cosmic, în timp ce galaxiile şi universurile intrau şi ieşeau rapid din existență, în ritmul respirației mele.

Totuşi, chiar şi aici eram inspirată şi expirată în ritmul respirației prin care era inhalat şi, apoi,eliminat vidul cosmic, în acel moment nu mai doream să mă întorc în spectrul limitat pe care îl cunoşteam ca fiind viața pe Pământ. Ca şi cum mi-ar fi urmat linia inimii, Jeff a trebuit să vină să mă ia, che-mându-mă gradat prin eter, îmbiindu-mă să mă întorc. De abia mă găsise şi nu era pregătit să mă lase să plec.

La începutul lucrului meu conştient cu Maeştrii Alchimiei Divine am făcut foarte multe teste cu mine însămi şi, prima cerință pentru o comunicare clară prin Rețeaua Cosmică Nirvana este să folosim programul:

„Cer acum comunicarea doar cu ființe de lumina şi iubire infinita. Ființe care sunt orientate spre crearea celui meri înalt bine pentru toți, care sunt aliniate în serviciul Divin pentru manifestarea perfecta a Planului Divin al Paradisului". A-cesta ne ajută şi în călătoria noastră prin câmpurile dimensionale şi elimină conectarea cu ființe astrale mai puțin iluminate.

După aceea, este doar o chestiune de conectare, de a ajunge într-un spațiu de linişte interioară profundă, iar aceasta se face prin respirație profundă, pură, ritmică, fără pauze după inspirație sau expirație. Acesta este ritmul respirator care ne conectează la Divinitatea Lăuntrică. în continuare, eşte bine să ne punem o întrebare simplă şi clară, care necesită un răspuns prin *da* sau *nu,* cel puțin la început.

Mi se pare că telepatia este doar o chestiune de a ajun-

ge pe aceeaşi lungime de undă, la fel ca undele radio. însă, am descoperit că este necesar să putem transmite şi recepționa, deopotrivă. Trimiterea mesajelor către prieteni şi familie, dacă ei nu se află pe recepție, poate fi o pierdere de timp. Exercițiile de respirație ne permit să ne modulăm undele cerebrale şi să schimbăm frecvențele, trecând cu uşurință prin dimensiuni. De asemenea, ne permit să creştem intensitatea unei experiențe. Telepatia este un produs secundar al deținerii unui Biocâmp bine acordat.

***

Atunci când fiicele mele au plecat pentru prima dată de acasă, îmi era greu să iau legătura cu ele prin telefon, astfel încât le trimiteam tot timpul mesaje telepatice simple, cum ar fi, „ Anjie, dă-i telefon mamei tale mâine la ora patru după *amiaza".* Ştiam că era necesar să stabilesc un moment clar, altfel ea putea să telefoneze după un an sau doi, iar până atunci aş fi uitat de ce i-am trimis mesajul inițial. în lumea spiritului nu există timp secvențial. Când nu mi-a telefonat, am întrebat de ce şi am înțeles că ea nu era pe recepție, că mintea ei era prea ocupată pentru a mă auzi în momentul în care mesajul a fost trimis.

De aceea, Maeştrii Alchimiei m-au călăuzit să adaug:

„Anjie, telefonează-i mamei mâine până la patru du-pă-amiaza. Suflete, păstrează acest gând

suspendat în timp şi implantează-1 în mintea ei, atunci când îl poate absorbi". în seara aceea, în timp ce era la duş, mesajul a fost recepţionat.

în 1999, mă întorceam acasă dintr-o călătorie de şase săptămâni în Europa. Jeff a mers să mă ia de la aeroport, însă nu eram în avionul în care se aştepta, deoarece fusese o încurcătură în programul nostru. Când a ajuns în cele din urmă acasă şi fiica mea Jesse a telefonat să mă salute, el i-a zis: „Se pare că am pierdut-o pe mama ta, nu era în acel avion".

Fiind conştientă de controversele în legătură cu activitatea mea, fiica mea s-a gândit imediat că poate am fost răpită şi a început să se îngrijoreze. Hotărând să nu îşi mai piar-

dă energia, s-a aşezat în linişte şi a trimis un mesaj telepatic:

„Mami, mami, mami", a incantat în mintea ei, până când a simţit că s-a realizat o conexiune.

„Mami, unde eşti?", zise ea, concentrându-se intens pe imaginea mea. Instantaneu, a primit un mesaj de la DOW-ul meu. „Sunt încă în avion. Voi fi acasă de dimineaţă."

S-a liniştit şi a mers la culcare. Această acţiune simplă a scutit-o de ore întregi de îngrijorare.

Am spus „a primit un mesaj de la DOW-ul meu", deoarece comunicarea poate decurge uşor între cele două Divinităţi Lăuntrice, fără să fie necesară conştienta noastră conştientă, în timp ce ne este permis intuitiv să ne relaxăm şi să ne simţim bine. Milioane de oameni lucrează acum destul de armonios cu această forţă Divină dinăuntrul lor, fără să-i conştientizeze puterea şi călăuzirea. în cele din urmă, mintea noastră conştientă îşi dă seama.

Două dintre cheile de intrare în lumea Maeştrilor Alchimiei Divine sunt smerenia şi abandonarea - să înţelegem că suntem doar picături de apă în vastul ocean cosmic, să ştim că mintea noastră nu posedă capacitatea de a intelectu-aliza lumile DOW-ului şi să ne abandonăm gloriei forţei care susţine întreaga viaţă, ştiind că Ea are ritmul şi motivele Sale pentru a ne aduce pe lume.

Este interesant de observat că termenul arab „islam" înseamnă ad literam „predare" şi că abandonarea în Voinţa lui Alah, care în limba arabă înseamnă „Dumnezeu", este dorinţa numărul unu a tuturor musulmanilor. Voinţa este descrisă în Coran prin revelaţii date Profetului şi mesagerului Mahomed. Legat de credinţa comună şi de un sentiment al apartenenţei de comunitate, islamul este una dintre religiile cu expansiunea cea mai rapidă astăzi - deşi Mahomed, la fel ca toţi mesagerii Maeştrilor Alchimiei, a suferit şi el partea sa de denigrare din partea celor care nu erau capabili să-i audă chemarea.

Majoritatea oamenilor din afara credinţei islamului nu cunosc momentul în care profetul Mahomed a fost trezit. Poveştile spun că a avut loc noaptea, într-o peşteră, la periferia oraşului Mecca. Mahomed avea patruzeci de ani şi era un comerciant obişnuit - de fapt, nu se cunoaşte aproape nimic despre viaţa sa dinainte.

în noaptea aceea totuşi, îngerul Gabriel a apărut într-o strălucire de lumină şi a spus: „Recita". Uimit şi derutat, Mahomed a putut doar să întrebe „Ce sd recit?" îngerul a răspuns: „Recita în numele lui Dumnezeu, Creatorul" şi apoi a eliberat în câmpul lui Mahomed darul profeţiei, care i-a dat acestuia posibilitatea de a cunoaşte Cuvântul lui Dumnezeu. Acest eveniment a avut loc în 1610 şi este cunoscut în islam ca noaptea de Qadar, ceea ce înseamnă glorie, sau putere. A avut ca rezultat şi naşterea Coranului, Cartea Sfântă care îl învaţă pe fiecare musulman cum să trăiască după cele cinci reguli fundamentale ale islamului. Credinţa într-un singur Dumnezeu, Alah, veneraţia zilnică prin rugăciune, generozitatea şi

bunăvoința pentru cei mai puțin norocoși, pe lângă post în timpul zilei, fără mâncare, sau băutură în luna sfântă a Ramadanului, plus Hajj - pelerinajul la Mecca - sunt reguli după care fiecare musulman se angajează să trăiască.

Mulți mesageri au fost treziți la rolul lor printr-o invitație specifică din partea lumilor Maeştrilor Alchimiei, iar Mahomed nu a fost o excepție.

***

în ultimii ani în care fiicele mele au crescut, întotdeauna am folosit Innernet-ul pentru a comunica cu ele prin intermediul DOW-ului lor. Deoarece comunicarea de la DOW la DOW garantează rezultate perfecte, Divinitatea Lăuntrică manifestă întotdeauna Voința Divină şi rezultatul perfect în Planul Paradisului. Comanda: „DOW, armonizează aceasta casa", e cea mai eficientă, doar atunci când e spusă cu sinceritate şi cu dorința de a obține rezultatul perfect pentru toți.

Merlin îl denumeşte „jocul P.A.I. - programul de ar monizare şi inspirație", pentru că a avut întotdeauna un mare simț al umorului şi adoră să folosească expresii care prind repede. Merlin este cel care a sugerat denumirea de C.I.A. pentru Academia Cosmică prin Internet*, o bibliotecă ezoterică în ciberspațiu, care se află la dispoziția tuturor. Mulți chicotesc când declar că sunt un promotor al C.I.A. Merlin spune că folosirea acestui termen pentru a promova o instituție ezoterică pozitivă, reechilibrează energia Agenției Centrale de Informații**, agenția americană de contra-spionaj cu acelaşi nume.

De-a lungul timpului petrecut împreună, Merlin a a-dus întotdeauna spirit, inteligență, umor şi lumină în ariditatea ştiinței în care eram instruită. Atunci când Merlin mi-a spus să nu mai folosesc telefonul şi să exersez trimiterea telepatică a mesajelor, m-am gândit, desigur, că glumea. El spunea că este un mijloc necesar şi bun pentru a ne dezvolta încrederea. Imaginați-vă ce se întâmplă dacă trimiteți patru mesaje telepatice prietenilor şi familiei, iar trei dintre ei vă răspund a doua zi. Desigur va fi un rezultat benefic şi o confirmare, iar dacă s-a întâmplat destul de des, tindem să nu o mai denumim coincidență.

în 1994, după ce încheiasem cercetarea pentru cartea mea, *în Rezonanță,* Maeştrii mi-au spus clar că aveam toată cunoaşterea necesară şi că venise timpul să mă opresc din citit şi să încep să trăiesc, lăsând ca această cunoaştere să se manifeste în viața mea. Ei au sugerat să las DOW-ul să mă călăuzească şi m-au convins. Mai simplu, să fiu „aici şi acum" şi să observ, mai degrabă decât să „fac" mereu câte ceva.

A fost un test interesant, totuşi, din când în când, după discuțiile din timpul călătoriilor, oamenii mă abordează şi întreabă: „Ai citit cartea aceasta, sau pe aceea? Ele zic exact acelaşi lucru pe care îl practici tu!" Acesta este încă un exemplu practic că toată cunoaşterea noastră vine de la Mintea Univer-sală, întrucât nu citisem cărțile lor, nici nu le văzusem, sau auzisem de ele. Realitatea existenței Minții Universale explică de ce oameni de ştiință din diferite părți ale Pământului pot obține, simultan, răspunsuri la aceleaşi probleme.

Pe la mijlocul anilor '90, fiicele mele s-au maturizat şi au plecat să trăiască pe cont propriu. Găsind solitudinea pe care mi-o doream de atât de mult timp, am început să trăiesc o viață foarte austeră de yoghin. Locuind singură, îmi petreceam zilele şi nopțile fără să dorm, lucrând cu indivizi şi cu grupuri. Pur şi simplu trăiam cu prana, iar ceaiul - care, din când în când, era amestecat cu puțin lapte de soia - îmi aducea adesea plăcerea unei gustări.

în acest interval de timp rareori am ieşit în societate, cu excepția sfârşitului de săptămână, când îmi

petreceam timpul cu Jeff. Pentru mine, era minunat să am un frigider gol, în afara mâncării pentru pisici care îi plăcea preţiosului meu bir-manez, pentru că, deşi discutasem cu el să fie o pisică pranică, rămăsese complet indiferent la această idee şi torcea de plăcere de fiecare dată când îi puneam mâncarea în farfurie.

Cea mai mare aberaţie în legătură cu cei care trăiesc cu lumină este că trebuie să fim sfinţi, când, de fapt, suntem oameni obişnuiţi, pre-programaţi să experimentăm diferite moduri de viaţă, în acelaşi timp luptându-ne cu probleme înrădăcinate profund, la fel ca toată lumea. Totuşi, prin credinţa noastră şi prin modul în care simţim fiecare clipă, DOW-ul ne-a binecuvântat cu libertatea alegerii. Unii păstrează această cunoaştere pentru ei; alţii sunt călăuziţi să o împărtăşească cu lumea întreagă.

Mă întâlneam cu Jeff de peste zece ani, totuşi ne-au trebuit ani de zile până când să începem jocul întâlnirilor. Deseori se spune că învăţătura cea mai puternică o primim de la iubiţii şi de la copiii noştri. Decizia noastră de a ne limita episoadele romantice la sfârşitul de săptămână şi de a menţine locuinţe separate timp de unsprezece ani a fost, din feri cire, reciprocă. I s-a permis să fie singur după ce copiii s-au mutat, lucru care mi s-a întâmplat şi mie, mult mai târziu.

Solitudinea este esenţială pentru timpul petrecut în Innernet, în compania Maeştrilor Alchimiei Divine, iar lipsa mişcării din jurul nostru este un dar extraordinar al intimităţii şi al spaţiului, dar oferit celor care trăiesc pe cont propriu.

Acum, după ce ne-am căsătorit, încă avem camere separate, alegând în general celibatul în timpul săptămânii şi episoadele romantice în week-end. Este un sistem care ne place, pentru că stilul nostru de viaţă este diferit. în calitate de „mâncător de lumină", eu am nevoie de puţin somn, în timp ce el adoră să primească instruire în timpul somnului.

în cazul nostru nu a fost vorba de obişnuita perioadă de curtare, întrucât amândoi mai fuseserăm căsătoriţi şi, deşi eram liberi, aveam programe diferite. Jeff juca jocul conducătorului de corporaţie implicat în câştigarea banilor - de preferinţă cât mai mulţi. Pentru el, jocul era mai captivant decât rezultatele, deoarece banii se revărsau tot timpul la uşa sa. îi plăcea să lucreze pe cont propriu în lumea afacerilor şi se bucura de distracţia pe care o avea în compania celor cu aceleaşi preocupări.

Când ne-am întâlnit, eu făceam parte dintr-un grup diferit, dar dintr-o organizaţie similară. Mi-au trebuit trei ani să mă apropii de el şi să avem o prietenie stabilă, timp în care mă alăturasem firmei lui. Nu-mi mai amintesc când l-am observat prima oară, însă îmi amintesc de primul nostru prânz de afaceri şi cât de uimită am fost de entuziasmul lui pentru mâncare. Nu puteam să nu mă întreb dacă avea acelaşi nivel de entuziasm şi pasiune pentru alte lucruri din viaţa lui... încet, încet a început să mă intrige şi sunt sigură că cerurile zâmbeau, întrucât, fără influenţa lui, viaţa mea ar fi fost, cu siguranţă, foarte diferită.

Ocupaţi fiind cu alte treburi, în primii ani am reuşit să stabilim o relaţie part-time, în care să separăm relaţia personală de cea de afaceri. Jocul rolului de părinte singur şi de a

întreţine familia mă consuma zi şi noapte, iar atunci când aveam timp liber, mergeam în planurile interioare. Pentru mine, prezenţa unui partener reprezenta un lux - jocul meu principal era supravieţuirea şi echilibrarea poverilor.

Pentru Jeff, timpul petrecut împreună la sfârşitul săptămânii era un sprijin care îl alimenta toată săptămâna. De a-semenea, în circumstanţele noastre era ţesut un fluviu de relaţii karmice. Amintirile păstrate în celulele noastre au fixat o dinamică subconştientă a relaţiei, care avea o viaţă a sa proprie şi, amândoi fiind preocupaţi, au trebuit ani de zile să încheiem jocuri vechi. Totuşi, ne amuzam unul cu celălalt şi atracţia era fantastică.

învăţăm atât de mult de la iubiţii noştri şi de la cei care într-adevăr ne ating sufletele, încât fiecare întâlnire, în fiecare viaţă, ne impregnează cu o melodie a sentimentului, a emoţiei, la fel de diferită ca lumina curcubeului. în interior, acestea se amestecă şi fuzionează formând o vibraţie care mai adaugă un înveliş sufletului nostru. Imaginaţi-vă complexitatea câmpurilor mentale, arunci când, în final, oamenii înţeleg ideea vieţilor anterioare şi iau în considerare filmele depozitate în memoria celulară! Adăugaţi vieţile viitoare care coexistă simultan, multi-versurile şi rănile primite din realităţile paralele şi atunci analiza capătă o dinamică total diferită.

Atunci când eşti îndrăgostit, se adaugă la Biocâmpul nostru o mireasmă adorabilă. A simţi şi a cunoaşte iubirea ne oferă oportunitatea pentru mai mult, iar cu cât dăruim mai multă iubire, cu atât putem primi mai multă. Maeştrii Alchimiei Divine mi-au spus cândva că nimic nu ne permite mai bine să experimentăm iubirea necondiţionată decât animalele şi prietenii. Din nefericire, relaţiile romantice au, de obicei, multe condiţii, care apar pentru a reechilibra legăturile karmice. Din cauza naturii noastre complexe, prea multe aspecte influenţează succesul în dragoste şi în viaţă. Din fericire, Ştiinţa Biocâmpului ne oferă controlul câmpului.

Merlin este cel mai important profesor al meu în acţiunea de a face lucrurile să fie simple în viaţă, întrucât Ştiinţa Biocâmpului poate părea, la început, complexă. Probabil cel mai plictisitor mesaj este despre puterea minţilor noastre şi, dacă noi creăm totul, atunci trebuie să fim responsabili de ceea ce gândim, spunem sau facem, deoarece, într-un fel sau altul totul, se întoarce înapoi ca un bumerang.

*** Ştiinţa pe care ne bazăm:

Maeştrii mi-au spus întotdeauna că, în loc să ne concentrăm pe complexitatea vieţilor noastre şi pe tot ce am făcut, mai bine ne concentrăm pe amintirea, conştientizarea, apoi pe exprimarea Divinităţii Lăuntrice. Ei mi-au împărtăşit că doar atunci va veni adevărata unitate, pentru că DOW-ul are puterea să integreze, să armonizeze şi să unifice toate vieţile noastre de-a lungul timpului. Ei sugerează să căutăm şi să experimentăm perfecţiunea Divină, mai degrabă decât să ne concentrăm asupra atitudinilor de genul: „cu ce am greşit", sau „sunt aşa, pentru că ...", asupra scuzelor sau învinuirilor - deşi, uneori, ajută să fim conştienţi de modul în care tiparele memoriei celulare stimulează interacţiunea cu ceilalţi. Citeam undeva, recent, că înţelepciunea vine adesea odată cu vârsta, pentru că atunci avem timp să recunoaştem tiparele noastre comportamentale care ne limitează.

în momentul în care suntem dornici să ne retipărim vibraţia prin modul în care trăim, ne este permis să magneti-zăm nivelurile mai profunde ale împlinirii şi strălucirii în vieţile noastre. Aceasta înseamnă sinceritate totală cu noi în-Şine în legătură cu toate aspectele vieţii.

După perioada de evaluare este necesar să implementăm schimbarea, astfel încât să co-creăm, împreună cu cei dra-8t vieţile pe care le dorim cu adevărat. Asta înseamnă să observăm influenţele actuale asupra Biocâmpului nostru şi cum vrem să fie imprimat acesta. Cu ce tip de realitate şi câmp do-r*πi să fuzionăm, sau să fim influenţaţi şi cât de mult ne dorim

acest lucru? Decizii, decizii... După ce suntem siguri de ceea ce vrem, atunci putem începe să lucrăm cu supraveghetorul real al sistemului - Divinitatea Lăuntrică.

Atât Merlin, cât şi Maeştrii Alchimiei Divine sunt exponenţi ai artei străvechi de a sta în linişte, pentru că această acţiune zilnică ne permite să ascultăm vocea interioară a DOW-ului. A înţelege călăuzirea DOW, a observa puterea gândurilor, a fi în vid, a cunoaşte extazul stării de Samadhi - sunt beneficii ale

momentelor petrecute în contemplație tăcută.

Merlin recomandă şi păstrarea unui jurnal care ne permite să facem legătura între toate lucrurile nerezolvate din viață, să ne ocupăm de problemele de care nu mai avem nevoie, iar apoi să intrăm pe făgaşul schimbării. Schimbarea este dansul cosmic din jurul nostru, ce nu poate fi oprit - putem valsa cu el sau putem dansa rumba. Schimbările importante provin adesea de la un pas mic, însă, înainte de toate, trebuie să avem claritate în legătură cu ce dorim să schimbăm - iar claritatea vine dintr-o evaluare cinstită.

Recapitularea este arta de întoarcere în timp, folosind înțelepciunea privirii de căprioară pentru a reechilibra jocul - să ierți, să fii iertat, să faci modificări şi ajustări ale câmpului. Ne permite să trecem, cu responsabilitate, mai departe.

Ştim că în Ştiința Biocâmpului fiecare dintre noi are o tonică de bază, care este modificată de amintirea DOW şi de sensibilitatea noastră şi că detaşarea reală de emoțiile noastre şi de memoria colectivă modifică dramatic acest sunet. Am descoperit, de asemenea, că detaşarea vine din solitudine, retrospecție, recapitulare, meditație şi dintr-un mod de viață holistic. După ani de comunicare cu alte lumi, folosind conexiunile noastre prin Innernet, țelul întregului proces, împreună cu rolul meu aici mi s-a revelat treptat - deşi, când am început călătoriile, tot ce ştiam era că avem o putere în interior, care este miraculoasă şi demnă de atenția noastră.

Eram atât de naivă, încât am crezut că lumea va dori să o cunoască.

PUTEREA IUBIRII Sananda

Aliniază-te inimii pentru a gusta din vinul iubirii,
primeşte un semn de la Dumnezeu -
o hrană atât de fina" pe masa ta.

Baden Baden, Germania 2001. Călătoria cu trenul de la Antwerp ne-a plasat într-un program strâns, din cauza faptului că nu am putut lua avionul. Schimbând trenul la Brusseles şi Frankfurt, am chemat echipa noastră de îngeri. „Durată perfectă" am incantat, imaginându-ne intrând în sală exact la ora cinci. La fiecare schimbare de tren, hamalii au apărut miraculos pentru a ne lua bagajele, asigurând legăturile pe care le-am făcut. Simțind că avem nevoie de ajutor, ei au oprit scara rulantă şi i-au schimbat direcția, astfel încât să putem traversa rapid spre peronul potrivit.

Jeff şi cu mine am urmărit totul ca şi cum era un teatru de stradă, pentru amuzament, mulțumiți şi fericiți să jucăm piesa. Am intrat în sală exact când ceasul a bătut ora cinci, a-duşi pe un val al Grației Divine, prea puternic pentru a fi ignorat. Astfel de zile ne face să scoatem la suprafață calități pe care nu ştim niciodată că le avem.

Ne relaxăm pentru o zi în acest oraş pitoresc şi ne pe-cem timpul cu o bună prietenă şi cu soțul ei. Cei

doi se **iubesc** de zeci de ani şi încă strălucesc - se cunosc din copilărie S[1] dragostea lor este din ce în ce mai puternică. Prezenţa lor es*e încântătoare.

Aşa cum Babaji îmi spunea adesea, la un nivel liber de

karmă, noi suntem aici datorită dorinţei lui Dumnezeu de a se cunoaşte pe Sine însuşi, dorinţa Sa de a exprima prin noi toate lumile creaţiei. Christos îmi zicea odată că iubirea este forţa care ne conduce reîntoarcerea la Unitate şi ne aminteşte cine suntem - că suntem scântei Divine în formă omenească. Karma este doar reechilibrarea energiei în oceanul cosmic şi ne atrage înapoi spre familie şi spre vechii iubiţi din alte vieţi, invitându-ne să re-jucăm un joc mai armonios, până când nu mai există nimic de învăţat.

Una dintre lecţiile timpurii pe care le-am învăţat de la Maeştrii Alchimiei Divine a fost despre puterea dragostei şi cum iubirea este principala fundaţie pentru o schimbare pozitivă. Unul din primii mei profesori, când am devenit conştientă de Prezenţa Maeştrilor Alchimiei Divine, a fost Sananda, o fiinţă de o iubire imensă.

Unii spun că reprezintă energia care, împreună cu Maitreya, 1-a iluminat pe Iisus; alţii îl numesc conştiinţa Christică. Orice ar fi, eu ştiu că este o conştiinţă de iubire pură, prea vastă pentru a putea vreodată să fie ţinută în formă fizică, deşi el a călăuzit pe mulţi.

îmi amintesc cum Sananda a venit la mine într-o zi, când stăteam în grădina mea udând plantele, pierdută în lumea întrebărilor „De ce eu? Nu sunt suficient de bună, cine cred că sunt?" şi considerându-mă, într-un fel, nevrednică să primesc o nouă iniţiere care bătea la uşă. Am simţit o modificare subtilă a energiei interioare. O forţă mă învăluia într-un nor de o asemenea iubire încât am uitat complet ce făceam.

„Fereşte-te de falsa smerenie", mi-a zis o voce severă, dar cu Iubirea Pură a lui Christos, în timp ce fiecare celulă a corpului meu răspundea, recunoscând-o.

„Multe oportunităţi trec neobservate din cauza aceasta."

Am ştiut instantaneu ce vroia să spună şi am conştientizat că sunt în Prezenţa sa. Aceasta avea să fie prima din cele cinci vizite ale sale, pe parcursul a opt ani.

Era vara lui 1993 şi îmi fusese prezentată o iniţiere de douăzeci şi una de zile, care mi-a fost dată pentru a-mi schimba radical întreaga viaţă. Dacă ştiam atunci ceea ce ştiu acum, nu aş fi fost atât de dornică să încep călătoria.

De atâtea ori m-am temut de viitor, crezând despre mine că nu sunt potrivită să-1 realizez. Mi s-a spus că, în curând, voi intra în rol şi să nu mă judec prea aspru. Şi totuşi, pe măsură ce planul continua, am înţeles că nu există nimic altceva pe care l-aş putea face vreodată. Destinul m-a chemat - şi nu putea fi refuzat.

în ultimii câţiva ani, Merlin mi-a revelat cum Maeştrii Magiei ne-au călăuzit pe mulţi dintre noi de-a lungul vieţilor noastre. Desigur, mulţi ignoră Prezenţa lor Strălucitoare, preferând să privească Graţia Divină şi sincronicitatea din jurul diferitelor situaţii drept coincidenţe. Planurile Divine şi chemarea destinului au un loc minuscul pentru cei întemniţaţi de lumea raţională a minţii.

Unii spun că destinul este propria noastră creaţie, că destinul Divin este un vis, totuşi, în sinea lor, mulţi doresc să audă chemarea sa şi să simtă că au un scop şi o pasiune. Mai profund, noi tânjim după iubire, să iubim necondiţionat, să ne simţim iubiţi, să dăruim şi să primim iubire. Destinul este ca un sistem de operare DOS, care rulează o multitudine de programe software, toate create de minţile noastre, care la rândul lor sunt legate de structura principală a Minţii Universale - o minte capabilă de

gândire creativă nelimitată.

Sananda a fost cel care m-a învăţat despre puterea Inimii Christice, spunându-mi că inima este uşa între lumile spiritului şi materiei, iar Iubirea Divină, pe măsură ce se revarsă Prin inimile noastre, are puterea să transforme instantaneu tot ceea ce atinge. La începutul instruirii sale, la a doua întâl-flire, Sananda mi-a arătat cum să schimb energia dintr-o cameră, folosind puterea iubirii.

„Se pot obţine atât de multe în tăcere", zise el, condu-cându-mă să stau într-un colţ şi să meditez.

„Respiră profund, continuă să inspiri şi să expiri conectat, prin nări. Găseşte-ţi ritmul, concentrează-ţi mintea asupra energiei din spatele respiraţiei", m-a sfătuit, furni-zându-mi o tehnică vedică străveche.

Am închis ochii şi am privit în sus, spre cel de al treilea ochi, şi foarte curând am simţit cum creierul meu se acorda la undele alfa. Era o stare de extaz, pe care o cunoşteam din zecile de ani în care am practicat respiraţia yoghină.

„Acum", m-a instruit el, „cu fiecare inspiraţie, imagi-nează-ţi că inspiri iubire din lumile interioare, prin inimă şi simte că te extinzi".

Am stat şi am respirat profund.

„Acum, cu fiecare expiraţie, imaginează-ţi că din inima ta se revarsă iubire pură, purtată de fiecare expiraţie." Am făcut ce mi s-a spus şi am simţit cum Graţia Divină începe să se reverse. Graţia şi iubirea păreau sinonime pentru mine; apoi, am stat în linişte, observând oamenii din jurul meu răspunzând la vibraţia sa şi la schimbare.

„Aceasta este iubire în acţiune", spuse blând Sananda. „Niciodată să nu subestimezi puterea iubirii."

Mai târziu, am fost călăuzită să spun la fiecare inspiraţie: „Eu sunt iubire", iar la expiraţie: „Eu iubesc", inspirând iubirea prin celulele corpului meu şi simţind că acesta răspunde. Era un joc simplu, totuşi puternic.

Deşi Tehnicienii în Biocâmp preţuiesc puterea imaginaţiei, există momente când Maeştrii Alchimiei se proiectează în Biocâmpul nostru, complet neanunţaţi, oferind o confirmarea a fiinţei lor într-un mod incredibil. Una este să îţi imaginezi, alta este să te găseşti, pe neaşteptate, în Prezenţa lor.

Se cunosc atât de puţine lucruri despre Sananda, deşi mulţi primesc instrucţiuni de la el. Celor care lucrează sub îndrumarea sa le este reamintit constant că iubirea necondiţionată are puterea de a vindeca şi că, fără iertare, nu poate avea loc adevărata vindecare.

„Iertarea de sine şi a celorlalţi este primul pas spre o schimbare pozitiva", vor spune adesea Maeştrii. Sananda m-a învăţat despre forţele binelui şi răului, spunându-mi că ambele erau doar percepţii proiectate pentru a-i controla pe cei aventuroşi, prin folosirea fricii. Ca şi Merlin şi ca toţi Maeştrii, el mi-a arătat, de asemenea, cum stăpânirea minţii era cheia pentru a trece dincolo de această lume limitativă.

Cred că cea mai puternică învăţătură pe care am primit-o de la Christos este jocul „cere şi vei primi", chiar dacă pare prea simplu ca să fie adevărat. Cu toate acestea, ştiu că alături de Maeştrii Magiei, cel mai simplu este cel mai puternic. Nimic nu funcţionează în lumea liberului arbitru, fără a fi invitat mai întâi.

De-a lungul anilor au existat multe momente în care am asistat la puterea iubirii în acţiune, am observat cum celor cu inimile închise le lipsesc multe şi cum cei care au inimile deschise primesc tot ceea

ce au nevoie.

Sentimentul de iubire şi intuiţia sunt doar un aspect al limbajului luminii. Al doilea este telepatia, care completează acel instinct profund pe care îl simţim în pântece. După cum se ştie, conştiinţa noastră este vocea sufletului, iar sentimentul de cunoaştere este vocea DOW-ului, care ne vorbeşte prin fericirea pe care o simţim în inima noastră atunci când ceva este cu adevărat potrivit.

Maeştrii Magiei radiază şi ei în modul lor Divin şi special şi, când Prezenţa lor este în câmpul nostru, cei sensibili pot alege ritmurile lor diverse. St. Germain face aerul să ţiuie cu un sentiment de aşteptare şi bucurie, ca şi cum eşti pe punctul de a fi martorul unui lucru care să te uimească. Alchimia întotdeauna pare aşa, în special când foloseşte natura ca medi-um. Păsările, în mod special, sunt sensibile la lumea lor şi pot fi mesageri importanţi care aduc o conştientă a evenimentelor ce urmează să aibă loc. Citirea semnelor Divinului este o artă.

Fecioara Măria lasă adesea un parfum de trandafiri ca semn al ei şi se simte ca un roz pal spre roşu, când se întune-

că, în timp ce Kwan Yin este de culoarea chihlimbarului -galben solar, sau verdele copacilor - în funcţie de rolul său în acel moment (de mamă înţeleaptă, plină de compasiune, sau verde pentru rolul ei de vindecătoare).

Christos dă o senzaţie măreaţă, ca o imagine vastă, întinsă, care îl face pe observator să suspine profund, sau ca o briză suavă care suflă blând prin păr. Pentru mine, Christos este ca un Stradivarius - cea mai splendidă vioară.

Buddha se simte întotdeauna ca un amestec de galben auriu, albastru şi roşu, intercalat cu lumină irizată, strălucitoare - ca violoncelele vechi ce cântă note profunde, bogate, un curent stabil al echilibrului care provine din calea de mijloc, unde cerul şi pământul se unesc, iar uşile interioare sunt larg deschise pentru a radia curcubee prin toate lumile.

Fecioara Măria se simte ca o orchestră de coarde, deşi atunci când este alături de Kwan Yin, se simte ca apariţia unei furtuni binevenite, deoarece ştim că ele vor aduce ploaia, cu puterea sa de purificare şi vindecare.

Sfântul Francisc dă senzaţia unui un lac de munte sau a liniştii ce vine plutind deasupra noastră când stăm întinşi pe câmpuri înflorite, privind norii pe cerul albastru. El este sentimentul de iubire pe care îl primim când ne jucăm cu un pisoi nou născut, sau hrănim un pui de căprioară, sau când animalul nostru preferat ne sărută pe bărbie.

Babaji îţi dă sentimentul că eşti în Himalaia, unde respiraţia profundă îţi umple plămânii cu aer purificat, aşa cum ne simţim când suntem tineri, sănătoşi şi puternici.

Când apare Merlin întâlnim aceeaşi senzaţie pe care o aveam în copilărie, când auzeam că vine circul în oraş. Este aceeaşi bucurie care apare când se prezintă ca St. Germain. Conştientizarea Prezenţei Maeştrilor Alchimiei Divine, atunci când strălucesc prin canalul Radianţei Divine, este o întâmplare obişnuită, deşi mulţi nu sunt pregătiţi să-i recunoască şi să-i caracterizeze astfel. îngerii aduc cu ei alte senzaţii; ei sunt atât de subtili, de parcă ar fi înveliţi în vată.

Urmărirea descendenţei Maeştrilor Magiei şi a timpului petrecut în corp fizic pe Pământ ne oferă

cunoştinţe, dar constituie şi o provocare, întrucât există nenumărate poveşti. Indiferent de detaliile pe care le aflăm, înainte de a căuta să intrăm pe canalul lor, cel mai bine este să emitem intenţia clară de a deschide comunicarea pe Innernet doar cu fiinţe de lumină şi iubire care susţin Planul Paradisului.

în acest moment, canalul Radianţei Divine face parte mai mult din realitatea mea decât ceea ce lumea noastră superficială continuă să numească „normal". în mod conştient, am ales să resping „normalul", deoarece simt că rezultatele unei existenţe normale, de exemplu, „fără telepatie, fără fiinţe de lumină ca prieteni şi colegi", ar fi prea plictisitoare.

Banda energetică a lumii Maeştrilor este plină de Graţie Divină, iubire, magie, uimire şi veneraţie, iar, pentru mine, reprezintă un spaţiu extraordinar în care pot să trăiesc. Putem pătrunde în lumile lor prin sentimente de dorinţă, smerenie şi sinceritate. Aceasta înseamnă dorinţa de a-i cunoaşte, smerenia de a înţelege că există mai mult în viaţă decât putem vedea, sinceritatea de a fi mai conştient şi de a căuta răspunsuri. Sensibilitatea necesară pentru a găsi şi a te conecta la banda lor energetică de existenţă, vine prin alegerea modului nostru de viaţă.

Maeştrii Magiei s-au revelat de mult timp multor oameni, astfel încât să nu le mai putem nega Prezenţa şi nici să vrem să o negăm. Meseria mea este aceea de a fi reporterul lor cosmic, lucru pe care încerc să-1 fac conştiincios şi impecabil, aşa cum este inspirat de suflet. Accesul la Radianţă vine odată cu perfecţionarea simţurilor noastre, căci ea se află peste tot în jurul nostru.

întrucât relaţia noastră a devenit trainică, rareori mai simt nevoia să apară holografic înaintea mea. în prezent, îi pot simţi prin sclipiri de culori, miros, sau doar prin vibraţia lor. Sau îi aud prin Reţeaua Cosmică Nirvana şi prin Inner-

net. împreună cu DOW-ul, ei îmi asigură întotdeauna tot ceea ce am nevoie, când am nevoie - fie mângâiere, sprijin, inspiraţie, sau resursele pentru a ne face bine lucrarea.

Cei care visează lucid spun adesea că nu pot face diferenţa între vis şi realitate, iar pentru metafizicieni, lumile fuzionează, permiţând călătorilor în planul interior să fie reîn-cărcaţi şi vitalizaţi.

Profunzimea experienţelor noastre în planul interior este legată direct de felul în care trăim în fiecare zi.

Timpul petrecut în fiecare noapte în afara corpului, conectată la canalul radiant al iubirii, mi-a întărit căile de acces între lumi, permiţând ca realitatea mea din timpul zilei să fie suprapusă cu lumea Maeştrilor Alchimiei Divine. în acest spaţiu putem considera că urmăm Universităţi Cosmice, unde diferiţi Maeştrii ai Magiei sunt asistenţii noştri personali.

Aveam nevoie să fiu mai plină de compasiune, astfel încât DOW-ul meu m-a repartizat la cursul de vindecare susţinut de Kwan Yin. Aveam nevoie să fiu mai iubitoare şi să înţeleg puterea dragostei, iar astfel a apărut Christos. Alături de Fecioara Măria, ei mi-au arătat locurile sfinte şi m-au învăţat cum să găsesc spaţiile sacre de pretutindeni.

Bărbaţii şi femeile îşi doreasc aceleaşi lucruri, deşi avem tendinţe şi realităţi diferite de îndeplinit. Co-crearea, la fel ca în căsătorie, în relaţii de dragoste, de familie şi de serviciu, necesită comunicativitate şi e mult mai uşor să facem faţă vieţii, atunci când suntem sănătoşi, fericiţi şi calmi, când simţim pasiune şi apreciem viaţa.

Modul în care ne trăim viaţa şi imaginaţia sunt unelte importante, deoarece ne acordă permisiunea să facem aşa cum zicea Socrate: „Omule, cunoaşte-te pe tine însuţi".

Această realitate i-a captivat pe mulţi, în special pe cei din lumea ezoterică. Ştiinţa Biocâmpului face o punte între metafizică şi fizica cuantică, o punte care va face ca lumea spirituală să revină în atenţia noastră.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Relaţiile de dragoste sunt chestiuni interesante. Ele par să-şi desfăşoare propria viaţă şi nimic nu este un învăţător mai mare decât relaţiile umane intime. Să reuşeşti să co-cre-ezi împreună cu o altă persoană poate fi o provocare, pentru că trebuie făcute înţelegeri de bază - trebuie discutate standardele de comportament şi comparată morala. Este necesar să fie împărtăşite ţelurile şi viziunile şi să existe colaborare şi disciplină pentru a le duce la bun sfârşit. Apoi, când se strecoară programele din alte dimensiuni temporale, întregul joc devine foarte complex, dar, din fericire, avem DOW-ul, a cărui călăuzire face ca jocul să fie simplu.

ÎNDRĂGOSTIŢII DE IUBIRE - A CÂŞTIGA TEREN
Maitreya

Forţa pură iubeşte un spaţiu sacru,
în care obiectele sunt impregnate cu graţie,
iar portalul lui Dumnezeu este un loc preţios.

Una dintre cele mai grele perioade ale vieţii mele a fost spre sfârşitul anului 1992. A fost, de asemenea, şi cea mai eliberatoare. Spre sfârşitul anului, sora mea mi-a trimis casete cu un mesaj comunicat de Maeştrii Alchimiei. M-am bucurat enorm atunci când i-am auzit şi am izbucnit în lacrimi şi am lăsat uşa deschisă pentru a putea primi mult mai mult. Instinctul mi-a spus că pot fi însoţitori minunaţi şi instinctul meu nu a greşit niciodată - cel puţin până acum.

Grecii au denumit iniţierea *heleutan,* ceea ce înseamnă să mori, să treci dincolo de pragul unui portal care te conduce spre o altă viaţă-. Iniţierile creează transformări; pot să schimbe planul actual al existenţei şi să ne permită să fim născuţi din nou.

Iniţierea prin care aveam să trec a fost una pentru care m-am pregătit de mult timp. Din punct de vedere ezoteric, aveam să devin femeia luptător, cea a cărei maternitate era încheiată. Umilită şi adusă la sinceritate de către viaţă, aveam să devin în acelaşi timp mai îndârjită şi mai optimistă.

La sfârşitul lui 1992, Jeff a fost arestat pentru greşeala de a împrumuta bani dintr-un fond de pensionare. Din cauza caracterului relativ ocazional al relaţiei noastre şi din cauza lipsei mele de interes pentru afaceri, am fost luată prin surprindere de situaţia neplăcută în care se afla. Tot ce ştiam era că spera să-şi îndeplinească în curând promisiunile pe care le făcuse colegilor săi.

Personalul, cam doisprezece oameni formau o echipă loială şi considerau că Jeff era o persoană generoasă şi amuzantă. In fiecare dimineaţă, el îi distra pe toţi, motivându-i pentru ziua ce urma. Fiind în mod natural atent cu ceilalţi, el făcea tot ce îi stătea în putere pentru a crea o atmosferă plăcută. Tămâia afuma scena afacerilor, atunci când el postea până la opt seara, iar un mic pahar de apă stătea pe biroul lui, adesea neatins în timpul zilei.

Disciplina lui m-a impresionat, pentru că eu mă îm-prăştiam prea mult între muncă, a fi împreună cu fetele şi a face lucruri pentru supravieţuire şi, într-un fel, mă cufundasem prea mult în lumea materială. Totuşi, praful nu s-a aşezat niciodată pe lumile interioare, întrucât întotdeauna mă întorceam să mă joc.

Pe măsură ce anii au trecut, s-a dezvoltat un impuls interior. „Mai mult", spunea acesta, „treci mai

departe". Mi-am vândut bunurile şi m-am pregătit pentru o viață mai creativă, pentru a găsi din nou bucurie în a lucra din nou, departe de lumea corporațiilor, care începuse să nu mă mai mulțumească.

Apropiindu-se vremea plecării mele, am fost alertată că poliția era instalată în biroul lui. Fiind un gentleman până în măduva oaselor, el a mărturisit exact ce s-a întâmplat şi, între timp, s-a trezit la închisoare. în noaptea aceea, în spatele uşilor închise, şocul s-a adâncit, lăsându-mi un sentiment de disperare.

Privind în retrospectivă, totul apare atât de limpede; cum mâna destinului a lucrat pentru aceasta şi cum a fost exact ce aveam nevoie. în cele din urmă, cei de la care a împrumutat au primit înapoi toți banii şi dobânda, iar eu am trăit un straniu sentiment de o nouă libertate. Acest secret al său s-a întors mai târziu să mă bântuie, pentru că este adevărat că am ales să mă căsătoresc cu acest bărbat complex, care avea un trecut zbuciumat. Pentru cei care ne criticau, Iisus a spus cel mai bine: cel care este fără de păcat, să arunce primul piatra.

In metafizică, singurul păcat este când nu reuşim să învățăm din alegerile noastre, să-i iertăm pe ceilalți şi pe noi înşine, pentru ca apoi să mergem mai departe. Atunci când datoriile karmice trebuie plătite, nimic nu ne poate opri şi, dacă nu ne descurcăm în runda aceasta, ne vor fi servite din nou, mai târziu.

Unii spun că banii ne eliberează, însă, pentru mine, a avea bani devenise o mare constrângere. Deşi acum afacerea lui Jeff se încheiase, lipsa țelului mă agresa. Urmărirea câştigului în sine părea prea lipsită de sens şi aveam nevoie de mai mult decât de atitudine pentru a mă întoarce în lumea corporațiilor, pentru că inima mea nu mai era acolo. Din fericire, toate uşile au rămas închise pentru totdeauna, astfel încât din neant trebuia să apară alt rol.

în acea vreme am experimentat un gen de libertate care venea din a nu avea sprijin, întrucât, pe măsură ce modul meu de viață cobora, banii se cheltuiau, iar în momentul în care nu am mai avut nimic, a apărut Providența Divină.

Providența Divină ne dă cunoaşterea că întotdeauna vom fi bine, că totul apare atunci când trebuie şi că totul se întâmplă cu un motiv. De asemenea, ne pune la dispoziție o şansă minunată de a învăța.

Lipsa lui Jeff din viața mea a deschis o spărtură pe care o nouă viață aştepta răbdător să o umple şi, după luni de acordare şi conectare la planurile interioare, a sosit timpul pentru următoarea mea inițiere. Dacă Jeff ar fi fost încă cu mine, ar fi sabotat jocul, deoarece, îngrijorat ca de obicei de fericirea mea, s-ar fi amestecat cu siguranță, astfel încât nici eu şi nici mii de oameni care erau programați să descopere un alt aspect mai hrănitor al DOW-ului, nu am fi făcut inițierea.

In timpul desfăşurării detaliilor, am văzut dilema morală a întregii probleme. Alegerea lui în acea vreme era să închidă afacerea, să concedieze personalul şi, fără nici un ban pentru economii, sau rate, ştia că toți ar fi avut o perioadă mizerabilă. Ca alternativă, putea să se roage, să aibă încredere şi să „împrumute" nişte bani, ştiind că a încheiat o afacere şi a câştigat un comision. Nu există scuză sau justificare necesară în această poveste, deoarece alegerile fuseseră făcute demult.

Mi-a plăcut să-1 ştiu în închisoare, pentru că acest lucru ne-a smerit enorm de mult, deoarece nu înțelesesem cât de mult ne închistase viața în bogăție. Sunt sigură că Jeff putea scrie o carte despre experiențele sale de acolo, pentru că, ulterior, ne-a povestit ani de zile, pe când luam masa în oraş, iar oamenii erau fascinați de viața din închisoare. în închisoare, Jeff şi-a eliberat călugărul interior,

călugării fiind întotdeauna supuşi, iar viaţa în închisoare se aseamănă cu cea dintr-o chilie. Ajungând să trăiască doar cu strictul necesar, mai târziu a scris o carte pentru a înregistra ceea ce ştia.

Ca femeie luptător, era reconfortant să îl am un pic în spatele acţiunilor. Fiind ascunsă, dorinţa şi povestea noastră de dragoste a evoluat, făcându-ne mai sensibili la cea mai uşoară atingere. Ritualurile conjugale începeau cu o scurtă uvertură la prânz şi, după aceea, urmau clipe de dragoste puternică; ne doream să petrecem noaptea împreună. Este uimitor cât de recunoscători am devenit, cât timp am fost privaţi de toate acestea. Absenţa lui Jeff mi-a lăsat timp liber, în care puteam să fiu între cei asemenea mie, oameni a căror viaţă în lumea interioară era mai distinsă şi mai reală. Mă oboseau cei care venerau doar Dumnezeul numit bani.

Retrăgându-mă, mi-am evaluat viaţa şi am luat câteva decizii grele - să nu mai câştig bani decât făcând ceva bun pentru familia mea, pentru lume şi pentru mine; să nu mai fac decât ceea ce îmi încânta inima. Am făgăduit să petrec Wai mult timp cu cei dragi, să-i las să vadă că îmi păsa de ei. Doream ca în viaţa mea să revină calitatea, mai multă iubire, i multă distracţie şi mai multă apreciere creatoare.

Jeff a fost condamnat imediat după ce nepoata mea a fost ucisă într-un accident ciudat de maşină. La douăzeci şi cinci de ani era splendidă şi acordată la sfera spirituală, iar misiunea i se încheiase, deci a mers mai departe. Moartea Ninei ne-a întărit familia, făcând condamnarea lui Jeff să pară autoimpusă şi ireală. Ce însemna închisoarea, în comparaţie cu moartea? în timp ce sora mea încerca să se obişnuiască cu pierderea, situaţia mea părea lipsită de importanţă - moartea Ninei ne-a readus cu picioarele pe pământ.

Ziua în care mi s-a spus că aveam cancer a fost încă un şoc pentru câmpul meu şi simţeam că nu se mai poate întâmpla ceva mai rău. Fără bani, m-am luptat cu toate. în timp ce plângeam, întinsă în pat, îngerii m-au învelit într-o îmbrăţişare care mi-a luat durerea, permiţându-mi un răgaz în lumea iubitoare a luminii lor.

într-o zi frumoasă de vară, Maeştrii Alchimiei au sosit, într-un târziu, la chemarea mea, mustrându-mă şi totuşi sus-ţinându-mă, hotărâţi să mă ajute să întorc pagina pe care nu o mai puteam depăşi - jocul „de ce eu", „e nedrept", pe care viaţa ne invită pe toţi să-1 jucăm. îmi amintesc foarte clar vizita lor, pentru că stăteam privind printr-o fereastră mare de sticlă înspre o grădină minunată, a cărei perfecţiune era ascunsă privirii mele, întrucât nu puteam vedea decât durerea, în timp ce stăteam acolo, preocupată de propriile probleme, am auzit o voce clară zicând:

„A sosit momentul sa acorzi importanţa binecuvântărilor, pentru ca doar recunoştinţa are puterea de a-ţi lumina calea".

Apoi, m-au călăuzit să încep să îmi stăpânesc mintea şi sentimentele negative care veneau succesiv.

„încearcă în fiecare zi sa descoperi lucrurile pozitive din viaţa ta şi sâ mulţumeşti pentru ele."

La început a fost foarte greu, pentru că eram mistuită de un sentiment de tristeţe şi pierdere. Totuşi, zi de zi mulţu meam treptat, până când am descoperit surâsul interior. Recunoştinţă pentru sănătatea copiilor mei, pentru că aveam unde să locuiesc, pentru cei care mă iubeau, pentru oportunitatea de a învăţa şi de a evolua. După câteva luni de control atent al minţii, în cele din urmă, inima mea s-a umplut de fericire.

Jeff şi cu mine ne-am început călătoriile spirituale în acelaşi timp. El avea douăzeci şi şase de ani, iar eu şaisprezece, atunci când am început sâ ne jucăm în lumile interioare şi, totuşi, nu aveam să ne întâlnim decât peste cincisprezece ani. Cu toate acestea, iniţierea pentru a trăi cu lumină este un lucru pe

care Jeff nu l-ar fi încercat, întrucât inițierile extreme ca acestea nu l-au atras niciodată. El are o înțelegere budistă şi păşeşte pe calea de mijloc, trăgându-mă mereu înapoi, atunci când simte că devin prea excesivă. Ca orice cuplu, am aflat că o relație reuşită necesită susținere şi o bună comunicare.

De aceea, Maeştrii Alchimiei Divine m-au adus în contact cu un grup care se ocupa de alchimia înălţării şi care dorea să o realizeze aici şi acum. în fiecare săptămână ne întâlneam să discutăm despre Maeştri şi cum să ne înălţăm în lumile lor, sau despre nemurire şi cum să depăşim ciclurile vieţii şi morţii pe Pământ. Era minunat pentru mine să renunţ la lumea afacerilor şi să fiu cu oameni care iubeau ceea ce iubeam şi eu - lumea interioară şi Maeştrii Alchimiei Divine, iar atunci când am primit vestea că oameni dintr-un grup similar s-au înălţat, ne-am extaziat cu toţii.

După investigaţii amănunţite am urmat cursul pe care " urmau şi ei şi viaţa mea s-a schimbat complet prin această experienţă. în fiecare zi, primeam instrucţiuni telepatice şi intuitive, în timp ce vălurile dintre lumi dispăreau. Naivă şi încrezătoare, m-am abandonat suficient ca să am experienţa delectărilor DOW-ului, iar în momentul în care Jeffrey a fost ehberat din închisoare, amândoi eram remodelaţi.

In spatele seninătăţii lui şi a zâmbetului „ce straşnic

este să fii liber", se găsea vigilenţa pentru a proteja adevăratul luptător pe care 1-a găsit. închisoarea necesită o gamă de abilităţi subtile pentru a trece neobservat, iar pentru cei care caută să nu fie remarcaţi, provocarea era să nu provoace niciodată valuri. întotdeauna exista o oală în fierbere, cineva al cărui fitil era pe punctul de a se aprinde, iar pericolul pândea din toate colţurile.

în toată această perioadă, familia mi-a fost de un sprijin extraordinar, părinţii m-au ajutat efectiv cu banii pe care nu i-aş fi putut cere niciodată. Acceptând acest mod de a plăti facturile, în timp ce îmi făceam iniţierea, a fost o altă lecţie de smerenie pentru mine. Mândria faţă de independenţa mea m-a însoţit mult timp în viaţă şi reprezenta punctul meu slab.

Niciodată nu m-am gândit să-1 părăsesc pe Jeff, pentru că am acceptat situaţia şi ştiam că n-ar fi intenţionat niciodată să creeze panică sau pierdere nimănui. Era un bărbat bun la suflet şi spiritual şi, în cele din urmă, ne-am îndrăgostit. Cred că a fost scris să trecem prin toate acestea, pentru că ceea ce am învăţat a fost de nepreţuit şi amândoi aveam noi căi pe care să păşim. După eliberarea lui, am trăit separat încă doi ani, până s-a pus pe picioare, deoarece şi eu tânjeam după solitudine - o perioadă de linişte, după ce fetele mele plecaseră.

în sfârşit singură, posteam fără somn şi mâncare, iar uneori fără apă, extinzându-mi limitele. îmi găseam graniţele ca un balon pe punctul de a plesni, apoi dezumflându-mă în pauză, fixam parametri noi. Exerciţiile fizice şi viaţa de yo-ghin m-au ţinut acordată, în timp ce uşile continuau să se deschidă, conducându-mă spre îndeplinirea planurilor prestabilite ale Maeştrilor Alchimiei Divine. A fost absolut minunat să-mi petrec timpul fără mâncare în frigider, fără zgomotul şi mişcarea care apar, atunci când ne împărtăşim spaţiul cu cei pe care îi iubim.

Este interesant de observat că, în India, un bărbat este încurajat să-şi petreacă primii douăzeci de ani pentru a fi educat, următorii douăzeci de ani cu familia sa şi ultima perioadă a vieţii sale singur şi în solitudine, trăind o viaţă de yoghin, deprinzându-se cu lumile interioare. Explozia de pace şi iubire a anilor '60 a adus multe din darurile Indiei pentru Occident. Realitatea hrănirii pranice a existat în India de secole.

Prietenii mei ar putea spune că în acea perioadă arătam îngrozitor, pe măsură ce treceau săptămâni fără mâncare sau somn. Radianţa depinde de echilibru şi experimentele mele m-au împins adesea până la limită. Din când în când deveneam complet deshidratată şi fragilă, iar cele douăzeci de ore pe zi petrecute în faţa calculatorului, începuseră să-şi spună cuvântul. Cercetările spun că 93% din ceea ce suntem şi

din ce împărtăşim este comunicat prin ţinută şi Prezenţă şi doar 7% prin conţinutul vorbelor noastre - de aceea, un exemplu viu transmite mult mai mult unei mulţimi de oameni. Experimentarea constantă a câmpului ne poate creşte sau descreşte Radianţa, iar mulţi vor alege să experimenteze, folosindu-şi trupul ca laborator.

***

După această iniţiere am văzut cum poate veni la noi revelaţia Divină într-o abundenţă uluitoare. Există nenumărate feluri de a primi revelaţia Divină şi nu întotdeauna revelaţiile vin cu lumini orbitoare, coruri celeste, sau într-un mod grandios. Revelaţii de toate felurile se întâmplă zilnic pentru milioane de oameni şi se recunosc uşor prin sentimentul că suntem stăpâniţi în interiorul nostru de un nivel diferit de putere, sau înţelegere şi conştientă.

***

îmi amintesc de clipa în care, cu ani în urmă, stăteam uitr-o verandă însorită şi călduroasă a unei frumoase case de ţară. Era plasată pe vârful unui deal, de unde se vedea oceanul peste dealurile din depărtare. Alături de mine stătea un bărbat care venise să bea o cafea cu prietena mea. în timp ce ne încălzeam împreună în soarele dimineţii, conversaţia s-a orientat spre subiecte mai ezoterice şi ne-am trezit împărtă-şindu-ne viaţa planului interior.

Experienţa a fost uimitoare. Ceva din interiorul meu se schimbase irevocabil, deoarece am remarcat că, deşi noi trei proveneam din tradiţii spirituale diferite, în liniştea fiecărei meditaţii, atunci când rămânea doar cu DOW-ul nostru, eram cu toţii la fel - aveam aceleaşi năzuinţe, aceleaşi dorinţe, aceleaşi sentimente, în momentul în care Puterea DOW începea să se reverse. Pentru mine, a fost o revelaţie, deoarece, într-un anumit fel, în scenariul meu despre lume credeam despre calea Divină că era fixă - aceasta este cea mai obişnuită greşeală pe care o fac, adesea, noii iniţiaţi.

***

în iunie 1998, Kenyan Times a descris că a avut loc o revelaţie Divină la sosirea unui bărbat înalt, desculţ, bărbos, îmbrăcat într-o robă albă lungă, ce a apărut din senin înaintea unei mulţimi de şase mii de adoratori, într-un sat în Nairobi. Martorii au semnalat o lumină stranie care „s-a revărsat din capul înfăşurat în turban, din picioare şi din întregul lui corp" şi că „viciile şi nelegiuirile care infestau zona s-au transformat, instantaneu, în pământ Sfânt".

Ce Biocâmp! O radiaţie ca aceasta necesită concentrare, acordare şi ani de disciplină şi control al câmpului. Mulţi erau convinşi că era Iisus, îndeplinindu-şi profeţia despre cea de A Doua Venire, în timp ce alţii spuneau că era Lord Mai-treya - emanaţiile câmpului său fiind atât de Sfinte.

Maitreya este un confrate al lui Merlin, cunoscut sub forma Christosului Cosmic, căci personifică iubirea şi bunătatea. El este cel aşteptat de budişti şi de alţii să aducă schimbarea sistemelor economice şi politice de pe Pământ. Se spune că el va unifica religiile noastre, prin inspirarea unor ţeluri comune. Funcţia lui Merlin este să ne reamintească să realizăm aceasta cu Graţie şi magie, iar folosirea unui bios-cut ne permite să nu devenim poluaţi de cele din jur.

Până acum, contactul meu cu Maitreya a rămas doar telepatic şi fără apariţii. Singura dată când m-am conectat conştient la câmpul său am fost uimită de cât de vastă era deja influenţa sa în lume. A fost ca şi cum aş fi urmărit o caracatiţă ale cărei tentacule au îmbrăţişat complet planeta.

Maeştrii Alchimiei Divine şi nenumăraţii mesageri pot fi acum găsiţi peste tot şi, pe măsură ce

traversăm milenii, credinţa şi încrederea trebuie să meargă mână în mână cu experienţa Ştiinţei Biocâmpului, astfel încât logica şi intuiţia să poată domni libere.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

O revelaţie Divină poate lua forma unei înţelegeri neaşteptate că „eu-1" care credeam noi că suntem nu este centrul universului. Aceasta vine de obicei însoţită de un sentiment de ceva lipsit de importanţă, că suntem o fărâmă de praf cosmic, sau o picătură de apă într-un ocean, de recunoaşterea instantanee a imensităţii creaţiei, de intuirea ordinii din spatele haosului, de a fi o parte foarte mică dintr-un bulgăre uriaş. O revelaţie Divină este atunci când păşim în afara limitelor lumii noastre înguste - când înţelegem că există o mulţime de căi, că suntem cu toţii unici şi talentaţi, că putem cu toţii să dăruim, să primim şi să împărtăşim.

Revelaţiile Divine reprezintă diferite niveluri de conştientă ce apar în timp ce ne extindem capacitatea de a dărui şi a primi, întrucât cele două merg mână în mână pentru a ne păstra în echilibru. Revelaţiile sunt înţelegeri ale totalităţii fiinţei noastre, deoarece, în calitate de microcipuri în computerul cosmic, noi suntem la fel de complecşi şi inspirăm la fel de multă veneraţie ca şi Universul însuşi.

CONTOPIREA ŞI SCHIMBAREA FORMELOR Camelot şi Gulnevere

Când viziunea interioara îşi ridica valul,
înţelegem, în sfârşit, povestea
căutării Sfântului Craal.

Bordeaux, Franţa 2001. Prima noastră vizită în această regiune, un alt oraş bizar din care, din cauza programului nostru curent, vom vedea atât de puţin, fiind timp suficient doar să facem un duş şi să ne schimbăm înainte de întâlnirea de seară. în timp ce transportam bagajele de la gară spre hotel, îmi amintesc din nou să învăţ să deplasez lumina, iar ide-ea dematerializării mă atrage din ce în ce mai mult, fără avioane, sau trenuri, fără bagaje de cărat - doar să dispar şi să reapar acolo unde este necesar, în haine noi din cap până-n picioare - o realitate de neimaginat pentru unii, dar un ţel obişnuit printre Tehnicienii Biocâmpului.

Prima dată când mi-am schimbat forma printr-o poartă în timp, a fost o revelaţie. S-a întâmplat în timpul primei mele vizite la Chenrezing - mănăstirea budistă care a fost construită pe un munte sacru. La acea vreme nu ştiau de ce tot ceea ce construiau călugării părea să se prăbuşească şi să fie greşit. Doar când au sosit călugăriţele mănăstirea a început să prospere. Mai târziu, s-a descoperit că muntele a aparţinut femeilor aborigene şi că adăpostea peşterile în care ele năşteau - un spaţiu tabu, interzis bărbaţilor.

Pentru cei care au cerut să vadă peşterile, călugăriţele spuneau întotdeauna acelaşi lucru: „Este posibil să vă cheme, deşi mulţi nu le pot auzi cântecul".

Şi astfel, oaspeţii preferau să hoinărească pe dealuri, sperând să descopere acest spaţiu sacru - iar eu am făcut la fel.

îmi amintesc cum mergeam prin iarba aurie, înaltă, care se usca în zilele reci, de iarnă. îmi amintesc că, exact când mă gândeam la faptul că locul trebuia să fie plin de şerpi, a apărut brusc în faţa mea un şarpe de aproape trei metri, care stătea drept ca lumânarea şi care şi-a întors după mine capul său mic şi neted, fixându-mă suspicios.

„Imaginează-ţi, priveşte", mi-a amintit o voce în minte. „Şarpele simbolizează înţelepciunea", mi-am amintit, în timp ce am ales bastonul perfect pentru plimbare şi m-am relaxat. Ziua pur şi simplu zumzăia de viaţă şi doar scriind aceste cuvinte am senzaţia că mă întorc acolo, pentru că amprenta a fost extrem de puternică. Am rătăcit kilometri, de-a lungul unui drum de ţară mult prea prăfuit, coborând râpe pietroase, unde drumul dispărea, iar, mai apoi, revenea la viaţă.

Intuitiv, am început să-mi schimb direcţia spre dreapta, unde mi-a apărut o cărare, ca şi cum ar fi fost ascunsă privirii normale. Ştiam că toate acestea sunt semne, care apar mereu, treptat - şarpele, cărarea şi apoi...

Dintr-o dată, am început să cobor o pantă abruptă şi pietroasă. Am auzit şuvoiul blând al unei cascade şi susurul unui pârâu cu apă strălucitoare, care curgea la câţiva metri mai jos. Am păşit pe o stâncă ce ieşea din iarbă şi, oprindu-mă să inspir prana, mi-am schimbat forma printr-o poartă în timp. îmi amintesc cum m-am adaptat rapid, înţelegând că stăteam între două lumi şi că trebuia să fiu atentă, pentru că urma să îmi fie arătat un spaţiu sacru.

Râsetele şi sporovăială melodioasă a femeilor părea să umple aerul tăcut. Copiii chicoteau, tachinându-se unul pe altul, în timp ce se bălăceau în apă. Bazinele erau umplute cu ªpa pură, cristalină, care curgea peste pietrele mari, acoperite cu muşchi verde, pentru că veniseră ploile, aducând mai multă viaţă în bazinele de naştere Deşi ştiam că încă era o zi luminoasă, lumina în această nouă lume începuse să apună, să scadă, iar focurile de tabără păreau să se aprindă singure, în timp ce scenele continuau să se schimbe înaintea ochilor mei. Din când în când, vocea unei femei tinere străpungea cerul, acum înstelat, deoarece copiii s-au născut aici, au murit aici, au fost hrăniţi aici şi au iubit aici. în acest spaţiu au fost binecuvântaţi şi blestemaţi de către aceia care au trecut, mai târziu, prin aceste locuri.

Aici s-au născut viziuni ale noilor începuturi, de fericire şi lumină, printre aceste femei războinice ce au cunoscut întotdeauna lupta. Femeile bătrâne povesteau despre şarpele curcubeu, despre vremuri în care toţi cinsteau pământul, iar tinerele fecioare cântau la lumina lunii, pentru a se ruga pentru clanul lor. în timp ce stăteam şi priveam, am văzut lumile fuzionând, conduse de femei, care, la rândul lor, erau călăuzite de înţelepciunea şi de mâhnirea lor. Am văzut visele născute şi destrămate. Violenţa şi vărsarea de sânge s-au instalat pe scenă, în timp ce femeile s-au retras uşor, aruncând un câmp de lumină, ca o reţea, pentru a ascunde într-un cocon spaţiul lor sacru - o cultură blândă, civilizată, vânată de ego-ul bărbatului sălbatic, condus de lăcomia pentru posesiunea asupra pământului. Timpul s-a oprit, iar amintirile s-au ţesut ele însele printre copaci, pe când pietrele şi stâncile au captat şi au adăpostit cântecul lor străvechi.

într-o secundă, imaginea dispăruse şi tot ce am putut să simt era pacea, ca şi cum nisipul se golise în clepsidra timpului şi, pur şi simplu, nu mai exista nimic. Nici râsete, nici durere, nici poveşti de spus - doar momente îngheţate în timp, pentru a fi văzute, iar, mai târziu, auzite de cei deschişi la acest ritm.

Noi venim în calitate de observatori, martori şi vizionari.

în fiecare an, atunci când am avut posibilitatea, am găsit un loc ca Chenrezing, pentru că mănăstirea era deschisă, prietenoasă şi liniştită, iar căsuţele care se vedeau între vârfurile copacilor, îmbiau novicii. Aici am învăţat despre pute *tea* stării de „a fi", în loc de veşnicul „a face". Fiica mea m-a adus cu maşina şi, în

timp ce făceam obişnuitul jurământ al tăcerii, am privit-o plecând, lăsându-mă în siguranță în casa mea solitară. Aici, vântul țesea un cântec sălbatic printre ramurile copacilor, în timp ce galinaceele sălbatice scurmau pământul şi mergeau țanțoş şi, din fericire, libere.

Mi-am petrecut zilele citind în căsuța mea mică şi simplă, sau meditând şi scriind pe un pat atât de îngust încât, dacă m-aş fi rostogolit, aş fi căzut pe podea. Timpul părea să se fi oprit şi, în a zecea zi, fiind copleşită de dorința de aer de mare, am hotărât că voiam cu adevărat să merg pe plajă.

„Chiar vrei să mergi?", am auzit întrebarea unei voci interioare.

„Da", am declarat, frustrată de dorința de a nu-mi întrerupe tăcerea pentru a ruga pe cineva să mă ducă cu maşina.

„Atunci mergi şi şezi pe pat şi meditează", a ordonat aceeaşi voce interioară. Mergând cu greu, m-am trezit gândind: „Şi cum mă poate duce aceasta pe plajă?" Mă simțeam ca un copil nerăbdător şi totuşi curios.

După ce mă aşezasem pe pat şi începusem să respir, toate dorințele s-au risipit. M-am simțit Una cu totul, ca şi cum eram respirată, dilatată, cu fiecare respirație, până când am ştiut că eram peste tot, în toate lucrurile. Nu exista separare, nu exista dorință, nimic neîmplinit - totul era perfect în mod Divin, pe măsură ce fiecare respirație era conectată, fără efort.

Pe neaşteptate, o bătaie uşoară în uşă a întrerupt liniştea şi o voce timidă a întrebat: „Merg la plajă, m-am gândit că poate vrei să vii şi tu" şi acolo era un tânăr zâmbitor, pe care nu îl mai întâlnisem niciodată. Ziua a început şi s-a încheiat bine şi, astfel, am început lecțiile despre manifestarea planului interior şi despre cum să „fiu" şi totuşi să „fac" în acelaşi timp.

***

în 1998, Merlin m-a călăuzit să vizitez Glastonbury, Pentru că ar fi dorit să îi reunească pe cavalerii din Camelot.

într-o zi caldă de primăvară, în mai, mă găseam la Fântâna Potirului, care se zice că este locul în care Iosif din Arimateea a ascuns Sfântul Potir ce păstra Sângele lui Christos. în apropierea echinoxului de primăvară, parcurile erau puternic înflorite, iar câmpurile erau acoperite de ceață şi ploaie. Pentru câteva ore scurte, norii grei şi cenuşii s-au risipit, iar soarele a început să lumineze. Fântâna părea să mă atragă pe potecă şi printr-o poartă ciudată de fier - şi, în timp ce mă aşezam, am auzit o voce şoptită spunând blând: „Bine ai venit acasd, Guinevere, bine ai venit acasâ".

Am închis ochii şi pluteam, timpul trecând în zbor, simțind transformarea energetică dinăuntrul meu, pe măsură ce primeam energia care îmi era transmisă. în solitudinea liniştită a grădinii, Maeştrii au lucrat cu mine şi mi-au vorbit despre vremurile care vor veni, despre necesitatea renaşterii omenirii înspre înțelegerea alchimiei, cunoaşterea naturii noastre Divine şi a puterii Sale. Atunci, Merlin mi-a zis: „Cel mai bun exemplu al Alchimiei Divine este o viața trâitd impecabil".

Mai târziu, când urcam panta abruptă către Tor, vântul a început să bată tare, într-o frenezie şuierătoare. în timp ce norii întunecoşi se adunau, o lumină pură a izvorât printre ei, până când totul a devenit bizar de tăcut şi suprareal.

Intuitiv, m-am întors şi am văzut-o pe Guinevere călare pe un cal, înconjurată de cavaleri. Vântul şi ploaia le biciu-iau fețele hotărâte, pe când înaintau cu greu, nerăbdători să ajungă la Abbey. Curând aveau să fie atacați feroce. I-am simțit gândul şi frica, am simțit îngrijorarea ei pentru Arthur, i-am simțit devotamentul. Am simțit ce sentimente avea pentru Lancelot şi despre faptul că era regină. Venise

momentul să-şi facă datoria, căci poporul ei se afla în dificultate.

Din nou scenele şi-au schimbat forma, până când am văzut flăcările care distrugeau sălile uriaşe de lemn şi ceea ce se afla în ele, pref ăcându-le rapid în cenuşă şi fum. Am auzit țipetele şi am simțit săgeți şuierând pe lângă mine, în timp ce stăteam ancorată într-o poartă a timpului, însă suficient de liniştită pentru a observa.

Am putut simți visele prăbuşirii Camelotului şi m-am întristat la gândul că ceva prețios a alunecat printre degetele omului. Prin vălurile cețoase, am văzut cum apare o răscruce şi am înțeles că ni s-a acordat o a doua şansă - calea gloriei şi Nirvana, sau calea distrugerii lente şi a durerii profunde.

I-am simțit în jurul meu pe Maeştri, când eram martorii unei scene ce putea fi anticipată şi, în cele din urmă, am înțeles de ce au venit. în acel moment, pe Tor s-a născut mesagerul şi am reuşit să renunț la împotrivirea pe care o aveam față de acest lucru.

***

Am întâlnit mulți oameni care credeau că sunt reîncarnările unei ființe, sau a alteia, când, de fapt, ei doar deschiseseră o poartă de trecere în timp, permițând energiei acelui arhetip să se reverse prin ei pentru o lume aflată în dificultate. Cu cât mai mulți vor alege să transmită viziunea Camelotului la înălțimea sa, cu atât mai puternică va fi această realitate, deoarece, după cum o gândim, aşa poate să fie. După cum mi-a zis Merlin mai târziu, atunci când Arthur a fost încoronat ca rege, în regiune era multă vărsare de sânge - ca şi astăzi. Totuşi, el şi-a păstrat viziunea de pace, i-a reunit pe cavaleri şi a transformat viziunea în realitate.

„Cât de multe mai trebuie să vedem până când, în final, să putem înțelege?", mă întrebam în timpul zilei. „Care ^e^ste pragul durerii noastre?"

„Poate că se schimbă continuu", mi-a răspuns o voce interioară.

Şi astfel, Merlin a călătorit împreună cu mine pe tot globul, reunind toți cavalerii, iar Legile Universale ne-au asigurat că i-am găsit pe cei programați anterior pentru joc. Până la mcheierea celui de-al doilea mileniu, adunarea era încheiată.

Odată cu trecerea timpului, Guinevere se instalase, iar ^e^u m-am obişnuit cu corpul meu, simțindu-mă ca un Hotel

Cosmic, o pensiune prin care se revărsau diverse fluxuri de informații. Guinevere apărea după fiecare călătorie, pentru a străluci de bucurie şi a împărtăşi viziuni mai înalte. Inspirând însuşirea idealurilor, ea a formulat viziunea Paradisului, în aşa fel încât aceasta să poată reapărea în mintea conştientă a omului. Formând toate alianțele necesare, timp de cinci ani, Maeştrii Alchimiei Divine şi Guinevere au continuat să danseze de la o margine la alta a scenei globale.

Instalarea energiei lui Guinevere a atras în câmpul meu nişte realități uluitoare. Lancelot a ajuns la timp, intrând în grupul Regelui Arthur, fiind cu toții dispuşi să intre în această viață alături de mine. în timp ce sentimentele se trezeau în interiorul meu, am început să învăț o lecție puternică - şi anume, că instalarea energiei arhetipurilor, deşi era o bucurie, putea veni cu un preț foarte mare.

„Povestea ei de dragoste cu Arthur şi, mai târziu, cu Lancelot este cea care a creat o astfel de tărie de caracter în inima sa", mi-a zis Merlin mai târziu.

„Da, însă eu am şters în mod specific fişierele care conțineau confuzia emoțională, înainte de preluarea informațiilor!", i-am răspuns, oarecum indignată. Dragostea bătuse de prea multe ori la uşa mea, iar sosirea lui Lancelot va provoca în curând o mare schimbare, pentru că, de fiecare dată când îl

vedeam, simţeam doar iubirea sa.

Urcând în trenul spre Paris, în dimineaţa următoare, încă mă mai gândeam la Merlin şi la Graal şi am început să citesc un articol despre noua ştiinţă a neuroteologiei, în care cercetările au descoperit că anumite părţi ale creierului au fost desemnate să răspundă la stimuli specifici, cum ar fi rugăciunea şi meditaţia, iar atunci când sunt stimulate în acest fel, eliberează sentimente de veneraţie, evlavie, sau furnizează viziuni care iluminează. Noi suntem, de asemenea, dotaţi pentru a fi capabili să fuzionăm şi să ne schimbăm forma după dorinţă, prin toate lumile, iar realitatea regatului Camelot deţine un arhetip dumnezeiesc pentru o schimbare pozitivă Ştiinţa pe care ne bazăm:

Ceea ce nu au înţeles încă cercetătorii este că în creierul nostru se află aceleaşi programe şi capacităţi ca ale Creatorului său. El are şi o capacitate uriaşă de memorare pentru toate amintirile noastre de-a lungul timpului şi, în plus, poate accesa amintirile tuturor vietăţilor, pentru că toate sunt conectate la planurile interioare. Aşa cum spunea Iisus cândva: „Eu şi Tatâl Una suntem".

Presupunând că suntem sisteme de energie care se comportă ca nişte computere personale, conectate la reţeaua Computerului Cosmic - pe care unii îl numesc Dumnezeu, presupunând că suntem făcuţi după imaginea Sa în oglindă, atunci poate fi înţeleasă uşor capacitatea creierului de a elibera aceste experienţe mistice ale Radiantei Divine.

In această realitate, DOW-ul poate descoperi un potenţial al omenirii pe care Tehnicienii Biocâmpului de abia încep să o întrezărească. în această realitate, clarvederea, clar-audiţia, intuiţia, clarsimţirea, hrănirea prin Puterea DOW şi teleportarea sunt şi ele privite ca însuşiri naturale ale trăirii vieţii fiind cufundaţi complet în sfera Divină. în afară de densitatea Biocâmpului Global, cea mai mare limitare a noastră sunt credinţele noastre fixe.

Atunci când dorim să explorăm lumile planului interior, întorcând cele cinci simţuri ale noastre spre interior şi apoi activându-ne simţurile al şaselea şi al şaptelea, DOW începe să facă restructurările necesare. Aceste acordări variază şi depind de ceea ce am fost deja îndrumaţi să facem. Imediat ce o persoană afirmă: „Trebuie să existe ceva mai mult", DOW-ul aduce în scenă o accelerare spirituală şi începe să ne reveleze acel „mai mult". Pentru cei aflaţi de-abia la început, formula este, în general, aceeaşi. în primul rând, centrii superiori au nevoie de activare şi expansiune pentru a creşte capacitatea noastră de a ne conecta şi apoi de a menţine vibraţia la care funcţionează Innernet-ul. Nivelul vibraţiei reprezintă frecvenţa care ne permite să ne conectăm la Reţeaua Cosmică Nirvana.

Cercetările lui Maharishi arată că sunt necesare doar 7.000 de persoane cu DOW acordat pentru a transforma realitatea conştiinţei de masă, în Paradis global. Mesagerii Maeştrilor Alchimiei Divine sunt Sfinţii tuturor religiilor, care au fost glorificaţi sau martirizaţi de-a lungul eonilor. Ioan Botezătorul a fost decapitat. Ioana'D Arc a fost arsă, Gandhi a fost asasinat şi Martin Luther King a fost împuşcat - totuşi, prin toţi strălucea o lumină interioară care le hrănea sufletul, deoarece şi-au adus contribuţia la un Plan mai important.

Este un Plan care spune că, în cele din urmă, ne vom aminti cine dirijează spectacolul şi ne vom activa potenţialul uriaş pe care îl deţinem cu toţii.

DESFĂTAREA INIȚIAȚILOR lisus şi Sfântul Luca

Succesul în viață este o artă,
însă doar atunci când acționăm inteligent,
inima începe să ne călăuzească.

Amsterdam, Olanda. Este atât de bine aici. îmi place să mă plimb pe străzile acestui oraş şi să absorb radiația luminii amurgului, acel moment magic în care încep să se deschidă porțile de trecere între lumi. Zilele petrecute în acest oraş sunt o binecuvântare şi un mod plăcut de a fi reîncărcată. îmi place să mă plimb prin Vondelpark şi să respir toată pra-na, pentru că aici este prezentă tot timpul puterea lui Pan. Muşchii acoperă malul canalului, iar florile înfloresc, oferin-du-şi nectarul dulce păsărilor care şi-au revendicat locul, transformându-1 în casa lor.

în timp ce stau la o cafenea pe marginea drumului, privind canalele sărutate de Soare, mă gândesc la casa mea, la sanctuarul pe care l-am creat pentru mine şi cât de energi-zant este să locuiesc acolo. Mă gândesc la modul în care Maeştrii Alchimiei Divine au lucrat cu mine neobosit pentru a-mi comunica Ştiința Biocâmpului, împărtăşindu-mi secretele controlului câmpului. Mă concentrez asupra spiritului copacilor, apoi asupra statuii Fecioarei Măria, folosindu-le ca pe o punte pentru a mă întoarce acasă, să mă conectez la energia lor şi să las acele gânduri să plece pentru a-mi reface Spiritul obosit de călătorie. Aduc mulțumiri rețelelor magnetice, rețelei luminoase care înconjoară planeta.

Viața la drum alături de Maeştrii Magiei implică inițieri standard, care revelează o înțelegere mai înaltă a orga-

nismului omenesc şi cosmic. Călătoria poate adeseori să a-ducă mai multă bucurie decât sosirea la destinație, dacă îi dăm experienței puterea Radianței Divine, atunci când ea se revarsă prin noi, în timp ce suntem în serviciul celorlalți.

A fost o cinste şi o binecuvântare pentru mine să fiu invitată de Babaji şi de Maeştrii Alchimiei Divine să le vizitez ashramurile din Europa şi să împărtăşim din cercetarea noastră în legătură cu alimentația pranică. împreună cu Maeştrii Alchimiei m-am pregătit pentru acest lucru de-a lungul vieților; totuşi, rețineți că asta nu înseamnă că sunt extraordinar de specială, întrucât ei au capacitatea de a lucra cu milioane de oameni.

Fiecare țară pe care am vizitat-o a reacționat diferit la informațiile despre alimentația pranică. Toți au exprimat grade diferite de scepticism, sau încântare - totuşi, fără excepție, ideea că Divinitatea ne poate hrăni, a stârnit reacții puternice. Din fericire, majoritatea celor care au venit la întâlnirile noastre, văzuseră sau citiseră suficient despre Radianța Divină ca să înțeleagă că aceasta deține o putere uriaşă.

Aş vrea să împărtăşesc următoarea povestire pentru alți mesageri, deoarece este foarte important să curățăm anumite amprente ale câmpului pe care le purtăm din viețile anterioare - în special dacă ne este dat să fim în atenția publicului.

Timp de şase luni după inițierea cu prana, prin care am trecut în 1993, am stat în meditație şi am explorat frumusețea calmului interior şi exterior. Am explorat subiecte ca sărăcia şi lipsa, încrederea şi credința, celibatul, limpezimea minții şi dedicarea față de ceea ce făceam; am renunțat la modul meu normal de a supraviețui şi mi-am dedicat viața pentru a mă pune în serviciul altora. Avea să fie începutul epocii mele de încredere în puterea Providenței Divine. De asemenea, a fost o perioadă în care am învățat cum să deschid porțile interioare, suficient pentru a permite Radianței Divine a DOW-ului

să se reverse prin mine şi să mă scalde în Prezenţa Sa.

în fiecare zi petrecută cu Maeştrii Alchimiei, aveam să trec prin experienţe dureroase şi suferinţe profunde din vremurile trecute. Simţind nevoia de vindecare, DOW-ul m-a îndrumat să retrăiesc o existenţă mult mai timpurie, care s-a încheiat cu moartea mea prin crucificare. Se părea că fără această clarificare nu voi fi liberă să încep lucrarea ce avea să urmeze. Intr-o dimineaţă, în timp ce stăteam în meditaţie, am simţit cum energia începe să se modifice, în momentul în care am schimbat ritmul respiraţiei. Acest ritm nou a devenit o cheie care îmi permitea să traversez hotarele timpului şi să accesez memoria celulară.

Viziunile au apărut imediat în faţa mea.

M-am văzut atârnând, în durere, pe o cruce. Era la apusul soarelui şi oamenii începeau să sosească cu făclii. îmi amintesc că priveam prin ochii trupului meu de bărbat tânăr şi citeam pe feţele oamenilor mila şi chiar mânia lor, în timp ce altele exprimau o durere reală.

Ochii mei s-au oprit curând pe faţa mamei mele, care acum este fiica mea cea mică. Era cuprinsă de tristeţe profundă. Ochii noştri s-au întâlnit şi ne-am contemplat un timp.

Soţul meu de astăzi stătea înaintea mea cu un burete înfipt în vârful unei suliţe. Uneori înmuia buretele doar în apă, oferindu-mi doar puritatea ei şi îngrijorarea sa prietenească. Mi-1 aducea cu blândeţe la buze, aşteptând să beau.

îl simţeam ca pe un frate, însă nu în această viaţă - totuşi, ştiam intuitiv că fuseserăm odinioară fraţi. Noaptea întunecoasă ascundea faptul că acum el plângea şi era extrem de trist să mă vadă murind. Undeva pe drumul acelei vieţi, ne întâlniserăm şi deveniserăm prieteni apropiaţi, iar acum el stătea îmbrăcat în veşmântul unui soldat roman cotropitor -chipeş şi plin de compasiune, o ţintă a trădării, putând să-şi Piardă viaţa dacă era văzut că îmi dădea apă.

Pe neaşteptate, am simţit o durere ascuţită sub umărul d^ept, atunci când o suliţă mi-a intrat în carne. Sângele a ţâş-J^t ca o lavă fierbinte pe spate şi m-am cocoşat de suferinţă, ^tinzând tendoanele braţelor şi slăbindu-mi strânsoarea.

Am privit în sus şi am văzut frânghiile grosolane anco-rându-mi mâinile şi picioarele. Cu cât eram mai slăbit, cu atât trupul îmi era mai întins peste limită. Apoi, mi-am simţit capul căzând în faţă, iar trupul meu s-a prăbuşit, atunci când pieptul a cedat din cauza greutăţii şi am fost asfixiat.

Celulă după celulă, începând cu degetele şi călcâiele, am urmărit cum forţa vieţii începea să mă părăsească şi am simţit cum câmpurile energetice începuseră să pulseze, în timp ce spiritul meu se retrăgea din materia densă. Părea că un pescar trăgea o plasă din ocean. Emoţiile şi amintirile mele au început să se retragă uşor, călărind curentul forţei vieţii în sus şi spre interior, ca un grup de cai sălbatici. Frica începuse să-mi vorbească ca un demon în urechea stângă.

Şi apoi, am văzut-o. O lumină pură m-a inundat prin-tr-o poartă de trecere din creştetul meu - caldă, ca aurul lichid. Am auzit sunetele cereşti, respiraţia universului şi am simţit că zbor printr-o cavitate profundă şi întunecoasă. Din-tr-o dată, m-am simţit liber şi mai uşor decât o pasăre, prins într-un curent ascendent, care se avânta spre înălţimi.

Eram aproape transparent, când am privit la forma mea zburătoare - acum, un câmp strălucitor de culoare metalică. Nuanţe de albastru, roz, lila, culoarea lămâii şi violet, coagulate, fuzionând şi schimbându-şi forma, pe măsură ce viaţa se scurgea din mine, din fiecare celulă, retrăgându-se prin procesul morţii.

Am ştiut intuitiv că nu mai era timp de pierdut, sau de stat pe gânduri. Ştiam că trebuia să ies în grabă şi cu graţie, deşi fuseserăm învăţaţi că trupul trebuie să stea întins şi să se odihnească fără să fie deranjat, pentru că erau necesare trei zile pentru ca DOW-ul să îşi părăsească locuinţa. De asemenea, am fost învăţaţi că, dacă porţile de trecere erau deschise şi calea era pregătită mental, atunci tranziţia denumită moarte putea fi lină, calmă şi că moartea nu trebuie să fie ceva înfricoşător. M-am abandonat şi mi-am dat voie să plec, întrezărind imagini ale vieţii pe care tocmai o trăisem.

Mi-am amintit orele pe care le-am petrecut lucrând cu Luca într-o pivniţă, luminată printr-o fereastră mică, verde; mi-am amintit iedera ce pătrundea prin ea şi îşi încreţea fiecare frunză în lumină. Mi-am amintit cum stăteam în fiecare dimineaţă pe o laviţă, măcinând ierburile necesare pentru diferite tincturi pe care le foloseam. Eu eram ucenicul Maes-tru-lui şi lucram de ceva timp împreună. Pe măsură ce scenele se schimbau, mi-am amintit cât de mult îmi plăcea această viaţă. Mă trezeam la răsăritul soarelui pentru a mă încălzi în razele sale blânde, în lumina dimineţii, pentru a asculta păsările care aduceau zilei un cântec de laudă.

Nu-mi puteam reaminti ce făcusem pentru a fi crucificat, însă ştiam că aceasta reprezenta o pedeapsă obişnuită în acea vreme. Am mers mai în profunzime şi am aflat că fusesem crucificat pentru că nu puteam renunţa la iubire, pentru că ea devenise prea profundă, prea sigură şi eram prea pătruns de ea.

Munca mea alături de Luca în domeniul studiului plantelor medicinale şi al alchimiei îmi ocupa majoritatea timpului, totuşi, din când în când făceam câte o plimbare, pentru a fi prezent Ia întâlnirile lui lisus şi Luca, cu oamenii. Amândoi aveau în jurul lor o aură strălucitoare, iar cea a lui lisus era tot timpul deschisă pentru a fi în serviciul celorlalţi. Cei care i-au cunoscut pe amândoi erau impresionaţi de răbdarea lor şi de capacitatea de a vindeca folosind cuvinte, un fascicul de lumină, sau o atingere.

Luca vindeca prin plante medicinale şi tincturi, în timp ce lisus doar credea şi aştepta ca Tatăl să îndrepte lucrurile. Această credinţă de neabătut ne uimea pe toţi. întotdeauna stăteam în linişte şi îi observam, urmând, pesemne să înregistrez, într-o zi, toate acestea. Două mii de ani de ani mai târziu, încă mai observ şi înregistrez.

în orele nopții, şedeam pe piatra mea preferată şi priveam de la o margine la alta a curții în care ne adunam cu toții să-L ascultăm pe Cel strălucitor, deoarece lisus avea o lu-

mină care strălucea din fiecare celulă a trupului său, ca şi cum întreaga Sa ființă vibra în ritmul unui cântec de glorie al unui univers altminteri tăcut. Toți cei care căutau adevărul şi frumusețea au fost impresionați profund, într-un fel sau altul - toți au văzut ceea ce erau deschişi să vadă şi au primit ceea ce puteau să atragă spre ei şi să păstreze.

Nu am suportat să-L văd crucificat. Nu am putut fi prezent la crucificarea sa, astfel că mi-am făcut de lucru în jurul sanctuarului meu, pretinzând că prepar poțiunile atât de necesare celor bolnavi.

Mi-am mai amintit apoi cum, la propria mea crucificare, în timp ce îi îmbrățişam cu privirea pe cei dragi, mă gândeam că ar fi fost mult mai bine ca, în viitor, să nu mai aleg această cale. Mi-am amintit că simțeam că nu era drept ca cei dragi să sufere pentru alegerile noastre. Durerea mamei mele a fost crucea pe care a trebuit să o port, întrucât nu am putut să mă dezic, în mod public, de ceea ce ajunsesem să cunosc, iar lumina lui Christos ardea prea puternic.

Această hotărâre avea să lase o amprentă extrem de puternică în memoria mea celulară şi, de atunci, mi-a influențat toate relațiile pe care le-am avut cu oamenii. Dragostea profundă şi consecvența, angajamentul față de chemarea mea spirituală aveau să devină o provocare permanentă.

***

Luca era cunoscut ca scriitor al Evangheliei şi al Faptelor Apostolilor, dar şi ca medicul iubit. Fiind de naționalitate greacă, Evanghelia sa vorbeşte despre bunul samaritean, iar povestirile ne spun cum a fost, până la sfârşit, alături de Sfântul Pavel, care era închis.

Noi aspecte sunt cunoscute despre viața sa personală, totuşi Evanghelia lui este aceea a unei persoane care iubea atât femeile, cât şi săracii şi care lupta pentru dreptate socială. Fiind cunoscut că avea o relație specială cu Fecioara Măria, tot în Evanghelia lui Luca se povesteşte despre Buna-vestire, de unde provin şi cuvintele „Binecuvântata sa fii Mărie, cea plina de Slava".

Aproape 2000 de ani mai târziu, în timp ce eram în vila mea, adâncită în meditație, am tresărit atunci când viziunea a încetat, iar capul meu a căzut înainte. Tremurând, m-am auzit oftând tare pentru ultima oară şi abandonându-mă morții pe cruce. în acel moment am simțit ca şi cum timpul se oprise şi, retrăind totul, m-am trezit absorbită înapoi în lumină.

Fără veste, îngerii şi Maeştrii m-au îmbrățişat, strălucind în câmpul meu. Iubirea pură şi extazul m-au copleşit; bucuria pură să cunosc că era adevărat, înțelegerea pură a naturii eterne a vieții. Mă simțeam ca şi cum ajunsesem acasă, eliberată de greutatea împovărătoare în lumina strălucitoare, eliberată dintr-o celulă cavernoasă, întunecată, în care atât de mulți oameni şi-au exilat sufletele. Of, ce binecuvântare era să fiu liberă de povara formei mele!

în această viață şi după aceea, în timp ce viziunea continua, am văzut cum doar personajele s-au schimbat, cum sufletele străvechi selectau în permanență forme noi, astfel încât să poată să continue jocul vieții. Şi am văzut cum, în decursul vieților, traumele erau întotdeauna aceleaşi - aceleaşi lupte şi aceleaşi dorințe - am văzut roata vieții şi a morții şi procesul continuu de învățare care avea loc aici pentru copiii lui Dumnezeu.

După ce mi-am încheiat călătoria de aducere-aminte în vremea lui Christos, poarta de trecere s-a închis în urma mea, lăsându-mi în suflet o amprentă care pulsa liniştit de viață. Fiind înconjurată de colegii mei,

am început apoi să eliberez toate tiparele persecuţiei şi martiriului, toate amintirile din momentele în care am suferit fizic atât de mult, din cauza faptului că nu am abandonat viziunea Luminii Christice.

înţelesesem că, pentru munca ce va urma, nu aveam să supravieţuiesc decât dacă eliberam acele tipare, iar colegii mei cosmici mă pregăteau să fac faţă confruntărilor care îmi vor ieşi în cale, pe drumul meu de pionierat.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Lipsa fricii de moarte este o experienţă extrem de eliberatoare, deşi nu înseamnă neapărat a fi liber de frica legată de cum s-ar putea să experimentăm moartea.

Am contemplat toate variantele de moarte şi îmi place cel mai mult varianta budistă, lama şi şamanică. După ce au terminat tot ce şi-au propus să facă, ei pleacă în mod conştient, cu graţie, cu demnitate, extrăgându-şi forţa vieţii din fiecare celulă.

Nu este un lucru greu de făcut. Mai întâi trebuie să ne fixăm destinaţia şi apoi să ne retragem, la fel cum am simţit în timpul crucificării, deoarece atunci când a sosit timpul să plecăm, trebuie să plecăm.

Odată, i-am întrebat pe Maeştrii Alchimiei Divine ce îi frânează cel mai mult pe oameni în viaţă şi, desigur, ei au spus că era vorba despre frica noastră - în mod special frica noastră de moarte şi ideea că s-ar putea să „încetăm de a exista". Acest lucru îi împiedică pe mulţi să progreseze şi să exploreze câmpurile vieţii. Fără o conştientă conştientă a altor lumi, această frică ne împiedică să experimentăm cine suntem la niveluri mai înalte ale fiinţei noastre.

Nu numai că există o imensă frică de moarte între oameni; există, de asemenea, şi frica lipsei. Există teama că dacă am întoarce spatele lumii materiale şi ne-am dedica, pur şi simplu, timpul şi atenţia în serviciul celorlalţi, nu vom fi îngrijiţi. Acesta în sine este un salt uriaş - totuşi, atunci când îl facem, observăm cum reţeaua Providenţei Divine se află lângă noi, pentru a opri căderea.

Timpul petrecut în meditaţie, utilizând instrumente care îi dau voie spiritului nostru să zboare liber în afara limitelor formei fizice, ne permite să vedem că putem exista cu uşurinţă fără aceasta, că suntem fiinţe de iubire şi lumina conştiente, care au experienţa fizică de a fi în formă limitată.

Eliberarea de realitatea limitării fizice este primul pas important pe calea libertăţii yoghine.

Aşa cum au demonstrat lucrările de cercetare ale Dr. Deepak Chopra, toate amintirile tuturor experienţelor din toate liniile temporale sunt stocate în celulele noastre, astfel încât amintirea şi experimentarea vieţilor trecute este la fel de simplă precum accesarea acestor fişiere de memorie.

Cu toate acestea, eu recomand ca oamenii să acceseze doar lucrurile de care au nevoie, pentru a trăi în prezent o viaţă eficientă. Rătăcirea fără ţintă prin amintirile vieţilor trecute poate crea confuzie şi pierdere de timp.

ŞTIINŢA SACRĂ: INIMA ŞI MINTEA O reţetă pentru viaţă

Căsătoria minţii cu emoţia,
uneşte empatia cu devoţiunea,
o noţiune nesfârşită şi echilibrată.

O nouă zi şi nu suntem pe drum!

în sfârşit, a venit momentul de a fi în linişte, de a nu alerga după avioane sau trenuri, un moment de tăcere şi joacă. Prepar o ceaşcă de ceai şi mă aşez la fereastră, urmărind trecătorii care hoinăresc pe alei şi pe străzi. Porumbeii ciugulesc resturile de pe stradă, oprindu-se din când în când pentru a ganguri, în timp ce se rotesc unul în jurul celuilalt, dansând dansul îndrăgostiţilor, care îi face să pară ameţiţi.

Sunt multe lucruri de învăţat şi multe lumi de explorat. Odată ce porţile interioare sunt deschise, obţinem un permis de călătorie interdimensională, iar singura întrebare care apare este unde să mergem şi cum să accesăm coordonatele magnetice pentru a ajunge acolo.

Majoritatea camerelor de hotel sunt lipsite de spaţii sacre, de portaluri şi porţi de trecere temporale şi, deşi echipa noastră angelică ne acordează camera înainte de sosire, nu este exact acelaşi lucru ca o casă în care au fost acordate reţelele de bază, pentru a face accesul mai uşor. Aşa cum zice Merlin, atunci când creăm un Biocâmp şi ne petrecem zilnic timpul în cadrul său, este mai uşor să fii acordat direct la el.

în timp ce yoghinii ne învaţă detaşarea şi că porţile de trecere sunt în interior, acordarea fiecărei camere din casele noastre şi a grădinii, ca spaţii sacre, este distractivă şi extrem de eficientă, pentru că folosirea imaginaţiei este o metodă

creativă de accesare a lumilor superioare. Apoi, când ne aşezăm acolo în linişte, intrăm într-o lume magică. In fiecare zi în care ne acordăm la acest câmp, noi creăm un vortex energetic, care devine din ce în ce mai puternic de-a lungul timpului, făcând ca accesul să fie mai uşor.

Folosirea muzicii este un alt instrument puternic al ştiinţei sacre a inimii şi minţii, deoarece nimic nu ne aliniază mai puternic la lumile superioare, aşa cum o fac muzica şi cântecele religioase. în timp ce în camera de hotel se auzea *A ve Măria* cântată de Bocelli, mintea mea se lasă purtată înapoi spre casă. îmi este dor să stau pe veranda mea, la lumina proaspătă a răsăritului, meditând. Vara în Europa pare ca iarna de acasă, când razele soarelui îi întâmpină pe toţi cei care se aventurează afară. Cu ochii minţii pot vedea curtea noastră, cu statuia Fecioarei Măria şi îi simt Prezenţa lângă mine, iar scena începe să umple pânza minţii mele ...

Puiul de cobai tremura în colţul cuştii sale, inima ei bătând cu putere, ochii roşii mişcându-se nervos pentru a observa scena. S-au amestecat imagini din amintire, în care mă văd pe mine aplecându-mă cât mai aproape deasupra ei şi şoptind blând pentru a o linişti cu vocea mea.

„Deschide-ţi inima", mi-a zis Fecioara Măria. „Lasă iubirea să curgă înspre ea".

Am făcut aşa cum fusesem instruită, iar animalul a început să se liniştească, trupul ei mic şi alb a mai tremurat o dată sau de două ori, în timp ce bătăile inimii sale s-au întors spre o odihnă liniştită.

„Acum, conectează-te la conştiinţa ei, asigur-o că este iubită şi în siguranţă". Kwan Yin era cea care îmi transmitea mesajul. Am stat împreună în bucătărie, folosind instrumentele pe care le folosise cândva Sf. Francisc pentru a intra în legătură cu lumea Devică. Era o amintire plăcută.

Conştiinţa noastră a fuzionat, până când am simţit că circulam printr-un tunel al timpului, ca şi cum corpul puiu-

lui de cobai devenise o poartă deschisă. Intuitiv, am intrat în legătură cu Deva cobailor şi, aflându-mă în prezenţa sa, am spus cu smerenie: „Cu o inima plina de iubire, în numele întregii omeniri, acum cer iertare". în momentul în care am afirmat aceasta, am devenit conştientă de toate experimentele care au fost făcute pe cobai, în numele frumuseţii, medicinii şi ştiinţei. în

ercând să mă îndepărtez de durerea pe care o simţeam, am înţeles că nu întotdeauna clarvederea este o binecuvântare. Maeştrii mi-au sugerat să continui şi am înţeles că avea loc ceva important.

M-am simţit ca şi cum aş fi stat înaintea celei mai regale şi graţioase puteri, deoarece, se zice că, atunci când Buddha a chemat animalele la el, şobolanii au fost primii care au sosit, înţelepţi, inteligenţi şi curioşi, af ectuoşi şi iubitori, se spune că anumite aspecte ale inteligenţei rozătorului depăşesc mult inteligenţa oamenilor. „Fentru tot ceea ce a fost inuman în comportamentul nostru, ne petre râu; va oferim iubirea şi recunoştinţa noastră. Fie ca sa vindecam toate legaturile care ne înlănţuie, fie ca, de acum înainte, sâ ne câlduzeascâ sensibilitatea şi blândeţea. Re ca, în viitor, sâ ne slujim unii pe ceilalţi meri armonios".

Deva şobolanilor s-a înclinat graţios, aşa cum fac florile în Prezenţa unui rege şi, în acel moment, am înţeles că dorinţa s-a împlinit. S-a născut un nou început, părerile de rău au fost mărturisite şi acceptate şi s-au făcut noi înţelegeri.

Trăind în zece zile cât într-un an, puiul de cobai a trăit, până la urmă, până la 78 de ani. Când ne-am întors din călătorie, am găsit-o suferind şi am înţeles cât de dureroasă a fost această despărţire pentru ea. Tristeţea i-a provocat pneumonia şi nu mai avea altă opţiune decât moartea.

Am stat cu ea în fiecare zi, permiţând undelor alfa să mă inunde. Venea la mine şi se cuibărea în palmă, ştiind intuitiv că îi face bine. Aici, stătea complet nemişcată, uneori chiar o oră, alinată de prezenţa mea şi absorbindu-mi cu lăcomie energia în câmpul ei. M-am concentrat pe formulele

profundă. Relaţia noastră a fost prietenoasă şi adevărată, un exemplu pur al acordării inimii şi minţii.

Lucrând în planurile interioare se poate vindeca şi ierta totul - apoi, putem merge mai departe, făurind noi punţi de blândeţe şi compasiune. Aşa cum a afirmat Dalai Lama, fără blândeţe şi compasiune, iluminarea nu va veni niciodată. Pentru Maeştrii Alchimiei, adevărata civilizaţie înseamnă respectarea şi cinstirea tuturor formelor de viaţă.

La sfârşitul anului 2000, gospodăria noastră avea doi membri noi, Mondi şi Saffie. Puii de cobai ne-au fermecat imediat cu vioiciunea şi cheful lor de joacă, iar personalitatea fiecăruia a început să strălucească. Diamondia şi Saphira au devenit noii noştri prieteni, având abilitatea firească a şobolanului de a iubi cu înţelepciune, intens şi deschis.

Mai târziu, în tabăra noastră din iunie 2001, fiecare persoană a ales o specie aflată în dificultate şi a aplicat acelaşi proces, stând în faţa Devei Regnului ales. Am cerut iertare, însă, pentru unii, aceasta nu a putut avea loc decât după ce au gemut din cauza durerii speciei pe care au ales-o. Curăţarea a fost un miracol şi am simţit că în acea zi s-a petrecut ceva profund, întrucât DOW-ul meu nu se putea opri să nu zâmbească. Când se întâmplă astfel de lucruri, ştim că facem ceva bun.

***

în călătoriile mele am întâlnit mulţi oameni - creştini şi evrei, budişti şi musulmani şi oameni îndrumaţi de diferiţi guru. Am întâlnit şi medici şi oameni de ştiinţă sceptici, curioşi, agnostici şi atei - oameni de toate categoriile. Retrăgân-du-mă în poziţia observatorului, am privit prin ochii Maeştrilor cum noi toţi suntem conduşi în viaţă de aceleaşi lucruri.

Mai târziu, într-o seară, fiind întinsă în pat într-un hotel din Berlin, spre sfârşitul anului 1999, mă

gândeam la lucrurile prin care am trecut. M-am lăsat purtată de Prezența lui Merlin.

„Deci, ce îi preocupă pe copiii OH-OM?", m-a întrebat, îndemnându-mă să cuantific totul. Anii petrecuți în călătorii,

lucrul fără sfârşit cu oamenii, în căutarea calității vieții, mi-au revelat numeroase tipare şi, astfel, s-a dezvoltat cercetarea noastră. Merlin îl numeşte întotdeauna pe Dumnezeu OH-OM, prescurtarea de la O Inimă - O Minte.

„în momentul în care totul este dezvăluit, cu toții doresc aceleaşi lucruri", am răspuns, începând să-i prind frecvența.

„Ei bine", am continuat, „indiferent de rasa, cultura, sau religia noastră, noi toți vrem iubire - şi desigur, sănătate şi fericire şi prosperitate, suficientă încât să nu ne gândim la bani, suficientă ca să putem îndeplini ceea ce ne face inima să cânte. Pasiunea, țelul şi pacea sunt importante, la fel şi prietenia, familia şi distracția".

„Dorințele comune care vă călăuzesc specia", a zâmbit Merlin, ştiind că dincolo de toate acestea, omenirea era aceeaşi, dincolo de amestecul de culoare, formă şi sunet.

Nu am înțeles atunci că Maeştrii Alchimiei se pregăteau să ne transmită o rețetă, despre care ei ştiau că poate armoniza lumea. După ce Fecioara Măria mi-a spus că era momentul ca toată suferința să înceteze, am intrat pe frecvența Maeştrilor şi i-am întrebat cum vor face acest lucru. Văzând fragmentarea religioasă şi separarea dintre oameni, am înțeles că, orice ar fi fost, trebuia să fie simplu şi uşor de aplicat, ceva care nu ar fi respins concepțiile religioase.

Haosul din lume şi cum s-a născut este uşor înțeles de către Maeştrii Alchimişti - pentru ei nimic nu este prea complex, deoarece ei văd ce se află în spatele tuturor fenomenelor şi citesc tiparele fundamentale ale creației şi au descoperit că, pentru toate, se aplică anumite reguli.

„înțelege legile, iar înțelegerea va reveni la viața", spune Merlin întotdeauna. „Intoarce-te la energie; explica ştiința misticismului, iar unitatea poate veni. Prezintă faptele, apoi adaugâ energia inimii tale, prin povestiri despre propria ta cale. Aminteşte-ți: mintea şi inima, mintea şi inima."

Cu mult timp în urmă am înțeles cât de uşor este pentru omenire să alerge spre un viitor pe care s-ar putea să nu

îl dorim şi cât de simplu este pentru noi ca astăzi să ne pese suficient de mult încât să creăm un mâine perfect.

.Viața a devenit prea complicata pentru foarte mulți oameni", spuneau Maeştrii Alchimişti şi apoi au adăugat: „Supraviețuitorii pot fi cei care cresc repede şi puternici. O rețeta simpla îi va face sa progreseze şi va simplifica jocul."

Pentru mine, frumusețea Rețetei care defineşte Programul unui Mod de Viață plin de împliniri - L.L.P.* - este că a fost creată de şapte ființe extraordinare - Buddha, Iisus, Kwan Yin, Babaji, Sf. Francisc, St. Germain şi Fecioara Măria. Rețeta pentru o viață plină de succes este țelul deplin al lucrului meu cu aceşti Maeştrii ai Magiei. Toate viețile de instruire, toate lucrurile prin care am trecut trăind cu lumină şi călătoria noastră a condus la crearea şi transmiterea Rețetei pentru anul 2000, iar aplicarea sa va aduce schimbarea blândă la față a Fecioarei Măria.

Timp de eoni, Maeştrii Alchimiei au analizat ce urmăreşte mintea omului contemporan, iar în 1998 le-am cerut o formulă care să facă legătura între religiile lumii şi să unifice natura diversă a omului. Fiind o combinație între cei opt paşi ai programului şi Codurile Paradisului, Rețeta garantează experimentarea

Raiului pe Pământ.

Maeştrii Alchimiei mă asigură că descoperirea Paradisului nu va fi făcută printr-un semn făcut cu o baghetă magică, nici prin apariția unui mare învățător. Planul Paradisului cere întregii omeniri să se conecteze personal la Rețeaua Cosmică Nirvana, astfel încât noi să putem recepționa mesajele şi să ne putem îndeplini rolurile. Acest lucru fiind realizat, este momentul să acționăm, să ne acordăm câmpul la o vibrație benefică pentru toți.

Am fost copleşită să observ câtă agitație s-a produs pentru această Rețetă. Toate viețile de instruire, pregătire, toate acordările şi disciplina, toate inițierile, toate au făcut parte din Planul de Marketing Cosmic al Maeştrilor Alchimişti.

„Demonstrați şi afirmați Puterea DOW aceasta este misiunea voastră" mi-a zis Merlin. Unicitatea faptului de a lăsa DOW-ul să mă hrănească m-a condus pe scena globală, unde am lansat un tipar puternic pentru schimbare.

„Ei bine, hrânirea prin puterea DOW a atras atenția cu siguranța", l-am auzit pe Merlin chicotind prin Innernet. Apoi a adăugat: „Țelul principal al Rețetei este de a permite tuturor sa simtâ DOW-ul, pentru câ dependența de DOW este cheia pentru eliberarea planetei voastre. Meditația şi rugăciunea zilnica, reprogramarea, slujirea, o dieta vege-tarianâ, exercițiul fizic, timpul petrecut în linişte în natura şi folosirea mantrelor şi a cântecelor religioase - toate împreuna formează o combinație puternica!"

Este adevărat că Merlin este una dintre ființele mele preferate. îl iubesc la fel de mult ca şi pe Sf. Francisc, ceea ce înseamnă destul de mult. împreună cu Fecioara Măria, ei formează triada mea preferată, poate şi pentru că au fost cea mai recentă echipă a mea.

Merlin se spune că este păstrătorul genealogiilor regale, un militar şi un sfătuitor personal a patru regi, inclusiv pentru Uther Pendragon şi Arthur. A fost un profet care a demonstrat cunoaşterea completă a oamenilor, a morții şi a destinului Britaniei.

Cunoscut ca având un intelect superior care îl depăşea pe cel al astrologilor şi al magicienilor, el întocmea planuri de campanie şi strategii, aducea ploi, calma furtunile pe mare, ridica vânturi şi furtuni de praf şi distrugea armate puternice. Fondator al Cavalerilor Mesei Rotunde în povestea despre Camelot, Merlin este cu adevărat Maestrul mitului şi al vremurilor magice.

Reapariția sa în acest mileniu are ca scop reformarea viziunii radiante a Camelotului - Paradisul perfect pentru toți. El vine să ne amintească să ne iluminăm şi să ne distrăm mai mult, întrucât nu trebuie să suferim pentru a le fi de folos celorlalți. *Perfect* este sloganul lui, iar „Rezolvările Perfecte, Relațiile Perfecte, Realinierile Perfecte şi Relaxarea Per-fectd" formează cel mai recent colet primit în dar de la el. Lucrând cu cei patru Arhangheli, Merlin a dovedit că cele de mai sus pot fi programate într-un spațiu şi apoi susținute prin modul nostru de viață.

Nivelul scepticismului şi al cinismului în lumea zilelor noastre este amuzant, iar reacțiile spontane frecvente ale oamenilor la povestirile despre experiențele în planul interior, cu Maeştrii Alchimişti, declanşează răspunsuri ca acesta: „Sună fenomenal, de necrezut, ce droguri ai luat?"

A spune unui taoist, sau unui metafizician „eşti smintit" arată o lipsă şocantă a înțelegerii, pentru că există lumi în interiorul lumilor, care au existat dintotdeauna şi vor exista întotdeauna. Este ridicol să ne

gândim că suntem doar maşini care simţim şi gândim, deoarece întotdeauna am fost şi întotdeauna vom fi mult mai mult, iar acest lucru trebuie simţit pentru a fi real. Să fii într-o lume în care atât de mulţi au uitat de Tao (DOW) este, într-adevăr, foarte ciudat, în special atunci când ni s-a dat un standard atât de puternic de comparaţie şi cunoaşterea că viaţa holistică deschide porţile.

Un Maestru strălucitor al Magiei, Lao Tzu, spunea odată: „Atunci când omul interferează cu Tao (calea universala), cerul devine murdar, pământul se epuizează, echilibrul se năruieşte şi creaturile dispar". De asemenea, ne pierdem sensibilitatea de a privi în spatele vălurilor.

împreună cu budismul şi confucianismul, taoismul este una dintre cele trei religii principale ale Chinei. Creat de Lao Tzu în secolul al şaselea după Christos, se spune că Tao este Calea Universului, iar în cartea sa, *Tao Te Ching,* Lao Tzu împărtăşeşte din „cauzele universului" şi „modurile de viaţă". Lao Tzu spune că există o singură virtute, şi anume de a rămâne în armonie cu Tao - DOW-ul nostru - şi că aceasta ne aduce sănătate, bogăţie şi abundenţă. El spunea: „Exista

ceva nediferenţiat şi totuşi perfect, care a existat dinaintea naşterii cerului şi a Pământului. Nu ştiu cum se numeşte, iar daca ar trebui sâ-1 numesc, i-aş putea spune doar Tao".

Lao Tzu promova o viaţă simplă, lipsită de egoism, în care individul se concentrează pe uniunea mistică cu absolutul. El zicea: „înţeleptul nu acumulează bunuri. Cu cât mai mult cheltuieşte pentru ceilalţi, cu atât mai mult se stăpâneşte pe sine. Cu cât mai mult dăruieşte celorlalţi, cu atât mai mult are pentru el însuşi".

Filozofia Tao, sau Tao-chia, promovează ideea unui conducător înţelept, care conduce mai degrabă prin înţelepciune decât prin forţă; astfel, Tao-chia promovează o înţelegere mistică a lumii, una care spune că, printr-o practică adecvată, oamenii se pot elibera de ataşamente şi pot obţine eliberarea spirituală şi nemurirea.

Acceptând nemurirea Divinităţii Lăuntrice şi alte dimensiuni ale realităţii, taoismul şi budismul sunt similare şi într-o armonie idealistă între ele. Diferenţele în lumea religiilor provin din diferenţele între interpretări şi conştiinţele celor care au încercat să recepţioneze învăţăturile mesagerilor.

Există o esenţă intrinsecă, ce poate fi găsită printre Maeştrii Magiei. O graţie, un umor, o inteligenţă şi o logică ce fac din compania lor o plăcere. Ei sunt plini de compasiune, totuşi fermi, iubitori şi susţinători, inspiraţi şi, de asemenea, complet filozofici. Ei par plini de viziunile unei frecvenţe a vieţii, care într-o zi ar putea să aleagă să se exprime pe sine însăşi ca Supremul Divin. Nu este vorba de eBtism, este doar potenţialul existent în noi toţi, care refuză să fie negat şi este ceea ce ei văd în noi. Ei sunt noi. Noi suntem ei. Totul este unul. Lumea lor este viitoarea noastră lume, iar lumea noastră a fost cândva a lor. Ei vin la noi, la invitaţia noastră, pentru a ne inspira, prin Prezenţa şi exemplul lor, să fim versiuni mai bune ale noastre.

Pentru a înţelege într-adevăr ce am vrut să zic prin ştiinţa sacră, cel mai bine pentru mine este să vă împărtăşesc

mai multe şi să vă revelez în continuare călătoria mea în compania Maeştrilor Alchimiei Divine, deşi o parte dintre ele vor rămâne în cutia amintirilor mele, ca nişte comori tainice. Conexiunea noastră s-a realizat după dezvoltarea unei anumite sensibilităţi şi a capacităţii de a intra în legătură cu ei. întrebarea „De ce eu?", pe care o pun mulţi iniţiaţi, atunci când încep o relaţie conştientă, are de-a face cu destinul nos-tru prestabilit şi cu alegerile pe care le-am făcut pentru noi înşine. Lumea este predestinată să experimenteze Paradisul şi noi suntem sortiţi să-1 creăm.

Aşa cum vă puteţi imagina, de la vârsta de treizeci şi trei de ani, viaţa mea a început să ia o întorsătură neobişnuită, comunicând telepatic cu fiinţe pe care mulţi le cunosc sub numele de Maeştrii înălţaţi, (pe care eu îi numesc Maeştrii Alchimiei Divine), trecând prin iniţieri extreme şi practicând un mod de viaţă care m-a sensibilizat într-un asemenea grad, încât cu greu puteam suporta să părăsesc sfinţenia casei mele.

***

Ştiinţa pe care ne bazăm:

în această perioadă, spre sfârşitul anului 1993, Merlin a început să-mi prezinte ştiinţa pe care el a denumit-o „Bio-energetică avansată", ştiinţa sacră a alinierii inimii şi mintii. Instruirea mea în Ştiinţa Biocâmpului a început serios, doi ani mai târziu, prin conectarea cu Şinele meu viitor.

Aceasta este ştiinţa mai presus de ceea ce este denumit E.Q., în care folosim şi coeficientul nostru emoţional, nu doar coeficientul mental al inteligenţei. Ea implică folosirea programării specifice şi o dorinţă sinceră de a obţine rezultate perfecte. Spre deosebire de afirmaţii, Ştiinţa Biocâmpului se bazează pe folosirea programelor imprimate în câmpul nostru. Acestea emit tipare specifice ale radiaţiilor, la care universul răspunde ulterior.

St. Germain afirmă întotdeauna că ţelul adevăratei ştiinţe este de a spori fericirea noastră şi de a ne elibera de orice ᶜondiţii care ne împiedică să ne experimentăm Divinitatea

Lăuntrică. A trăi o viaţă holistică, suficient de rafinată pentru ca DOW-ul să reuşească să ne hrănească, înseamnă ajustări sociale importante, deoarece pentru a fi suficient de sensibil ca să accesezi suficientă putere DOW care să te hrănească înseamnă şi o sensibilitate extremă la toate energiile de pe planetă. Simţurile noastre - pipăitul, gustul, vederea şi mirosul devin acute, iar, uneori, aceste extreme pot fi insuportabile. Pentru mulţi, controlul câmpului mediului ambiant a devenit imperativ.

Unii s-au născut deja acordaţi la ştiinţa sacră, iar alţii o descoperă prin viaţa holistică şi ulterior învaţă secretele puterii sale. Alţii sunt impresionaţi de ea prin evenimente, fără să înţeleagă niciodată complet lumea pe care au văzut-o. Pentru că nu sunt conştienţi de puterea alegerii şi de modul în care pot să-şi acordeze experienţele, scântei de uimire şi magie sunt risipite prin viaţa lor, fără să devină o bază pentru tot ceea ce creează.

Este adevărat că ne putem împlini potenţialul omenesc, sau îl putem nega, că putem înţelege ştiinţa sacră superioară, sau putem alege să rămânem la ştiinţa tradiţională. Putem să-i aşteptăm pe oamenii de ştiinţă să-şi deschidă canalul DOW-ului şi să-i ajungă din urmă pe metafizicienii lumii, iar astfel să confirme ceea ce mulţi considerau adevărat, sau putem fi exploratori avizi ai planului interior, iar prin experienţele pe care aceste lumi le furnizează, putem să ne formulăm ideile proprii. Este adevărat că putem fi nelimitaţi şi putem cunoaşte fericirea, dar şi că putem să ne lăsăm conduşi de „schismele" noastre karmice. Totuşi, în momentul în care ştim că aceste rupturi creează dezechilibre energetice care perpetuează războiul, violenţa, foametea, sărăcia, suferinţa, ura şi multe altele, atunci vine vremea să le reacordăm. Clarvăzătorii văd schismele ca rupturi în câmpul nostru aurie, iar Puterea DOW le poate repara şi ne poate reechilibra între timp. Instrumentele educaţiei holistice, care se *bazează* pe principiile acestei Ştiinţe Sacre, aleg de la bun început evitarea acestor rupturi

MEDIA MANIA St.Germaln

întâmplările pot aduce o faimă nedorită,
presa doreşte să blameze pe cineva, însă buna dispoziţie te ajută să supravieţuieşti acestui joc.

Amsterdam, Olanda 2001. Pe când stăteam la fereastra hotelului, amuzată de încă o privelişte, îmi venea greu să cred ce multe lucruri am aflat de la prima noastră călătorie. Atât de multă cunoaştere, la niveluri atât de profunde ... „Dacă aş putea da timpul înapoi", m-am întrebat, „ce anume aş schimba?" Uneori, totul pare perfect, deşi aş fi preferat să am parte de mai puţină tensiune - însă ne-am descurcat.

„Ai influenţat şapte sute de milioane de oameni doar în câţiva ani!", vine Merlin să-mi amintească şi să-mi atragă atenţia în legătură cu puterea pianului lor de marketing. Ştiu că ei au influenţat alte milioane de oameni, prin numeroasele lor canale. îmi amintesc când a început circul presei, prima mea însărcinare şi prima misiune la drum.

***

„Vrem să fii disponibilă pentru presa globală."

Mi-a transmis St. Germain prin Reţeaua Cosmică Nirvana, într-o seară de vineri, la subsolul casei mele din Brisbane. Cred că era pe la sfârşitul anului 1995, poate la începutul lui 96, deoarece până atunci trecuseră doi ani fără să mănânc ceva, în urma racordării cu succes la Canalul Alimentaţiei Divine.

„Cred că glumeşti!", am răspuns.

Linişte. Nu cred că era amuzat.

„De ce?", am întrebat.

„Pentru că, cu tine, ei vor vorbi."

„Dar sunt mulţi astăzi care fac acelaşi lucru." A sosit răspunsul meu firesc, pentru că nu mă simţeam în stare să povestesc nimic, în nici un caz să apar cu cele mai noi experimente. „Cu toţii împărtăşim aceleaşi lucruri despre iubire şi cinste, sănătate şi abundenţă divină, puterea programării şi a rugăciunii". în orice caz, am adăugat în glumă, „Nu sunt pregătită pentru încă o crucificare!" Fiind conştientă de implicaţiile sugestiei şi de faptul că eram încă nişte copii în domeniul cercetării, protestele mele erau bine întemeiate.

Tehnicienii Biocâmpului Dimensional fac experienţe cu câmpul personal tot timpul. Nu ne-am dat seama că folosirea Puterii DOW pentru a ne hrăni biosistemul ne va aduce atâta zgomot la uşa noastră. Instruirea zilnică s-a desfăşurat zeci de ani, timp în care am cercetat şi am aplicat ceea ce a fost posibil. Neabătut, St. Germain a continuat:

„Da, însă Puterea DOW îţi permite să trăieşti cu lumină. Este senzaţional, presa va sta de vorbă cu tine".

Şi astfel ne-am contrazis până când, în final am fost de acord, având impresia că mi-am pus capul pe butuc, pentru tăiere. Cred că argumentul care m-a convins a fost acela că la fiecare două secunde un copil moare de boli legate de foamete - puteam trăi pentru mine, fără să împărtăşesc ceea ce descoperisem unei lumi aflate într-o nevoie atât de evidentă? Aveam vreo obligaţie morală?

Şi astfel, am început prima aventură în lumea presei, în care media mania uneori mă dobora, crea dispute şi, mai târziu, mi-a dat aripi. Era adevărat că ştiam, dincolo de orice îndoială, că puterea DOW ne poate hrăni celulele la fel de bine ca şi sufletele. Ce nu aflasem încă era o formulă care să permită oricui

să trăiască cu lumină, întrucât, cu trecerea timpului, devenise clar că inițierea de 21 de zile dădea doar ceea ce oamenii erau în stare să primească. Deşi ştiam că cea mai mare parte a oamenilor nu erau interesați să-şi nege plăcerea de a mânca, ştiam şi că cercetarea noastră ar fi putut, în cele din urmă, să aducă beneficii țărilor lumii a treia.

M-am pierdut mai profund în gânduri, reflectând la călătoria din ultimii câțiva ani, care a început în acea seară. Eram naivă şi complet inocentă, calități care unii ar spune că au fost Grația Divină salvatoare. E destul să spun acum că sunt un pic mai smerită şi mai înțeleaptă şi că am învățat să apreciez cicatricele rămase după luptă. Aş fi vrut să ştiu atunci ceea ce ştiu acum, totuşi, învățătura primită fiind în centrul atenției a fost de neprețuit.

De la mass-media am învățat ce înseamnă umilința şi elasticitatea. De asemenea, am fost martoră la puterea pe care o are presa de a rezolva multe dintre problemele noastre globale. Propagarea informațiilor de bună calitate ne va ajuta întotdeauna să evoluăm.

Recent, am adunat pe calculator fişierele legate de presă şi invitațiile din partea presei, cu care am corespondat prin e-mail şi care mi-au luat interviuri ani de zile. A fost o imagine copleşitoare şi trebuie să mulțumesc ziariştilor care au fost deschişi, curajoşi şi înțelepți. Un dosar destul de gros şi, în mod surprinzător, mai mult pozitiv, decât dezinformat, stătea ca mărturie despre puterea presei de a declanşa marea schimbare. Da, este adevărat, milioanelor de oameni li s-au dăruit semințele divine ale Puterii DOW.

Impactul presei este uluitor, dar la fel este şi puterea Divinității. Şi da, este adevărat că moartea celor trei care au încercat să trăiască cu lumină a exacerbat atenția presei, transformând o descoperire pozitivă, în ceva ridiculizat şi de temut.

***

Momentul morții lui Verity Linn, din Scoția, spre sfârşitul anului 1999, a fost o provocare pentru mine, deoarece a declanşat un val de reacții ale presei, care s-a izbit de pragul uşii mele, la fel ca valurile care modifică malul oceanului. Pentru cei care nu sunt familiari cu această ştire, inițierea care a permis multor oameni să fie hrăniți prin Puterea DOW

necesită instruire, pregătire şi prudență în momentul în care îți asumi responsabilitatea pentru ea. Dacă nu se procedează în acest fel, atunci orice inițiere poate să-i revendice viața.

Luptătorii spirituali au trecut prin inițieri de la începutul timpului, ca şi fachirii din India, adeseori împingân-du-i dincolo de rezistența fizică imaginabilă. Aceasta este natura jocului. Inițieri ca cele ale druizilor, şamanilor şi samurailor au fost considerate întotdeauna „periculoase" de către cei ignoranți şi speriați de aceste practici.

Pentru a face față la ignoranța legată de lucrurile de bază într-o lume metafizică, sunt necesare atât răbdarea, cât şi compasiunea, totuşi ea mi-a oferit o imagirje uimitoare a modului în care trebuie să se simtă Maeştrii Alchimiei Divine de fiecare dată când ne îndoim de ei, sau îi ignorăm, sau îi bombănim pentru toate lucrurile pe care le-am făcut. Ignoranța este rareori o binecuvântare.

Momentele petrecute cu echipa australiană de la emisiunea *60 de Minute* au fost cea mai grea încercare, prin care am fost martora feței întunecate a jurnalismului, unde integritatea fusese lăsată deoparte, pentru a prezenta o concluzie prestabilită - iar adevărul avea să rămână în umbra unei frici nemărturisite, indusă de percepțiile limitate.

Am învățat câteva lecții dure, legate de ignoranța şi aroganța presei şi de puterea sa - unii

preferând să mă descrie ca fiind o şarlatană, din cauza vieții pe care o practic. Totuşi, am obținut extrem de mult.

Filozoful chinez Fen-Yang spunea cândva: „Atunci când eşti înşelat şi plin de îndoiala, nu sunt suficiente nici o mie de cdrți sfinte. In momentul în care ai atins înțelegerea, chiar şi un singur cuvânt este prea mult". în cazul în care în tiparul nostru nu intră să fim persoane publice, mulți dintre cei care lucrează cu Maeştrii Alchimişti sunt foarte selectivi cu persoanele cărora le împărtăşesc acest lucru, preferând smerenia tăcută, în schimbul privirii fixe a scepticilor.

„Trebuie doar sâ-ți dovedeşti ție însâți existența Divinului. Este suficient pentru o singura viața. Ceilalți O vor simți, atunci când vor fi pregătiți". A fost sfatul Maeştrilor Alchimişti, în momentul în care aciditatea presei era la maximum. .Vorbeşte doar despre Puterea DOW, acționează impecabil şi fii un exemplu de Radianța Divina".

Deci, ce este acest lucru pe care unii l-au dovedit că ne poate hrăni?

Puterea pranei este puterea iubirii, puterea Divină. Ea ne poate hrăni sufletele, celulele şi toate straturile ființei noastre, până când setea dispare. Din fericire, după doi ani de călătorie, au apărut cercetările Maeştrilor Qigong despre „bigu" (o stare în care nu mai avem nevoie să mâncăm).

Realitatea este că suntem liberi să alegem dacă dorim să mâncăm, sau să fim hrăniți cu prana, iar beneficiile pentru sănătatea noastră şi pentru mediul ambiant sunt mult prea importante pentru a le ignora. împărtăşirea cu respect şi în scop informativ despre Puterea DOW şi capacitatea Sa de a ne hrăni, a fost ca o invitație la o petrecere extraordinară, la care ignoranța îi împiedică pe mulți să participe.

Maeştrii Magiei au fost alături de mine tot timpul petrecut în public - cu minciunile, dezinformarea, îndoiala şi frica existente. A fost o inițiere dură, cu o nuanță de fericire şi exasperare. Niciodată nu am trăit asemenea profunzimi ale tristeții, ca atunci când am avut de-a face cu jurnalişti. Răbdarea a fost prioritară, pe măsură ce ajungeam să descopăr cu tristețe, fondul limitat de integritate şi cinste al mass-media globale.

Celebritatea este atât de obositoare, iar eu nu înțeleg fascinația pe care oamenii o au pentru celebritate . Odată am întrebat un jurnalist din Londra: „De ce sunt gazetarii britanici atât de interesați de prezența mea?" Iar el mi-a răspuns: „Nu se întâmplă prea multe în Anglia. Tu reprezinți o ceva nou şi interesant." Ca şi cum, pur şi simplu, nu ar fi existat ştiri mai bune.

Şedeam pe un pat, într-un hotel din Hamburg, discutând cu o femeie de o inteligență vădită. Era reporter pentru presa scoțiană. Cu sinceritate, i-am furnizat date, cifre, studii, experiență personală, descrieri documentate ale medicilor legate de această cercetare aprofundată, date despre trecutul meu şi multe altele. Câteva zile mai târziu, apare articolul său. Am numărat cel puțin douăzeci de erori privitoare la fapte. Am rămas stupefiată.

„O fi proastă?", m-am întrebat, „aceste date sunt toate greşite!"

„Nu este proastă. Ai vorbit cu ea, a luat multe informații de pe Website. Are datele reale."

„Atunci, ce se întâmplă?", mi-am întrebat DOW-ul.

„Banii? Da, banii." Mi-am dat seama. „Adevărul poate fi plictisitor. Senzaționalul se vinde."

Am hotărât să nu mai accept presa scrisă, cu excepția revistelor de spiritualitate. Nu pot susține informarea şi educarea eronată a publicului britanic, nici nu mai pot fi „găina care face oul de aur" pe care

gazetarii să o exploateze. „Oricum ei scriu ceea ce vor." Am acceptat cu tristeţe şi am închis acea uşă. Emisiunile în direct la TV şi radio sunt suficiente -aici nu există modificări, iar esenţa poate fi remarcată.

Media mania s-a manifestat total, cu urmăriri cu maşina ale paparazzilor care făceau poze, în timp ce măream viteza pe aleile şi străzile din Edinburgh, într-o zi tipică de primăvară, cu cer noros.

La mijlocul zilei, tocmai ieşeam după o emisiune în direct, la postul de radio scoţian. Paparazzi se îmbulzeau. Mi se puneau microfoane în faţă, în timp ce mulţimea se apropia, iar întrebările curgeau din toate părţile. M-am trezit într-un taxi împreună cu echipa noastră de televiziune, iar mulţimea mă urmărea. Camerele înregistrau, sunetul era tot timpul pregătit şi am pornit în viteză. Cinci minute mai târziu. „Hei Guv, ne urmăresc!", a zis şoferul, într-un fel amuzat „Paparazzi! Vreţi să scăpăm de ei?"

Echipa de televiziune filma. Niciodată nu pierdeau ocazia.

„Mai spune încă o dată", au zis ei, iar şoferul zâmbea. Nu se mai distrase atât de bine de foarte mult timp. L-au prins în film. Am mărit viteza şi el m-a întrebat, privindu-mă prin oglinda retrovizoare: „Eşti o persoană celebră?"

„Nu", am răspuns obosită, „eu doar scriu cărţi".

Apoi a sunat telefonul mobil, producătoarea dorea saşi găsească echipa. într-un fel, din cauza haosului, rămăsese în urmă.

„Unde eşti?", a întrebat, simţindu-se lipsită de autoritate, ca şi cum ar fi pierdut toată distracţia. Echipa de filmare era entuziasmată, în efervescenţă. Arătau ca nişte băieţi dintr-un film de acţiune, care participau la o urmărire cu maşinile.

„Trebuia să fii aici. Am filmat totul. Şoferul a fost perfect. Cel mai bun spectacol al săptămânii".

Ei lucrau la un documentar despre viaţa mea pentru *Canalul 4 şi* pentru emisiunea *Martor.* Din nou, m-am abandonat DOW-ului, cerându-i lui Saint Germain ca în cele din urmă să fie prezentate informaţiile şi imaginile perfecte. în această etapă, am simţit că orice s-ar fi prezentat ar fi fost o ameliorare a modului în care gazetarii din Marea Britanie mi-au lipit fotografia pe prima pagină cu **titlul:** „Cea mai periculoasă femeie din Marea Britanie!"

M-am aşezat într-un colţ al taxiului, privind la cerul înnourat. „Aşa s-au dus planurile mele de excursie!", am gândit când am ajuns acasă şi i-am văzut pe paparazzi instalaţi pe stradă.

Intimitatea părea să fie un lucru de nepreţuit, pe care l-am pierdut pe drum.

Din nefericire, cele 130 de ore filmate pentru *Canalul 4,* s-au transformat în douăzeci şi cinci de minute de film, iar toată magia care fusese filmată, toată frumuseţea Maeştrilor Alchimiei Divine şi a Reţelei Cosmice Nirvana care se trans-

misese, au rămas în cabina de montaj, trimise aici de către un producător care dorea să prezinte o imagine deja cunoscută.

Concentrându-se asupra morţii din Scoţia, ei au ales să ignore toate dovezile ştiinţifice, preferând mai degrabă să acorde timpul preţios de emisie pentru dezinformare şi perpetuarea ştirilor senzaţionale. O oportunitate măreaţă pierdută şi atât de mult timp şi atât de mulţi bani cheltuiţi pentru o educaţie eronată, de către oameni incapabili să păstreze o viziune superioară.

Să ne deschidem vieţile înspre o cercetare amănunţită, intensă şi cinstită, iar apoi să o vedem prezentată de-a valma, pentru a susţine ştiri arhaice, poate fi deprimant - şi, chiar şi cel mai puternic

luptător va vărsa o lacrimă, sau două. Demisiile cosmice sunt un lucru obişnuit, deoarece numai cei mai puternici supravieţuiesc unei vieţi publice, la drum alături de Maeştrii Alchimiei Divine.

***

Mintea mea alunecă mai departe, înspre o emisiune în direct din Hong Kong.

„Minţi!", îmi zice reporterul, în timp ce eram la mijlocul propoziţiei. Am izbucnit în râs, deoarece scena era absurdă.

„Dacă", am răspuns, „după ani de cercetare, un laborator ştiinţific a descoperit şi a aplicat cu succes, pe cobai omeneşti, un mod de hrănire fără mâncare, cu siguranţă, lumea ar fi aplaudat. Nu ar mai exista foamete, lipsă de hrană, malnutriţie".

„Dacă", am continuat, „eram un om de ştiinţă, nu o persoană de spiritualitate, mi s-ar fi acordat Premiul Nobel". A fost tot ce am putut zice. Răspunsurile, replicile perfecte ne vin întotdeauna în retrospectivă, totuşi răspundem cât de bine putem. Patru ani mai târziu cărţii *A trăi cu luminat* i s-a acordat Premiul IgNobel 2000 pentru literatură, încurcându-i pe cei care au apreciat posibilitatea unor astfel de lucruri.

îmi amintesc ziua în care asistenta mea personală, Helen, a ieşit brusc pe verandă, entuziasmată, fluturând o scrisoare.

„Ghici ce s-a întâmplat? Nu o să-ţi vină să crezi! Ai câştigat Premiul Nobel pentru literatură. Cartea ta despre prana a câştigat premiul!"

„Cred că glumeşti!"

„Nu totul este aici, citeşte faxul care tocmai a sosit!", zise ea, înmânându-mi faxul, în timp ce mă legănam pe o canapea, bucurându-mă de solitudinea zilei.

Scanând anunţul, nu puteam crede. Au început să-mi curgă lacrimi de uimire, apoi un sentiment de eliberare şi de mulţumire au coborât asupra mea. în sfârşit, o recunoaştere! Am citit din nou, de data aceasta observând micul „Ig" din faţa cuvântului Nobel. Din nou m-am simţit revoltată.

„îmi pare rău, draga mea, este premiul IgNobel! Cred că înseamnă opusul Nobel-ului!" Am râs şi am tot râs, apreciind umorul situaţiei.

***

O lună mai târziu eram ispitită de către televiziunea germană. Cercetătorul părea blând, inteligent, în timp ce amfitrionul, am aflat mai târziu, alesese să rămână total dezinformat, pierdut în propriul său program. întrebările erau lansate de la stânga la dreapta, folosind oameni agresivi, aşezaţi special în public pentru a menţine potopul constant al atacului. Răspunsurile nu sunt nici aşteptate, nici dorite, jocul fiind un exerciţiu de tragere la ţintă, nimic mai mult, oamenii emiţând temeri şi neîncredere şi etalându-şi ignoranţa, ca o banderolă purtată pe mânecă. Poze ale unor anorexici epuizaţi erau proiectate pe un ecran în spatele meu pe scenă, în timp ce suferinzii povesteau despre dereglările lor alimentare, învinuindu-mă cu mânie de suferinţa lor.

„Ce sa fac?", am întrebat în gând, simţindu-i pe Maeştri extrem de aproape.

„Deschide-ţi inima", mi-au zis. „Lasd acum sa se reverse iubirea Mamei". Era răspunsul perfect la tot ceea ce

se întâmpla. Iubirea Divină se revărsa prin inima mea, în timp ce mă cufundasem în meditaţie, iar ochii mei căpătaseră acea privire sticloasă a unei persoane aflate într-o stare modificată de conştiinţă.

„Vedeţi, este total smintită, puteţi vedea aceasta în ochii ei". A fost reacţia imediată a unei femei psiholog,

care, fiind incapabilă să simtă iubirea, şi-a păstrat rigiditatea judecăţii. Pentru mine, Graţia Divină începuse, în sfârşit, să se reverse. „Iartâ-i, Tata, ca nu ştiu ce fac. Iartâ-i, Tata, ca nu ştiu ce fac".

St. Germain era cel care îmi transmitea lumină prin Reţeaua Cosmică Nirvana, în acea seară, în timp ce eram sub duş, apa revărsându-se peste trupul meu şi curăţându-mi câmpul aurie. Lacrimi de tristeţe provocate de ignoranţă şi de ocaziile pierdute, mi se prelingeau pe faţă. Am iertat, am eliberat şi am mers mai departe.

„Suntem tot timpul cu tine", zise el, iar pe măsură ce iubirea sa mă învăluia şi mă curăţa, ştiam că era adevărat.

Unul dintre editorii mei, a fost în sală şi mi-a relatat că, la începutul emisiunii, reporterul spunea ceva de genul:

„Aseară am băut foarte mult, sunt într-o pasă proastă, mă simt mahmur şi nu ştiu nici măcar de ce i-am invitat pe aceşti oameni. Cu toţii ştim că sunt prostii!"

Până când am ieşit de pe scenă, au început cu toţii să huiduiască şi să şuiere. Sentimentul era copleşitor. Mă simţeam ca Daniel, întors pentru încă o rundă în grota leului.

Mulţi oameni au întâlnit în viaţă atât ignoranţa, cât şi prietena sa numită frică şi totuşi, acolo unde sălăşluiau Maeştrii Magiei, putea intra doar iubirea. Iubirea, încrederea şi toleranţa sunt cheile lumii lor şi, în acel moment am înţeles că DOW-ul m-a instruit bine. Să fim într-o poziţie în care tot ceea ce putem face este să emitem iubire poate să ne dea putere, iar, peste câteva zile, emisiunea de televiziune ne-a solicitat din nou, ca răspuns la succesul copleşitor pe care 1-a avut la public. Publicul a simţit iubirea Mamei Divine strălucind în

camerele în care locuiau şi doreau mai mult. „De data aceasta, comportă-te cum trebuie cu ea!", îl admonestau faxurile şi e-mail-urile pe reporterul prea indiferent ca să-i pese.

***

Da, este adevărat; m-am izolat timp de trei săptămâni, pentru a trece printr-o iniţiere aspră, dar sfântă, împreună cu Divinitatea Lăuntrică.

Da, este adevărat că mii de oameni au trecut cu succes de atunci prin aceeaşi iniţiere şi au avut multe recompense, prea multe pentru a fi menţionate.

Da, este adevărat că Puterea DOW m-a hrănit ulterior.

Da, este adevărat că, pe măsură ce treceau anii, puterea Maeştrilor Magiei în viaţa mea a crescut.

Da, este adevărat că sunt pregătită să rămân pe poziţie, să acţionez impecabil şi să împărtăşesc cu sinceritate cercetarea mea, indiferent de preţ. Adevărul rămâne adevăr. Poate să ne fie teamă de el, îl putem îmbrăţişa, sau ignora. El rămâne acelaşi.

Da, este adevărat că experienţele mele cu presa mi-au redus naivitatea şi, din nefericire, m-au făcut mai dură. Totodată, este adevărat că, atunci când Radianţa Divină se revarsă prin noi, toate rănile luptei dispar, în timp ce ni se revelează o nouă perspectivă, care luminează fiecare zi.

***

înţeleptul indian, Sri Sankara, spunea cândva: „Lumea este plina de ataşamente şi aversiuni şi este ca un vis; pare sa fie real, atâta timp cât cineva este ignorant, însâ devine ireal, când cineva este treaz".

Născut în anul 788 d.Ch., într-o familie indiană de brahmani, la vârsta de trei ani stăpânea mai multe limbi, inclusiv complexa limbă sanscrită. La cinci ani, se spune că stăpânea toate artele şi ştiinţele. El zicea că ţelul vieţii sale era să învingă maya şi ignoranţa, prin stăpânirea celor cinci simţuri, a minţii,

emoţiilor şi trupului, ceea ce i-ar fi revelat apoi

Atman, sau DOW-ul. El zicea: „Acţiunea nu poate distruge ignoranţa, deoarece nu se află în conflict cu ea. Doar înţelepciunea o distruge, aşa cum lumina distruge întunericul".

Educarea presei pare o problemă imposibilă, totuşi, dacă este folosită cu integritate, poate să redefinească lumea.

Am apreciat următorul citat al lui Deepak Chopra: „Daca rdmânem agăţaţi cu încăpăţânare de realitatea materiala, ca singurul mod de a înţelege ceva, scepticismul legat de Dumnezeu este complet justificat. Miracolele şi îngerii sfidează raţiunea şi, deşi viziunile sfinte pot fi uneori catalogate, mintea raţionala rămâne dispreţuitoare şi îşi apârâ controlul sigur asupra planului material".

***

Cea mai bună lucrare de cercetare pe care am primit-o a fost pe la sfârşitul anului 1998, când mi-a fost dăruită lucrarea Maeştrilor Qi, de către un coleg de-al meu, Jaxon Wu.

Ei denumesc această stare „bigu", cu accentul pe prima silabă. El spunea: „Ca şi noi, ei sunt eliberaţi de nevoia de a mânca". Mii de practicieni Qigong au făcut ca Puterea DOW să-i vindece, să-i hrănească> să se simtă liberi, confirmând profeţia unui paradis posibil, în care „leul va sta alături de miel", cu toţii ajungând să fie hrăniţi de această iubire. Structura câmpului îşi va modifica frecvenţa şi îi va permite Radianţei Divine să se reverse liber prin lume pentru a-i hrăni pe toţi.

Tot în această perioadă am auzit despre familia de Maeştri Qi din New York, care *na* a mâncat timp de peste şase ani şi care emitea o iubire atât de mare, încât nici plantele de apartament nu aveau nevoie să fie udate, nici peştişorii aurii să mănânce. Până la sfârşitul lui 2000, dr. Yan Xin a ajuns la aceeaşi concluzie la care ajunsesem şi eu - şi anume, că lumea nu este încă pregătită pentru hrănirea prin Puterea DOW. Săturându-se de interesul oamenilor legat de problema „Ooo, nu mănânci?", în loc să aprecieze activitatea genială legată de cercetările pentru cancer şi SIDA, dr. Xin şi-a sfătuit colaboratorii să iasă din starea de bigu. Pentru mine,

tot ceea ce am putut să fac a fost să revin la puterea iubirii.

Următorul studiu extrem de important a venit de la Chris, omul nostru de legătură din Germania. „Citiţi *India Timed'* ne-a scris el, trimiţându-ne adresa paginii lor de Web. Cercetarea fusese făcută pe un jainist care ţinuse post, doar cu apă timp de 411 zile, sub supravegherea directă a unor medici deschişi spre aceste subiecte.

Bazată pe învăţăturile lui Mahavira, religia jainistă aderă la cele Cinci Mari Legăminte - rostirea adevărului, a nu vătăma, a nu fura, celibatul şi lipsa ataşamentelor, plus rugăciune, meditaţie şi post în permanenţă - care reprezintă calea lor spre iluminare.

Ştiinţa pe care ne bazăm:

Secretul succesului celor care se hrănesc cu lumină este că noi avem un stil de viaţă care ne menţine acordaţi la canalul Iubirii Divine. în cercetarea Biocâmpului, am descoperit că nivelul cuantic este format din raze de lumină şi unde sonore, că acestea transportă informaţii şi emoţii care ni se imprimă în câmpuri. La nivelul cel mai pur, cel mai aproape de experienţă, această lumină poate fi simţită ca iubire, iar iubirea este cea mai pură formă a Sa, forma cu cea mai puternică Radianţă Divină, care ne poate hrăni.

Odată cu trecerea anilor, am ajuns la înțelegerea faptului că cea mai mare parte din media mania din jurul fenomenului de a trăi cu lumină a fost rezultatul incapacității lor de a înțelege magia Radianței Divine. Am înțeles de curând că misiunea mea era să prezint Puterea DOW ca știință, un produs natural al acordării Biocâmpului - şi că este necesar să o fac fără a diminua rolul puternic pe care Iubirea Divină îl are în asigurarea hrănirii perfecte în noul mileniu.

Este adevărat că, pentru mine, hrănirea pranică este rezultatul inițierii spirituale. De asemenea, este adevărat că din ce în ce mai mulți oameni o adoptă astăzi, fără să treacă printr-un proces specific de inițiere. Fiind scăldați în razele undelor

Divine, datorită modului lor de viață, Tehnicienii Biocâmpu-lui se acordează automat la această lume a Grației Divine, imediat ce își dau seama că este posibil. Stăpâni ai minții asupra materiei, rolul lor este de a demonstra puterea DOW-ului. Fie că vă place sau nu, că acceptați sau nu, hrănirea prin DOW s-a fixat în conştiința Biocâmpului de masă, iar presa va exagera întotdeauna în legătură cu orice subiect care pare să pună la îndoială ceea ce ştiu. Deşi ignoranța tinde să dea naştere la frică, din fericire, educația holistică elimină ignoranța, iar hrănirea pranică va rămâne.

Cea mai mare lecție pe care am învățat-o de la această manie media a fost legată de felul în care ignoranța şi aroganța pot distruge cele mai mari daruri şi pot ține lumea în întuneric. Aproape fiecare persoană din Occident este influențată şi manipulată în fiecare zi prin intermediul mass-me-dia. Perpetuând realitățile care slujesc zeilor puterii, sexului, banilor, sau celebrității, mulți redactori sunt conduşi de restrângerea fondurilor, care împiedică o cercetare corespunzătoare. Un cunoscut critic de presă m-a informat recent că până şi anumite ziare principale respectate din New York sunt scrise pentru mințile copiilor de clasa a opta.

Pe măsură ce Puterea DOW dansează pe scena globală, valurile schimbării revelează înțelepciunea Divină. Din fericire, înțelepciunea Divină sălăşluieşte peste tot, iar mulți înțelepți contemporani vor spune că a fi în echilibru este cheia pentru o viață fericită. Adevărata fericire vine din experiența Puterii DOW, iar aplicarea instrumentelor de bază pentru a O obține reprezintă un mod de viață fundamental.

Aşa cum spunea cândva Dalai Lama: „Dacd ar fi sa petreci zilnic câteva minute gândindu-te şi încercând sâ emiți compasiune, în cele din urma, compasiunea - esența practicii spirituale - va deveni o parte din viața ta. Atunci când se întâmpla acest lucru, eu sunt convins nu numai *că* viața ta va fi mai fericita, ci şi ca vei contribui direct la pacea şi fericirea întregii lumi".

DRAGOSTE ADEVĂRATĂ ŞI AGENȚIA COSMICĂ MATRIMONIALĂ

Prietenii noştri angelici

Atunci când cauți iubirea adevărata, îngerii îți pot aranja o întâlnire, doar dacă îți vei descrie soarta.

Revelarea existenței unei Agenții Cosmice Matrimoniale a provocat izbucnirea râsetelor pentru majoritatea auditorilor. Una dintre povestirile mele preferate este despre iubirea adevărată, iar Agenția Cosmică Matrimonială se bazează pe o experiență pe care am avut-o cu tatăl meu. Ca toți oamenii care au iubit mulți ani pe cineva, încercarea de a face față la pierdere, atunci când persoana iubită moare, poate fi o adaptare traumatizantă, iar tatăl meu nu a fost o excepție.

„Am nevoie de o persoană pe care să o îmbrățișez", m-a anunțat la câțiva ani după moartea mamei. „Cineva pentru care să vin acasă, cu care să-mi împart patul şi să fim împreună, şi să stăm de vorbă noaptea până târziu - cineva cum a fost mama ta", a suspinat el.

„Ce se întâmplă dacă nu îți este scris să ai o altă mare iubire, sau chiar să te însori din nou în această viață?", am încercat să-1 întreb.

„Tu ştii că i-am spus lui Dumnezeu că sunt pregătit. Dacă nu mai are nimic altceva pentru mine, atunci sunt fericit să plec curând", mi-a răspuns încrezător, în timp ce ne re-orientam spre viața sa sentimentală.

„Ei bine, ai angajat un înger al Relațiilor de Dragoste?", l-am întrebat, amândoi fiind familiarizați cu lumea lor. înge-

ri ai Parcărilor de Maşini, îngeri ai Vânzărilor de Haine, îngeri Contabili şi Consilieri în Afaceri, îngeri ai Locuinței Perfecte au fost cu toții angajați cu succes şi înainte.

Odată, l-am întrebat pe St. Germain dacă era posibil să abuzezi de îngeri în acest mod. La aceasta el mi-a răspuns: „Nu draga mea, ei sunt îngeraşi bebeluşi care se instruiesc. Ei ştiu daca ți-cri angajat viața pentru a fi impecabila şi în serviciul celorlalți şi vor veni în ajutor", mi-a confirmat, ară-tându-mi o viziune în care dacă o persoană îi dădea unui înger un ordin venit de la ego, şi nu de la DOW, atunci îngerul ar fi răspuns cu o privire tăioasă şi cu expresia: „Nu cred" -întrucât ei au fost programați să îndeplinească doar voința DOW-ului.

„Ce vrei să spui?", m-a întrebat tata, interesându-se mai mult în legătură cu îngerul Relațiilor de Dragoste. „Pot să am un înger care să-mi găsească iubirea adevărată?"

„Da", am râs, „este ca o Agenție Cosmică Matrimonială, însă trebuie să fii explicit."

S-a uitat la mine zeflemitor.

„Ei bine, noi nu dorim să-i facem să-şi piardă timpul!", am zis râzând.

„Ce trebuie să fac?", m-a întrebat nerăbdător să înceapă.

„Mai întâi trebuie să faci o listă."

„Ca o listă de cumpărături?"

„Da, asigură-te că ai notat tot ceea ce îți doreşti."

„Cum ar fi, ca ea să mă iubească şi să mă adore?"

„Ai priceput bine. Ce altceva mai doreşti?"

„Să fie inteligentă şi blândă şi să fie o bucurie să fim împreună", zise, pierzându-se în gândurile sale.

„Mai lucrează la ea", am zis, în timp ce intram să urmărim filmul nostru săptămânal.

„Cum merge lista?", l-am întrebat mai târziu.

„Excelent. Am terminat. Acum ce să fac?"

„Trebuie să adaugi la final, *sau ceva mai bun, vă rog',* pentru orice eventualitate.

El a râs.

„Acum închide-ți ochii. Imaginează-ți că apare un înger în fața ta. Imaginează-ți că îi înmânezi lista şi îi ceri să fie îngerul Iubirii pentru tine şi să ți-o aducă la momentul divin perfect".

Aşa a făcut.

„Acum, imaginează-ți că ai pus lista într-o Carte Sfântă pentru a fi binecuvântată ... şi tot ceea ce trebuie să faci este să te relaxezi şi să te distrezi puțin", i-am sugerat în timp ce i-am dat formula preferată a lui Merlin.

în viață, iubirea adevărată pare să vină spre noi atunci când nu o căutăm. împreună cu prietenele mele ne amuzam adeseori, văzând ce bărbați fermecători ne înconjurau, exact atunci când nu eram disponibile - şi totuşi nu erau de găsit când eram libere. Părea ca o glumă cosmică!

Este mai eficient să fim relaxați şi să ne distrăm, în cazul în care dorim să atragem pe cineva, deoarece disperarea îi alungă pe toți. Pentru că tatăl meu nu putea scrie, a făcut o listă telepatică. Totuşi, Maeştrii Magiei spun că este cel mai bine să o scriem şi să o punem într-o Carte Sfântă, să angajăm un înger, apoi să ne relaxăm şi să ne bucurăm de viață, fiind siguri că persoana potrivită va sosi la momentul potrivit.

După ceva vreme, tata m-a sunat entuziasmat, zicând: „Ei, ghici ce s-a întâmplat?"

„Ce anume?"

„Am o întâlnire!"

„Cu cine?"

„O doamnă de la sala de recuperare, la care merg pentru a-mi exersa vorbirea", el suferind încă efectele secundare ale ultimului său atac cerebral.

„Şi?"

„Este tot ceea ce mi-am dorit şi am scris pe listă!"

„Uimitor", am chicotit eu.

„Da", m-a aprobat, „cu o singură excepție."

„Care este aceea?"

„Am cerut o femeie mai tânără, cineva de cincizeci, poate şaizeci de ani, iar ea are optzeci."

„Ai adăugat la lista ta: *sau ceva mai bun?"*

„Da."

„Ei bine, poate ea este *sau ceva mai bun",* am zis, râzând.

„Totuşi", am chicotit, „tu ai aproape optzeci şi doi, deci ea este oricum o femeie mai tânără".

Am început amândoi să râdem. Un an mai târziu, s-au căsătorit.

Fiica mea, care avea atunci douăzeci şi unu de ani a făcut acelaşi lucru, iar o săptămână mai târziu mi-a telefonat şi mi-a zis:

„Ce să fac? Am cunoscut opt bărbați".

„Dă-ți o mulțime de întâlniri". Şi am râs.

Am avut multe discuții cu Maeştrii Magiei despre iubirea adevărată, suflete pereche, suflete gemene şi o viață fericită până la adânci bătrâneți. E destul de interesant că, atunci când simțim iubirea lui Dumnezeu, toate aceste dorințe dispar curând, devenind, într-un fel, lipsite de importanță.

***

Maeştrii mi-au arătat odată o viziune în care am văzut multe ființe stând într-o încăpere plină de lumină. Ele discutau despre intrarea în lume şi despre piesele pe care trebuiau să le joace. Intrarea implica

ocuparea unui nou corp, găsirea părinților potriviți, a civilizației, a momentului, iar apoi realizarea înțelegerilor cu cei care intrau împreună cu tine. De asemenea, însemna comunicarea telepatică de la DOW la DOW pentru a reafirma înțelegerile făcute cu cei pregătiți pentru a ne primi într-o nouă formă.

In timp ce urmăream, am văzut numeroase piese stabilite şi în curs de desfăşurare, toate hotărâte dinainte şi interpretate astfel încât să furnizeze învățătura şi reechilibrarea necesară tuturor.

„Cei fericiți până la adânci bătrâneți, fac sâ eşueze țelul vieții.", râse Merlin, pe măsură ce se desfăşura viziunea

vieții mele actuale. „Ai venit în trup pentru a creşte, a învăța şi a iubi şi a împărtăşi. Este o raritate pentru sufletele gemene să intre în acelaşi moment, deoarece poate fi mult prea tulburător". Am privit apoi o viziune a sufletelor gemene în-tâlnindu-se şi devenind atât de obsedați unul de celălalt, încât şi-au neglijat activitatea.

„Şi sufletele pereche?", l-am întrebat.

„Fac parte dintr-un grup monadic", mi-a răspuns în termeni teozofici - „aşa că sentimentele de familiaritate şi apartenență sunt ceva obişnuit."

„Dar cea mai mare parte a legăturilor între oameni?", am întrebat.

„Sunt create pur şi simplu din iubire, de către sufletele doritoare să evolueze şi să fie libere de legăturile karmice", a fost singurul lui răspuns.

înțelegerea legăturilor karmice nu înseamnă perpetuarea neajutorării, scuzelor, sau a conştiinței victimei, pentru că înțelegerea deplină ne permite să avem o privire de ansamblu, să învățăm, să iertăm, iar apoi să mergem mai departe.

***

Aş vrea să vă împărtăşesc povestea îngerului Iubirii Adevărate, întrucât este distractivă şi benefică. Adeseori, în ultima vreme, am întâlnit oameni care şi-au făcut lista şi au fost răsplătiți.

în Italia, o femeie care participa la seminarul meu mi-a spus plângând:

„Nu ştiu ce să fac, îmi iubesc foarte mult fratele, însă nu mai avem nimic în comun. El fumează în permanență, are un regim alimentar cumplit, se înfurie din senin şi în general este dezagreabil. îl iubesc, dar nu îmi mai place şi îmi doresc cu adevărat să îmi facă plăcere să fiu cu el, însă este foarte greu."

Ulterior, ea a aplicat lista, spunându-i noului său înger al Relațiilor ce dorea de la fratele ei, iar apoi a lăsat subiectul Şi s-a abandonat, cerând ca să intre în scenă îngerul Rezolvării Perfecte, întrucât nu avea nici o idee cum să facă mo-

mentele petrecute cu el să fie plăcute. Trei săptămâni mai târziu, participa la alt seminar de-al meu, într-o altă țară şi era absolut strălucitoare.

„Nu ai să ghiceşti niciodată ce s-a întâmplat!", a exclamat ea.

„Ce anume?"

„Cu fratele meu ... am făcut lista şi am cerut Rezolvarea Perfectă, iar el a cunoscut o fată. Este asemănătoare cu mine, cel puțin în ceea ce priveşte credințele şi modul ei de viață. Este nebun după ea, iau masa împreună şi mănâncă hrană sănătoasă. A renunțat la fumat şi a devenit chiar deschis la minte. Nimic nu pare să fie prea mult pentru a o impresiona. Este un miracol pentru mine această schimbare a sa. Un miracol absolut!"

Aud astfel de poveşti în permanență în timpul călătoriilor mele prin lume. Oamenii care lucrează cu

Maeştrii, sau cu îngerii, sau cu DOW-ul, spunându-mi poveşti ale reuşitei şi ale schimbării, împărtăşindu-mi despre rezolvări care vin la momentul perfect pentru a le demonstra magia de netăgăduit din spatele vieții, pentru cei cu inimile şi mințile deschise.

Viața la drum alături de Maeştrii Magiei aduce miracole tot timpul.

***

Una dintre experiențele mele favorite cu îngerii s-a întâmplat pe la începutul anilor '90. A fost o perioadă extrem de dificilă a vieții mele şi mă simțeam izolată, singură, fiin-du-mi dor de o atingere omenească iubitoare. Şezând în meditație, am simțit că aveam cu adevărat nevoie de o îmbrățişare. Instinctiv, m-am aşezat în pat în poziție de fetus şi i-am zis, din inimă, DOW-ului:

„Am nevoie de o îmbrățişare puternica".

închizându-mi ochii, am simțit Prezența unui înger uriaş, care apoi a început să mă învăluie în aripile sale, până când am fost complet înfăşurată în îmbrățişarea sa. Iubirea

s-a revărsat asupra mea şi m-am simțit în deplină siguranță, protejată şi împlinită. Lacrimile mele de tristețe s-au transformat în lacrimi de bucurie.

Maeştrii spun că ni se desemnează doi îngeri Păzitori la naştere, că aceştia stau împreună cu noi de-a lungul vieții, ajutându-ne să facem legătura între lumi, să ne simțim liberi, să ne amintim cine suntem şi de ce suntem aici.

Personal, eu îl iubesc pe îngerul Rezolvării Perfecte. Este cel pe care îl chem de fiecare dată când mă aflu într-o situație la care nu pot găsi o rezolvare. Abandonându-mă, cu intenția ca să fie furnizată rezoluția perfectă pentru toate părțile, mă acordez la stația îngerilor a Rețelei Cosmice Nirvana şi cer ca aceasta să apară. Apoi, binecuvântez situația şi o las să plece. Ca şi prietena mea din Italia, rezolvarea perfectă apare întotdeauna şi în moduri pe care niciodată nu mi le-aş fi imaginat.

Pentru cei care aleg să nu fie deschişi spre acele lumi, viața se desfăşoară la fel, permițându-le să întrezărească momente de magie, chiar dacă nu reuşesc să recunoască acest lucru ca fiind dansul radiant al Divinității.

Noul Testament din Biblie reprezintă cartea despre Iisus şi conține mesajele lui. Scrisă mult după tranziția sa, mulți simt că istoria a suferit modificări de-a lungul timpului, pe măsură ce au fost adoptate puncte de vedere diferite, care erau convenabile reprezentanților bisericii.

Indiferent de interpretarea noastră, esența mesajului transmis de Iisus rămâne aceeaşi, iar Christos îi vizitează pe mulți în zilele noastre. Transmițând energia iubirii necondiționate şi viziunea unui popor reunit în armonie şi pace, Christos inspiră milioane de oameni să trăiască o viață mai bună. Atunci când suntem înfăşurați în Radianța Sa, rămânem fără cuvinte.

Unii spun că Iisus a fost Moise, cel care a dat legea izraeliților şi chiar poetul şi filozoful persan Zoroastru. Sufle-

tul numit Iisus, se spune că a venit ca Socrate, cel care a făcut legătura dintre Occident şi Orient. Prin furnizarea fiecărei persoane a învățăturii care conținea aceleaşi adevăruri ce puteau fi acceptate de către culturile lor complet diferite, firul comun este invitația *cunoaşte-te pe tine însuti.* Această temă continuă în activitatea mesagerilor de astăzi.

Aşa cum spuneau adesea Maeştrii Magiei:

„Pentru fiecare om care ajunge înapoi la memoria deplina, cerurile se bucura cu adevărat. Atunci când poţi atinge inima altora, în aşa fel încât sa poată şi ei sâ-şi cunoască DOW-ul, este, într-adevdr, o binecuvântare, câci atunci când un om se înalţă, toţi ceilalţi îl vor urma cu siguranţa."

Aceasta este Ştiinţa fundamentală a Biocâmpului, în care toţi cei care sunt vii sunt interconectaţi printr-o reţea eterică.

Aşa cum spunea Iisus:

„lata, Eu stau la uşa şi bat. De va auzi cineva glasul meu şi va deschide uşa, voi intra la el şi voi cina cu el şi el cu Mine" (Apocalipsa 3:20).

VIZIONARII - DUALITATEA ÎN FORMA Buddha şi Dalai Lama

Câmpul viitorului ne îndeamnă să ne conectăm la el,
evenimentele din trecut ne fac să ne îndoim,
iar înțelepții ne spun să fim aici, acum.

Nu pot să-mi amintesc exact când a început St. Ger-main să-1 proiecteze pe Merlin în câmpul meu. Tot ceea ce îmi amintesc este că, într-o zi, în 1997, a început să mi se dicteze cosmic. De fiecare dată când mă aşezam să scriu, simţeam o Prezenţă magică în aer.

Unul dintre primele lucruri pe care mi le-a arătat acest mag legendar a fost cum să-mi creez un Bio-Scut personal, un câmp de forţă invizibil, programat să permită celor sensibili să se simtă mai liberi. Al doilea dar important pe care mi 1-a făcut a fost tehnica de a-mi înfăţişa Şinele meu viitor, atunci când căutam mai multă putere.

A cere DOW-ului să traverseze graniţele timpului, pentru a aduna tot ceea ce avem nevoie pentru a ne îndeplini lucrarea aici, este un program simplu care ne permite să deschidem o uşă spre lumile viitoare. Ocolind realităţile paralele, putem ajunge direct la zona Paradisului, la Şinele viitor care şi-a făcut loc prin câmpul minat al posibilităţilor infinite, denumit viaţă.

Viaţa la drum cu Maeştrii Magiei înseamnă a trăi ca un vizionar care îi inspiră pe unii să treacă dincolo de limitările formei. Un rol interesant. Totuşi, DOW-ul aşteaptă întotdeauna să fie chemat la acţiune, iar în lumea Sa toate porţile sunt deschise în permanenţă pentru a traversa graniţele timpului. Merlin a fost cel care mi-a predat alchimia şi modul în

care să călătoresc prin timp, deoarece erau multe lucruri pe care doream să le învăţ, pentru ca ulterior să transmit altora această ştiinţă sacră.

Zile întregi a stat alături de mine, împărtăşindu-mi viziuni despre lume, viziuni ale rezultatului alegerilor pe care le puteam face. Cu el am văzut că hrănirea prin Puterea DOW reprezenta doar una dintre seminţele schimbării.

Merlin îmi spunea tot timpul că adevăratul student alchimist folosea energia prezentului pentru a deschide porţile de trecere spre viitorul la care a visat, că Cerul îşi va revărsa toate darurile Sale asupra celor cu inimă pură şi nevinovată. Maeştrii Magiei mi-au arătat multe viziuni ale *viitoarelor noastre.* Am spus viitor la plural, întrucât, fiind în mod natural Maeştri ai creării realităţii, noi avem în permanenţă posibilitatea de a alege.

***

Prima mea viziune de acest fel a sosit într-o după-amiază furtunoasă, la apusul soarelui. Iubesc acele momente de la răsărit şi apus, ele reprezentând porţi de trecere între lumi, comutatoare ale timpului. Stăteam pe terasa unei prietene, din reşedinţa Bondi Beach din Sidney, în 1995 şi era o după amiază furtunoasă de vară, iar vântul părea să mă lovească pe faţă cu degetele sale lungi. în timp ce stăteam acolo, respirând profund, ochii mei au fost ajustaţi curând la o stare modificată a realităţii - acea stare în care simţi forţa din spatele fiecărei respiraţii şi ştii că altceva respiră prin tine şi te menţine în viaţă.

Era ca o lentilă de mărire, care se îndepărta de mine, apoi de locul în care eram, apoi apropiindu-se pentru a cuprinde imagini ale oceanului, apoi ale planetei, ale sistemului solar, ale universului şi mai departe, până când priveam printr-o gaură albă.

Instantaneu, noi am intrat într-o altă dimensiune, iar realitatea Pământului/ galaxiei a dispărut complet. Spun *noi am intrat,* deoarece am simţit ca şi cum erau şi alte fiinţe

împreună cu mine - paznicii, gazdele viziunii. Totul s-a întâmplat în câteva secunde, totuşi suficient de mult pentru ca eu să înţeleg că nu există un lucru denumit realitate, că ceea ce facem şi gândim pe Pământ este atât de lipsit de însemnătate în planul mai extins al lucrurilor.

în acele momente, am înţeles că singurii pentru care contează viaţa pe Pământ suntem noi. Este planeta noastră -iar dacă nu ne place modul în care se manifestă, atunci putem să o schimbăm. Am înţeles, de asemenea, că realitatea, aşa cum o acceptăm noi, nu există, că avem capacitatea de a crea orice realitate pe care o alegem, că singura realitate adevărată era experienţa Absolutului. Aşa a fost - înţelegere primită şi acceptată.

în acel moment am respins în mod conştient expresia: „Nu se poate face, nu fii atât de idealistă".

în acel moment am înţeles că venise vremea să slujesc, să fiu de folos.

în acel moment am înţeles că toate încercările şi necazurile, toată suferinţa mea, au fost proiectate pentru a mă face mai puternică, mai răbdătoare, mai dedicată şi mai deschisă, pentru a provoca status quo-ul existent. In acea clipă, un Cavaler cosmic a zburat liber.

Revelaţiile din viziuni sunt puternice, de aceea oamenii iubesc meditaţia. Ea creează pentru noi un spaţiu în care să stăm, să întrebăm, să ascultăm şi să fim în linişte şi în comuniune cu Divinitatea.

Disponibilitatea de a lucra în tandem cu DOW-ul, după ce i-am recunoscut Prezenţa şi Puterea înseamnă o încredere importantă în cunoaşterea de sine. Doar în câmpul Său noi simţim adevărata iubire de sine. Am putea întreba „Care sine? Personalitatea noastră, ego-ul, şinele nostru Superior perfecţionat - DOW-ul, şinele mamei noastre, al partenerului nostru, sau şinele copilului nostru?" în Ştiinţa Biocâmpului Dimensional avem acces şi la şinele noastre multi-versale.

Pitagora ne învăţa despre ştiinţa vieţii, despre modul în care educaţia holistică este înţelegerea structurii noastre complete - fizice, emoţionale, mentale şi spirituale. El ne învăţa despre Şinele Divin din spatele sinelui. Potrivit înţelepciunii străvechi, a ignora oricare dintre aspectele noastre înseamnă a crea un dezechilibru, iar dezechilibrul produce boală. Pentru a crea pacea şi armonia pe Pământ trebuie să ne armonizăm în interior şi astfel, cinci ani mai târziu, Maeştrii Alchimiei mi-au predat Codul Armoniei.

De la sfârşitul anului 1999, până spre sfârşitul lui 2000 a fost un an incredibil de intens pentru mine. După şase luni de călătorii, cu o interacţiune intensă cu presa, nu petrecusem aproape deloc timp în solitudine. Extinderea sferei de activitate în noi ţări a însemnat pentru mine schimbare şi, în acelaşi timp, consolidare. într-o zi, stând în meditaţie pentru a-mi reîncărca bateriile, am auzit cuvintele: „Armonizează. DOW armonizeazd-mâ la toate nivelurile, acum!"

Am început să-mi simt corpul tremurând, ca şi cum se desfăşura o aliniere energetică, ceea ce se şi întâmpla. „Toate planurile în armonie" mi-a spus o voce şi pentru că mă gândeam la soţul meu şi la modul în care interacţionam, i-am zis DOW-ului: „Armonizeazd-mâ pe mine şi pe Jeff, ACUM (prin intermediul DOW-ului său)".

Noi împărtăşisem şi comunicasem de la DOW la DOW, iar aceasta este baza de a acţiona prin iubire adevărată unul pentru celălalt. Pentru unii, aceasta înseamnă obţinerea unor noi niveluri de conştientă împreună cu cei pe care îi iubim, niveluri care sunt mai presus de întreaga înţelegere omenească, niveluri în care noi suntem o parte a unei minţi şi a unei inimi, în care noi ne simţim suficient de sensibili pentru a ne reacorda Biocâmpurile la o frecvenţă care ne susţine reciproc.

***

într-o dimineaţă, acum câţiva ani, stăteam în curtea mea interioară, în meditaţie profundă. îmi recalibram câm purile interioare folosind simbolul infinitului, care seamănă cu elicea unui elicopter, rotindu-se încet prin câmpurile mele şi re-acordând toate structurile energetice discordante, în starea de echilibru perfect. Era o metodă simplă, de care mă bucuram conştient, pentru că întotdeauna, la final, mă simţeam mai energizată şi bine acordată.

îmi amintesc cum Soarele dansa peste picăturile de rouă care atârnau de pe frunze, cum reţeaua păianjenului pe o ramură din apropiere strălucea în soarele dimineţii, scânteind prin curcubee fine, care păreau să-şi proiecteze culorile prin fiecare picătură de apă. Dimineaţa se simţea vie, proaspătă şi plină de speranţe.

în timp ce energia continua să se construiască peste tot în corpul meu, am devenit mai uşoară, oarecum înălţată. Pe neaşteptate, am simţit un val imens de energie năpustindu-se spre vârful capului, iar corpul meu a vibrat spontan, pentru a face o ajustare; m-am simţit ca şi cum îmi împărtăşeam spaţiul interior. A fost ca şi cum o fiinţă a alunecat printr-o poartă de trecere dimensională, chiar în trupul meu, ca şi cum acesta ar fi fost un fel de hotel cosmic.

îmi amintesc cum mă gândeam că „aşa trebuie să se simtă cei care trec printr-o experienţă de walk-in?" şi, imediat ce am avut acest gând, DOW-ul mi-a spus: „Nu e vorba despre o astfel de experienţa, este Şinele tdu viitor". împreună cu aceste cuvinte a apărut amintirea unui program de acum doi ani, în care i-am cerut DOW-ului „să reunească toate darurile şi talentele din toate vieţile, de care aveam nevoie pentru a-mi desfăşura activitatea în prezent".

în timp ce DOW-ul a realizat instantaneu acest lucru, mie mi-a luat timp să-mi perfecţionez corpul pentru a armoniza frecvenţele cu această nouă versiune a mea. De asemenea, a trebuit să fiu capabilă să accept transmisiunea care avea loc într-un mod care să evite orice ardere a câmpurilor mele. Meridianele trebuiau ajustate.

DOW-ul este cel mai puternic agent de reglare, instructor, supraveghetor, îndrumător, mentor şi administrator pe care îl avem. Ajustarea la rolul de gazdă pentru acest călător cosmic a fost un lucru cel puţin interesant, iar eu am învăţat intuitiv, cât de mult am putut. Am înţeles că din această instruire s-a format o fiinţă compozită, care a luat ceea ce era mai bun de la mine din toate timpurile, culminând într-o viaţă pe care o trăiam simultan în viitor. Viaţa mea de Comandant al Federaţiei Intergalactice a Lumilor a fost accesată printr-o poartă de trecere dimensională care permitea acestui sine să trăiască acum înapoi în timp.

în meditaţie, mi-am văzut şinele viitor, acoperit cu un veşmânt similar cu uniformele strâmte ale

Comandamentului Flotei Stelare. Am văzut că aveam părul lung şi roşu ca arama, ochi verzi de pisică, pielea deschisă la culoare şi trăsături foarte rafinate. Eram înaltă şi graţioasă şi degajam siguranţă de sine. Auzeam permanent numele Optlan -Comandantul Optlan*.

Ajustarea în interior la Prezenţa altei fiinţe necesită flexibilitate, umor şi inteligenţă. Diferită de Guinevere, care a venit doar într-o scurtă călătorie, Optlan venise pentru o şedere permanentă - douăzeci şi patru de ore din douăzeci şi patru, şapte zile pe săptămână. Puternică şi hotărâtă, curiozitatea ei ne-a amuzat pe toţi. în următoarele câteva zile m-am obişnuit cu sentimentul de a-mi împărţi câmpul, pentru că deschizându-se poarta interioară înspre viitor, o altă persoană a intrat în scenă.

Curând după descărcarea sinelui viitor, am început împreună cu Merlin instruirea în Ştiinţa Biocâmpului, care încorporează principii futuriste, cum ar fi extinderea câmpului rugăciunii, despre care discută James Redfield în cartea sa *Secretele Shambalef.Primul* pas al instruirii a început cu ani în urmă prin a-linierea liberului meu arbitru la Voinţa

Divină şi la Planul Paradisului. Aceasta a implicat renunţarea la programele personale, care ne permite să avem o dorinţă sinceră de a sluji.

Faptul de a fi măritată şi, în acelaşi timp, de a juca rolul gazdei pentru personalităţi multiple, mi-au creat situaţii amuzante şi, în acelaşi timp, provocatoare, motiv pentru care soţul meu a învăţat de-a lungul anilor să verifice, pentru a vedea cine este în interior. Optlan are tendinţa de a domina în timpul zilei de lucru, îndrumându-mă permanent din viitorul din care a sosit; întotdeauna este dispusă să-mi pună la dispoziţie tehnici simple pentru a reuşi.

In această lume viitoare nu există ură, violenţă, sau război, nu există foamete, mânie, sau lipsă. Toate fiinţele au hrana adecvată, cea mai mare parte au ales să fie hrăniţi de către DOW, iar mesele festive, aşa cum le cunoaştem astăzi, sunt rare. Viaţa socială are loc în lipsa hranei, întrucât am învăţat să ne hrănim în alte moduri. Cu toţii avem locuinţe corespunzătoare şi o educaţie holistică, lucrând pentru binele întregului. Mulţi dintre noi trăiesc pe staţii spaţiale şi cu toţii sunt conştienţi de rudele lor galactice, deoarece călătoriile în spaţiu sunt lucruri obişnuite.

Optlan a intrat cu energia lipsei nonsensului şi cu încredere deplină. Atitudinea ei „noi creăm propriile noastre realităţi, deci să mergem înainte, să continuăm" a fost iniţial copleşitoare. Ea are tendinţa să-i amintească lui Jeff de persoana care era atunci când juca rolul căpitanului în industrie, un rol din care s-a retras. In aceste zile este mai mult ca un lama tibetan, foarte blând, smerit şi totuşi dinamic, fără agresiunea atât de familiară lumii afacerilor.

După ce ne invităm DOW-ul să deschidă porţile de trecere dimensională şi trăim o viaţă care ne sensibilizează la canalele planelor interioare, noi devenim acordaţi la limbajele luminii. Aici, telepatia, clarvederea şi intuiţia sunt cele care ne îndrumă. Oamenii vin adeseori la mine şi îmi spun:

„Citeşte ce este în mintea mea", fără să realizeze că nu dorim să ne acordăm la undele mentale ale maselor, pentru că rareori acest lucru ne aduce bucurie. Instruirea telepatică cu Maeştrii Alchimiei necesită ca noi să fim selectivi şi să ne protejăm de minţile celorlalţi.

Cel mai puternic şi totuşi simplu ajutor pe care îl putem da, este să invităm DOW-ul să radieze prin noi înspre lume, iar pentru asta avem nevoie doar de intenţie. Totuşi, deşi este interesant să lucrăm cu

canalele deschise, există momente în care este necesar să afişăm semnalul cosmic „Ocupat, întoarceţi-vâ meri târziu".

Au existat numeroase momente când făceam dragoste cu soţul meu, în care am primit pe neaşteptate o transmisiune telepatică de la Maeştrii Alchimiei. Deoarece telepatia prin Reţeaua Cosmică Nirvana este atât de seducătoare emoţional, e uşor să te pierzi în ea şi să uiţi unde te afli şi ce faci. Toate acestea pot fi deconcertante pentru partenerul nostru. De atunci, am învăţat să-mi creez în pat un Biocâmp care păstrează transmisiunile în ciberspaţiu, la fel ca mesajele prin e-mail - şi le retransmite atunci când sunt liberă.

în timp ce telepatia este în mod cert folositoare, există încă multe lucruri pe care trebuie să le învăţăm despre ea, cum ar fi concentrarea, respectul pentru toate părţile, ecra-narea gândurilor, selectivitatea informaţiei şi a canalelor din care primim informaţiile, plus beneficiile folosirii reţelelor de interceptare, pentru a devia şi redirecţiona atenţia inutilă.

Ştiinţa Biocâmpului se bazează pe toate cele şapte simţuri ale noastre.

(

Maeştrii arcturieni m-au instruit timp de patru ani în Ştiinţa Luminii Superioare, din care a apărut Optlan. Momentul în care Merlin mi-a prezentat-o pe Optlan a fost un salt cu adevărat important pentru mine, deoarece mi-a adus cunoaşterea ei despre diferitele tipuri de Biocâmpuri. Avea să înceapă o nouă fază, care a durat ani de zile, deoarece fusese reve-

lată în aşa fel încât puteam să o înţeleg. în acea perioadă petreceam mult timp pe drum, călătorind spre Europa de două ori pe an pentru a pune bazele Paradisului, o reţea stabilizatoare, construită pentru a susţine armonizarea lumii noastre.

Codurile Paradisului mi-au fost date de către Maeştrii Alchimiei Divine de-a lungul anului 2000, ca o completare la Reţeta 2000> şi la Programul unui mod de viaţă plin de împliniri, deoarece, în timp ce modul de viaţă ne va reacor-da Biocâmpurile, Codurile ne vor acorda la canalele potrivite. Era momentul pentru programul Un Unic Popor trăind în Armonie pe o Unică Planetă - U.P.A.U.P - să se transforme în realitate.

„Imaginează-ţi", m-a întrebat Merlin când a început să-mi arate Codurile, „cum ar fi ca atunci când te întâlneşti cu cineva, să începi să comunici de la cel mai pur nivel al inimii-minţii?"

Mi-a plăcut ceea ce mi-am imaginat.

„Imaginează-ţi", a continuat el. „Imaginează-ţi că dacă spui de trei ori: „Compatibilitate DOW", DOW-ul tău şi al lor vor accepta această invitaţie?"

„Adică să încep comunicarea de la cel mai înalt nivel?", am clarificat eu.

„Exact!", a spus magul, iar eu mi-1 imaginam cum zâmbea aşa ca pentru el, ştiind că voi înţelege. Am început să-mi imaginez fiecare persoană înclinându-se în faţa unei alte persoane şi zâmbind în timp ce afirmau telepatic: „Compatibilitate DOW!", aşa cum ar fi o formulă interioară de salut şi că făceau aceasta la fiecare întâlnire, invitând să aibă loc comunicarea reală.

***

Alegerea armoniei este o necesitate pentru o evoluţie pozitivă. Cu conflictele din Orientul Mijlociu şi din Irlanda Şi cu lupta continuă din Tibet, există încă mult de lucru în

planul interior şi în cel exterior. Forţa brută şi cuceririle m fac parte din lumea noastră viitoare şi nici nu

există loc pentru conştiinţa victimei. Respectul şi cinstirea întregii vieţi sunt cărămizile necesare şi nimeni nu-şi demonstrează compasiunea mai mult decât Dalai Lama.

îmi place povestirea despre cum a fost descoperit Dalai Lama. Multe semne şi viziuni au venit la Regent, care i-au condus să-1 descopere pe Dalai Lama în satul său din Tibet. Aceasta s-a întâmplat în momentul în care băiatul de doi ani s-a urcat în braţele lamaşului deghizat, a apucat rosa-riul care i-a aparţinut în ultima reincarnare şi a spus: „Este al meu. Aş putea să-1 am, te rog?", apoi a trecut cu succes prin toate testele, alegându-şi toate obiectele care îi aparţinuseră în viaţa anterioară. Având din naştere semnul cochiliei unei scoici, semnul tradiţional asociat cu Dalai Lama, el putea vorbi dialectul din Lhasa, deşi nu se vorbea în casă. La sosirea sa la Lhasa, băieţelul a insistat că o anumită cutie care nu fusese desfăcută conţinea dinţii lui şi, verificând, s-au descoperit dinţii ultimului Dalai Lama depozitaţi acolo.

Cartea tibetană a morţiiW descrie pe legendarul Maestru indian tantric Padmasambhava - cunoscut şi ca Guru Rinpoche - căruia i se atribuie introducerea budismului în Tibet, la mijlocul secolului al optulea. Născut pe la 563 înainte de Christos, se spune că în jurul vârstei de 40 de ani, Buddha şi-a atins iluminarea în timp ce şedea sub un curmal sacru, în momentul cu Lună plină din luna mai.

Buddha înseamnă „cel care este treaz". El spunea că „nemurirea poate fi obţinută doar prin acte permanente de bu-nâtate, prietenie, iar perfecţiunea este realizata prin compa-siu-ne şi acte caritabile". Acum, fiind unul dintre Maeştrii Magiei, învăţăturile lui Buddha influenţează milioane de oameni şi sunt transmise de către Dalai Lama, care se spune că este ultimul din descendenţa de Maeştri care a venit în această formă Ştiinţa pe care ne bazăm:

Dacă doriţi să armonizaţi o relaţie în care există neînţelegeri, atunci, având această problemă în minte, încântaţi de trei ori: „DOW, armonizează acum. DOW armonizează acum. DOW, armonizează acum". Este un program extraordinar pentru toate situaţiile în care nu ne simţim bine în prezenţa celorlalţi.

„Codul Armoniei*" este folosit atunci când ştim că suntem pe punctul de a intra, sau am intrat într-o situaţie în care simţim conflict. Poate fi orice, de la sentimentul că suntem bolnavi, până la o situaţie de familie în care au loc certuri tot timpul, din cauza personalităţilor implicate şi a problemelor nerezolvate. Acest Cod acordă DOW-ului permisiunea de a armoniza orice situaţie discordantă, pentru binele cel mai înalt al tuturor, iar atunci când este spus de trei ori pune în mişcare un lanţ particular de evenimente.

Da, este adevărat că putem să ne angrenăm în ani de zile de psihoanaliză şi prelucrare, pentru a rafina şi elimina comportamentele care ne limitează. Terapia este o formă preţuită şi valabilă de înţelegere a sinelui şi a celorlalţi, totuşi, pentru cei care au descoperit, au experimentat DOW-ul şi sunt aliniaţi la El, acceptarea unor principii fundamentale şi aplicarea programelor specifice vor grăbi cu graţie procesul nostru de evoluţie. Pentru mine, cea mai bună terapie este meditaţia, comunicarea completă şi acceptarea unui mod de viaţă holistic.

Metafizicienii acceptă premisa că suntem scântei individuale ale Divinităţii, degetele lui Dumnezeu, că suntem în formă fizică doar pentru ca Divinitatea să se experimenteze pe Ea însăşi în mai multe dimensiuni temporale simultan.

A cere compatibilitate DOW atunci când ne întâlnim pentru prima oară este o normă cosmică de comportament.

în momentul în care spunem în gând „Compatibilitate DOW" intenţia din spatele formulei este ca întreaga comunicare şi relaţie să înceapă de la nivelul perfect al Şinelor noastre Divine.

Codurile funcționează deoarece ele se bazează pe principiile următoare: DOW-ul este atotputernic, gândurile creează într-adevăr realitatea şi corpul este capabil de schimbări uimitoare. De exemplu, cercetarea care s-a făcut pe oameni cu tulburări legate de personalități multiple, a arătat că, la un moment dat, ochii unei persoane pot fi albaştri, iar în momentul următor se pot transforma în căprui, atunci când intră în scenă o nouă mască - aceasta fiind o manifestare fizică instantanee a unei modificări. Imaginați-vă schimbarea care poate avea loc, atunci când ne invităm masca Divină să se manifeste deplin prin sistemul nostru!

în Ştiința Biocâmpului, DOW-ul este programatorul şef al computerului care administrează fără efort organismul nostru complex format dintr-un trilion de celule şi este capabil să funcționeze fără interferențe; tot ceea ce trebuie să facem este să-i furnizăm instrucțiuni pentru re-programare, iar bio-computerul va începe să refacă legăturile din harta neurală a creierului nostru.

Apoi, putem începe adevărata muncă.

SCUTUL VRĂJITORULUI Magia lui Merlin

După ce am început un mod de viață rafinat
şi se toarce o rețea ca o pânză de păianjen,
ne putem relaxa şi distra.

Se ştie că viața la hotel îşi are limitele sale, însă limitele pot fi, din fericire, extinse. întotdeauna m-a preocupat punerea la încercare a acestor limite. Viața la drum îi arată călătorului lumea nelimitată a prezentului, iar acesta a fost primul dar adevărat pe care mi l-au adus călătoriile regulate.

Am străbătut şi explorat multe oraşe şi sate, iar, acum stăteam în fața unei māri de fețe deschise spre destinul vieții, acel sentiment nedefinibil al sorții. Prin 1996, invitația Maeştrilor Alchimiei mi-a pecetluit soarta, iar destinul m-a purtat prin lumile curioşilor şi a celor îndurerați. Cu trecerea lunilor, am început să ne simțim ca nişte nomazi, ca şi cum, nea-vând o locuință fixă, mergeam mai departe.

***

După procedeul de 21 de zile, pentru mine viața a devenit extremă. Aveam experiențe extreme ale iubirii - atât divină, cât şi romantică, deoarece eu şi Jeff ne reobişnuisem cu noile noastre individualități. Eliberați din închisorile noastre, trebuia să o luăm de la început, deoarece dacă nu

lăsam trecutul în urmă, deşi ne-a folosit, ar fi fost prea represiv. In schimb, am ales să fim oameni noi, orientaţi spre noi începuturi, mai maturi şi simţindu-ne cu siguranţă mai înţe-lepţi. După o acordare atât de intensă pe care mi-a oferit-o procesul de 21 de zile, simţurile mele au început să opereze 'a extreme, simţind fiecare miros, fiecare murmur al câmpu-

iilor. Ştiam că dacă nu învăţam controlul câmpului, rareori îmi voi părăsi sanctuarul. Astfel, Biocâmpurile şi modul în care le pot armoniza au devenit noua mea preocupare, deoarece procesul de 21 de zile mi-a adus un nou model de înţelegere a lumii. Să fii capabil să exişti ca un lotus în lume, cu rădăcinile ancorate în mâl, sau maya - planul iluziei - reprezintă un ţel preţios al practicii spirituale orientale.

Atunci când am descoperit că deţinem în corpul nostru de lumină un biosistem de autosusţinere, care va răspunde la comenzile stabilite, am fost fascinată. Am mers mai departe cu experimentarea fizică şi am continuat să îmi extind limitele, pe măsură ce îmi adaptam Biocâmpurile la viaţă.

După ce m-am învelit într-un scut ţesut din Iubire Divină, înţelepciune Divină şi Putere Divină, mi-am petrecut timpul făcând acordări ale câmpului şi jucându-mă cu codurile de programare pentru a obţine o anumită perspectivă.

în timpul celor şase luni de solitudine de după proces, Maeştrii Alchimiei Divine îmi spuneau adeseori: „Bucură-te de această perioadă, în curând vei fi foarte ocupată". Noua mea provocare a apărut sub forma instruirii pe scena lumii. Iniţierea de 21 de zile a deschis cutia Pandorei, întrucât atât eu, cât şi familia şi prietenii a trebuit să ne adaptăm.

***

„Mamă, ştii că trebuie să mergem la dineul de la şcoală?"

„Da?", i-am răspuns fiicei celei mici care absolvea şcoala.

„Ei bine", mi-a zis ea, încercându-mă, „poţi să-ţi aminteşti, te rog, că este seara mea?"

„Ce vrei să spui? Ştiu că e seara ta."

„Este un dineu, mamă, şi tu nu mănânci, iar cineva te va întreba de ce nu mănânci. Probabil că le vei spune că nu ai nevoie de hrană şi apoi ei vor fi uimiţi şi vor întreba de ce şi până când îţi vei da seama, vei fi în centrul atenţiei. Voiam doar să-ţi reamintesc că este seara mea."

„Dar, eu nu vreau să mănânc ..."

„Ştiam că vei zice asta, deci am un plan."

„Care este planul?", am întrebat amuzată, pentru că întotdeauna fusese isteaţă.

„Ei bine, deoarece este bufet rece, poţi lua o farfurie cu puţină mâncare, te poţi aşeza împreună cu ceilalţi, poţi să tai şi să amesteci puţin ce ai acolo şi nimeni nu-şi va da seama."

Aşa am făcut şi avea dreptate. La sfârşitul mesei, cineva a observat: „Nu ai mâncat prea mult".

„Ştiu", am răspuns. „întotdeauna mănânc uşor*".

Există momente în care nu este potrivit să atragi atenţia asupra ta. în acea perioadă eram în centrul atenţiei, iar presei i-ar fi plăcut să o vadă pe „ mancătoarea de lumină" prinsă cu mâncare în mână. Am luat hotărârea, mai demult, să nu mă las lovită în acest fel, deoarece a trăi cu lumină este o chestiune personală. Starea de bigu este una în care putem intra sau din care putem ieşi uşor, iar singurele persoane cărora trebuie să le dovedim ceva suntem noi înşine.

Deşi nu am exprimat-o în atât de multe cuvinte, am simţit că întotdeauna că mi-am dorit echilibrul familiei noastre, a sinelui şi a pasiunilor, să fiu suficient de sensibilă pentru a aprecia lumea, fără să fiu zdrobită de ea şi să pot trăi în lume şi să absorb doar ceea ce îmi trebuie, având un sistem perfect de bio-feedback. Aceste dorinţe m-au condus înspre o lume viitoare, care acum este susţinută de mulţi. De aici am descoperit Ştiinţa Biocâmpului aparţinând lui Optlan şi am început să mă antrenez zilnic. în fiecare după-amiază ne întâlneam în sala de gimnastică pentru a dansa şi pentru a învăţa despre câmp şi despre tehnicile de acordare.

***

Privind în urmă, sunt recunoscătoare pentru formula pe care mi-a dat-o Merlin pentru a-mi prezenta un alt nivel al puterii, cel destinat să traverseze graniţele timpului şi să preia în câmpul meu tot ceea ce îmi era necesar pentru a mă bucura de o viaţă reuşită. Fuziunea cu şinele meu viitor a fost extraordinară. Succesul se măsoară în foarte multe moduri, în funcţie de dorinţele noastre. Totuşi, nu ne putem referi doar la succesul individual, deoarece niciodată nu am fost singuri, iar de la sosirea noilor tehnologii, familia globală şi sănătatea Biocâm-pului său se conturează mai vast.

într-o zi, în timpul meditaţiei, Optlan mi-a zis:

„Imaginează-ţi o pânză strălucitoare de păianjen învăluind planeta, ca o plasă aurie de pescar. Imaginează-ţi că această reţea pulsează ca un oraş de lumină, impregnând planeta cu o frecvenţă favorabilă creaţiei."

Am văzut-o cu mintea.

„Imaginează-ţi că scanezi această reţea şi descoperi locuri în care Radianţa luminii s-a intensificat, sau locuri în care lumina iradiază o culoare maronie, întunecoasă, în care toţi oamenii care se apropie se impregnează cu un sentiment de tristeţe şi durere".

„Imaginează-ţi fiecare fiinţă, toate cele peste 6 miliarde de oameni, ca vortexuri automate de energie, conduse de un administrator de sistem, programate să-L cunoască pe Dumnezeu cu adevărat, care sunt după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Imaginează-ţi că această reţea a fost programată să se auto-susţină şi poate atrage înspre Ea o putere nelimitată. Imaginează-ţi că această putere este baza întregii schimbări creative, deoarece Ea este esenţa, miezul Creatorului însuşi. Imaginează-ţi această reţea ca un cocon în jurul Pământului".

într-o zi, când m-am aventurat afară, m-am trezit absorbind frecvenţe care îmi păreau străine, pe care preferam să nu le fi atras. De asemenea, am experimentat niveluri extreme ale sensibilităţii care mi-au făcut viaţa dificilă. Dacă cineva strănuta, părea ca un pericol în câmpul meu şi mă dărâma cu o

răceală care izbucnea din mine ca un vulcan.

Mai târziu, în meditație, Merlin mi-a dăruit puternicul Scut al Vrăjitorului, un mecanism al viitorului care modifica impactul cu un alt biocâmp. Scutul este un câmp selectiv, ca re ne permite să ne reacordăm după dorință, pentru a ne modifica realitățile şi a descoperi imagini uimitoare.

Create prin folosirea Ştiinței fundamentale a Biocâm-pului, Bio-Scuturile sunt utilizate pentru a ne intensifica şi a ne îmbogăți viețile. Ca un cocon de lumină în jurul nostru, el îl oglindeşte pe cel pe care l-am văzut împreună cu Optlan, care există acum în jurul Pământului. Format din aceeaşi substanță, el are aceleaşi puncte slabe şi aceleaşi provocări care vin din interior şi din exterior, deoarece atât Gaia, cât şi corpul nostru sunt organisme vii aflate în interconexiune.

Merlin m-a învățat că razele de lumină pot fi decodificate şi că aceasta se întâmplă natural prin absorbție şi prin legea asimilării. El mi-a arătat, de asemenea, cum prin sistemul denumit „Armonizarea Biocâmpului" lumile pot fi re-definite rapid, pentru a pune capăt durerii, suferinței şi fricii.

Merlin m-a instruit în legătură cu puterea cuvintelor şi a modului de folosire a Ştiinței Biocâmpului pentru testarea vrăjilor alchimice. în acelaşi timp cu deschiderea porților interioare, au fost țesute noi lumi, mai acordate la frecvența Paradisului. „La nivel Personal şi Global", mi-a revelat el, „câmpurile pot fi fixate pentru ambele cazuri." Şi astfel, noi le-am restabilit din nou, instruind îngerii să le impregneze cu programele perfecte. Mai târziu, Maeştrii au fost cei care m-au chemat, transportându-se prin planul interior pentru a comunica cu cei deschişi spre Planul Paradisului. în noul mileniu, milioane de oameni au fost acordați şi sunt în legătură permanentă cu Rețeaua Cosmică Nirvana, conectați şi dispuşi să primească semnalele Paradisului.

Călătoria m-a pus în legătură cu foarte mulți oameni sensibili, care se consideră prea fragili pentru a trăi în lumea zilelor noastre, oameni cu porțile interioare deschise, care Pot simți şi intui prea multe, care adeseori sunt brutalizați Prin expunerea la o lume insensibilă. Adoptarea Bio-Scutu-lui ne permite selectivitatea vibrațiilor, fiind un instrument de bază al Ştiinței Biocâmpului.

Este adevărat că am ales să trăiesc într-o lume a propriei mele creații, călătorind pretutindeni pe glob, pentru a fi cu aceia care au ales o viziune mai plină de compasiune. Răspunsul la chemarea interioară ne aduce o viață distractivă şi favorabilă, totuşi adevărata minune a călătoriilor este să poți fi martor la modul în care cei care au bătut la poarta raiului, au găsit-o deschisă şi au intrat.

Am ajuns destul de departe în cercetarea noastră, însă nu chiar atât de departe încât să facem o legătură între toate lumile. A învăța să accesăm Puterea DOW, învățarea limbajului şi a modului în care funcționează, descoperirea profunzimilor, amploarei şi extazului Său a fost un exercițiu care mi-a luat mult timp. Prinşi în jocul supraviețuirii, puțini dintre noi şi-au permis luxul de a dedica timp pentru acest lucru. Doar India promovează absența timpului, tratând viața metafizic, ca un ciclu natural ce trebuie îmbrățişat ca un adevăr foarte necesar.

***

în sprijinul Ştiinței Biocâmpului, Brian Green scria în cartea sa, *Universul Elegant,* că: „Teoria Superstringului* sugerează că materia este formată din particule vibratorii, rezonând la frecvențe care le permit exprimarea lor în particule de materie. La fel cum modelele vibratorii diferite ale coardelor viorii dau naştere diferitelor note muzicale, modelele vibratorii diferite ale coardelor fundamentale dau naştere

la diferite substanţe şi la schimbări de forţă. Dintr-o dată, nu mai există particule fundamentale, doar muzica coardelor ce vibrează. Muzica raiului - se pare că poeţii au avut dreptate".

Acesta este scutul magic al lui Merlin, care ne face să avem o învelitoare energetică care ne poartă înapoi spre muzică şi spre frecvenţa Divină a vieţii. Scutul a fost cel care mi-a permis să fac faţă la mania presei şi să rămân puternică, deoarece, cu cât Biocâmpul este mai pur, cu atât mai puternic este scutul nostru Dovezi ale puterii acestui Bio-Scut mi-au fost date la Paris, atunci când, în 1999, am întâlnit un şaman care trăia liniştit într-un mic apartament din oraş. în timp ce eu mă aşezam pe scaun, el a tras jaluzelele, filtrând lumina, până când putea vedea ceea ce majoritatea dintre noi nu putem vedea. Scanându-mi Biocâmpul, el a exclamat:

„Există un freamăt în câmpul tău. Nu sunt sigur ce este ... Ei, draga mea, eşti mumificată! Ce ţi s-a întâmplat?"

„Te referi la scutul meu. El filtrează toată *zgura* şi este hotelul meu cosmic atunci când călătoresc, spaţiul meu sacru". Am zâmbit, pentru că scutul îmi folosea şi îmi permitea să intru în spaţiile de luptă şi să ies nevătămată.

„Arată ca o pânză fină de păianjen ţesută peste tot în câmpul tău ..." a murmurat ca pentru el. „Nu am mai văzut aşa ceva până acum. Este puternică, totuşi fină ca o pânză de păianjen".

Fiind tipul de yoghin, cu o înclinaţie spre călătorii periculoase, tânărul şaman părea ca un prieten. Călătorea regulat spre regiunea fluviului Amazon şi făcea parte dintr-un grup de terapeuţi şi medici care îi ajutau pe tinerii dependenţi de heroină să renunţe la dependenţa lor. Ei erau găzduiţi în junglă o săptămână, timp în care stăteau singuri într-o colibă. In fiecare zi, la apusul soarelui, apăreau pe podeaua lor porţii de apă, pâine şi fructe, împreună cu doza prescrisă dintr-o plantă cu un efect puternic, care le oferea viziune interioară. In timpul zilei ei posteau şi lăsau planta să-i poarte adânc în grota sufletului lor, revelându-le spaţii sacre, care îi conduceau înspre locuri luminoase. Fiind transformaţi de ceea ce văzuseră, 80% dintre ei se întorceau în oraşele lor, cu puterea noilor aripi de oţel. Rata succesului era senzaţională.

Nu toţi şamanii au ales să danseze cu Pan, sau să bea cu Devele din izvoarele desfătării planului interior, însă, pentru cei care au făcut-o, Biocâmpurile intrau în extaz pe măsură ce ei deschideau porţile puternicului plan interior.

Merlin a fost cel care a început să mă înveţe în continuare despre jocul Alchimiei Divine, spunându-mi: „Pentru a te acorda la zona magiei, comandă cu smerenie: *Cer acum Universului să se rearanjeze prin toate câmpurile mele, la toate nivelurile, astfel încât să-mi pot juca perfect rolul în Planul Paradisului'.*

Şi astfel, am început împreună să lucrăm la un alt nivel al ajustărilor Biocâmpului, iar viaţa lui Jeff şi a mea a devenit un experiment gigantic. Iniţial, am învăţat să ne acordăm pe noi înşine folosind alegerea unui mod de viaţă. De treizeci de ani noi ne-am rezervat timp pentru meditaţie şi exerciţii, pentru perioade de solitudine şi tăcere, pentru folosirea mantre-lor şi a sunetului. Renunţând la început la carne, am devenit vegetariană, până când am accesat suficientă Putere DOW pentru a trăi cu lumina Sa. Amândoi am început activitatea în planul interior în acelaşi timp, şi, având capitole din viaţa noastră de încheiat, dansul poveştii de dragoste ne-a chemat.

***

Conexiunea minte-corp a fost studiată mult timp de către Deepak Chopra, pe care l-am

întâlnit pentru prima oară la Dusseldorf, Germania, în 1998, atunci când amândoi fusesem programați să participăm la același documentar. Cercetarea sa în domeniul activităților potențiale ale mecanismelor noastre formate din 6,3 miliarde de celule au fost benefice pentru foarte mulți oameni.

Am călătorit împreună cu o echipă germană independentă de filmare, în care toți aplicau arta holistică a Chi-ului. Stăteam într-un fotoliu, la micul dejun; savuram ceaiul meu fierbinte, când un grup de oameni a intrat în viteză. în spatele lor a intrat Deepak. Am stat şi am privit, ştiind că aveam să ne întâlnim curând, interviul meu fiind primul. înainte de a intra la gimnastică, producătorul ne-a făcut cunoştință şi ne-am salutat scurt. Organizatorul călătoriei sale îi făcea semn spre uşă, totuşi el nu părea să dorească să plece.

„De cât timp nu mănânci?", m-a întrebat. „De 4-5 ani?"

„Mai ciugulesc din când în când şi îmi place ceaiul. Sunt liberă să aleg ceea ce-mi place". Am zâmbit în timp ce beam ceaiul.

„Fascinant! Absolut fascinant!", mi-a răspuns, cu o sclipire metafizică în ochi.

Am mai discutat câteva minute înainte să fiu condusă spre grădină pentru a începe. în soarele cald de dimineață, am stat de vorbă cu o femeie deschisă, dornică să împărtăşească cercetarea noastră în emisiunea ei. în dimineața următoare, m-am aşezat la micul dejun în spatele lui Deepak, deoarece nu doream să-i deranjez câmpul social. La masă se afla echipa lui, erau şi fețe noi, iar în momentul în care m-am aşezat, fără să ştie că eram acolo, el a zis:

„Voi ştiți cât de multă rezistență am întâmpinat la activitatea mea de-a lungul anilor, dar acum nu mai accept! De abia aştept să răspund la criticile colegilor mei medici, po-vestindu-le despre femeia pe care am cunoscut-o aici ieri. Trăieşte de ani de zile fără mâncare!", a zis el, făcând o pauză pentru a observa reacțiile lor. „Afirmațiile ei fac ca activitatea mea să pară firească". în timp ce zâmbeam discret, cineva i-a atras atenția că eram acolo şi, cu un zâmbet blând, s-a întors spre mine exclamând: „Este chiar aici!"

Ştiința pe care ne bazăm:

Principalul avantaj al creării şi activării Bio-Scutului este că el îi permite unei persoane sensibile să trăiască într-o lume mai densă şi să absoarbă doar ceea ce doreşte. Un cocon de lumină violetă, scutul este ca un hotel cosmic, ce ne adăposteşte de frecvențele disonante emise de haosul vieții.

întrucât un Bio-Scut bine acordat este programat să emită mesaje clare către univers, referitoare la ceea ce ne este necesar în viață, el ne permite să ne relaxăm şi să fim în prezent, în loc să trăim tot timpul concentrați ori pe trecut, ori pe viitor.

MINTEA UNIVERSALĂ - PROGRAME ŞI RUGĂCIUNI
Zarathustra şi Cari Jung

Oamenii sunt instruiți să dea ascultare,
atunci când se află în raza slujirii lui Dumnezeu,
Ne concentrăm pe acordare in momentul în care ne rugăm.

Berlin, Germania 2001. Se spune că istoria este rescrisă pentru a reflecta cauzele conducătorilor şi modul în care doresc să fie înfăţişaţi, însă, indiferent care ar fi detaliile, omenirea a uitat să meargă pe calea istorică din care să poată învăța, iar nicăieri nu este şi mai evident acest lucru ca în oraşul Berlin.

Multe grupuri au început cercetările legate de modul în care ne putem acorda armonios câmpurile, inclusiv grupurile care fac meditație transcendentală. Maharishi crede că, în cazul în care doar un mic procent de oameni meditează cu adevărat asupra păcii şi armoniei lumii, atunci energia lor combinată va fi suficientă pentru a o obține. Noi ştim, de asemenea, că cifra recomandată de el este şapte mii de oameni perfect acordați, cu Biocâmpuri strălucitoare, care să fie uniți şi coordonați când este necesar.

Un număr de şapte mii, doar de atât avem nevoie. Şapte mii de oameni acordați la frecvența de opt hertzi, acest număr magic care permite spiritului şi materiei să fuzioneze, care poate trece prin granițele timpului.

în timp ce participam la conferința din Berlin, lucram cu carismaticul Ananda, metafizicianul norvegian care a testat frecvențele pentru a o descoperi pe cea care ar lega armonios lumile „Opt hertzi este frecvența bătăilor inimii planetei şi opt Hz este frecvența undelor alfa ale creierului, în care cele două emisfere ale creierului nostru sunt perfect sincronizate. Această frecvență trezeşte cele 90% din creier care nu sunt folosite în mod normal", a zis el publicului fascinat de prezentarea sa. Eu eram fascinată mai mult de natura sa grațioasă şi ambidextră.

***

Unul dintre cele mai puternice daruri pe care le primim atunci când ne petrecem viața alături de Maeştrii Alchimiei Divine este necesitatea de a fi concentrat în fiecare moment prezent, deoarece, a trăi ori în trecut, ori în viitor îți slăbeşte puterile. Viața de hotel îngustează câmpul posibilităților, oferind puține alternative pentru distracție, în special pentru cei care preferă să doarmă foarte puțin. Timpul petrecut în tăcere este la fel de prețios ca şi întâlnirea cu alți călători, oameni care se află în calea ta.

Stând la fereastra hotelului am privit înspre grădină, iar ceva din lumina de după-amiază îmi amintea de dealurile de lângă Grasse, din Franța. îmi place centrul Parisului, îmi place Montmartre şi străzile înguste care îşi croiesc drumul alene spre Catedrală. îmi place să stau pe trepte şi să privesc actorii de pantomimă şi cei de pe stradă cum îi distrează pe turişti. îmi place calea pe care şi-o creează Soarele prin breşele norilor de joasă altitudine, pentru ca ulterior să ne trimită raze de nuanțe roz, pe măsură ce se fixează pe orizontul confuz care îmbracă oraşul cu o culoare eternă.

La Paris, în 1998 un bărbat s-a apropiat de mine la finalul unui seminar de dimineață, exact atunci când grupul făcea o pauză de prânz.

„Ai auzit de un călugăr din secolul al cincisprezecelea numit............?", m-a întrebat el. De atunci am uitat numele

călugărului„Nu", i-am răspuns. „De ce?"

„Ei bine, discursul pe care l-ai avut de dimineață a fost practic, cuvânt cu cuvânt ceea ce a

spus el la o slujbă în vremea aceea!", a exclamat el cu uimire.

„Este un lucru obişnuit", i-am răspuns firesc, „noi ne conectăm la Mintea Universală. Ni se întâmplă tuturor din când în când."

Şi chiar aşa este. Adeseori întâlnesc oameni care primesc exact aceleaşi instrucţiuni şi informaţii pe care le primesc şi eu prin Reţeaua Cosmică Nirvana. Selectivitatea reprezintă o capacitate ce trebuie dezvoltată atunci când canalul este deschis. Aceasta este capacitatea de a lăsa să intre doar informaţii care sunt relevante pentru activitatea noastră de aici, deoarece deschiderea canalelor cosmice poate conduce la o supra-încărcare cu informaţii, care ne poate de-turna complet din drum.

In zilele mele de început în comunicarea telepatică, Merlin m-a îndrumat să aşez o reţea de recepţie în jurul Bio-câmpului meu, astfel încât să pot absorbi doar ceea ce era relevant şi necesar. Acest lucru a fost de nepreţuit pentru mine, în mod special de când am început să trăiesc cu lumină, pentru că, a fi un yoghin într-un oraş înseamnă că sensibilitatea noastră poate fi puternic lovită de către *cei* mai agresivi, care sunt mai puţin concentraţi pe materializarea idealurilor superioare ale vieţii. Pentru a reuşi să trăim înăuntrul lumii devine foarte important să putem absorbi ceea ce dorim, iar programarea câmpurilor noastre energetice reprezintă un instrument puternic.

îmi amintesc în urmă cu câţiva ani programarea repetitivă prin folosirea celor mai noi afirmaţii şi dorinţa de a-rni modifica câmpurile realităţii. După douăzeci de minute de incantare, am auzit o voce care mi-a spus: „Tu crezi că noi suntem proşti?" Apoi s-a lăsat un moment de linişte.

„Te-am auzit ieri şi te-am auzit cu o zi înainte, şi mai înainte". în acel moment am înţeles cât de profundă era lipsa mea de încredere în faptul că noi avem puterea de a manifesta instantaneu, dacă alegem să avem suficientă credinţă.

Indiferent dacă suntem conştienţi sau nu, Universul ne răspunde ca unor organisme care gândesc, simt, vorbesc şi acţionează, formate dintr-o structură moleculară densă şi, prin urmare, viaţa noastră operează printr-un sistem de bio-feedback.

Dr. Deepak Chopra afirmă că există şapte niveluri de subtilitate, care sunt cele şapte niveluri ale capacităţii de înţelegere a creierului nostru. El spune că Dumnezeu poate fi cunoscut la toate aceste niveluri diferite şi că nivelul cel mai înalt este unirea noastră cu Dumnezeu. Prin scrierile sale, Deepak acordă un cadru intelectual experienţei Divinităţii, astfel încât minţile occidentale să poată înţelege mai uşor numeroasele experienţe pe care le avem.

***

Ştiinţa a făcut salturi uriaşe în domeniul înţelegerii lucrurilor care controlează viaţa omului. Spre sfârşitul anului 2000, am avut plăcerea să-1 cunoaştem pe Dr. Bruce Lipton, un microbiolog care a avut o trezire cutremurătoare prin anii 1980.

„Ştii că până în 1986 am fost omul de ştiinţă cel mai lipsit de spiritualitate pe care ţi l-ai fi putut imagina? Pentru mine ştiinţa era suverană. Nu eram deschis spre nici un lucru, decât dacă putea fi dovedit ştiinţific".

„Ce s-a întâmplat?", a întrebat soţul meu în timp ce şedeam şi ne beam ceaiul la Walnut Street

Cafe din Santa Cruz. Eram din nou în turneu, împărtăşind Rețeta 2000> - soluția Maeştrilor Alchimiei Divine pentru încheierea întregii suferințe globale.

„Ei bine", ne-a răspuns Bruce, *trezirea* mea a venit Printr-un experiment ştiințific în care am înțeles că ADN-ul, Pe care ştiința îl consideră sursa modelului uman, este influ-ențat totalmente de către mediul ambiant exterior.

Aceasta înseamnă că viețile nu sunt predestinate de către coduri ale ADN-ului care nu pot fi modificate, întrucât ADN-ul însuşi este controlat de mediul ambiant. Am dovedit ştiințific că, dacă erau îndepărtați receptorii celulelor, în timp ce celula era încă vie din punct de vedere tehnic, ea era lipsită de toată activitatea viitoare."

„Deci receptorii şi capacitatea lor de a interacționa cu mediul ambiant influențează ADN-ul?", am întrebat.

„Da", mi-a răspuns el şi apoi am intrat într-o discuție complexă despre proteinele celulare, Codurile ADN-ului şi despre experimentele şi revelațiile care i-au făcut pe mulți colegi de-ai săi să-1 ostracizeze. Acum, Bruce conferențiază împreună cu practicienii medicinii alternative, iar în curând îşi va publica descoperirile despre ADN în termeni pe înțelesul tuturor.

„Prin urmare, experimentele tale ştiințifice au descoperit că stabilirea unor influențe specifice interne şi externe determină realitatea, mai curând decât Codurile genetice fixe?", l-am întrebat pentru a clarifica punctul său de vedere.

„Exact", ne-a răspuns el. „Această informație îi poate transforma pe oameni din conştiința victimei şi le poate permite să-şi controleze viețile şi mediul ambiant. Oamenii care îşi dezvoltă astfel puterea, vor produce falimentul companiilor farmaceutice!", a zâmbit el, ştiind că noi am înțeles ceea ce vroia să spună. Provocarea status quo-ului îl ridiculizează întotdeauna pe deschizătorul de drum.

„Aceasta pune în discuție percepția", a adăugat el.

„Şi comunicarea cu noi înşine", i-am răspuns. „Cu toții ştim că fiecare celulă a corpului este în permanență acordată la comunicarea noastră interioară şi răspunde în consecință. Primul pas pentru a trăi cu succes prin Puterea DOW, ca în cazul alimentației pranice, este să credem că este posibil"-

„Exact", zise el. „Apoi mediul ambiant este determinat prin percepții şi sistemele de credințe. Asta este vechea discuție despre paharul pe jumătate plin, sau pe jumătate gof „Aşadar, ADN-ul uman este condus, de fapt, de către sistemele de credințe, care provin din percepția noastră asupra mediului din jur", am observat. „De asemenea, noi cunoaştem că sistemele de credință ne determină mediul intern, care este controlat de alegerea modului de viață, de hrana pe care alegem să o consumăm, de lucrul interior conştient cu energia, meditație, sau orice ne-ar permite să reacționăm permanent la stimulii externi din lume".

„Aşa este!", a confirmat el.

A fost o întâlnire plăcută, deoarece îmi face plăcere să descopăr punțile dintre lumi pe care oamenii de ştiință iluminați le construiesc acum, recunoscând că toată lumea influențează deja pe toată lumea şi alegând ca această influență să fie pozitivă. Acesta reprezintă un pas important înspre armonizarea lumii noastre. Indiferent dacă alegem sau nu această realitate, lumea se află în tranziție, iar Puterea DOW îşi atinge majoratul.

în anul 660 î.Ch., în Persia s-a întrupat un Maestru al Magiei. Considerat a fi o încarnare anterioară a lui Buddha, Zarathustra (Zoroastru la greci) a afirmat că întregul univers este un câmp de luptă între bine şi rău. Zarathustra propovăduia că în momentul în care oamenii încurajează gândurile bune, adoptă legi drepte, aplică guvernarea nobilă, acţionează într-o manieră sfântă şi caută să realizeze sănătatea şi nemurirea, atunci binele va triumfa ca Dumnezeu manifestat, Ahura Mazda.

Zarathustra privea trândăvia ca pe diavol, iar fiecare gând, cuvânt sau acţiune îi dădea viaţă înăuntrul nostru fie lui Ahura Mazda, fie Nemesis-ului său, Angra Mainyu - cunoscut şi ca demonul minciunii - iar prin fiecare alegere ne putem alinia la oricare dintre ei. Se spune că cei trei înţelepţi care l-au vizitat pe Iisus, la puţin timp după naşterea lui, ar fi fost preoţi zoroastrieni sau magi.

Studiul intens al suferinţei omeneşti, împreună cu Maeştrii Alchimişti, a durat peste doi ani, în 1994 şi 1995, întrucât am lucrat cu oameni diagnosticaţi cu schizofrenie. Câteva dintre povestiri sunt dramatice şi îmi doresc să fi putut afirma că am avut succes de fiecare dată.

în timp ce am învăţat o reţetă pentru a lipi spărturile din câmpul unei persoane şi să le exorcizez de spiritele separate de trup, un anumit caz m-a uimit prin lupta sa de a triumfa asupra răului. Oricine ar citi experienţele pe care le-a avut Elizabeth şi viaţa ei va fi de acord, fără nici o îndoială, cu ideea lui Zarathustra că universul este un câmp pentru lupta între bine şi rău, natura duală a vieţii în trup.

Rupturile din câmpul aurie al persoanei se produc, în general, în urma unui stres puternic, sau a unei experienţe traumatizante cum ar fi violul sau incestul; sau din cauza folosirii drogurilor psihedelice, care dau experienţe intense -întrucât drogurile trezesc fie îngerii interiori ai persoanei, fie partea întunecată.

***

Elizabeth ;?ra o persoană foarte conştientă şi cititā şi s-a luptat cu demonii săi interiori, de mulţi ani. Intrând şi ieşind din spitale, după crize de auto-mutilare şi comportament anti-social, ea ajunsese în punctul în care îşi dorea o viaţă mai „normală", să nu mai fie dependentă de droguri, o relaţie stabilă şi iubitoare, pentru ca, în cele din urmă, să aibă proprii ei copii. Elizabeth a continuat să-i respingă pe cei din jur prin comportamentul său inacceptabil, pe care simţea că îi este imposibil să-1 controleze.

Ea se întrupase într-o familie care, în cadrul unui cult satanic, practica ritualul abuzului sexual asupra copiilor săi. De la vârsta de doi ani la treisprezece, a fost violată cu regularitate în ceremonii macabre, în timp ce era programată mental să rămână în acel ordin, atât în prezent, cât şi în viitor.

O parte a programării ei avea să se activeze la sfârşitul mileniului. Detaliile sunt irelevante; este suficient să spunem că i-a trebuit toată puterea ca să părăsească cultul, să ignore dorinţa de a se întoarce şi să se apuce conştient de deprogra-marea şi reprogramarea sa, astfel încât să poată trăi o viaţă mai echilibrată.

De-a lungul anilor de abuzuri ea şi-a dezvoltat personalităţi multiple, care erau proiectate să aibă grijă de supravieţuirea sa fizică, în special în momentele de abuz sexual, care făceau parte din

copilăria ei normală.

A experimentat tot ceea ce ne-am putea imagina că ar fi practica unui cult satanic. Şi-a dezvoltat personalităţile de copil înspăimântat, mamă protectoare, femeie luptător şi femeie seducătoare. Stările sale variau de la a fi prietenoasă şi blândă, până la agresivă şi violentă, şi întotdeauna se întorcea împotriva ei înşişi.

în cercetarea noastră, am descoperit că toţi indivizii au în interior aceste aspecte. Ceea ce s-a întâmplat în Elizabeth a fost că diferitele personalităţi au devenit mai puternice şi nu mai exista o personalitate gazdă care să păstreze controlul. Pentru majoritatea indivizilor, în timp ce avem diferite imagini şi încurajăm diferite măşti interioare să acţioneze pentru noi potrivit situaţiilor, există întotdeauna şinele conştient care determină un comportament adecvat. în cazul personalităţilor multiple şi al schizofreniei, aceste personalităţi apar după dorinţa lor, adeseori trecând peste mintea conştientă a gazdei sau a personalităţii principale, fiind declanşate în situaţii înspăimântătoare sau tensionate. Maeştrii denumesc acest fenomen, *fragmentare.*

Această perioadă a fost foarte interesantă pentru mine din alt motiv. Pe măsură ce activitatea mea împreună cu Maeştrii Alchimişti înainta, aveam din ce în ce mai puţin timp pentru sesiuni de consiliere personale, care până în acel ffioment serviseră pentru două ţeluri. Primul era, desigur, să fiu de ajutor celorlalţi acolo unde puteam, iar al doilea, mi-a Permis să devin mai acordată în momentul în care ascultam

şi împărtăşeam îndrumarea telepatică primită. în cele din urmă, le-am spus Maeştrilor Alchimişti: „Aduceţi-i la mine doar pe cei care au nevoie cu adevărat de ajutorul meu specific. Lăsaţi-i pe ceilalţi să-şi găsească în altă parte persoanele care să aibă grijă de ei". Ceea ce m-a uimit ulterior a fost faptul că anul următor în care am continuat să-mi ofer ajutorul, toţi cei care au venit erau diagnosticaţi medical ca schizofrenici, deşi nu precizasem aceasta în anunţul iniţial.

Subiectele se situau de la Elizabeth, la Rose, al cărei medic de familie o închisese şi îi prescrisese medicamente, deoarece o diagnosticase că suferă de halucinaţii. în momentele grele îi apărea continuu Fecioara Măria, ceea ce el diagnosticase ca fiind sminteală. Faptul că ea era o vizionară naturală nici măcar nu părea să fie luat în seamă.

Elizabeth venise la mine sporadic mai multe luni, iar la majoritatea întâlnirilor am văzut o mască diferită. Pe măsură ce am început să le integrăm pe toate, frica a dispărut, iar protectoarea sa dominantă agresivă a început să se simtă ameninţată. Integrarea însemna vindecare, ceea ce însemna literalmente pierderea controlului acestei personalităţi.

O reacţie similară poate apărea când cineva începe să mediteze. în momentul în care începe să iasă la iveală puterea DOW, ego-ul său/mintea de maimuţă se simte ameninţat, deoarece a fost la conducere foarte mult timp şi nu doreşte ca DOW-ul să preia conducerea, deşi ştie că este mai bine.

Un om a cărui operă este admirată de numeroşi metafizicieni este Cari Jung. Născut în 1875 în Elveţia, Jung a avut iniţial o legătură puternică cu Sigmund Freud. Mi-a plăcut cartea sa *Amintiri, vise şi reflecţii,* deoarece el vorbeşte pe larg despre diferitele aspecte ale Sinelui nostru. Fiind un psiholog şi psihiatru elveţian, Jung a pus bazele psihologiei analitice şi a dezvoltat

concepte legate de personalitățile introvertite şi extrovertite. Mai târziu, el a studiat ideile de arhetip şi de subconştient colectiv şi modul în care realită- tile mai puternice domină întotdeauna Biocâmpul. Potrivit cercetărilor el a fost un copil singuratic, cu o imaginație activă, care a descoperit filozofia în adolescență şi a citit foarte mult despre religie. Jung avea 31 de ani când a început să corespondeze cu Freud, atunci în vârstă de 51 de ani şi care îl considera pe Jung „omul viitorului". Cei doi au colaborat la diverse proiecte, până când Jung a evoluat, simțind că psihanaliza, aşa cum o aplica Freud, nu se adresa adecvat complexității sistemului uman.

***

Ştiința pe care ne bazăm:

In Ştiința Biocâmpului, pentru a declanşa potențialul nostru omenesc este necesar să ne *de*-şi re-programăm noi înşine, deoarece credințele noastre sunt programele de software care derulează filmul pe care noi l-am denumit realitate, în acest fel, noi putem deschide porțile înspre alte aspecte ale ființei noastre şi putem explora niveluri din interior despre care vorbesc numeroşi Maeştri.

Potrivit Maeştrilor Alchimişti, din diferite motive este posibil ca deseori rugăciunea şi programele să nu devină realitate. Adesea este lipsa noastră de credință în propria putere creativă şi, de aceea îndoielile scad puterea programului, deoarece modificarea câmpului morfogenetic necesită convingere. Totodată, poate nu este momentul potrivit pentru ca dorințele noastre să se materializeze, sau lucrurile pentru care ne rugăm, sau pe care le programăm pur şi simplu nu se află în tiparul nostru, astfel ele nu se pot manifesta. Această cunoaştere îi oferă metafizicianului o libertate uriaşă, pentru că noi dorim să manifestăm doar ceea ce face Parte din Planul Paradisului.

în Ştiința Biocâmpului, voința Inteligenței Supreme [e]ste cea care ne-a dăruit viața şi uneltele pentru a crea orice Putem visa şi astfel am creat un spectru larg de experiențe, de la sublim la ridicol şi de la cele mai civilizate până la cele i barbare.

Oamenii cer adesea să fie aliniați la Voința Divină, însă, noi suntem deja aliniați, pentru că Voința Divină este cea care ne-a programat să avem capacitatea de a co-crea tot ceea ce ne dorim în viață, fiind făcuți după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu şi deținând puterea Sa nelimitată. Totuşi, programarea noastră trebuie să fie mai specifică, întrucât Divinitatea rulează mai multe filme simultan. Personal, m-am programat să mă aliniez la Planul Divin al Paradisului, deoarece Maeştrii Alchimiei Divine spun că omenirea este sortită să intre acum în această realitate, că tot ceea ce am făcut ne-a dăruit capacitatea de a co-crea în mod armonios.

Maeştrii Magiei mi-au arătat că suferința în viață apare din cauza percepțiilor şi sistemelor noastre de credință, care ne controlează sănătatea şi fericirea. Atunci când uităm de DOW, ne simțim separați, absorbiți în lumile binelui şi răului, guvernate de propria noastră percepție. Buddha spunea că noi toți suferim până la un anumit grad şi că suferința poate fi depăşită.

Jung împărtăşeşte că sufletul omenesc poate fi fragmentat, sau analizat în diferite personalități care sunt reprezentate istoric ca arhetipuri. în metafizică, ideea este de a lăsa DOW-ul să ne conducă viețile şi să mențină ordinea şi controlul interior, pentru că cei care au făcut acest lucru au descoperit atât beatitudinea, cât şi echilibrul.

ZÂMBETELE DOW Sfântul Francisc şi Sfânta Clara

Seninătatea este balsamul naturii,
Sf. Francisc ne-a învățat să nu vătămâm,
căci totul se apropie de noi când suntem calmi.

Nu putem spune niciodată că viața petrecută alături de Maeştrii Magiei este plictisitoare. Pe măsura dezvoltării Puterii DOW, se dezvoltă şi natura noastră multidimensională, înțelepții se transformă în Cavaleri Cosmici şi slujitorii în luptători galactici, în timp ce ne fragmentăm pentru a îndeplini numeroase roluri în lumea Maeştrilor Alchimişti. Timpul petrecut în natură ne alină cu cântecul său, reacor-dându-ne la Tao al vieții, care face ca totul să ne aparţină.

în momentul în care scriu aceste cuvinte, Merlin îmi spune: „Prezentul Tao ține felul în care ne folosim DOW-ul", şi chicotim amândoi.

Lumea Develor este un loc minunat. Acolo există un râu al consistenței în care se naşte viața, înfloreşte şi se transformă din nou în locul din care provine. Ciclurile sale se repetă etern, ceea ce oferă observatorului un sentiment profund de confort şi siguranță.

La putin timp după ce îngerii ne-au dus la Camelot, am început să simt din nou Prezența Sfântului Francisc. Eram într-o comunicare sporadică cu Maestrul Kuthumi din 1996, de când mi-a dăruit umbrela M.A.P.S., spunându-mi ᶜă aceasta îi va ajuta pe oameni să-şi găsească drumul. Prin 1998, alter ego-ul franciscan al lui Kuthumi a început să ernită mesaje.

Sfântul Francisc din Assisi este o încântare absolută. El are o energie blândă şi totuşi puternică a regatului Devie care pulsează în jurul său. Este plin de compasiune, bunăvoință şi acordat total la frecvența bătăilor inimii planetei. Esența lui este cea de iubire, iar abandonarea lui profundă şi angajamentul față de Divinitate reprezintă forța lui călăuzitoare.

Cel mai mult îl simt în grădina casei mele şi îl pot percepe plimbându-se în fiecare zi, în timp ce ne îngrijim toate plantele. în liniştea naturii există atât de multă frumusețe care aşteaptă să fie descoperită. Forme şi culori şi miresme izbucnesc dintr-un curent de energie care pare să zumzăie datorită activității. Eu am numit aceasta Dansul Devei.

Cu puțin timp în urmă am fost îndrumată să creez un cerc de zâne*, ca un spațiu deschis în grădina mea, care să-mi atragă atenția. în mintea mea am văzut roci de cristale, buşteni şi plante vechi formând un inel de flori care era un spațiu al magiei pentru Deve.

Imediat ce am primit această viziune, DOW-ul meu a început să zâmbească.

Zâmbetele DOW eliberează cele mai incredibile senzații, care îndepărtează toată neîncrederea. Ele apar pe neaşteptate, iar apoi te întreabă: „Ai înțeles?" Le ador.

La început, mi se umple inima cu un sentiment de bucurie, de perfecţiune, iar apoi muşchii pieptului încep că se contracte într-o undă care înaintează înspre gât şi înspre bărbie. Aici, unda pune stăpânire asupra gurii mele, care se extinde instantaneu într-un zâmbet uriaş, care mă face să semăn cu o pisică de Cheshire**, până când nu mai pot să mă opresc. Doar zâmbesc şi zâmbesc şi zâmbesc.

Legăturile cu Maeştrii Magiei se intensifică zilnic, până când descoperi că, prin câteva respirații profunde, eşti într-o stare modificată de conştiință - lumea lor. Aici timpul se opreşte, vezi, simți şi auzi pulsul din spatele întregii vieți şi nu te mai poți opri din zâmbit. Totul îți apare ca fiind întreg şi

interconectat. Atunci când Grația Divină se revarsă, noi putem doar să privim cu venerație şi uimire, în timp ce magia continuă într-un ritm sincronizat în fața ochilor noştri.

Atunci când am mers ultima oară în Italia, am ştiut că voi fi martoră şi voi trăi experiența unui lucru profund. Cu ani de zile în urmă îmi amintisem de una dintre viețile mele petrecute la Florența şi, astfel, mă aşteptam la revelația obişnuită care are loc atunci când ne întoarcem în locurile care ne sunt dragi.

Totuşi, la Florența am văzut doar un oraş energic, nimic mai mult. Casa în care am stat a declanşat câteva intuiții, însă nimic pe care îl puteam numi profetic şi profund; acesta avea să vină câteva zile mai târziu.

***

într-una din rarele zile libere, ne-am rezervat o călătorie la Assisi, la douăzeci de minute distanță de locul în care venisem să oficiem nunta unui prieten drag. Ei au ales să fie căsătoriți la apusul soarelui, pe un deal din apropierea oraşului Assisi, iar ziua era cu adevărat splendidă. Timp de câteva ore ne-am aflat în prezența unei femei şi a celor două fiice ale sale, care erau fascinate să ne asculte poveştile. Fiind plină de o cunoaştere intuitivă, fiica cea mică s-a aşezat lângă mine şi a început să-mi pună întrebări inteligente despre ştiința vieții - un alt suflet vârstnic într-un trup tânăr, care era destinat să-şi amintească ceva.

Mai târziu, când ne plimbam prin piață, am început să simt atracția Catedralei, ca şi cum eram pe punctul de a trece printr-o poartă dintre lumi. Sentimentul era foarte familiar şi Ştiam că Maeştrii erau prezenți. Cu fiecare pas înspre cripta în care era înmormântat Sfântul Francisc, sentimentul de deja vu începuse să se intensifice. Nu din cauza locului, ci a Prezenței. Am avut un sentiment de apartenență şi dor şi re-cunoaştere, izvorât din profunzimile ființei mele, iar lacrimile au început să se formeze şi să-mi alunece uşor din ochi.

Peste tot în jurul meu turiştii se plimbau printre preoții franciscani care veneau zilnic să slujească şi să îi asiste. Totuşi, ei au dispărut din priveliştea mea, pentru că, pe măsură ce vălurile dintre lumi dispăreau, tot ceea ce puteam vedea era pe Sf. Francisc, înconjurat de preoți în robe simple, iar apoi am văzut-o pe Sf. Clara. în timp ce ochii mei fizici vedeau o realitate, ochii interiori vedeau alta.

Urmărind acest mic grup de ființe, am înțeles că Maeştrii Alchimişti s-au adunat înaintea mea să facă o afirmație -o afirmație despre viață, despre a fi în armonie, despre puterea compasiunii şi iubirii. O afirmație despre acțiunea pură şi a fi în integritate şi a face ceea ce putem mai bine.

Am auzit de trei ori în ureche cuvintele: „Nu-ți uita promisiunea".

„Promisiunea?", am întrebat confuză. „Da, promisiunea ta", mi-a răspuns Sf. Francisc, vocea sa slăbind în intensitate, pentru că începusem să ne îndepărtăm de biserică şi erau încă multe de simțit.

Mesajul m-a tulburat, deoarece înțelesesem că am uitat ceva. Totuşi, Prezența şi cuvintele lui au fost suficiente pentru a mă îndemna să întreb, iar apoi să-mi amintesc.

înainte de a fi sedus de lumina Christică, Sfântul Francisc a trăit viața din plin, puține lucruri scăpând atenției sale. A fost născut în mare bogăție şi privilegii, a călătorit mult şi a beneficiat de o educație bună. în timp ce mergeam prin sat, am simțit că doresc să fiu în capela Sf. Clara. Cu fiecare pas cu care mă apropiam de catedrala ei, ceva începea să se trezească în interiorul meu, ca şi cum o altă ființă începea să strălucească prin mine.

Nu se cunosc multe despre Sf. Clara, doar că s-a născut într-o familie înstărită şi nobilă din Assisi şi, că la optspre-*zece* ani a plecat de-acasă pentru a se alătura Sfântului Francisc şi ordinului său, pentru a respecta Evanghelia aşa cum o trăia şi o predica el. Cu ochii larg deschişi şi inocentă, Clara era o adevărată mireasă a

lui Christos, întrucât mintea ei era mistuită de iubirea pentru Iisus, iar în inima ei ardea lumina Sa. Clara a întors spatele tuturor formelor de confort, preferând în schimb să-şi petreacă timpul cu aceşti preoţi îndrăzneţi, totuşi umili. Acceptarea Clarei în grup era predestinată; totuşi preţul gloriei cereşti a lovit-o puternic, deoarece, deşi zâmbea adeseori, de obicei urmau lacrimile din liniştea fiecărei nopţi. îi era dor de cei dragi, iar viaţa cu franciscanii era, adeseori, prea aspră.

Clara era prea puternică pentru vremea sa, depăşind rolul tradiţional al femeii - acela de soţie şi mamă, în serviciul soţului, pentru că era pasionată de mult mai mult. Zeci de mii de femei trăiesc astăzi după Regula Vieţii scrisă de Sf. Clara în prima jumătate a secolului al XlII-lea. Adeseori fiind menţionată ca întruparea feminină a idealului franciscan, se spune că ea şi Sf. Francisc aveau o legătură foarte puternică, suficient de puternică pentru a rămâne împreună de-a lungul timpului, în repetatele întrupări. Filmul *Fratele Soare şi Sora Lună* descrie legătura lor.

Una dintre cele mai puternice învăţături ale Sf. Francisc, pe care am experimentat-o personal, este ceea ce am denumit Codul Onoarei. Acesta implică să respecţi şi să cinsteşti viaţa într-un mod plin de compasiune, similar cu principiul budist al „nevătămării".

De când m-am întors acasă, Sf. Clara mă mai vizitează din când în când; totuşi simt că a devenit o forţă călăuzitoare pentru activitatea mea, în mod particular pentru întoarcerea la Codul Onoarei, care este un mod de a fi în care toată lumea câştigă: persoane, grupuri şi întreaga viaţă de pe plantă - câştigă-câştigă-câştigă. Acesta este un Cod al Maeştrilor Alchimişti, care ne inspiră să lăsăm de-o parte programele noastre personale şi să lucrăm pentru binele tuturor Mi-a plăcut mult să fiu cu Sfântul Francisc din Assisi în ultimii câţiva ani. Mi-a plăcut Prezenţa sa blândă, vindecătoare, instruirea intuitivă, înţelegerea sa profundă şi conexiunea fiinţei cu întreaga viaţă. îmi place sentimentul său de bucurie legat de creaţie. îmi place cum zâmbeşte, înţelegân-du-mi uitarea de-a lungul timpului şi de cât de rapid simt dorinţa de a-mi aminti totul încă o dată. Prezenţa lui este ca o privire tandră care învăluie şi intensifică, producând un zâmbet pur al DOW-ului.

îmi amintesc sentimentul de iubire şi tristeţe care s-a revărsat în mine când mă plimbam prin catedrala din Assisi. Cum cu fiecare pas mă simţeam atrasă magnetic înspre mormântul lui, în timp ce, simultan, simţeam o gamă largă de emoţii care au început să mă inunde. Era ca şi cum veneam acasă, ca o reîntâlnire, o reuniune a luptătorilor care se odihneau. Amintirea asprimii vieţilor noastre împreună m-a făcut să plâng, ca şi amintirea sfidării care se dezlănţuise atunci când ne străduiam la maximum în faţa tuturor adversităţilor.

La un moment dat, în Catedrală, lumile au fuziona^ şi am văzut ruinele bisericii, iar eu, împreună cu Sfântul Francisc, mergeam printre ele. Din nou, devenisem pe neaşteptate un observator în timp. îl urmăream pe Francisc cum mergea adâncit în rugăciune, concentrat pe făurirea Raiului Tatălui Ceresc.

M-am gândit la toate rolurile pe care am venit să le jucăm, la momentele liniştite dintre vieţi, în care reuşeam să rejucăm trecutul şi să tragem concluzii. M-am gândit la toţi cei înţelepţi, toate acele minţi şi inimi geniale, ilustre, luminoase ale acelora atât de puri care au păşit şi vor păşi din nou pe Pământ. M-am gândit la talentele şi intuiţia lor şi la modul în care cei cu inima şi mintea înguste au deformat înţelepciunea, împlinindu-şi, între timp, propriile dorinţe.

Timpul petrecut în călătorii îmi oferă ocazia de a ma întâlni cu ceilalţi oameni care lucrează cu Maeştrii Alchimi şti. în momentele noastre de linişte, ne comparăm observaţiile, obţinem confirmări şi înţelegeri mai profunde. Fiecare are de spus o poveste despre o perioadă petrecută alături de diferiţi Maeştri, poveşti despre modul în care a fost îndrumat într-un anumit fel. Fără să fie destinaţi celebrităţii, ei îşi

trăiesc viețile după un Cod simplu al Onoarei, un cod în care întreaga viață este considerată prețioasă.

Intr-o zi, în timp ce vizita capela în ruine a Sf. Damia-no, în afara oraşului Assisi, Sf .Francisc a auzit crucifixul de deasupra altarului spunând:

„Francisc, mergi şi repara-mi casa care, dupâ cum poți vedea, este aproape în ruina". El a interpretat ad litte-ram aceste cuvinte şi a respins partea materială, preferând să fie sărac şi să se îngrijească de cei mai putin norocoşi decât el. Şi-a petrecut timpul cu un mic grup de călugări, reparând biserica sacră, prima dintre numeroasele pe care le vor reface.

Hotărât să urmeze învățăturile lui Christos, Sf. Francisc considera că întreaga natură reprezenta oglinda lui Dumnezeu şi numea toate creaturile, frații şi surorile sale. Mai presus de orice, acest bărbat era cunoscut pentru sentimentul său profund de frăție în numele lui Dumnezeu, întrucât „nu se considera pe sine prieten al lui Christos, dacă nu îi prețuia pe aceia pentru care Christos şi-a dat viața".

Poate instruirea pe care am primit-o de la Sf. Francisc în copilărie, sau pierderea mai multor oameni dragi, au făcut ca viața să fie atât de prețioasă şi de dragă pentru mine, însă, una dintre cele mai puternice lecții de iubire necondiționată vine din lumea animalelor. Sf. Francisc m-a învățat cum să atrag păsările, cum să mă acordez la lumile acestora şi să mă bucur de prezența lor. într-o zi, în timp ce stăteam pe verandă, două păsărele sălbatice au fost magnetizate în câmpul meu. Aşa cum făcea pisica mea, cu ani în urmă, în timp ce stăteam în meditație, acestea păreau că doresc să se apropie şi continuau să-mi zboare pe lângă față. în cele din urmă, una dintre ele s-a aşezat pe umărul meu, iar cealaltă în poală.

Sentimentul de încredere şi acceptare care se revărsa între noi era încântător. Adeseori folosesc modul în care păsările reacționează la prezența mea ca barometru pentru cât de acordată sunt la Maeştrii Alchimişti, deoarece ştiu că emisia de iubire este cea care le atrage atât de aproape. Iubirea este, de asemenea, frecvența predominantă a Radianței Divine.

în decembrie 1998, stăteam la fereastra unui hotel din Germania, privind o frumoasă pasăre neagră, aşezată pe o creangă singuratică acoperită cu zăpadă, în vecinătatea unui lac îngheţat. Părea foarte fericită, fluierând şi cântând în lumina dimineții şi am simțit imediat un val de iubire revăr-sându-se din inima mea înspre ea.

Simțindu-mi Prezența, a zburat peste câmp, până la pervazul geamului la care stăteam, deoarece şi eu şi pasărea deţineam câte un radar. Stătusem în acel loc suficient de mult pentru a o atrage şi se uita la mine nedumerită, ştiind că era în siguranță pentru a se apropia. Astfel de momente sunt cele care m-au făcut să prețuiesc cu adevărat această existență în lumea formei.

Atunci când sunt acasă, obişnuiesc să mă aşez pe verandă în fiecare dimineață pentru a medita în lumina răsăritului. Aici, păsările s-au obişnuit cu prezența mea şi răspund de obicei la semnal, sau chiar îşi îmbăiază puii în fântâna din apropierea locului în care mă aflu.

Dacă ele ştiu că sunt acasă şi sar peste acest ritual zilnic, zboară pe lângă fereastra biroului şi, aşezându-se pe o creangă, ciripesc tare, ca şi cum ar spune: „Am venit sa te luam, vino şi joacâ-te, stai în tăcere, trimite iubire din inima ta. Ne place, vino!"

Imediat ce ies din casă, ele se aliniază pe balustradă şi îmi fac o serenadă cu un cântec blând, ca şi cum mi-ar mulțumi pentru prezență.

Ştiința pe care ne bazăm:

Mesagerii acționează ca vase prin care strălucește Divinitatea, care magnetizează oamenii prin energia iubirii ce creează o adevărată dependență. Noi știm că baza oricărui lucru se întoarce la iubire, că iubirea este forța călăuzitoare. Noi știm că iubirea romantică și iubirea pe care o simțim pentru familie este o nuanță, un aspect minuscul a ceea ce ne oferă Divinitatea. Noi știm că iubirea nu poate fi cuantificată, sau intelectualizată, iar oamenii trebuie să și-o dorească și să fie deschiși pentru a o simți. Cei care se află în Prezența Sfinților și sunt sceptici, nu sunt conștienți de darurile pe care aceștia le pot aduce.

TĂcdto. „Atunci când un hoț de buzunare întâlnește un sfânt, nu vede decât buzunare", este foarte potrivită.

Capacitatea de a traversa liniile timpului și de a lua legătura cu oamenii cu care am avut ceva de împărtășit în alte vieți provine dintr-o deschidere a câmpului nostru, care a fost programat și acordat specific pentru a fi receptiv.

Cu toate acestea, nu pot vedea când și cum aleg Cei Sfinți să mă onoreze cu Prezența lor, întrucât toate experiențele avute cu ei au avut loc atunci când m-am așteptat cel mai puțin.

RESPONSABILITATEA DIVINA Babaji

A dărui fără gândul la recompensă
îndepărtează lovitura tăioasă a karmei,
căci acțiunea perfectă este o cupă care nu se varsă.

Amsterdam, Olanda 2001. Aici reflectăm și discutăm ultimele revelații. Cinci luni petrecute pe drum, în hoteluri, taxiuri, avioane. Cinci luni fără solitudine, intimitate și tăcere. Cinci luni de ajustare și reflecție. Ne simțim bine când suntem susținuți, ca și cum părticelele pierdute s-au unit. Urmărind desfășurarea Planului, ne aflăm și mai profund implicați în jocul Osiris și Isis. Este minunat să ne întoarcem în acest oraș, întrucât porțile de trecere interioare sunt mai ușor de accesat aici.

în timp ce stăteam la fereastra apartamentului nostru dintr-o mansardă a orașului Amsterdam, mă gândeam la re-treat-ul care avea să urmeze și la modul în care culturile vor fuziona. Mai târziu, am aflat că vor fi reprezentanți din douăzeci și două de țări. Fețele apăreau în fața ochilor mei ca luptători și muzicieni, gospodine și oameni de afaceri, ameste-cându-se, călăuziți de țel și pasiune. Timpul petrecut în călătorii ne oferă ocazia de a întâlni oameni interesanți.

***

în locul nostru de întâlnire din Australia, spre sfârșitul anului 2000, am întâlnit un tânăr din Germania care venise să se bucure de decor și de timpul petrecut cu prietena sa. în timp ce făceam baie în piscina luminată de lună, el vorbea

RESPONSABILITATEA DIVINA Babaji

A dărui fără gândul la recompensă
îndepărtează lovitura tăioasă a karmei,
căci acțiunea perfectă este o cupă care nu se varsă.

Amsterdam, Olanda 2001. Aici reflectăm şi discutăm ultimele revelații. Cinci luni petrecute pe drum, în hoteluri, taxiuri, avioane. Cinci luni fără solitudine, intimitate şi tăcere. Cinci luni de ajustare şi reflecție. Ne simțim bine când suntem susținuți, ca şi cum părticelele pierdute s-au unit. Urmărind desfăşurarea Planului, ne aflăm şi mai profund implicați în jocul Osiris şi Isis. Este minunat să ne întoarcem în acest oraş, întrucât porțile de trecere interioare sunt mai uşor de accesat aici.

în timp ce stăteam la fereastra apartamentului nostru dintr-o mansardă a oraşului Amsterdam, mă gândeam la re-treat-ul care avea să urmeze şi la modul în care culturile vor fuziona. Mai târziu, am aflat că vor fi reprezentanți din douăzeci şi două de țări. Fețele apăreau în fața ochilor mei ca luptători şi muzicieni, gospodine şi oameni de afaceri, ameste-cându-se, călăuziți de țel şi pasiune. Timpul petrecut în călătorii ne oferă ocazia de a întâlni oameni interesanți.

***

în locul nostru de întâlnire din Australia, spre sfârşitul anului 2000, am întâlnit un tânăr din Germania care venise să se bucure de decor şi de timpul petrecut cu prietena sa. în timp ce făceam baie în piscina luminată de lună, el vorbea în iunie 2000 participam la un concert al solistei Nina Hagen, în Munchen, Germania. Prietenii reuşiseră să cumpere bilete, astfel ne-am pregătit cu toții pentru o seară de magie şi distracție. în timp ce îi ascultam muzica şi undele vocii care se răspândeau prin sala de concert, am început să mă conectez de la DOW la DOW, pentru a-mi acorda DOW-ul cu darul Său de lumină la DOW-ul ei şi la darul Său dat de sunetul magic.

Seara a continuat, energia s-a construit şi, pe măsură ce vibrațiile deveneau din ce în ce mai înalte, am conştientizat un tunel de lumină care se extindea din chakra coroanei, simțeam Prezența lui Babaji, iar Maeştrii Alchimişti mă su-pra-luminau. Am simțit cum începeam să-mi părăsesc corpul şi eram înconjurată complet de lumină pură. Totul părea să dispară în jurul meu şi tot ceea ce puteam să simt era extazul iubirii. Intuitiv, am ştiut că dacă mă relaxez în acel moment îmi voi părăsi forma fizică şi nu mă voi mai întoarce
niciodată.

Soțul mrm şedea în dreapta mea şi a început să-mi strângă mâna, simțind că se întâmpla ceva. Am avut o străfulgerare a viitorului şi mi-am văzut forma curbată, auzind suspinele prietenilor care exclamau: „O Doamne, a murit!" Vedeam titlurile presei în fața mea: „Jasmuheen moare la concertul Ninei Hagen". Totul a continuat prin flash-uri, ca într-o sincronizare comică şi mi-am dat seama cât de puține lucruri înțelegem. Titlurile din presă nu vor suna niciodată „Jasmuheen se eliberează de forma ei şi fuzionează cu lumina eternă, în pace, eternitate şi beatitudine. Ha, ha, ce norocoasă este!"

Am înțeles că, deşi misiunea mea era încheiată şi că jocul „a trăi cu lumină" putea continua fără mine în viitor, dus mai departe de către alții, existau încă foarte multe lucruri care se puteau face şi că oamenii

care şi-au dedicat viaţa pentru a sluji impecabil erau încă necesari. Am înţeles şi că ar fi fost iresponsabil pentru mine să plec în asemenea circumstanţe, că Nina nu avea nevoie de o astfel de publicitate, că prietenii mei nu aveau nevoie de o dramă şi că pot veni şi pleca după dorinţă şi într-un mod care este mult mai potrivit, aşa cum o fac şamanii şi lamaşii tibetani. Şi astfel, am ales să rămân.

***

După experienţa de la concertul Ninei Hagen, din Munchen, am început să-mi reevaluez viaţa. Am înţeles că mai am încă de lucru şi că aveam nevoie să mă conectez mai mult cu Pământul. Dacă era să rămân în corp şi să nu mai fiu tentată să-1 părăsesc din nou, atunci era necesar să devin mai densă şi mai prezentă în lumea fizică. Reducând practica L.L.P., am început să mănânc puţin în week-end-uri şi mi-am permis să fiu mai mult ancorată de energia celor din jurul meu.

După ce am trăit şapte ani cu mai puţin de trei sute de calorii pe zi, am descoperit că ritmul metabolismului meu a scăzut şi nu mai dorea să se schimbe. Programele mele şi exerciţiile fizice regulate mi-au dezvoltat muşchii în perioada în care intram şi ieşeam din starea bigu, care i-a eliberat pe mulţi de necesitatea de a mânca.

Folosind programele „DOW Imagine Perfecta" şi „DOW Greutate Perfecta, Acum", starea mea de sănătate avea să sfideze curând toate ciudăţeniile, deoarece chiar şi supusă unui stres ridicat, cu călătorii permanente şi fără alimentaţie din exterior, corpul meu devenea din ce în ce mai puternic. O examinare a bio-rezonanţei făcută în India, în februarie 2001, a confirmat cât de puternic lucrau programele DOW. Relaţia dintre corp şi DOW este un miracol care poate fi văzut, iar susţinerea prin Puterea DOW creează un câmp mai puţin solid şi mai complex. Nivelurile noastre de sensibilitate cresc enorm. Arta unei vieţi pline de succes necesită un fel de conştientă a Biocâmpurilor, chiar dacă doar intuitivă.

împărtăşesc povestea experienţei mele la concertul Ninei Hagen, deoarece aceasta m-a făcut să realizez câteva lucruri importante. în primul rând că am venit pe această planetă pentru a dărui şi a primi şi, în momentul în care ni s-a încheiat misiunea, dacă rezonanţa noastră este cea potrivită, o bandă energetică de iubire imensă ne va învălui şi ne va atrage în afara formelor noastre, seducându-ne cu Prezenţa sa, în timp ce noi fuzionăm din nou cu lumina.

Impactul pe care mesagerii îl au asupra lumii depinde în totalitate de rolul lor destinat şi de carisma lor - emanaţia dumnezeiască a sfinţilor şi a oamenilor cu inima curată, care îi afectează pe toţi cei care îi întâlnesc. Carisma este emisia unei energii care captivează, într-un anumit fel, inimile şi imaginaţia oamenilor.

La scurt timp după experienţa cu Babaji de la concertul Ninei, mi-a fost dată următoarea sarcină - un proiect de unsprezece ani pentru a ajuta la re-armonizarea lumii, astfel încât să poată fi atinse drepturile fundamentale ale omului, înainte de a putea să-i slujim impecabil pe ceilalţi, trebuie să ne asigurăm că noi înşine suntem împliniţi.

ALCHIMIA ÎNĂLŢĂRII Isis dezvăluită

în căutarea iubirii adevărate,
cinci diamante sunt in profunzimea fiinţei mele,
iar Isis este Mama Divina

Pentru Maeştrii Alchimişti, iubirea adevărată este atunci când un student, sau iniţiat ţine suficient

de mult la el însuşi pentru a se lăsa inspirat şi pentru a-şi contopi personalitatea cu DOW-ul, devenind astfel o fiinţă omenească întreagă şi mai eficientă, o fiinţă plină de compasiune.

„Aceasta este experienţa Iubirii Divine, care aduce iluminarea", mi-a spus Merlin cândva. „Unirea conştienta a su-fletului cu DOW-ul."

Iluminarea este un cuvânt seducător. S-a vorbit despre ea, s-a scris, s-a comentat, iar pentru mulţi nu are nici o semnificaţie, în timp ce pentru alţii constituie un ţel dorit. Termenul „iluminare" simbolizează o stare experimentată în timpul riturilor de iniţiere, care implică moartea vechii persoane, o călătorie prin lumea spiritelor şi o renaştere într-un nou nivel de conştientă. Această moarte poate fi propriu-zisă, sau simbolică. Numele Buddha înseamnă „cel iluminat".

Maeştrii Magiei spun că a fi iluminat înseamnă pur şi simplu a fi plin de Lumina Divină şi că toate fiinţele sunt menţinute în viaţă de către DOW, astfel toate sunt iluminate natural, însă au uitat cum să se comporte ca şi cum ar fi aşa.

Ei spun că dacă acceptăm că DOW-ul este esenţa pură Şi iluminată a Divinităţii şi, dacă ne comportăm impecabil, ªŞa cum ne imaginăm că s-ar comporta o persoană „iluminată", atunci Universul observă acest lucru şi ne zice: „Ia uite,

încâ o persoană care se crede iluminata; atunci sa o facem sa fie aşa!", întrucât noi atragem lucrurile asupra cărora ne concentrăm. Desigur, trebuie să avem un mod de viaţă care să ne menţină în starea de conştientă în care să recunoaştem natura luminoasă a tot ceea ce este în jurul nostru. A ne „comporta ca şi cum" nu înseamnă iluminarea „ego-ului"; este doar recunoaşterea a ceea ce este adormit în interiorul nostru, al tuturor.

Trei lucruri spuse de Iisus mi s-au întipărit în minte încă de când eram copil. în primul rând, trebuie să cerem pentru a primi, în al doilea rând, că Dumnezeu este atotputernic, atotcunoscător şi omniprezent, iar al treilea, că „Eu şi Tatăl Una suntem".

înţelepciunea străveche ne spune că există patru însuşiri care demonstrează impecabilitatea şi iluminarea - *lipsa dorinţelor,* în care am lăsat de-o parte programele personale şi căutăm doar să slujim cu smerenie; *discernământul,* fiind capacitatea de a discerne şi de a avea încredere în cunoaşterea noastră înnăscută (cel de-al şaptelea simţ); *buna purtare,* şi anume comportamentul impecabil şi să facem ceea ce putem cel mai bine în fiecare moment şi în fiecare situaţie, pentru binele tuturor şi, în sfârşit, dar niciodată în ultimul rând - *iubirea.*

***

Una dintre cele mai plăcute însărcinări din activitatea mea împreună cu Maeştrii Alchimişti, în afara distracţiei pe care o aveam cu Merlin legată de redeşteptarea regatului Ca-melot, a fost reacordarea reţelei pe care o aveam împreună cu tovarăşii mei de călătorie - cei angajaţi noului plan de joc. Ne întâlnim în fiecare an pentru a reuni Puterea DOW-urilor noastre şi a ne acorda suficient pentru a accelera schimbarea globală.

Spre sfârşitul anului 1999, un grup de Tehnicieni ai Biocâmpului din doisprezece ţări s-au reunit şi au fost îndrumaţi să se concentreze pe Timorul de Est, deoarece începuse

un război care provoca o îngrijorare puternică. Generalul Wiranto refuza convorbirile pentru pace şi erau omorâţi mulţi oameni. Nedorind să interfereze cu ceea ce probabil că era un joc karmic, grupul nostru i-a trimis generalului şi celor apropiaţi lui un fascicul de iubire. Adăugând un mesaj telepatic de la DOW,

am cerut să fie găsită Rezolvarea Perfectă şi să înceteze crimele. Nu este obligatoriu ca loviturile de stat să fie însoțite de vărsare de sânge.

în ziua următoare, titlurile ziarelor anunțau că el a fost în sfârşit de acord să facă pace. S-a comunicat ulterior, prin intermediul Națiunilor Unite, că nu au avut niciodată o asemenea rezolvare paşnică şi simplă. Tehnicienii Biocâmpului folosesc tot timpul Innernet-ul pentru a provoca schimbarea şi, lucrând de la DOW la DOW, ei nu pot încălca liberul arbitru.

Exemplul de mai sus este doar unul simplu, unul din multe, iar povestiri ca aceasta abundă în cercurile celor ale căror vieți sunt împletite în Planul Paradisului.

***

După luni de zile petrecute în turnee, vocea mea îşi dorea să tacă, să se deconecteze de la jocul mesagerului şi să se scufunde încă o dată în bogăția lumilor interioare. îmi era sete, după mai mult timp petrecut în lumile Maeştrilor Alchimişti, unde Biocâmpul este stabil, plăcut şi ajută refacerea.

Sosind în camera noastră de hotel, am creat un spațiu sacru, rafinând locul cu muzică străveche şi arome pentru a acorda câmpurile. După un duş lung, fierbinte, tonic, ne-am aşezat în linişte şi ne-am acordat aşa cum fac şamanii. „Respira" mi-a amintit o voce interioară. „Aminteşte-ți, schimbarea începe cu respirația, valurile dispar odatâ cu respirației." Sentimente familiare ale unei iubiri extrem de profunde au început să se infiltreze în câmpul meu, în timp ce lumile începeau să fuzioneze, iar porțile de trecere au fost deschise cu o putere care m-a uluit.

Pe măsură ce plonjam mai adânc în meditație, am simțit că păşesc într-un ascensor cosmic, care era dirijat prin

imagini, ca un spectacol, făcându-mă brusc să fiu atentă. La fiecare etaj pe care îl urcam suna un clopoțel, iar numărul 100 plutea în cifre roşii şi roz în jurul câmpului meu. Simultan, m-a înconjurat un sentiment de iubire şi înțelepciune imensă şi s-a revărsat prin mine, în timp ce îmi păstram calmul mental şi incantam „compatibilitate DOW" de trei ori. Indiferent ce se întâmpla energetic, nu aveam puterea să opresc, totuşi, cel puțin puteam să direcționez.

Secundele treceau şi puterile care mă înconjurau s-au asigurat că înțelegeam importanța celor ce se întâmplau. Brațe cosmice au ieşit prin văluri şi m-au înşfăcat, spunân-du-mi: „Este real, fii atentă! Eşti centrată?" M-am simțit ca şi cum eram convocată de o putere colosală şi acum intrasem într-o mişcare în care puteam doar să mă relaxez şi să las lucrurile să se desfăşoare. Mă simțeam ca şi cum aceasta dura la nesfârşit, pentru că ascensorul urca un etaj după altul, care, retrospectiv, pot doar presupune că erau dimensiuni.

Respirând profund, am continuat ascensiunea, simțind că nu am de ales, deoarece eram catapultată din corpul meu cu un asemenea impuls, încât tot ceea ce puteam să fac era să mă bucur de călătorie. Fiind convinsă că eram între prieteni, m-am relaxat şi am lăsat viziunile şi experiența să se desfăşoare.

Pe neaşteptate, uşile ascensorului s-au deschis, iar în timp ce ieşeam mi s-a spus: „Ai făcut alegerile potrivite, ai descoperit cheia, formula funcționează. Bine ai venit acasă, bine ai venit acasă, bine ai venit acasă!", iar lumina unei Radianțe Divine extraordinare mi-a inundat toate celulele, permițând fiecărui atom al ființei mele să se simtă împlinit, cu o asemenea cunoaştere încât toate întrebările mele de-a lungul vremii au dispărut pur şi simplu.

Pe măsură ce val după val, bucuria extatică, iubirea pură, beatitudinea şi împlinirea perfectă m-au inundat, lumea mea interioară a fost scăldată în lumina curcubeului, într-o stare a ființei de samadhi, iar

timpul s-a oprit.

Atunci când toți atomii ființei mele au primit doza din această Radianță Divină, m-am trezit în Prezența Zeiței Isis.

„Bine ai venit acasâ", a suspinat, cu o voce perfectă. „Te aşteptam".

O altă modificare interioară şi am început să văd prin ochii ei lumile creației. Totul se pleca în fața noastră, dansa în jur şi se mişca prin noi. Totul era viu, pulsând cu o conştiință, cu o frecvență care oscila în jurul meu şi care mi-au tăiat respirația. Iar în Prezența Zeiței nu am putut decât să mă topesc.

Prin ochii Mamei Divine, am devenit observatorul, în timp ce ne întorceam la Unicul, Cel care expira întreaga creație. Şi, împreună, am urmărit un râu al conştiinței care devenise atât de puternic, încât continua să se multiplice în permanență, schimbându-şi forma printr-o secvență ritmică de culoare, mişcare şi sunet.

în timp ce priveam, am înțeles că Voința Divină a pus în mişcare ceva atât de puternic, încât ajunsese să egaleze şi să-şi consume Creatorul, şi totuşi frecvența fundamentală era un ordin care dădea structura revărsării tuturor lucrurilor. în această Matrice precodificată nu exista haos, doar frecvențe care creşteau şi scădeau. Era ca şi cum puteam vedea Creația însăşi cum era expirată.

In timp ce priveam, am încercat o întoarcere la punctul zero, ge Pământ, şi am văzut cât de neînsemnată era viața acolo. în imaginea mai amplă, noi nu eram nici măcar cât un fir de praf. Am văzut problemele de pe planetă şi cât de simplu ar putea fi rezolvate, cum s-ar elimina haosul pe Pământ. Aşa cum îmi spusese adesea Şinele meu viitor, toate problemele actuale provin de la Biocâmpuri dezechilibrate.

Am văzut cum, cu Biocâmpurile reacordate, ne-am întoarce la jocul Universal, inteligent şi conştient. Şi am înțeles că totul era perfect şi nimic nu trebuia să se schimbe, deoarece totul se va desfăşura prin salturi în timp. Şi am început să mă întreb care era scopul întregii desfăşurări, întrucât ritmul părea fără sfârşit, totuşi perfect şi desăvârşit.

Cu acest gând, m-am trezit coborând, ca şi cum fu sem absorbită înapoi printr-un tunel al timpului. Aici, culorile au devenit gri şi murdare, în timp ce formele întunecate se înfăşurau în jurul luminilor strălucitoare şi se hrăneau cu ele ca şi cum erau prăzi. Greutatea a devenit insuportabilă şi, totuşi, am rămas observatorul care ştia că nu poate face nimic. Universul vorbea prin sufletul meu.

In timp ce formele întunecate se împleteau în jurul meu, am început să urcăm în spirală, printre culori strălucitoare înspre lumină, iar o voce mi-a spus:

„Mai întâi trebuie sa vii acasâ, iar apoi sâ îi aduci pe cei pe care îi iubeşti".

Pe măsură ce lumina cobora continuu pentru a pătrunde în materie, am văzut din ce în ce mai multe suflete care se înălțau, până când, în cele din urmă, întreg Pământul a fost înălțat. A fost extenuant să urmăresc totul, deoarece sufletele coborau şi se înălțau, şi erau născute în grupuri pentru a trece prin cicluri la diferite intervale de timp.

In final, am urmărit reuniunea dintre creație şi Creatorul său, care pulsa cu o asemenea iubire şi bucurie, încât, din-tr-o dată, totul a căpătat un sens - momentul amintirii, apoi recunoaşterea, un moment de un milion de ori mai viu decât atunci când cei pierduți se regăsesc din nou. Şi, în acel moment indescifrabil, viața şi ritmul său, totul avea o semnificație.

La încheierea călătoriei în planurile interioare, am înțeles că tot ceea ce experimentasem şi descoperisem în viața metafizică pălea în comparație cu lucrurile la care fusesem martoră din valurile

creației, prin ochii Mamei Divine.

In lumea Ei, totul părea atât de vast şi nesfârşit şi perfect şi era inutil chiar să încerci să descrii acest lucru prin cuvinte. Când viziunile au încetat, tot ceea ce puteam să aud răsunând prin spațiu şi timp era întrebarea: „Ce îți doreşti cu adevărat?"

M-am gândit la corpul meu în câmpul Pământului, şe-zând într-o cameră de hotel, corp care avea nevoie cu adevărat de odihnă. în acel moment, am înțeles că fiecare corp este

doar o celulă în trupul Unicului care creează şi cât de glorios este să cunoşti un Creator care se extinde prin noi de-a lungul timpului. Să cunoşti că acela care este iubit coboară, este înfăşurat de formă, că apoi se oglindeşte spre noi, pentru a vedea cât de deschişi suntem spre iubire.

Şi în această călătorie fantastică, am văzut cum inteligența foloseşte iubirea pentru a crea şi cum creația se hrăneşte cu iubire primind şi dăruind de-a lungul timpului. Am văzut că viața pe Pământ este un experiment minuscul într-un ocean al creației, prea vast pentru a fi înțeles şi totuşi cum fiecare mică ființă, fiecare individ este atât de iubit şi are o influență asupra întregului.

în timp ce am fost martoră la transformarea DOW-ului fiecăruia, am văzut cum fiecare a fost creat cu toată puterea de a influența bioritmurile şi cum vocea Unicului poate influența vocea tuturor. Şi m-am întrebat.

întrucât creația a devenit atât de vastă, încât noi universuri se nasc în permanență pentru ca ea să poată găsi o nouă scenă pe care să experimenteze, în ce moment - dacă există vreunul - se va opri procesul de creație? Şi, ceva şi mai important: ce dorim să creăm cu adevărat? Suntem aici cu toții, acum, în formă, cu minți pentru a gândi, inimi pentru a simți, vieți pentru a trăi, libertate pentru a ne bucura.

în întâlnirea mea cu Isis, realitățile erau dărâmate, apoi refăcute din nou, făcându-mă să înțeleg că există doar poveşti care pot fi spuse. Poveşti care ne fac să râdem, sau să plângem, sau să ne minunăm şi să fim în venerație.

Şi am ştiut că există o vreme pentru a observa, o vreme pentru a simți şi o vreme în care ambele fuzionează din nou, în care dansăm prin viață ca nişte plute pe suprafața oceanului infinit, atrase de fluxuri şi forțe mult mai importante decât ar putea să viseze fiecare plută - dirijate, totuşi, fără o anumită direcție, respirând şi fiind respirate.

Aceasta a fost puterea întâlnirii noastre, care m-a lăsat săptămâni de zile fără cuvinte.

CROAZIERĂ SPRE PARADIS

Forța divină pe care o emitem,
cu Grația Divină când meditǎm,
construiesc Paradisul, pe cave ii creăm.

Ba varia, Germania 2001. Sunt momente la drum în care mi se aminteşte cât de multă iubire există în

lume - situații în care totul se sincronizează cu o asemenea Grație, încât inima mea cântă de bucurie. De-a lungul anilor, am avut privilegiul să lucrez cu câțiva oameni care emit atât de multă putere, încât toată lumea din jurul lor devine inspirată. în aceste spații, se deschid porți de trecere între lumi, aducând Prezența unor ființe imense de lumină care emană suficientă iubire pentru a ne sătura toate dorințele.

Cuvintele nu pot descrie Prezența lor sau bucuria pe care ele o aduc, asemănătoare celei mai înalte prietenii în lume, în seara aceasta, pe când cântam împreună *A ve Măria,* am simțit din nou cum Prezența Măriei mă inundă. îmi amintea de retreat-ul nostru din California de acum şapte luni, când am fost martoră la prezența Fecioarei Măria, care avea o înălțime de aproape douăzeci de metri şi care a început uşor să îmbrățişeze întreg grupul nostru. Pe măsură ce deschideam prin cântecul nostru porțile de trecere interdi-mensionale, am văzut-o coborând în gloria sa deplină, fața sa strălucind de iubire - acea iubire pură, necondiționată pe care doar un părinte o poate cunoaşte.

întotdeauna există un sentiment al familiei ce se dezvoltă între oamenii care se reunesc pentru a-şi împărtăşi cele mai pure vise şi viziuni, facilitând ceea ce fiecare grup trebuie să prezinte lumii, ajutând, dacă era necesar, la păstrarea

spațiului pentru manifestarea noilor realități pe Pământ. A participa la toate acestea aduce o împlinire mai presus de visele noastre cele mai îndrăznețe.

Trebuie să rămânem nemişcați pentru a cunoaşte Uni-mea, să fim suficient de smeriți pentru a-i auzi chemarea. Să ne minunăm de gloria creației şi să fim martori la sentimentul şi la profunzimea Sa. Să vedem prea mult şi apoi să ne întoarcem pentru mai mult. Să ne suprasolicităm mințile şi să accelerăm ritmul bătăilor inimilor noastre, să facem alegeri dificile, însă favorabile şi să reaprindem flacăra iubirii pe care credeam că am pierdut-o. Să împărtăşim amurguri şi poezii, sau să ciocnim paharele de şampanie la apus, aşezați sus, pe o terasă cu vedere la mare, într-o țară care îşi iubeşte vinul. Să mergem prin grădinile Paradisului fără să ne mai fie sete, adică să fim îndestulați, într-un spațiu de mulțumire fără egal în ceea ce numim epoca noastră. Aceasta este calea Maeştrilor Alchimiei Divine - în care atât călătoria, cât şi destinația reprezintă bucurie pură.

Obişnuiam să cred că viața la drum îmi va revela locuri exotice şi spații şi lumi în interiorul lumilor. Călătoria m-a ispitit cu o nelinişte care mă ademenea să trăiesc în prezent. Ştiam că erau aventuri pe care trebuia să le am, însă doream să călătoresc cu un țel, nu doar să hoinăresc pe planetă. După ce Jeff a mai petrecut câțiva ani în mediul afacerilor, a intrat într-o semi-pensionare. întrucât numărul invitațiilor a crescut, a apărut oportunitatea de a vorbi despre Puterea DOW în țări care aparțineau viselor mele. Alegând să petrecem mai mult timp împreună, el mi s-a alăturat în aceste călătorii.

Plimbările imaginare pe Champs Elysees au devenit curând obişnuite şi reale, la fel şi vizitarea Turnului Eifel. Iernile din decembrie au adus temperaturi foarte scăzute, pe când mergeam cu automobilul prin Bavaria înzăpezită. Insulele Capri şi Santorini ne-au revelat extazul primăverii. Aici am descoperit brizele mediteraneene care adiau blând -Şi amurgurile magice deasupra mării.

Viața la drum este la fel de atrăgătoare ca Luna din Kashmir pe un cer înstelat de vară, totuşi fiind solicitați de proiectele şi activitatea noastră, curând a devenit un efort să privim lucrurile astfel.

în primul an al noului mileniu, am călătorit trei săptămâni cu automobilul peste tot prin Marea Britanie, o țară foarte puternică şi care cândva a condus jumătate din lume. Din nefericire, era pentru noi

sezonul paparazzi, iar excursia a fost scurtă; totuşi nu voi uita niciodată după-amiaza în care am aterizat pe ţărmul Irlandei. Simţeam că eram, în sfârşit, captivaţi de ceva real.

„Cred că e vorba de neamul zânelor", i-am spus lui Jeff cu cel mai bun accent irlandez al meu. M-am acordat la câmpul lor şi ajunsesem la aceeaşi vibraţie.

„Ai o foaie de hârtie?", l-am întrebat. „Cred că îmi dăruiesc o poezie". Zece minute mai târziu se încheiase.

Mă plimbam cu Jeff, urmărind drumurile şerpuite, unde statuile Fecioarei Măria ne zâmbeau pe marginea drumului. Patru statui minunate de-a lungul a 65 de kilometri - mă simţeam ca în Rai atunci când lumina pulsa din fiecare dintre ele. Pe când călătoream prin districtul Cork, s-a lăsat noaptea şi ne-am cazat la un han în apropierea unui lac. Apa ce strălucea în lumina lunii părea să fie acoperită de o ceaţă magică, făcând-o să pară ca un decor ai unei lumi fantastice. După ce ne-am terminat treaba, am călătorit prin ţară şi am mers cu maşina fericiţi înspre Dublin. îmi plac oamenii din Irlanda şi sunt sigură că ţinutul lor este un ţinut al Paradisului, întrucât astfel de zone nu sunt chiar atât de rare.

Oamenii pătimaşi au nevoie de rugăciuni puternice pentru a fi conduşi prin viaţă, iar irlandezii nu constituie o excepţie. îmi plac locurile în care porţile dintre lumi sunt deschise, prin care se revarsă fluvii de iubire, căci sunt întotdeauna foarte seducătoare.

Turneul din februarie 2001 ne-a purtat pe coasta estică a Indiei, unde am văzut trupul lui Francisc Xavier, devotatul preot portughez. Aşezat într-un sicriu de sticlă, arăta un pic cenuşiu, deoarece carnea încă atârna ca o haină pe forma sa fără viaţă, veche de patru sute de ani. Catolicii l-au numit un „incoruptibil", denumirea lor pentru cei care poartă atât de multă lumină interioară, încât moleculele le învăluie cu iubire oasele mult timp după moarte. Fără să fi fost îmbălsămaţi, capacitatea lor naturală de auto-conservare sfidează atât medicina, cât şi ştiinţa.

în luna martie a aceluiaşi an, mă aflam între cercetători din lumea medicală şi ştiinţifică, la o clinică apreciată din S.U.A. Fiind invitată să ţin un discurs despre organizarea studiilor pilot asupra hrănirii prin DOW, am descoperit că proiectul grupului nostru era unul dintre cele două ce aveau să fie prezentate în faţa Membrilor Consiliului, în acea zi.

Celălalt proiect era studiul a ceea ce budiştii denumeau Corpul Curcubeu. în timpul întâlnirii de după amiază, primul lama a vorbit despre practicile budiste şi despre modul în care se formează acest corp, iar apoi un preot catolic a înaintat pen tru a le verifica descoperirile. Cercetătorii au povestit călătoria lor recentă în Tibet, în care au vizitat satele străvechi, unde mulţi dintre ei au fost martori la dispariţia trupurilor lama-şilor. Se pare că ei alegeau la început să-şi părăsească trupul prin meditaţie, apoi, de-a lungul a şapte zile, începeau procesul de chemare a moleculelor înspre ei, micşorându-şi treptat corpul, până când tot ceea ce rămânea era puţin păr şi unghiile. Lama spunea că acestea rămân, întrucât nu au ego.

Interesant este că dacă sunt atinşi în timpul procesului de dematerializare, micşorarea încetează, lăsându-1 pe lama «înălţat" în imposibilitatea de a-şi încheia procesul de tele-portare. Fiind întrerupt, el lasă în urmă o versiune „mini", perfectă din toate punctele de vedere - o ieşire civilizată şi o intrare aproape perfectă într-o altă lume.

La sfârşitul mileniului mă gândeam cum să rămân acordată, deoarece călătoriile şi conflictele cu presa începuseră să-şi spună cuvântul. E mult mai uşor atunci când mă aflu în câmpurile casei mele şi de aceea, când mă aflu aici, rareori mă aventurez afară, preferând să stau în solitudine şi să lucrez. Timpul petrecut acasă înseamnă tăcere în fiecare zi pentru a accesa strategiile şi planurile viitoare. Ambasada a

vizitat numeroase țări diferite, iar eu am scris şaptesprezece cărți în şapte ani. Timpul petrecut cu familia, sau pentru a mă acorda pentru a putea rămâne conectată la vibrație a fost prețios, adăugând o altă aromă câmpurilor mele.

„Acordare zonală", râdea Merlin adeseori, amintindu-mi cât de simplu poate fi. „Acordare zonală: spune cu voce tare, să ai intenția, să simți, să doreşti, să fuzionezi cu ea, să fii. Aceasta îi va permite DOW-ului să te acordeze la Paradis".

Alteori îl simțeam alături de mine şi îmi şoptea: „Im-pecabilitcrte. Programarea este uşoara, a acționa impecabil este întotdeauna un adevărat test al măiestriei tale". într-un fel, acest lucru m-a inspirat să continui. Se pare că ei apar întotdeauna exact atunci când este necesar, aşa cum ar face prietenii.

Impecabilitatea însemna să fiu cât de bună puteam, iar de îndată ce îmi luam acest angajament, începea un joc nou. După cum spunea Merlin, reprogramarea era uşoară, însă trăirea schimbării însemna aplicarea cunoaşterii şi a învățăturii noastre în fiecare moment al zilei, trăirea adevărului nostru şi declanşarea acțiunii potrivite.

într-un final, am descoperit că depinde cu adevărat de mine dacă mă mulțumesc cu ce am şi dacă am parte de distracție în viață. Şi atunci, Merlin mi-a împărtăşit formula sa preferată şi mi-a spus: „Mulți oameni iau totul prea în serios. Comportă-te impecabil şi apoi *relaxează-te şi distrează-td'.*

Viața la drum cu Maeştrii Magiei nu este uşoară, nici să trăieşti în două lumi, dar îmi place ideea pe care o prezint că Iubirea Divină este suficient de puternică pentru a ne in-

fluența şi transforma lumea, că Iubirea Divină poate să ne umple inimile şi să ne mângâie sufletele în Auto-recunoaş-tere. îmi place că această putere locuieşte în interiorul nostru şi, în cazul în care dorim să o cunoaştem, Ea însăşi se va revela în toată gloria Sa încât toți cei care respiră să-i poată simți Prezența. îmi place Prezența permanentă a Maeştrilor Magiei, aceste ființe de lumină cărora le place să se joace în câmpul nostru, cărora le pasă suficient de mult pentru a lucra cu noi şi pentru a ne inspira să realizăm un viitor ideal. Oamenii au căutat sensul vieții cu mult înainte ca tehnologia să ne economisească timp. A dori să cunoaştem mai mult este programat în natura noastră. Totodată, în natura noastră este programat să obținem împlinirea, atunci când toate sistemele sunt acordate. Chiar dacă unii caută destine mărețe, Maeştrii Magiei spun întotdeauna că unul dintre cele mai profunde lucruri pe care le putem face este să ne deschidem inima şi să proiectăm iubire înspre lume.

Din fericire, oamenii pot simți puterea iubirii, întrucât, fără ea, viața alături de Ei ar fi imposibilă. Conexiunea la Rețeaua Cosmică Nirvana şi legătura cu Maeştrii Alchimişti mi-a permis să călătoresc cu bucurie prin viață, cu toate urcuşurile şi coborâşurile acestui drum, iar Prezența lor a adăugat câmpului meu un strat de care nu doresc să mă mai lipsesc, împreună cu această iubire, vine şi un val de Grație, care ne permite să facem o croazieră înapoi înspre o stare de perfecțiune şi paradis. Cu înfățişarea unei persoane căreia i s-a încredințat cel mai mare secret, tot ceea ce pot face este să zâmbesc.

***

Ştiința pe care ne bazăm:

Maeştrii Magiei spun că în lumea metafizică, raiul şi iadul există chiar aici şi acum - şi că sunt doar stări ale percepției noastre. Pentru ei, desfăşurarea relației cu personalitatea Noastră, care percepe şi acceptă natura DOW-ului, este un miracol care trebuie explorat. Este un lucru pe care Sfinții l-au

încurajat de-a lungul timpului. Iar acum, ei se reunesc din nou, mari Maeştri ai înțelepciunii, inspirându-

ne să îndrăznim să ne cunoaştem DOW-ul. Pentru Maeştrii Alchimişti şi mesagerii lor, adevăratul miracol al vieţii va fi recrearea colectivă a Raiului aici, pe Pământ.

Acţiunea Perfectă:

Instruiţi-vă pentru a-1 vedea pe Dumnezeu în toate, ins-truiţi-vă pentru a avea doar gânduri pozitive şi înălţătoare şi pentru a vă concentra asupra realităţilor pozitive din viaţă. Aceasta poate să însemne să nu vă uitaţi la televizor sau să citiţi ziare o perioadă, până când deveniţi suficient de puternici pentru a rămâne în zona pozitivului.

Dacă alegeţi să vă deconectaţi de la ştirile media pentru un timp, spuneţi-i Universului să se asigure că veţi fi informaţi prin alte surse în legătură cu informaţiile importante pe care trebuie să le aflaţi.

TENTAŢII ŞI MATRIŢE întoarcerea lui Osiris

!

Reţeaua /nag/câ afert///tât//toarsa
i/e Os/r/s, Zeu/Soare////, raa'/azâ /u/f/re 6/â/rc/âpentru tot/

Stockholm, Suedia 2001. Vara de-abia începuse, iar vremea bună a sosit odată cu noi. Jeff luase legătura cu Osiris prin intermediul Reţelei Cosmice Nirvana şi primea transmisiuni şi impresii despre acest Zeu. Transformarea lui era amuzantă, la fel cum fusese a mea, atunci când am învăţat să mă obişnuiesc cu vibraţia lui Isis.

Preluarea înţelepciunii arhetipurilor care se iubesc între ele nu pot decât să ne creeze bucurie.

Osiris era cunoscut în Egiptul antic ca Zeul agriculturii, el simbolizând puterea neobosită a plantelor. Fiind identificat ulterior cu aspectul nocturn al Soarelui, Osiris reprezenta continuitatea vieţii şi a morţii şi integrarea ego-ului. Fiind închis într-un cufăr de către fratele şi inamicii lui şi lăsat să plutească de-a lungul Nilului, el a devenit o ţintă a căutărilor, la fel ca şi Sfântul Potir. în cele din urmă, trupul dezmembrat şi mutilat al lui Osiris a fost readus la viaţă, atunci când Zeiţele Isis şi Nephthys au expirat asupra lui, demonstrând că această restaurare este faza finală a integrării care are loc când oamenii ating vârful evoluţiei lor.

Se spune că Isis ar fi obţinut de la RA numele secret care o făcea să-i fie egală, iar puterea ei s-a răspândit peste tot în Univers, până când fiecare fiinţă vie avea o picătură din sângele ei. Legenda şi miturile o prezintă ca pe păstrătoarea secretelor vieţii, morţii şi învierii, cu puterea sa infinită simbolizată de Ankh. Isis întruchipează principiul feminin, sursă magică a fertilităţii şi transmutării.

In timpul celei de a doua întâlniri cu Isis, am ajuns să întrezăresc puterea întâlnirilor cosmice, deoarece mi-a fost revelată iubirea dintre Osiris şi Isis.

***

După o scurtă călătorie la Stockholm, ne-am întors la Amsterdam pentru câteva zile de odihnă, deoarece îmi doream foarte mult să fiu din nou împreună cu Cei Sfinţi. întâlnirea mea cu Isis m-a lăsat complet fără cuvinte, cugetând la întrebarea legată de ce doream cu adevărat să fac cu viaţa mea - la ce bun îmi fusese inspirată crearea Paradisului când totul era deja cu desăvârşire perfect? Aflându-mă în camera mea micuţă de hotel, mi-am reglat toate câmpurile pentru a crea o rezonanţă perfectă care speram că provenea din Ziua Cehov*.

Dramaturgul rus Cehov este cunoscut pentru abordarea subiectelor profunde şi semnificative.

Experiența mea cu Isis m-a tulburat până în esența ființei mele, deoarece simțisem că văzusem prea mult, iar, pentru prima oară în mulți ani, totul părea lipsit de sens.

Aşadar, am decis să am o zi Cehov.

Mi-am petrecut o zi în discuții serioase şi foarte cinstite în legătură cu realitatea pe care o cream trăindu-mi viața ca un mesager al Maeştrilor Alchimişti. Evaluarea cinstită şi comunicarea clară reprezintă baza zilelor Cehov, în care este examinată viața, cu toate cusururile ei. Zilele Cehov sunt zilele „bifării", în care ne privim viețile cu detaşare şi ne comparăm realitățile împreună cu cei pe care îi iubim.

Zilele „bifării" sunt de nepreţuit pentru crearea noilor începuturi.

După câteva discuții intense şi acordaje, eu şi Jeff am început să ne înviorăm, alegând să preluăm în continuare arhetipurile care creează o legătură mai puternică între noi. Apropiindu-ne de finalul călătoriei, simțeam că merităm o medalie şi, în timp ce meditam, Maeştrii Alchimişti au luat legătura cu noi şi ne-au zis: „Vd puteți măsura succesul prin intermediul radianței relației voastre. Fiți conştienți de ceea ce purtați în profunzimea câmpurilor personale".

Călătoriile ne-au dilatat, ne-au demontat oarecum, pentru ca ulterior să ne regrupăm şi să ne contopim din nou. Cu trecerea timpului, amândoi am devenit ca prinşi într-o plasă - fiind împreună douăzeci şi patru de ore pe zi, trecând în viteză prin lume, tot timpul pe drum, trăind în spații mici - toate acestea ne-au unit foarte mult.

Timpul petrecut în tăcere însemna oprirea completă, încântarea întoarcerii în refugiul lumii interioare, o oază care mă reîmprospătează din nou. Cât de mult tânjim după unele lucruri atunci când acestea dispar, apreciind şi cea mai fină nuanță a vieții!

în acest izvor interior de linişte, ne putem remonta din nou. în aceste spații există un amestec de inteligență şi unde ale vieții atât de civilizate şi rafinate, atât de iubitoare, care îți creează o stare atât de bună, încât a te afla în ele este o bucurie absolută. în aceste spații de linişte, eu mă aşez şi îmi folosesc respirația ca pe un covor magic ce poate găsi un val al Grației Divine.

„Cum pot sd lucrez cu oamenii, atunci când nu mai am nimic de zis?", mi-am întrebat DOW-ul, în timp ce stăteam, aşteptând răbdătoare în tăcerea nopții. „Dacd totul este perfect şi se revărsa natural prin ciclurile timpului, de ce sa meri zic ceva? De ce sa mai fac ceva? De fapt, DOW-ul fiecăruia conduce cu adevărat, iar separarea este doar o iluzie".

Uşor, aflându-mă în starea de meditație, am început să simt din nou sentimentul viziunii cu Isis, în care Creatorul şi creația erau față în față, bucuroşi de reconectare, veseli datorită amintirii. într-un fel, redescoperirea acestui sentiment a făcut ca toate călătoriile să fie prețioase, iar, în acest fel, viața mea avea din nou un țel şi o semnificație.

„Slujim pentru ca putem. Nimic mai mult, sau mai puțin", a declarat o voce interioară calmă, iar în locul cuvintelor mele, s-a aşternut o înțelegere profundă că totul se află la locul perfect, că cei adormiți se vor trezi în final şi vor trece la jocuri mai importante şi că cei conştienți îşi vor reaminti să plutească pe valul Grației Divine.

***

în liniştea acestor spații lăuntrice, DOW-ul m-a purtat înapoi în timp. „Gândeşte-te la amintirile cele mai timpurii", mi-a zis, în timp ce respiram iubire prin inimă şi mă dizolvam în meditație. Aşa am făcut.

„Şi înainte de asta?" Respirând profund, m-am concentrat din nou şi m-am observat în timp ce

mă năşteam; ieşind dintr-un pântece cald şi întunecos, întâmpinată de lumini strălucitoare şi de sunete. Apoi, imaginile au dispărut şi mi-am simțit trupul dizolvându-se în molecule şi spațiu. M-am văzut într-un peisaj universal, înconjurată de stele scânteietoare ... şi am simțit o Prezență.

Prezența avea o mare putere, o claritate şi un țel. Intenționa să intre în formă. Şi, în acel moment, am ştiut că această Prezență a venit să reveleze ştiința vieții.

în fața noastră plutea o Matriță, o rețea electromagnetică configurată ca un om idealizat; era o Matrice particularizată pentru cei pregătiți pentru Ştiința Biocâmpului. Aşa cum avea să zică Merlin: „Ftentru ca un nou viitor sa apară, câmpuri puternice trebuie fixate şi activate prin intenție".

Şi aşa s-a făcut.

„Bio-corp în vârstă de douăzeci şi cinci de ani", a cerut DOW-ul meu şi am observat, încă o dată, cum administratorul de sistem coordona cu uşurință corpul meu format dintr-un trilion de celule. Matrița era modelată prin Iubire, înțelepciune şi Putere, furnizând cea mai pură fundație.

„Corp nou, început nou", mi-a amintit DOW-ul.

„Un organism care se auto-susține?", mi-a sugerat apoi întrebător, oferindu-mi o alegere.

„Desigur", am răspuns absentă, întrucât urmăream atomii şi moleculele cum începeau să se adune în jurul câmpului. Fiind distrată pentru moment, am înțeles că DOW-ul îmi dezvelea Matrița din interior, revelându-mi modul în care fusese formată la început - descendența Sa grațioasă în formă şi materie.

Păşind în această nouă Matriță, am simțit rețeaua devenind vie în interior. Energia se răsucea în jurul corpului meu şi înăuntrul formei fizice, în timp ce muşchii şi stomacul începeau să vibreze propria lor frecvență. Picioarele au început să pulseze ca şi cum ceva vital se retrezea înăuntrul lor.

în planurile interioare, m-am văzut aplecându-mă cu brațele Matriței întinse, începând să se mişte prin eter pentru a aduna elementele necesare pentru a produce forma din materie. Fiecare element era chemat să servească, iar brațele mele păreau ca ramuri lungi de copac, dansând în bătaia vântului, în timp ce corpul meu părea să atragă totul în interior. O dată cu fiecare respirație, simțeam că mă extind, pe măsură ce erau revelate noi niveluri.

„Respira", m-a instruit din nou DOW-ul.

Şi astfel, am respirat în continuare şi am văzut cum secretul auto-susținerii organismului era legat de echilibrul elementelor - modul precis în care pământul şi aerul, focul şi apa, fuzionau şi se îmbinau.

„Şi corpul emoțional?", mi-am întrebat DOW-ul, în timp ce urmăream formarea structurii fizice.

„Depăşeşte liniile timpului şi scanează intuitiv fiecare viața; absoarbe în tine învățătura pe care ți-a oferit-o percepția emoțională. Deschide-te cel mai mult pentru compasiune, iubire şi bunăvoință, blândețe şi la cele mai pure calități ale vieții."

Şi aşa am făcut.

Sentimentele care m-au inundat erau înălțătoare, ca şi cum ar fi dispărut o greutate imensă. I-am spus corpului meu cât de mult îl iubeam şi i-am mulțumit pentru că mă susținea atât de bine. Mi-am spălat lumea interioară cu iubire, val după val, până când toate celulele mele au răspuns cu bucurie, fremătând sub piele, iar eu am înțeles că puterea care conduce Matrița pentru a crea schimbarea perfectă era, întotdeauna, iubirea.

După ce forma s-a reunit şi au fost configurate planurile emoționale, mi-am aliniat mintea la Mintea Inteligenței Supreme. Apoi, am urmărit Biocâmpul din interiorul meu, începând să emită o nouă rezonanță, una care provenea din-tr-o Matriță bine acordată.

în planurile interioare, am văzut cum DOW-ul extindea câmpul din jurul Matriței, învelindu-mă într-un nou Bio-Scut, oarecum mai rafinat. Era ca o rețea complexa asemănătoare pânzei de păianjen, formată din fire de lumină care o conectau la computerul cosmic. Energia se scurgea pentru a menține Matrița puternică, îndepărtând toată zgura care se acumulase de-a lungul vieților, transformând tiparele discordante în unde armonioase.

„Lumea te cunoaşte intuitiv prin Biocâmpul tău", a afirmat mai demult Merlin. „Totul în viață este o reflectare a acestui câmp, în mod special forma ta fizică, ce este doar o reflectare a iubirii pe care o ai pentru tine, pentru ceilalți şi pentru lume".

Amintindu-mi aceasta, am trimis mai multă iubire prin trupul meu, mulțumindu-i din nou, apoi simțind că îmi răspunde cu o mie de furnicături. în final, i-am cerut DOW-ului să mi se reveleze, aici şi acum, iar, în timp ce lumina a implodat şi a explodat şi a vibrat în interior, am început să-i incantez numele. Fiecare sunet şi fiecare silabă trezea o forță în celulele mele, ca şi cum ele ar fi întâmpinat un iubit de mult pierdut. Aceasta era formula pentru realinierea şi rafinarea celulară, pentru re-întinerire, şi nu doar pentru hrănire Prin încântarea permanentă a numelui DOW-ului, totul este magnetizat la frecvența Sa, pe măsură ce îşi revendică celulele noastre. Şi cât de fericit este corpul şi cum cântă de iubire pentru această revendicare! Acesta a fost darul pe care mi 1-a făcut Isis, deoarece, în sfârşit mi s-a revelat din nou şi mi-a făcut o invitație imposibil de refuzat.

Mi-au trebuit încă cinci luni şi experiența planului interior de a fi în Prezența Radiantă a lui Christos, înainte să-mi pot reveni. în tot acest timp, mă simțeam ca o persoană care nu mai avea întrebări şi care a văzut, deja, prea mult.

Ştiința pe care ne bazăm:

In ştiința Biocâmpului Dimensional, suntem înconjurați de un câmp de forță inteligent care este programat să se uite la noi şi să ne spună: „Buna, Dumnezeu, ce pot face pentru Tine?"

Prin urmare, este obligatoriu să emitem semnale clare prin gândurile, cuvintele şi acțiunile noastre - acest lucru presupune să ne facem timp pentru a hotărî ce vrem pentru noi înşine, pentru planeta şi viitorul nostru. Toate acestea sunt discutate detaliat în seria *Biocâmpuri şi Extaz**.

EXTAZUL BRAZILIEI Chrlstos

Farmecul căii a fost înțeles,
slujirea adevărată nu necesită răsplată,
căci transcende interesele omenirii.

Brisbane, Australia, august 2001. După cinci ani petrecuți alături de Maeştrii Alchimişti, am înțeles în sfârşit realitatea vieții de hotel, a modului în care zilele de călătorie, discuții şi reuniuni au devenit viața mea. Am înțeles cât de mult îmi lipsea grădina mea şi confortul unei case mai aşezate, totuşi, cel mai mult îmi lipsea abilitatea de a găsi cuvinte pentru a împărtăşi binecuvântarea minunii absolute de care are parte mesagerul, care printr-un joc divin, reuşeşte, pentru un timp, să devină un observator.

Mă simt bine.

Mă simt bine cu adevărat.

Am descoperit că trăiesc acele „dacă" care îmi plac atât de mult. Acestea sunt lucrurile pe care am dorit să le am, cum ar fi un mediu familiar pentru fiicele mele când erau tinere. E adevărat că atunci multe lucruri au fost foarte dificile. Cea mai mare parte a părinților care își cresc singuri copiii renunță la luptă - pur şi simplu, luăm pe rând fiecare zi şi facem tot ce putem mai bine.

De asemenea, am dobândit mai multă forță şi înțelepciune.

Este minunat să le am din nou acasă pe fetele mele, întrucât, după ani de zile petrecuți departe, Anjie s-a întors în sfârşit. îmi place să fiu înconjurată de familie şi să mă bucur de noi toți aşa cum suntem. „Boemi, artişti, radicali, puterni-

ci, diferiți, iubitori, conştienți şi uniți", sunt trăsăturile clanului nostru familial.

Mâine plecăm pentru opt săptămâni pentru a ne delecta în extazul Braziliei, din nou la drum. Cele două luni petrecute acasă au fost un rai absolut! Mă simt fericită, în legătură cu tot ce mă înconjoară şi mă încarcă. încă am sentimentul unei persoane care a văzut prea multe şi căreia nu i-a mai rămas nimic de zis - totuşi, într-un fel, ştiu că totul este în regulă. Ceva important se clădea în interiorul meu şi, fiind din nou în lume, puteam simți acest lucru în toată ființa mea. Chiar şi în acest moment, nu mă pot gândi decât la întoarcerea la Rio!

***

11 septembrie 2001, Sao Paolo, Brazilia. După Rio de Janeiro, de abia ajunsesem în Sao Paolo când cineva ne-a telefonat să ne spună să urmărim ştirile de dimineață. Am deschis televizorul, în timp ce al doilea avion intrase în cel de-al doilea turn de la World Trade Centre.

Timp de aproape un an am primit scrisori care înregistrau atrocitățile suferite de femei şi copii sub ocupația tali-banilor, cu toții atât de neajutorați, victimizați şi strigând după ajutor. Acum, fiind răniți pe terenul propriu, cei care au fost dintotdeauna apți să ajute sunt, în cele din urmă, motivați să înceapă.

„O suta de miliarde de dolari pot elimina cea mai mare parte a sdrâciei din lumea a treia", afirmă James Wolfesohn, Preşedintele Băncii Mondiale.

Mă gândesc că o reducere a cheltuielilor militare globale, plus surplusul bugetar al Americii pe anul trecut, ar putea direcționa o sumă suficientă pentru a crea o schimbare pozitivă şi plină de compasiune. Oriunde mergem, oamenii pe care îi întâlnim şi mass-media sunt de acord că violența şi terorismul vor dispărea, atunci când nu va mai exista lipsă.

îmi place energia Braziliei, deoarece este o binecuvântare să fii în compania unor oameni care simt cu adevărat. Am realizat o primă emisiune la televiziune, împreună cu un medic care spunea că trebuie ca oamenilor să li se amintească de puterea lui Dumnezeu şi că realitatea vieții prin hrănirea cu lumină era un proces spiritual profund. Puteam să sar în sus şi să-1 sărut pentru intuiția sa. Toți cei de aici își amintesc unul altuia să aibă credință în puterea lui Dumnezeu - iar, aici, oamenii pot simți vibrația Iubirii Divine, la fel de natural ca respirația.

Am avut câteva reuniuni extraordinare la Rio de Ja-neiro şi, ulterior, am stat ore întregi pe vârful Sugarloaf, în-călzindu-mă în lumina soarelui de după amiază, absorbind prana oceanului şi contemplând statuia enormă a lui Chris-tos - un dar minunat din Franța.

La Brasilia am fost întâmpinați de oficiali de la preşedinție şi de primarul oraşului, care a venit mai târziu la întâlnirea noastră pentru a-şi lărgi sprijinul electoral. Porțile politicii se deschid şi este uimitor să te simți acceptat - oamenii de aici răspund atât de bine la Radianța Divină şi la mesajul nerostit pe care Ea îl emite.

Există o energie a blândeţii în acest ţinut, o uşurinţă a inimii care se simte la aceşti oameni. Până şi oraşele sunt „uşoare", deşi rata crimelor este ridicată, iar decalajul dintre bogaţi şi săraci este în creştere. Violenţa şi sărăcia par să meargă mână în mână, iar imaginea copiilor care trăiesc în cutii de carton, dedesubtul autostrăzilor şi podurilor este suficientă pentru a mă face să plâng. Totuşi, la fel ca şi copiii din Nepal şi India, ei par fericiţi în timp ce se joacă. Este uimitor de cât de puţin avem nevoie pentru a distra un copil. Atât lui Jeff, cât şi mie ne place acest loc în care Graţia Divină, magia şi sincronicitatea par să ne urmeze în fiecare zi, deschizându-ne porţi şi căi de trecere care niciodată nu am ştiut că existau. Mă simt copleşită de unele dintre experienţele noastre şi continui să fiu fără cuvinte, deoarece călători ile mele zilnice din planul interior devin tot mai profunde.

Pe 16 septembrie, la cinci zile după atacurile de la World Trade Centre şi Pentagon, am fost ghidaţi intuitiv să petrecem o zi în meditaţie profundă. Acordând Biocâmpuri-le camerei de hotel în felul nostru obişnuit, i-am invitat pe Cei Sfinţi să emită Radianţa Divină peste fotografiile pe care le aveam cu ei pe perete. Timp de două ore, am stat întinşi în pat, rugându-ne, incantând şi respirând profund în ritmul DOW-ului, pentru a permite desfăşurarea modificărilor din planul subtil interior.

în tăcere, o voce interioară îmi tot şoptea:

„Respira, respira, aminteşte-ţi că secretul accesării porţilor de trecere se afla în respiraţie". Şi mi s-a reamintit de momentele din Amsterdam, petrecute alături de Isis.

încet, vălurile au început să se rupă, iar lumina s-a modificat, aducând imagini ale oraşelor de lumină din viitor, care pulsau în exterior culorile curcubeului pe un cer solar. Apoi, am văzut reţeaua cristalină din spatele culorilor şi, în timp ce se deschideau porţile de trecere interdimensionale, am auzit vocea lui Christos, iar iubirea Sa m-a absorbit -orice altceva dispărând din perspectivă.

„Ei!", mi-a zis o voce poruncitoare, surprinzându-mă în starea de atenţie tăcută.

„Tu care ai fost crucificată, desigur câ acum înţelegi", mi-a spus Christosul cu o voce puternică, care reverbera cu iubire peste timp.

„Nu vom trimite pe altul".

Cu aceste cuvinte a apărut o înţelegere profundă că acum e momentul pentru ca omenirea să-şi revendice Puterea DOW din interior, iar această revendicare a Divinităţii noastre să fie astfel încât Radianţa noastră Divină să lumineze şi să transforme lumea în starea sa naturală de glorie reală, care a fost mult timp amânată. Iar, odată cu aceasta, a apărut un sentiment şi o înţelegere că, la un alt nivel, la fel cum văzusem împreună cu Isis, totul se desfăşoară perfect în timp.

Energia planului interior s-a modificat, iar eu am început să primesc o viziune. Cerurile s-au deschis, o lumină puternică m-a inundat şi am văzut o ceremonie cosmică de binecuvântare a Papei. Sorbind scena, am observat cum numeroşi îngeri şi Sfinţi erau reuniţi în jurul acestuia, în timp ce a îngenuncheat pentru rugăciunile sale de la Vatican. Am văzut felul în care Universul şi-a extins iubirea, binecuvântările şi mulţumirile asupra Papei, ştiind că el a dăruit ceea ce a putut mai bun în slujba lui Dumnezeu. M-am simţit onorată să urmăresc această ocazie şi am simţit intuitiv că timpul petrecut de Papă printre noi pe Pământ nu va fi prea lung.

Am văzut, de asemenea, că indiferent de interpretarea noastră a textelor sfinte, ceea ce se observă în lumile interioare este iubirea care emană din inimile noastre. Aceasta est cea care atrage Radianţa Divină asupra noastră, indiferent de dogma religioasă. Blândeţea şi compasiunea, intenţia pură şi smerenia sunt chei puternice în lumea Paradisului.

Ceea ce mi-a fost împărtăşit apoi a fost copleşitor - culori, forme, sunete şi mişcare au fost

infuzate prin mine, în timp ce mă simţeam conectată în reţeaua Christică, iar corpul meu s-a mişcat intuitiv, pentru a permite fiecare moaifi-care interioară.

„Cui îi aparţine inima ta?", m-a întrebat Christos, după ce se sfârşise viziunea binecuvântării Papei, iar lumina roz şi aurie mi-a inundat câmpul.

în acel moment puteam spune doar: „Mamei Divine", în timp ce inima mi s-a umplut cu cele mai pure sentimente de iubire pentru această Fiinţă Divină.

„Şi doreşti ca tu să fii vocea?", am fost întrebată, viziunea cuvintelor capturându-mi fiinţa.

„Vocea?", am întrebat, pe măsură ce iubirea lui Christos ardea din ce în ce mai profund peste tot în mine.

„O legătură, o voce", răspunse Universul, ca şi cum un milion de voci s-au reunit ca să rezoneze prin inima mea. „întotdeauna este vorba despre crearea acestor punţi de legătură".

Punţi de culoarea curcubeului şi lumină mi-au inundat mintea, în timp ce am văzut lumile convergând - spiritul şi materia, religia şi ştiinţa, lucrurile „corecte" şi „incorecte" -toate dansând ritmic prin câmpurile fără de sfârşit ale vieţii şi revărsându-se în noi câmpuri ce se nasc în permanenţă.

„Cel mai mare Maestru îşi întoarce şi celalalt obraz", îmi spune Christos, în timp ce văd o imagine a Statelor Unite ale Americii pregătindu-se pentru război, nerăbdătoare să răzbune pierderile recente de la 11 septembrie. Cu mii de morţi, mesajul a fost bine primit, întrucât violenţa este prea aproape de casă.

.Viziunile idealiste nu garantează rezultate idealiste, pentru ca răzbunarea arde prea profund", gândesc eu. încă încerc să-mi imaginez America făcând ceea ce a cerut Christos; nici un cent pentru război, iar toţi banii redirecţionaţi, în schimb, pentru ajutor. Compasiune, recunoaştere, în loc de represalii.

Este prea mult să cerem aceasta şi prea curând.

„Poate", este răspunsul. „Totuşi, a trimite ajutor este o alegere concludenta, care demonstrează adevărata md-iestrie!" mi-a reamintit Christos. „Acest lucru ar fi cel mai puternic act de bunăvoinţa - sa fie luate fondurile pentru râzboi şi, în schimb, set fie hrăniţi cei flamanzi".

în timp ce stăteam întinsă, adâncită în gânduri, sărbătorind vizitele şi viziunile, Jeffrey, care era alături de mine, avea mintea plină de ororile războiului. Islamul, Ierusalimul, Palestina, terorismul, Afganistan, Pakistan, cu toate maşinile lor de război, zbârnâind continuu, menţinând un masacru fără sens, cu puţină libertate câştigată. Din când în când cerea o pauză şi deschidea ochii, întorcându-se spre mine să vadă dacă puteam vorbi.

„Linişte", am spus în şoaptă, „Christos este cu mine ..."

După ce şi-a închis ochii, viziunile sale au continuat, până când, în cele din urmă, Jeff a strigat prin Innernet:

„Cu siguranţă putem trece dincolo de violenţă şi pu-

tem găsi un mod de a trăi în pace! Chiar trebuie ca lucrurile să stea astfel?"

în sfârşit, o Prezenţă a început să se instaleze şi asupra lui, o forţă întunecată şi puternică, o forţă a furiei, totuşi binevoitoare, cineva intrase să transmită un mesaj puternic.

Iar apoi, în liniştea minţii lui, a început să vorbească Mahomed: „Hrâneşte-mi poporul! Hrdneşte-mi poporul! Pentru ca lumea sa fie în pace, copiii noştri trebuie să fie hrăniţi!"

***

Fiind uimiți de ceea ce am văzut, chiar şi după câteva zile, tot ceea ce puteam face era să ne delectăm în radiația care a rămas alături de noi şi să ne simțim binecuvântați.

Aş vrea să pot capta pe pânză ceea ce văd în planurile interioare, imaginile şi străfulgerările efemere ale scenelor atât de complexe, de profunde şi învelişurile şi culorile uimitoare cu tipare complexe de formă sacră, care oferă materialul matematic al vieții. Este minunat să poți experimenta Radianța Divină a lui Isis şi apoi să fii onorat cu Prezența lui Christos.

Să simți atât de mult încât să nu poți spune nimic, deoarece totul este înțeles şi perfect în imagine şi îți lasă un sentiment de detaşare şi dislocare de la grijile normale ale vieții.

în timp ce stăteam întinsă în tăcere în Prezența lui Christos, am înțeles că pentru a ne putea menține dorința de a continua viața, pentru a crea ceva semnificativ şi prețios, aceasta se poate face doar atunci când înțelegem că totul se întoarce la iubire, că viața poate străluci cu adevărat şi în sentimente, nu doar în gândire.

***

9 octombrie 2001, Sao Paolo: Cea de-a doua venire.

Ce se întâmplă cu cineva care nu mai are întrebări? Cu cineva care a văzut cu adevărat? Se retrage o astfel de persoană în pace extatică, sau părăseşte planul Pământului? Aceasta era starea mea de conştientă în momentul în care mâ

întindeam pentru a petrece încă o zi în contemplație tăcută, simțindu-mă neliniştită şi urmărind din nou să trăiesc comuniunea Divină. Conectându-mă, am mulțumit oamenilor din Brazilia, deoarece iubirea pe care o au pentru Christos permite celor sensibili să descopere porțile planului interior larg deschise.

Au trecut trei ore în tăcere, în timp ce mă concentram asupra respirației, simțind fiecare modificare subtilă din câmpurile mele. Uneori, accesarea porților de trecere divine necesită o răbdare uriaşă, totuşi, atunci când porțile se deschid, te inundă cele mai plăcute şi armonioase revelații. Aştept hotărâtă.

Perdelele din încăpere sunt date la o parte, iar lumina tăcută începe să se filtreze, abătându-mi privirea de la spectacolul luminii interioare, care acum a început blând să danseze în ochiul interior al minții mele. îmi dublez din nou eforturile şi concentrarea şi, brusc, tot ce pot vedea sunt trei benzi de culoare strălucitoare, nuanțe perfecte de roz, auriu şi albastru. Ele par să formeze un fundal adorabil pentru scenele care urmau să înceapă.

Văd statuia lui Christos care înfrumusețează muntele la Rio de Janeiro şi parcă nu mai este din piatră. în schimb, cea mai glorioasă lumină de cel mai pur alb începe să radieze prin ea. în viziunea mea, ca şi cum aş fi într-un elicopter, văd nuanțe de roz, auriu şi albastru care emană ca nişte fluxuri puternice, imprimându-se asupra împrejurimilor. Priveliştea este magnifică - văd cum statuia este o icoană vie, o stație de transmisie cosmică pentru Christos, care emite permanent iubire pură, binecuvântând întreaga Brazilie înainte de a-şi întinde brațele sale puternice de iubire în jurul globului. Scena se schimbă şi apare vidul, numai că este plin cu lumină şi cu o Prezență copleşitoare. Christos s-a întors, în sfârşit.

Dintr-o mulțime de motive, nici măcar nu voi începe să descriu ce s-a întâmplat în această a cincea întâlnire a noastră

din ultimii zece ani; este suficient să spun că instrucțiunile primite au devenit foarte clare.

„înregistrează crearea Paradisului."

„Cât timp va dura?", am întrebat, iar Christos mi-a răspuns:

„Atunci când pacea va sosi cu adevărat, vei şti câ lucrarea ta s-a încheiat".

Prin această conexiune, mintea mi-a fost umplută cu cele mai divine şi cereşti viziuni şi am întrebat: „De unde vin toate acestea? Cine instruieşte atomii şi moleculele să prindă formă şi să danseze astfel în jurul meu?"

Iar Universul mi-a răspuns:

„Forma şi dansul răspund la emisia de iubire".

„Deci fiecare atom, fiecare moleculă este pre-codificată pentru a recunoaşte înțelepciunea şi iubirea divină şi pentru a răspunde cu o asemenea grație şi frumusețe?", am întrebat.

„Ei răspund pentru a oglindi perfecțiunea înspre Ea însăşi".

Mintea mea s-a întors la întâlnirea cu Zeița Isis şi la modul în care s-a înclinat în fața noastră ca semn al recunoaşterii Gloriei şi luminii sale.

Mă gândesc la soțul meu şi, de asemenea, la dorința omenirii de a avea succes, iar Christos intră din nou pe recepție şi îmi zice:

„Spune-i lui ca celor cu inima curata le sunt dăruite toate lumile. Fie ca aceste cuvinte sâ-1 călăuzească". împreună cu mesajul au sosit unde de culoare violetă, înconjurate de nestemate prețioase.

„Şi despre ce să vorbesc, mai exact?", am întrebat, conştientă de ceea ce mi s-a cerut şi dorind instrucțiuni mai clare.

.Vorbeşte despre cdlâtoria ta prin lume, de câte ori te întâlneşti cu cei care se afla în serviciu. Transmite impecabil Rețeta, iar, apoi, retrage-te în mod elegant". Şi cu aceste cuvinte am văzut o undă de lumină albă strălucitoare, o undă de Grație pură care m-a ridicat şi m-a purtat de la o poartă la alta, dintre care unele s-au deschis ca o floare de lotus şi m-au primit înăuntru, în timp ce altele s-au deschis şi au întrebat - şi, nereuşind să recunoască Radianța, au închis din nou porțile.

„Grația Divina va fi calea ta", am auzit ca o confirmare a viziunii, iar Christos îmi spune: „Dacă nu vor putea recunoaşte Radianța, atunci se prea poate câ încă nu le-a venit vremea."

Undeva, în fundal, a început să cânte un cor ceresc: „Lasâ Radianța sa vorbească, cdci doar apoi Dumnezeu poate sa strălucească."

Şi astfel, am înțeles că toate problemele au soluții şi că era momentul să bat la porți.

„Timpul", răspunde Universul, „este darul real pe care îl are fiecare ființa".

Delectându-mă în extazul Braziliei, reconfirm că îl voi petrece mai înțelept.

Ştiința pe care ne bazăm:

Nu ştiu dacă Grația, norocul sau predestinarea sunt cele care determină ca noi să-i întâlnim în acest fel pe Cei Sfinți. Poate că este o combinație a tuturor acestor lucruri. îmi place să cred că fiecare se poate acorda la canalul lor, ceea ce ar fi ca şi cum am intra pe o şosea cosmică pe care călătoresc Cei Sfinți. Dacă luăm sau nu legătura este o altă chestiune, însă, cel puțin, suntem în zona lor.

Ştiu că ingredientul pentru a putea lua legătura şi pentru a fi în câmpul Radianței Divine este inima curată şi iubitoare, iar puterea unei astfel de inimi este ceva ce nici o ştiință nu poate înțelege sau explica.